

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. १२४ ग-१
Title गीता - रामानुजभाष्यम्
Author श्री रामानुजः
Extent २७५ पत्र Age सं. १८-१९
Subject वेदान्त

नं. ११४ गीता
गीता — रामानुज भाष्य
२६१ पत्राणि

नं. ११४

४

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ १ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ २ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ३ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ४ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ५ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ६ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ७ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ८ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ९ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १० ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ ११ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १२ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १३ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १४ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १५ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १६ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १७ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १८ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ १९ ॥
सर्वभूतहितं विना न भवति ॥ २० ॥

गीता रामानुज भाष्य

संस्कृत ।

स्टीन नं. १९३४

श्वेयाचिंत्यात्यजातिरतिशयकल्यानदिव्यायुधः
 स्वाभिमतानित्यनिरयायानुरूपगुणविभवेष्ट्यः
 स्वसंकल्पानुविधायिस्वरूपास्थितिः प्रवृत्तिर्नत्रा
 शेषेनैकात्मिकरूपः निरवद्यानिरतिशयज्ञातक्रि
 याद्यतन्तगुणागारपरिमितैः स्वरिभिरनवरत्ना
 स्वादिनचरणायुगानुभवानंदोऽपरिच्छेद्यस्वरूप
 स्वभावतयोचितविधिविधानं न भोग्यभोगोपकर
 णाभोगस्यानः समृद्धाननाश्चर्यमहाविभूतिर
 नंतपरिभारानित्यरूपयाद्यानिरवद्यादिरपरमव्या
 मनिलयोविविधविचित्रं भोग्यभोक्तृवर्गपूर्णानि
 रवलजगदुदयविभवलयलोलः ब्रह्मभूतः १६

ॐ स्यावरागं निश्चितं जगत्सु शास्त्रेन रूपेणा
वस्थितो ब्रह्मादिदेः पं १

द्योतमो नारायणो ब्रह्मादिमनु व्योमं ध्याता च मादि
गोचरोऽपारंकाराय सौ शिल्पवात्सल्यो ह्यमम होद
धिः स्वमेवरूपं ब्रह्मजातीयं स्यात्तत्र स्वत्वभावं चाज्ञाहते
वन्ते युतेषु लोकेष्वेव तीर्थैस्तैस्तैराराधितस्तैस्तैः
शुभानुसूयं धर्मार्थकाममोक्षफलं भूभारावत्तराय
पदशेनात्मदादीनामपि संसारदुःखशमनाय स
कलमनुष्यनयनविषयतांगतः परापरानिश्चि
लजनसंतापहरासि चेष्टितानि कुर्वन्त केशिकंसा
दीन् निहन्त्यानाधिकदयासौ हर्षानुरागगमविलो
कनाम्येतैराप्यापयन्ति रतिशायसौ गंध्यादिगुरा
गराविस्तारैरागाङ्गारमालाकारादिकान् पयोमभागा

गीतास०

३

यन्नामकृत्वा पांडवास्तपि परमप्रियत्वेनागुरंजया
तु परमपुरुषार्थलक्षणां मिह साधनतया विदंती
दितं स्वविषयं ज्ञानकर्मभुग्नं भक्तियोगमव
तारयामास नृपांडवानां कुरुगां च युद्धे प्रारब्धे
स भगवान्पुरुषोत्तमः सर्वेश्वरो जगदुदयकृत्तिम
प्रतपाम्भितजनवात्सल्यविवंशः आत्मानं सर्वलो
कसाक्षिकं पार्थस्य सारथ्यं चकार एवमर्जुनोक्त
वर्तिता ह्यधुमराष्ट्र उवाच धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे सम
वेता युयुत्सवः मामका पांडवाश्चैव किमकुर्वत
संजय १ संजय उवाच दृष्ट्वा तु पांडवानीकं व्यूढं
दुर्योधनस्तदा आचार्यमुपसंगम्य राजा वच

नमस्त्रवीज २ पश्येतां पांडुपुत्रारामाचार्य्यम
 हतीचक्रं वृष्टं दुष्टदुष्टैरागतवाशियेराधीम
 ना ३ अत्रश्रारामहेत्यासाभीमार्जनसमायुधि
 धृतराष्ट्रः सपोधनविजयेसंदिहानः संजयंप्र
 छ धर्मक्षेत्रे इत्यारभ्यसच्चोवो धार्तराष्ट्रारामि
 न्यंतं प्रोक्तानि दुर्योधनोभीमाभिपुयधानोविरा
 टश्चद्रुपदश्चमहारथः धृतराष्ट्रश्चेकितानः काशि
 राजश्चवीर्यवान् पुरुजित्कुंतिभोजश्चशैब्यश्चनर
 पुंगवः ४ अधामन्युश्च विक्रान्तउज्जमौजाश्चवीर्यवान्
 सौभद्रोद्वैपदेयश्चसर्वएवमहारथाः अस्माकं
 द्रुपिश्चाप्येसास्त्रिवोधिनोत्तम नायकाश्चसौ

३

गीतास० नमस्य संज्ञार्थतानुवीमिते भवान्भीष्मश्चकराङ्क
 ४ पञ्चसमितिंजयः अथ तथामाविकराश्चसौमदाति
 हत्येवम् अन्येचवहवः प्ररामदर्प्येसक्तजीविताः
 नानाशस्त्रप्रहरणसवेयुर्द्विविशारदाः रक्षितयां
 उवातावलज्ज्वात्मीयंचवलभीष्माभिरक्षितमालो
 कज्ज्वात्मीयविजये यस्यवलस्यपर्याप्ततामावा
 र्यायनिवे अपर्याप्तदस्मावांवलभीष्माभि
 रक्षितं पर्याप्तदमेनेवांवलभीष्माभिरक्षितं
 अयनेषुचसर्वेषुयथाभागमवास्थिताः भी
 ष्ममेवाभिरक्षन्तुः भवन्तः सर्वएवहि ११ तस्य
 संजनयहर्षशक्रवृद्धः पिनामहः सिंहनादंविन

द्योच्चैः शंखं दध्मौ प्रजापवान् १२ ततः शंखाश्च भे
 र्यश्च परावानकगोमुखाः सहस्रैवाभ्यहन्यन्तः
 सशस्त्रस्तुमुलो भवन् १३ ततः द्योत्रविद्यस्सोभ
 वन् तस्य विषादमालोकाभीष्मस्तस्य हर्षजन
 यित् सिंहनादं शंखवतादं च कृत्वा शंखभेरीनि
 तादं विजयाभिशासितं द्योयं चाकारयन् ततः
 स्तं द्योयं भाकराय सर्वेश्वरः पार्थसारथीरथी
 च पातं ततः द्योयैर्युजैर्महानिस्संदने स्थितौ
 माधवः पांडुश्चैव दिव्यैर्गणैर्वोपदध्मन्तुः पां
 दवजन्यं हृषीकेशो देवदत्तं धनं जयः पांडुदध्मौ
 महाशंखभीमकर्मावुकोदरः १४ अतः विज

गीतास.

५

शंराजाकांतीपुत्रोयुधिष्ठिरः नकुलः सहदेवसं
होषंमारीपुष्यकौ काश्यपश्चपरमेष्ठ्यासः शि
खंडाचमहारथः दृजदुग्धोकिराटश्चसान्यकि
श्चापराजिनः १७ पांडुमनयस्त्रैलोक्यविज
योपकररागभूतेमहर्षिरस्यंदनेस्थितोत्रैला
संकपयंतोश्रीमन्पांचजन्यदेवदत्तोदिव्योशं
खोप्रदधमनुः १८ नजोयुधिष्ठिरदृकोदराद
यश्चस्वकीयान्शंखान्पृथक्पृथक्प्रदधम
सद्योद्योदुर्योधनप्रमुखानां सर्वथा मेवभव
न्पुत्राणांहृदयानि विभेदं अद्यैव न संकुरु
तांवलमिनि धार्तराष्ट्रामैवैरे एवंनादिद्रुप

नि
मर्त्योदये

दोद्वेयदेयाश्च सर्वशः एतथिवीपते सौमद्र
 ममहाबाहुः शंखान् दध्म एतवपुष्यक ए
 सद्यो धो धान्नराष्ट्राणां हृदयानि व्यवहारयत्
 तमश्च एतथिवीचैव तमलो व्यनुनादयत् ए
 अथ व्यवस्थितान् दृष्ट्वा धान्नराष्ट्रान्कपिषा
 जः प्रवृत्तेः शास्त्रसंपात्ते धनुर्गुह्यपांडवः २०
 हवीकोर्षात्तदावसानिदमारुमहीयते जया
 मिकांतिरो धनराष्ट्राय संजयो भूषणम् अ
 थ व्यवस्थितानि न्याय्यभीष्मद्रोरा प्रमुखत
 इत्यंनं २० अथ युयुत्सववस्थितान् धार्मिरा वृ
 त्नीष्मद्रोरा प्रमुखवाचीत्यपांडुतनयोज्ञानश

क्तिवलेष्वर्थ्यवीर्यतेजसां निधिं स्वसंकल्पकृतदुदयवि
 भवलप्रलीलं हृषीकेशं परापरतिरिविलोकां नर्वाह्यस
 र्वकररागनां सर्वप्रकास्कानियमतेऽवस्थितमाश्रितः ।
 वात्सल्यविवशतः शर्जुन उवाच सेतुजोत्तमयोर्मध्ये
 रथं स्थापय मे च्युत २१ यावदेनामिरीक्षेहं योद्भुका
 मानवस्थितान् कैर्मया सह योद्धव्यमस्मि न ररागसमु
 द्यमे २२ यो न स्यमाना तवेक्षेहं य एते न समागताः धा
 र्तरा यूयस्य दुर्बुद्धे दुर्द्वे प्रियचिकीर्षवः २३ संजय उवाच
 एवमुक्तो हृषीकेशो गुडाकेशो तभारत सेतयोरुभ
 योर्मध्ये स्थापयित्वा रथोत्तमं भीष्मद्रोणाय च मुखतः
 सर्वथा च महिं क्षितां उवाच पार्थ पश्यैतां दृश्यमानवैरा

म्कुरुनिमि २५ यास्वसारप्योऽवस्थितं युयुत्सुतेना
 त्समेतान् यावदहं निरीक्षेताव दुमयोः सेनयोर्मध्ये
 रथं स्थापयेन्निजं गच्छ २६ तथा चोदितस्तनूना
 णा देवभीष्मद्रोणादीनां सर्वे यगमेव महीदिनां प्र०
 हवसे हवींश्च त्रायश्चानिंश्चान्याप्यः पिबन्त्यपि
 तान् आचार्याः श्रमानुलान् श्रान्त्युत्रान्योत्रान्
 रवीस्तथा २७ अश्वशरान् हृदयश्वैव सेनयोर्हम
 योरपि तान् समीक्ष्य सकौतेयः सर्वान्विन्द्य च स्थि
 तान् २८ कृपया परया विद्यो विधीदन्निदमब्रवीत्
 अर्जुन उवाच दृष्ट्वे मं स्वजनं कृष्ण युयुत्सुं समुपस्थितं
 २९ सौदंतिममगान्नाशिमुत्तं च परिमुष्य नि वेपथुम्

गीता०

७

शरीरे मेरो महर्षि अजायने रट गांडी वंस्त्रं सने हस्ता
ह्यद्वौ वपरिदह्यते तच्च प्राप्नोम्यवस्थानुं भ्रमतीव
वृत्ते मनः ३० निमिज्जा निच पश्यामि विपरीता नि
केशाव तच्च श्रेयो नुप प्रयाहि हत्वा स्वजनमा हवे
३१ तकां दो विजयं कृष्ण न च राज्यां सुरवा मिच्छे
त इव स्थिमा युद्धे प्राणांस्त्यक्त्वा धना निच आत्मा
र्याः पित्रः पुत्रास्तथैव च पितामहाः मातुलाः
प्रायाः योधाः प्रयासाः संवाधिनस्तथा ३४ कृष्ण १०
केशो यथोक्तमवकरोत् इदृशी भवदीयानां विजय
स्थिति रिति निवाचोचत् तत्राप्यप्यस्मिन्महर्षि
इत्युक्तं ३५ वसुधैव कुटुम्बकम् सरवो इत्यं ३६ एतान्

हंतुमिच्छामिद्वन्तोयिम धस्तदतः अवित्रैल्लोकारा
 जस्यहेतोः किंतुमहीकृते निहत्यधार्मराक्षसः
 काप्रीतिः स्यादुत्तारद्वनः यद्यमेवाश्रयेदस्मान्
 त्वेतां धार्मायिनः ३६ तस्मान्नाहविद्यहंतुं धार्मरा
 क्षान्त्वांधवान् स्वजनं हि कथं हन्तुं सूरिविनः स्या
 समाधा ३७ यद्यप्येतेनयप्रयत्निलोभोयहतचे।
 तसः कुलदायंकृतं दोषं मित्रदोहेचयान्तकं ३८ क
 थं तज्जेयमस्माभिः पापादस्माद्विवर्जितं कुलदा
 यकृतं दोषं प्रयत्नं प्रयत्नं ३९ कुलदायेप्रगा
 प्रयत्निकुलधर्माः सनातनः धर्मेन ये कुलं दान्त
 मधर्मोभिभवन्तु ४० अधर्माभिभवान्कृष्णप्रभु

गीता.
८

व्यंति कुलस्त्रियः स्त्रीषु दुष्टा हवा स्मेयं जायते वं
रशिंकरको ४१ संकरो मध्याये व कुलघातां कु
लस्य च यत्नं निपितरो ह्येवं सुप्रपिंडोदकक्रिया
४२ दोषैरेनैकुलघातां वरीशंकरकारकोः ३१
त्माद्यंते जातिधर्मा किल धर्माश्च शास्त्रात् ४३
उत्सव कुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन त
केनियंनं वा एवं हि नृपाप्यो महामनाः परमका
णिकोऽति धार्मिकः कोमलमनोः भासो भवती
त्यनुमुमुक्षु ४४ अहो वनम हन्यायं कर्तुं व्यवसिता
वयं यद्वा ज्यस्वरलोभेन हंतुं स्वजनमुद्यताः ४५
यदि मामप्रतीकारमशस्त्रशस्त्रपारायः धार्मिक

धाररौ हन्युत्तमे ते मतरं भवेत् ४६ संजय उवाच एव
 मुक्ता जर्जनः संख्येयस्योपस्थ उपाविशत् विस्मयस
 शारं चापं शोकसंविग्नमानसः ४७ इति श्रीभगवद्गी
 तासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जु
 नसंवादे अर्जुनविद्यादो नाम प्रपञ्चमोऽध्यायः ॥
 वदिरति चो रैर्मा ररौर्जन गृहादिभिरसंकुटं चित्तोपि
 परमपुरुषस्य हानयेनात्मना हनिष्यमाणान् भवदी
 यान् आविलोक्य बंधुस्ते हेन परमया च कृपया सर्वम
 येन चातिमात्रं विवृणु सर्वगात्रः सर्वथा हन्योन्त्या
 मीत्युक्त्वा बहुविधेन जनिता शोकसंविग्नमानसः
 स शारं चापमुत्तरज्येयस्योपस्थ उपाविशत् ४७ ३

गीताभा.
६

निष्प्रीमद्रामानुजविरचिते गीताभाष्ये प्रथमः १.
संजय उवाच ॥ तमिन्धारभ्यर्त्तकैर्व्यमित्यन्तं एवमुप-
दिष्टे पार्थे कुतोऽयमस्यानेषु गोकुलपुत्रिण्यु-
त्तिष्ठा मितं विषमस्य शोकमविद्वत्सो विन २. लो-
के विरोधि मम कीर्तिकरमति दुष्टं हृदयदौर्बल्य-
कान्तं परित्यज्य युद्धायोगनिष्ठे संजय उवाच ॥ तं-
प्राक्षयया विष्टमश्रुहराङ्गुलेक्षराङ्गविधीदम-
मिदं वात्सल्यमुवाच मधुसूदनः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
कुतस्त्वा कश्चिन्मुलमिदं विषमे समुपस्थितं श्रमा-
युज्यसे ॥ चर्यकीर्तिकरं कुतः २. लोके व्यसाम्भ-
वः ॥ पार्थ तेन त्वय्युपपद्यते ॥ दुष्टं हृदयदौर्बल्यं ज्ञा-

नु=

क्रीतिष्ठुपरं नय ३ अर्जुन उवाच कथं भीष्ममहं
 सरथे दृशां च मधुसूदन इष्टुमिः प्रतियोत्स्यामि
 जगद्विरिहसूदन ४ नि पुनरपि पार्थः स्नेहकारुण्य
 धर्मव्याकुलो भगवदुत्तमं हितमजानति इमुवाच ४
 भीष्मद्रोणादिकान् बहून्मत्तव्यानुकूलकप्यम
 हं हन्ति व्याकप्यन्मराभोगाद्युतिमात्रसंज्ञास्तान्
 हन्वानेर्भुज्यमानास्तानेव भोगांस्तदुधिरसोगु
 ह्नुहन्वाहिमहाबलानुश्रेयोभोक्तृभेदयम
 यीह लोके हन्वार्थकामास्तु गुरुनिहं वभुंजीय
 भोगानुधिरप्रदिग्धान् न चेतद्दिमः कतरन्नो ग
 रीयो यद्वा जयेम यदि वा नो जयेयुः यानेव हन्वा

गीताभा. न जिजीविषामस्ते वस्मिन्नाप्रमुरवे धर्मराष्ट्राः
 १. ६ कार्यरायदोषोपहतस्वभावः पुष्टाभिर्मांसं प्र
 यन् ७ धर्मसंमूढत्वेनाः यद्येयः स्याद्विचिन्तनं
 ब्रूहि न मे शिष्ये हं श्लाघिमांयसि च्यसि वापने
 ह्यपविश्य मुंजीय भोगात् एवं दुष्टमारभ्य विवृत
 व्यापारान्भवन्तो धान्तराष्ट्राः प्रसह्य हृत्युरिति वि
 नृम्प्रसज्य हतधराब्धा विजयादधस्तात्कथमर्थं
 वज्रान्द्रिस्ते हननमेव गराय इति मे प्रतिभानि ३
 त्वुक्ताय तमं ह्यप्रेयसु नि निश्चिन्तनं नव शरणागता
 नाय चाशिष्याय मे श्लाघीत्यनिमात्ररूपवगो भगव
 त्पादाङ्गमुपसमार ७ एवमस्याने समुदास्थितं

स्नेहकारुणाभ्या प्रकृतिगन्तं नित्याराणां परममप्यधर्म
 मन्वातं धर्मवृत्त्यनया शरणागतं नित्यमप्यधर्ममप्यधर्म
 तत्त्वज्ञानेन युद्धस्य फलमभिसंधिस्तस्मात्तन्मया व्यात्म्यप्राप्तु
 य- यासंतापज्ञानेन च विना प्रथमो होतृशाम्यनी निमत्वा भगव
 त्तापरम पुरुषेराणां ध्यात्मशास्त्रां वतरां कृतं तदुक्तं अन
 हिप्रपश्यामि ममापनुधा घघो कमुघो यरा मिद्विद्यारां
 मवाप्यभूमौ वसपत्न्यं द्रं राज्यं सुराराणामपि चाधिपत्यं ८
 संजय उवाच ॥ एवं मुक्त्वा हृषीकेशः शङ्खशुभ्रकेशः परं तप
 न यो न य इति गोविंदस्त्वात्स्मीव भूवह तमुवाच ९
 हृषीकेशः प्रहसन्निव भारत १० ॥ अस्थान स्नेहकारु
 णाय धर्मा धर्मा धियां कृतं नित्यमप्यधर्ममप्यधर्ममप्यधर्म

गीताभा. स्वाध्यायतराङ्गकमिति नैव देहात्मनो या च्यात्म्यज्ञा
 ११ मनिमित्तं शोकादिष्टुदे हतिरिक्तात्मज्ञाननिमित्तं
 च धर्मा धर्ममाद्यभारंगपरस्परविरुद्धभूतान्निवृत्त ६
 सुमयो नैव नैव कुद्रापो युक्तयोर्मध्ये कस्यचित्त्वैद्यो
 गपार्थमा लोका परमपुरुषः प्रहसंति दमुवाच या ७
 र्थं प्रहसंति वपरितस्तवा क्व वदन्ति वा ह्यपरमात्म
 माध्यात्म्यतन्त्राश्रुपायभूतकर्मयोगज्ञानेयोऽयं
 ८ किं योगो गतोत्तरतन्त्रे ह वा हं ज्ञातुना समित्यारभ्य
 अहंत्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षमिच्छामि मा मुच्यते
 तावदं उवाचे न्यप्यः अशो च्यात्म्यतन्त्रं शोच
 मियतैर्निषितरोत्येयांस्तु प्रपिडोदका क्रिया इत्येव

मादिकान् देहात्मस्वभावप्रज्ञानेभिः प्रीयमानवा
 नुवाच कृपणोचानन्वशोचस्वंप्रज्ञावादांश्च
 वसे गताहं नुगता सस्त्रना नुशोचं विपांडिताः ११
 मंचनित्यं न न्यास्युपाय भूतं यद्वद्विष्णुधर्मविद्
 इंच पुष्टं फलाभि संधिवहितमात्मपापान्मयाया
 त्पावा सुपाय भूतं न्यासाहित देहजन्मा धीन विवोश
 त्पाय स्थजन्म मस्यायो भावान् भूतः स नुशोचं
 न देहस्त्वचेतनः परिनाम स्वभावः तस्योत्पत्ति
 तादृशयोगः स्वाभाविक इति स्तोत्रा धिनशोचा स्थान
 मिच्छानि प्रायः १ नवा दंश्च भावसे देहान्मस्वभावज्ञा
 नवतं न्यास किं पि प्रोक्तमात्रा न्यासा न देहान्मस्वभावज्ञा

गीताभा.

१२

माययात्मनश्चानिन्नयोर्ध्यायमाययाविद्यो न प्रोचंति
आत्मस्त्वयिविप्रनिमिदमुपलभ्यते धेनुमान्तरुहः
निष्कामीत्यनुश्लेषेनयच्चदेहान्तिरिक्तान्मया न कुरु
मध्याध्यायमायया अतो देहस्य भावचनजम्बा
न न तदानीदिह कृत्वा ला प्रथमं सा विद्यात्मनोऽप्यसाव
ज्जगत् अहं सर्वस्य रक्षावदमेव न मया न प्रथमं सि
द्धं नो देव कलौ नासंश्रयिन्नासं त्वत्पुरुषं प्रोते ईशि
तव्याः अतश्च ज्ञातवा संश्रयिन्नासन् अहंच ययंच
सर्वविद्यमनः परस्मिन्नेव काले त्वेव तमविद्यामः
अपि तु भाविष्याम एव अथाहं सर्वं प्रकृतः परमात्मा
नित्य इति नाना संशयः नयेवैव तवतः संप्रसादः

त्मानोपितित्या एवेतिर्गतव्याः एवं भगवतः सर्वेष्वरा
 दात्मा माचपनत्वेवाहं जातु नासि न त्वमेमेजता धियाः
 सर्वेष्वनभविष्यामः सर्ववयमतः परं १२ अद्वैतं भेदः यो
 रमार्थिकतित्यात्वोपदेशः अहंत्वमिते सर्वेष्वयामिति
 व्यपदेशान् औपाधिकान् भेदवादसत्त्वात्तमेदस्या
 तात्विकत्वेन न त्वेव देशसमये भेदनिर्देशो तस्मिन् भेदे
 भगवदुक्तत्वाभावाविक इति अनुतिरप्योह नित्यो नित्या
 नां चेन्न न भेदनात्तामेको यो विदधात्तिका मानिनिनि
 त्यातां व हूतां चेन्न तां तां एको नित्यमेव नः कामा
 त्विदधात्तित्यर्थः अतान् कृतमेददुष्टिवादेन परं
 मप्रकृतं परमार्थत्वं ह्येति विशेषरूपदस्य विनयेन

63

१५५५५

गीताभा०

१३

तन्वासावाप्यात्मसदात्कारात्रिवृत्ताज्ञानुत्तकार्य
तवाज्ञानविकृतमेव दर्शनं मन्मथलोपदिष्टादिव्यवस्था
तन्मन्मथसंगच्छनेपरमपुरुषोप्यस इति पदेन मन्मथसंगच्छने
कृतान्तरमपुरुषवाक्यस्याज्ञानमूलानिष्ठार्थत्वे
विशेषाभावात् न तस्योपपत्तेराहंकारोऽत्र अथ परम
पुरुषस्याधिगताद्वैतज्ञानस्य वाधिमापुह्युक्तिरु
पमिदं मे दर्शनं बुद्धयदादिवृत्तबंधकमित्युच्यते
नैवदुपपद्यते मन्मथोपपत्तिरज्ञानादिकं हि वाधित
मनुवर्तमानमज्ञानाहरणमपि प्रवृत्तिरिति नः स्वप्नज्ञा
पदेन मन्मथसंगच्छने तवाधि तं मे दर्शनं मनुवर्तमानमपि
तन्वासावाप्यात्मसदात्कारात्रिवृत्ताज्ञानुत्तकार्य

लं=

लुभयानि तवे चरस्य उर्वयस्य प्रास्ताधिगततत्त्वज्ञा
 ततया वाधिना नुदतिर्वक्तुं शक्ते न प्याम्भुतिः यः स
 र्धः सर्वविनयस्य प्राप्तिविविधे वपुःपते स्वाभा
 विकीशानं बलक्रिया च देवैः समन्तीनां निर्वर्त्तमाना ॥ ६१
 ति चार्जुन मे विद्या शिवा भूतानि मातु वेद न कथं
 न हनि श्रुति स्मृति विरोधात् किंच परमपुरुष प्रोदानी
 तं न गुरु परं परमा आदितीयात्मस्वरूपानि श्रये सत्य
 नुबन्धमाने पिनेदज्ञाने स्वरूपानि श्रया नु रूपमिद्वितीय ॥ ६२
 मान्मानं कस्मादुपदेशानि निबन्धनं प्रतीतिं ॥ ६३
 ब्रह्म तृतीयभ्योऽर्जुनादिभ्य इति द्वौ तदुपपद्यते न
 बाहुन मत्तः कोपि मरिचकपाशादप्यस्य गदिशुभकार

६१

गीताभा.

१४

अनिर्विण्णेषु येषां स्वात्मनोऽनन्तत्वं ज्ञानं मे भवः
 कामाद्यर्थेषु तद्विवाधितानुबन्धिनिवृत्तिरिति चेत्
 वयनेषु ननु बाधस्यैव द्वितीयात्मज्ञाने मा भवति तत्र व्यति
 रिक्तभेदज्ञानकारणात्स्याप्यज्ञाप्यदेर्विनष्टत्वात् नाः
 द्विचंद्रज्ञानमप्येव नुचंद्रैकत्वज्ञानेन पारमार्थि
 कं विमिरादिदोषस्य चिचंद्रज्ञानहेतोरविनष्टत्वा
 द्वाधितानुबन्धिनिवृत्तिरिति चेत् ननु बर्जमानमापि प्रबले
 अमाराधयार्थं न त्वेवमपि चिचंद्रज्ञानहेतुमेवमा
 नस्य संकारास्यापारमार्थिकत्वेन वस्तुपाया
 तयज्ञानविनष्टत्वात् न कश्चिदपि बाधितानु
 बन्धिनिवृत्तिः संभवान्निवृत्तिः सर्वेष्वस्येवानीति

म

न

गुरुपरंपरायाश्च तत्त्वज्ञानमस्ति चेत् भेददर्शनतत्त्वकार्ये
 यदेशाद्यर्थो भवः भेददर्शनमस्ति चेत् अज्ञानं स्य न हेतोः
 स्थितेनाज्ञात्वादिवस्तुतस्तु यदेशो तत्संभवान्नि किंच गु
 रोरद्वितीयात्मविज्ञादे मप्रज्ञाज्ञानस्य सकार्यस्य विना
 कृत्यान् विध्यं प्रत्यु यदेशो निष्प्रयोजनः गुरुस्तद्वा
 तच्च कल्पितमिति चेत् शिष्यस्तद्वात योरपि कार्य
 तज्ज्ञानं देहिनोस्मिन्त्यं प्यादेहे कौमार्यो व वंजराभा
 यादेहांतर प्राप्तिर्द्विरस्तु न सुखानि १३ दय्यं निवर्त
 कं चैलियजत्वेपि पूर्वविरोधित्वेन निवर्तकमिति चेत्
 स्याच्चाय्यं ज्ञानेपि समानमिति न देवमिव र्मवत्संभवः
 नीत्युपदेशान्पर्यक्तमेवेति कृतमसमीचीनवादिनि

५
 व्यः
 द्वाः

गीताभा.
१५

एस्ति १२ एकस्मिन्देहे वर्तमानस्य देहिमः कोमारा
वस्यां विहाय यौवनाद्यवस्थाप्राप्तौ आत्मनः स्थिर
त्वमुच्चायत्मानस्य इति न शोचानि देहान् देहान्तर
प्राप्तावपि न येव स्थिर आत्मीयानि बुद्धिमातसु धानि
आत्ममत्तानि नित्यत्वादात्मनो न शोकस्यानं एता
वदन्नवक्तव्यं आत्मज्ञानिन्यानामेवानादिकर्मव
श्यतया न तत्कर्मोचि न देहः संस्पृष्टायां नैरेव
वर्धनिवृत्तके शास्त्रीयस्वययोगाचिन्तयुद्धादिकर्म
नामिसहितफलकर्म कुर्वन्नाम वर्जनीया इति यो
र्थस्य धर्मः शीतो ह्यौ दिप्रयुक्तसुरवतुः स्वायम्भवं
ति १३ मे मात्रं शक्तिकौनेय शीतो ह्यमसुरवतुः
स्य

दिः

त्वदां आगमायापिनोतिन्यास्तांतिनिदितास्वभावा
 न १६ नुयावत्तशास्त्रीयकर्मसमाप्तिद्वन्द्व्यापुत्री
 ममर्थमनंतरमेवाह शब्दस्पर्शरूपरसगंधाः सा
 म्रयास्तन्मात्राकार्यत्वात्मात्रा इत्युच्यते श्रोत्रादि
 भित्तेषां स्पर्शः शरीरोष्मन्मृदुपनुषादिरूपाः स
 र्वदुःखदुःखभावातिशयिनोऽप्यशब्दः प्रदर्शनार्थः
 तान् धैर्येणायावय्युद्वादिशास्त्रीयकर्मसमाप्तेति
 निदितास्व नेचागमायापित्वा द्वैतवत्ताद्वन्द्वयोग्या
 अनिन्यावंधहेतुभूतकर्ममाशोसन्त्यामायाधि ग
 त्वेनापिनवर्तत इत्यर्थः १७ यंहीनियं प्रकथं
 द्वैत्यादियुक्तमवर्जनीयदुःखसुखवन्नान्यथा

गीताभा.

१६

अतः

तममृतनन्वसाधनमयास्ववृत्तार्गेचितंघृष्टादि.
कंकमनिमिसाहितफलकुवागांनदंमभरिमाः
शस्त्रपात्रादिमृदुक्रूरस्यशान्तव्यप्यायंनिसएवा।
मृतनन्वसाधयानितनन्वादृशेमुः इवासाहितस्फुरित्य
र्थः अतः अतः अतः अतः अतः अतः अतः अतः
मित्यर्थः १५ यत्तत्त्वान्ननाः नित्यं देहानां नित्यं
भाविकविज्ञानां शोकातिमिन्नमुक्तंगनास्तन
गनास्तस्मिन्नुशोचंनियंतिताः इति ननु यथा
तान् १५ यं हितव्यप्ययं न्येनेपुत्रवपुत्रवर्धन
ममदुःखस्यैवं धींसोमृतनन्वायकल्पने १५ ता
प्राप्तो विद्यते भावो नाभावो विद्यते सतः उभाभवे

शिष्टं ह्येतत्तत्त्वतः तद्विधिः १६ असतो देहस्य स
 दाबो न विद्यते सनाश्चासन्निःसङ्गावः उभयोर्देहात्म
 नोत्पत्तयश्च मानयो र्ययोपपत्ताद्विज्ञानवद्विभिन्नो
 दृष्टः निर्गत्या तत्त्वान्निरूपणास्य निर्गत्या इहोक्तशब्दे
 तोच्यते देहस्याविदुर्लभोऽसत्त्वमेव स्वरूपं आत्मन
 अचेतनस्य सत्त्वमेव स्वरूपमिति निर्गयो दृष्टस्त्य
 र्थः विनाशस्वभावोऽसत्त्वमविनाशस्वभावः ॥
 सत्त्वं यथोक्तं भगवता पराशरया तस्मात्प्रविज्ञा
 तमन्तेति किंचिद्विद्वच्चिदाचिद्बीजवस्तु ज्ञातं ज्ञानं
 १७ तत्तु नाशिनसंज्ञेनाशिद्व्योपपादितं पट्टकालात्
 रोगादिना न्यसंज्ञादुपेति यैरिगाभादिसंभूतां मद
 व

अत्राशरीयस्माथ्यप्रज्ञा
 पद्यासत्यसत्त्वमपि तत्
 मेरभ्युपगम्यते ॥ पं० ३

गीताभा. सुन पतत्र किमिति अत्रायं तवन्तस्मे देहा अविनाशित
 १७ तदिहीन्युच्यते तदेकसत्त्वासत्त्वव्युपदेशहेतुरिति गा
 म्यो अत्र हसत्कार्यवा दस्या संगतत्वान्न तस्य रोषप्रो
 कः देहात्मसमावज्ञानमोहितस्य तन्मो हशां तयेषु
 भयो न शित्वरूपविवेक एव वक्तव्यः स एव गतामून
 गतामून अजातु शोचंतीति वस्तुतः स एव अविनाशि
 तुन विद्विन्तवन्तस्मे देहा इत्यन्तरमुपपादिनो य
 थोक्त एवार्थः १६ आत्मनस्तु अविनाशित्वं कथं
 उपपद्यत इत्यत्राह अविनाशितुन इति तदा
 त्मनस्तत्त्व अविनाशीति विद्मि येनात्मनस्त्वेन चेतनेन
 तदातिरिक्तमिदं चेतनं तत् सर्वसत्त्वव्याप्त एकत्वेन

निरतिशयसूक्ष्मत्वादात्मनो विनाशानर्हस्य न ह्य
 निरिक्तो न कश्चित्पक्षो विनाशकर्तुमर्हति न ह्य
 व्यनशान्तस्मान्स्थूलत्वात् न शक्यं हि शस्त्रजलाग्नि
 वायादिकानां शब्दाणां विनाशित्वं करोति ॥ १७ ॥
 दयोपिवेगवत्तन्मार्गेण वायुमुत्थाय न हरे ॥ अवि
 नाशितुमर्हि द्वियेते सर्वमिदं तन् विनाशमव्यय
 स्यात्स्य न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १७ ॥ अंतर्वन्त इमे देहा
 नि न्यस्योक्ता शरीरिणाः विनाशमव्ययस्यास्य
 न कश्चित्कर्तुमर्हति ॥ १८ ॥ साक्षात्पश्यन्ति धातुमिह
 तान् अविनाशित्वादेहादेस्तु विनाशित्वमेव त्वमा
 वाप्त्याह अंतर्वन्त इति दिह उच्यते इत्युपचयः

४८

१७

٢٥

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

प्रचयात्मकत्वात्प्रमादत्वाद्यापकत्वाच्चाश्रित्वा
 नित्यं देहसंयुक्तयोना कृष्णशरीरिणः कर्मफलमा
 गार्प्यत्वाद्देविकरूपत्वाच्चाविताशीलस्यादेहसंयु
 क्तप्राप्त्यभावत्वाद्दत्तमित्येवमिति त्वत्त्वाच्चोपपन्नं
 विमशोकस्यामिति शास्त्रपात्रादिपुरुषवत्प्रस
 स्वागतीत्यगताम्रनाम्नैर्धियाद्योक्तमन्तत्वा
 प्राप्तयेन्ननाभिसंहितफलं पुद्गात्वं कर्मफलम्
 १८ एवमुक्तत्वात्तन्मात्रमात्रं प्राप्तिरुक्तमन्तत्वा
 तैप्येवं केताविहेतुना हन्तमन्तत्वात्तैप्येव
 तीनः ॥ तैर्हेतुभिरस्य नित्यत्वात्तद्वत्तद्वत्तद्वत्
 १९ हिनि कृत एव च यमात्मन हन्तमन्तत्वात्तैप्येव

दात्मादिनस्पृशतः तापं भूत्वा भविष्यति भूयः अयं कल्पा
 दौ भूत्वा भूयः कल्पादौ नैनं न भविष्यति केयुषि च जाय
 ति प्रभृति देहेष्वगमि नोपलभ्यमानं कल्पादौ जननं
 कल्पान्ते च मरणा मेव भान्नात्मा तं न स्पृशतीत्यर्थः अतः
 सर्वदेहं गतं आत्मा च अत्रैव निवस्यः शाश्वतः प्रकृति
 वत्सदसत्परिरामैरपि न जायते पुराणाः पुराणि नवः
 सर्वदा अपूर्ववदनुभाव्यत इत्यर्थः अतः शरीरे हृत्य
 मानेन हृत्य ते ये आत्मा २. एवमुचि वेदा विनाशे
 न निवर्त्ये एतमजममयं कथं पुरुषं पापं कर्तुं न
 शक्तिं ३१ वासोसिद्धिरागि नियथा ॥ ३२ ॥
 वाग्विदुः क्वातिनरो परारिण नद्याशरीराणि विदुः

मीमांसा. जीवार्थिन्या निर्यायानि देही २२
 २. नौ जने मव्ययानि ह्येवमव्ययमित्यभिमतमनं यः
 पुरुषो वेद स पुरुष देव मनुष्यादि प्राणी रावदिवाने
 आत्मसकलमप्यात्मसकलं चैव तेनैकं वा वाप्यं
 हं नैकं वा नाशाय नैकं वा नाशाय नैकं वा नाशाय
 त्वर्थः एतेनात्मनो ह्यतया म्यहमित्यनुशेषमभा
 त्मस्य रूपान्मानमूलमेवेत्याभिप्रायः २१ यद्यपि नि
 त्यानामात्मनो शरीरविवेकमात्रं क्रियते तप्य
 पिरमरागी यमो गमायनेषु शरीरेषु न स्पष्टता
 द्वियोगसूत्रे प्रीकानि मितमस्यैवेत्यत्र २२
 वासां मरीति धर्मं पुद्गलशरीरं त्वज्यतां न्येतां सरीर

इधिकनरकल्याणशरीरग्रहणं शास्त्रादवगम्यत।
 इतिजीर्णनिवासंसीविहायनवानिकल्याणानि
 वासांसिगृह्णतामिवहर्षनिमित्तमिवात्रोपलभ्यते
 पुरप्याविताशित्तद्विद्वियेनसर्वमिदंनगानिनिर्
 वेत्तिमन्विताशित्तसुखग्रहणायव्यंजयंशुभयति
 २३ नैनंछिदंमिदंस्त्रागिनैनंदहनिषावकः
 तच्चैनंक्षोदयन्त्यापोनशोषयतिमातुः २३ अ
 छेद्योयमदाद्योयमद्वेद्योशोष्यएवच निन्यः स
 र्वगतस्याराउस्वलोक्यसनात्तमः २४ अव्यक्तोया
 मचिन्त्योयमविकार्योयमच्यते तस्मादेवंविदिज्ञे
 संनानुप्रोचिन्महति २५ शास्त्राग्यंनुवाचतत्त

गीताभा.

२१

दमदहमक्लेदमशोषशुभाघातमनःप्रतिकर्तुम
शक्नुवंतिसर्वगतत्वादात्मनः सर्वगतत्वं व्याप
नस्वभावतया सर्वभ्यस्तत्त्वैश्च ॥ सुदमत्वात्स्य
तव्याप्रानर्हत्याद्याप्यकर्तव्यत्वाच्च ऐदमदहम
क्लेदमशोषशुभाघातां अनन्तान्भागानि ॥ सधारोऽ
रक्षलोयंसत्तान्नतः स्थिरस्वभावोऽप्रकंप्य ॥ पुरा
नतश्च २४ ऐदमादियोऽयानिवत्सूतानि येः प्रया
तोत्यज्यन्ते ते रयमात्मा तव्यज्यन्त इत्यव्यक्तः अ
तः ऐद्यादिविसज्जानीयः अचिन्त्यश्च सर्ववस्तुवि
सज्जानीयत्वेनेन स्वभावयुक्ततया चिन्त्यतया
चिन्तयितुमपितार्हि ॥ अनन्तमधिकार्यः ॥ विकाशज

हः तस्मादुक्तलक्षणां मेतैसात्मानं विदित्वा तत्कृते नानुशो
 चितुमर्हसि १५ अथ नित्यजानं नित्यदेहमिवैवमात्मा
 तं नित्यसेन देहानि स्तिमुक्तलक्षणां तथा अथैवमं
 नित्यजानं नित्यं वामन्यसेन तं तथा पितृमहाया
 हो नैवैव शोचिनुमर्हसि १६ जानस्य हि ध्रुवो मृत्यु
 भुवं जन्म मृत्यु च तस्मादपरिहृय्ये व्यनत्वं श्री
 चिनुमर्हसि १७ यो वमनिमात्रं न शोचिनुमर्हसि
 परिणामस्वभावस्य देहस्योन्यानि विनाशायो
 यवज्जनीयस्यान् १८ उत्पन्नस्य हि ध्रुवः अवर्जनी विनाशो
 यउपलभ्यमेनया विनष्टस्यापि जन्मावर्जनी
 यंकथमिदमुपलभ्यते विनष्टस्योन्यातिरिक्तं

मृतं

च

१

४५

शीलाभा.

२२

तस्या विष्टेयाः उत्पत्तयारब्धानवस्था
श्रुपज्ञानस्याद्वयमयनविष्टे एवं च X पं- ३

एवोन्यत्युपलब्धेः सन्नोद्व्यस्यावस्थाविशेषान्ते
विनाशदयः सन्नोद्व्यस्यावस्थाविशेषान्ते
प्रभृतीतिहद्व्यस्यासि संन्येवरचनाविशेषयुक्त
निपटादीन्युच्यन्ते असन्कार्यवादिनाप्येते देवो
पलभ्यन्ते नाहि न त्रमं न संस्थाता विशोद्यानिरेको
रागत्यन्यदाप्यन्ति रं प्रनीयन्ते कारकव्यापारमात्रा
नरभजनव्यवहारविशेषा रागाग्नेनावने बोपय
नेः नद्व्यस्यानरकल्पना पुक्ताम्भन उच्यन्ति विनाशा
दयः सन्नोद्व्यस्यावस्थानरप्राप्तिविनाश इत्यु
च्यन्ते मृतद्व्यस्यापि उत्पन्नत्वं कपालत्वचूर्णं अ
व्यक्तादीनि भूतानि व्यक्तमध्यगनिभारन इत्यु

fa

मीमांसा च यद्विदेव तानि मिमिक्षा एवं शरीरात्मा या देवि
 २३ तास्ती शोका निमिना मिमिक्षा शरीरा निरिन्ना
 अयस्वरूपं अन्तर्निद्रा वक्ता श्रोता अवसादा
 मन्त्रा निमेषा दुर्लभ इत्याह एवमुक्तं स्वस्मात्
 सौम्यरसमस्तवस्तु विसृज्य जीयन् यन्त्रा अयं वदव
 स्थितमनं नरेषु जं मयु महान्त यसा दीरा याय उव
 चित्तपरायः कश्चित्पश्यन्ति तया विधः कश्चित्परस्मै
 वद' आश्रय वत्पश्यन्ति कश्चिदेनमाश्रय बहुदती
 तथैव चान्यः आश्रय वच्चेन मन्यः पुरोगातेषु
 न्यायेन वेदनचेव कश्चित् २८ देही निन्यमवधो
 मंदेहे सर्वस्य भारत तस्मान्न सर्वारि भूतानि नन्व

शोचितु महसि ३० नि एवं कश्चिदेव मृगो निश्चयः
 व्येतं यथा चेहं स्थितं न त्वतो न काश्चिदेदं च कथात्
 इष्टुवन्तु शोच्यं पितृत्वतो वधे न न त्वतोः श्रवणां तु
 सभा निज्युक्तं भवति २८ सर्वस्य देवादिदेहिनी दे
 हव च्यमातो पिदेही निज्यमव च्यो यमिति मं न च्यः
 स्यात्समात्तर्थादिदिवादिस्थावां नानि भूतानि वि
 यमावर्तते सथ पुंति मे स्वमावेन स्व रूपेण समं वा
 निज्यमिति चेहं नस्तु वेद्यम्यं न जी देही दि सर्वाणि भू
 तान्यदिश्यन् शोचितु महसि न के वमं मिति मादी मृदाति
 ३० अपि चेदं प्रारब्धं युद्धं प्राणात् प्राणमापि जग्रे
 योमीय वमं च यमि मे दयं न विकल्पे इति महसि च

४९

गीताभा.

२४

म्याह्यायमः प्रवृत्ताश्च पुद्गादत्यत्रादिताविद्यात्वा
श्रेयोविस्वधर्ममापिचावेद्यनविकंपितुधर्मा । महसि
द्विपुद्गाश्रेयोत्यत्तत्रियस्यनविद्यते ३१ घनेशो
यनेजो घुनिर्दाद्यपुद्गेवाप्यंयलायनंदानमीश्व
रभावश्चोन्नकमस्विभाजनमीश्वद्वयने ।
अग्नीधोमीयादिपुचतहिसापयोर्निहीतत
रुष्टागादिदेहपरित्यागपूर्वकंकल्याणदेहसुखार्गा
दिप्रापकत्वनुनेसंज्ञायनत्यनुवाडैवेनमृ ३२
रिष्यसिदेवंइहोविषाधिभिः सुगोभिः तन्मयंमने
सुकुलोतागपिडुः कृत्तः तन्नत्वदेवसवितादधान
मिवश्रेयनेइहोपुद्गे मृज्जायांकल्याणानेवदे

हादि प्राप्तिरुक्तावासांसिजीर्णानि नित्यादिनाम्न
 श्रिकिन्मकशंलयादिकरसमान्तरस्येवास्परदश
 सेव श्रुतीयोमीयादिसंज्ञयत् ३१ अथन्तोपयममि
 दंनिरतिशयसुखोपायभूतंनिर्विद्वमीदृशंयुक्तं
 सुखिनःपुण्यवान्नःक्षत्रियालभने ३२ अथक्षेत्र
 त्रियस्यस्वधर्मभूतमिदमास्वधर्मसंग्रामंमोहायह
 द्यान्तोपयपन्नंस्वर्गद्वारमपावृत्तंसुखिनःक्षत्रियाणा
 मलभनेयुद्धमीदृशं ३२ अथचेत्तमिमंधर्म्यसं
 ग्रामंनकरिष्यसि ननःस्वधर्मकीर्तिंचहित्वापा
 धमवाप्स्यसि ३३ अकीर्तिचापिभूतानिक्तयः
 विष्यन्तिमौर्वीय संभावितस्यचकीर्तिर्मरसा

गीताभा.
२५

दत्तिरिच्छते १५ त्रयस्त्रिंशद्विंशतः प्रारब्धस्य
स्वधर्मस्याकरणां स्वधर्मफलं निरतिशयकरं
विज्ञयेन्न निरतिशयां हित्वा पापं निरतिशयमभा. कीर्तिं च
पश्यति १३ नन्वेकेवलं निरतिशयसुखकीर्तिं ह
निमात्रं पार्थो युद्धे प्रारब्धोपत्तायि नृशत्रुव्याघ्रं
व देशकालव्यापिनीं च कीर्तिं च समर्था न्यसमर्था
न्यपि सर्वाणि भूतानि कथयिष्यन्ति ततः किं नि
ति चेत्तु शौर्यवीर्यशक्रमादिभिः सर्वसंभावितं
स्य नाद्विपर्ययज्ञानां च कीर्तिर्मरणादतिरिच्यते
एवं विद्यायाश्च कीर्तिर्मरणादेव श्रेय इत्यर्थः १४
बन्धुस्त्रैणाभ्याकरायाश्च युद्धाद्विदुतस्य भूरस्य

मावकीर्तिः कथमागमिष्यतीत्यत्राह भयादिनि
 वेयां कलहं कर्तुं दुर्योधनादीनां महारथानां इतः
 पूर्वत्वं भूचोभयां दुराण्डुपरमं स्यंते त्वां महारथाः
 : येयां च त्वं बहुमनोभूत्वायास्यसिला च वं अवा
 व्यवादींश्च बहुदिव्यानि नवाहिताः निदं नस्तव साम
 र्थ्यं ततो दुःस्वत्तरं गुर्क ३६ धैरीनि बहुमनोभूत्वा
 दान्ती युद्धे समुपस्थिते निवृत्तौ व्यापारनया लाघवस
 ग्रहणायां स्थिते महारथास्त्वाभया दुष्टा दुष्टं
 संशयते भूराणां हि वैरिणां शत्रुभयादते वधुस्त्रिणा
 दिना युद्धा दुष्टं निर्भीयं यजे ३५ किंच भूराणां म
 त्माकंसन्निधौ कथमयं पाप्यः स्यात्तं शक्नुयात्

३५

४६

५५५५

गीताभा.

२६

अस्मात्सन्निधानादन्यत्र यास्यसामर्थ्यमिति नित्यं
वसामर्थ्यानिर्द्वन्द्वः श्रुत्यापि नित्यं श्रुत्यावाप्यसामर्थ्यं
अथ ह्यन्यदिदं नित्यं श्रुत्यावाप्यसामर्थ्यं नित्यं
अधिकतरदुःखं नित्यं एवं विधावाप्यसामर्थ्यं
सामर्थ्यमेव यदिति नित्यमेव यदिति ॥ ६ ॥ अतः श्रुत्या
नित्यं यदेवाह नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं
यि श्रेयो नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं
निः श्रेयसं प्राप्नुयसि परान्वाहत्वा चेहि कांशं च नित्यं
सैव नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं
श्रेयसोपायत्वात् नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं
नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं नित्यं

समहीतस्मादुतिष्ठकौन्तेयपुद्गायकनलिप्रयः ३७

द्योगंपरमपुरुषार्थतद्वारा मोक्षसाधनमिति
निश्चिन्यतदप्यमुनिवृत्तं नीपुत्रस्य तवैतदेव पु
त्तामिच्छामि प्रायः ३७ मम दोषं पुद्गायकान् प्रकाश
माह एव देहानि स्मिन्मम सृष्टं समस्त देहस्वभावांति
त्येवमात्मानं ज्ञात्वा पुद्गायकवर्जनीयं शस्त्रपात्रादि
निमित्तं संखंडुः खवाप्यलाभालाभं जयपराजयेषु
विकृतिषु द्विः स्वर्गादिफलाभि संधिरहितकेवलका
यपुद्गायकपुद्गमारमस्व एवं कुर्वारो न पापमवाप्स्य
ति पापं दुःखं रूपं कंठारं नो वाप्स्यसि संसारं मया
तो ह्यस इत्यर्थः ३८ एवमात्मनोऽप्यात्मनोऽस्त

गीताभा.

२९

मुपादिश्यतन्मूर्खकर्मोदासाधनमहर्नकर्मयोगं ।
सुमारभ्यसंख्ये बुद्धिः पुद्गावधाररागियमाभ्यस्त
त्वंसंख्येसाधनव्यभ्रान्ततत्त्वेनद्राताययावुद्धि
मिधेयव्यवहारमिन्धारभ्य सुखदुःखसमेक
त्यालाभात्तामैजपाजयो ततोपुद्गावपुज्यस्वने
वंपापमवाप्स्यसि इह एवामेहिनासाधनैव
द्वियोगोत्वंमाप्स्यस्यपुद्गावपपापार्थकर्मिभ्यम
हास्यासि इह तस्मान्स्ववर्गिणिभूतानिगन्तव्ये
चिन्तमर्हसि न्यंतेनसैवीभिहिताभ्रान्तज्ञान
वर्कमोदासाधनमहर्नकर्मनुबुधामेवैवुद्धियोगो
वन्तः स ह योगशास्त्रेनोच्यतेहरेरनन्यवरः ॥

नौ

३०

कर्मबुद्धियो गादिनिवस्यनेन न यो गोया बुद्धिः
 वन्मव्याप्तामिमामाभि धाय मातां पृथुयया बु
 द्धायुक्तः कर्मबंधं प्रहास्यासि कर्मरंगाबंधः कर्मबं
 धः संसारबंध इत्यर्थः वक्ष्यमाणो बुद्धियुक्तस्य
 कर्मरंगो माहान्म्यमाह ह कर्मयोगेनाभिक्रमता
 शोक्तिभिः क्रमशः तांशः फलसाधनभावनाशः
 श्रारंभस्यासमाप्त्यविदितास्यापिन निष्कलत्वं श्रारः
 व्यस्य विच्छेदे प्रत्यवायेनाविद्यते अस्य योगारव्यस्य स्व
 धर्मस्य स्वल्पो शोषि महंतो भयात्संसारमिच्छायते
 स्वयमर्थः पाप्यनैवेहमाश्रयविनाशस्तस्य विद्यत इ
 ५५. पुनरत्र प्रपञ्च विषयतश्च दधानि हि लोकि कानि वैदि

३६

क्रम

५८

गीताभा.

२८

कानिचसाध्याविचिचिवाविहिरातायभवति
प्रत्यवायाव्यभवन्निवाभ्यकर्मविषयानु
नेहाभिक्रमवाशोस्तिप्रत्यवायोतविद्यते स्वल्पम
व्यस्यधर्मस्यत्रायनेमहजोभयान् व्यवसायान्ति
कावुद्रिस्केहकुमुदन् बुद्धशाखासंज्ञास्वबुद्ध
योऽव्यवसायिनी ७६ इमेतिस्मृत्तनभूतकर्मवि
षयांबुद्धिंविशिनष्टि ८० इहशास्त्रीयेसर्वास्मिन्क
र्मणिगव्यवसायान्तिकावुद्रिरेकामुमुत्तरागनुद्येये
कर्मणिगवुद्रिव्यवसायान्तिकावुद्रिःव्यवसायान्ति
श्रयःसाहिवुद्रिरान्मयाप्यान्मपानिश्चयपूर्विका
काम्येकर्मविषयानुबुद्धिरव्यवसायान्तिकानत्र

त्रिकामनाधिकारे देहातिरिक्तात्मतत्त्वमात्रमपे-
 क्षितं मात्मस्वरूपया प्यात्पानिश्चयः स्वरूपया
 प्यात्पानिश्चये सति स्वर्गादिफलार्थित्वमनाध-
 तानुष्ठानतत्फलानुभवानामसंभवान् अविरो-
 धित्वाद्युतियव्यवसायान्निका बुद्धिरेकफलसाध-
 नविषयतयेका एक यामिमांशाधिनां वाचं प्रवेदं
 न्यविषयश्चिन्तः वेदोदरतोः पाप्यनान्यदस्तीति
 वाचिनः ४२ स्मै मोक्षारब्धफलाय मुमुक्षोः सर्वा-
 णिकर्मणि विधीयते अन्तः प्राप्ताय स्थिते कर्त्तव्य-
 मसर्वकर्मविषया बुद्धिरेकैव यथैकफलसाधन-
 तया अग्नेयादीनां प्रसंगे निकर्तव्यता कर्त्तव्यं एक

५६

गीताभा.
२६

शास्त्रार्थनयानादिववाबुद्धिरेकान्तद्रुदित्यर्थः श्रव
वसायिनां नृत्तस्वर्गपुत्रयश्च न्नमराद्यादिफलसाधन
कर्माधिकृतानां बुद्ध्यः फलान्तरादनेनाः तन्ना
विवक्षुः श्रवणाएकस्मै फलाय चोदितोपि दर्शय
शान्तिसाधकैर्कर्मणि श्रवणाश्रितैः सप्रजात्वमा
शास्त्रद्रव्याद्यवगन्तावान्नरफलभेदेन बहुशास्त्रा
त्वं विधत्ते श्रुतौ व्यवसायिनां बुद्ध्योः नानाबहुशा
स्त्राश्च एतदुक्तं भवति नित्येषु नैमिषिकेषु च क
र्मषु प्रधात फलान्तरात् फलान्वयव्यापिम्भ
यमाशा नित्यानि सर्वाणि परिन्यज्य मेदैकफ
लतया सर्वाणि कर्मणि यैव शास्त्रार्थनयानुक्ते

व

याति कात्यातिचस्ववर्गाश्चमोचिनातिननन्यफला
 निपरित्यज्यमोक्षसाधननयानित्यनैमिनिक्तेरे
 कीकृत्वायथाफलमनुष्ठेयावीति ४१ अथ काम्य
 कर्मणि धृक्कन कामात्मानः स्वर्गपरांजनमकर्मफल
 प्रदांक्रियाविशेषवद्गुलांभोगैश्चर्यगतिं प्राप्तिमो
 गैश्चर्यप्रसक्तानां नयाय हतचनसां व्यवसाया
 निमांकां बुद्धिः समाधौ न विधीयते ४४ तान्निंदति
 यामिमांशां पितृणां पुण्यामात्रफलमाभावात्तरमराधि
 यांवाचंमविपश्चिन्नोल्पताभोगैश्चर्यगतिं प्राप्तिद
 न्मानां प्रवदंति वेदवाद्भूताः वेदिषु ये स्वर्गादिफ
 लवादाः तेऽसुसक्तानां न्यदस्तीति तदितः तत्संगति

गीता भा.

३०

रेकेरास्वर्गादिदेरधिकंफलं नान्यदस्तीतिवदन्तः का
मान्मानः कामप्रवरागमनसः स्वर्गपराः स्वर्गपरायणाः
स्वर्गादिफलावसाने पुनर्जन्मकर्मख्यफलप्रदां क्रि
याविशेषवहुलां तत्त्वज्ञानरहितं तथा क्रियाविशेष
प्रचुरां तेषां भोगैश्च यः प्रसक्तः सन्तः तथावाचा भोगैश्च
यैर्विषययाप हतात्मनां यव्योदिता व्यवसायान्ति
का बुद्धिः समाधौ मनासि न विधीयते नोपपद्यते समा
धीयते सिद्धात्मज्ञाने मिति समाधिमतः तेषां मन
स्यात्मनिश्चयपूर्वक मोक्षसाधनभूत कर्मविषया
बुद्धिः कदाचिदपि तोषपद्यते इत्यर्थः अतः काम्येषु
कर्मसु सुसुसुखानां संगः कर्तव्यः ४२ ४३ ४४ एवम

न्यत्राल्पफलानि त्रीगुराणविषयावेदानिस्त्रैगुराणो।
भवार्जुननिर्दिष्टोनिन्यसत्त्वस्योनिर्योगोत्तमश्चात्तम
वान्त्वावासायउदयानेसर्वतःसद्गुणोदयेजावान्त्सर्व
सुवेदेष्टुग्राह्यरास्याविजाततः ४६ पुनर्जन्मप्रसक्त
सिक्कर्माणिमात्रावित्तसहस्रीभ्योपित्तसहस्रान्यान्मो
यजीवनेप्रवृत्तावेदाःकिमर्थवदन्तिक्वथंवावेदो
दिनंन्याज्यनयोच्यतेइत्यत्राहत्रयोगुराणास्त्रैगुराणं
सत्त्वरजस्तमःप्रचुराःपुरुषस्त्रैगुरायशब्देनोच्यते
तद्विषयावेदाःतमःप्रचुराणांरजःप्रचुराणांसत्त्व
प्रचुराणांचक्त्सलनयेवहित्तमवबोधयन्तिवेदाः
अथवास्त्रैगुराणुगुराणस्तत्त्वादिसाधनमेवहित्तना

गीताभा.

३१

बोधयन्ति नो देतरजस्तनः प्रचुरतया सासिकफलमो
क्षविमुरवाः स्वापोक्षितफलमजाननः कामप्रावक्ष्य
विवशाश्च नुपायेऽप्यायभ्रान्त्या प्रवक्ष्यामवेयुः ॥
तस्मै गुराय विषया विदास्त्वं तु नित्यै गुरायो भवद्भ्यः
नीसत्त्वप्रचुरस्त्वं तु देववर्द्धय न अन्योन्यसंकीर्णा
गुरास्य प्रचुरो भव मनः प्रचुरं विद्म्ये न्यर्थः निर्द
दः निर्गतिः सांसारिकस्वभावः नित्यसत्त्वस्यः गुरा
द्वयरहितः नित्यप्रबुद्धसत्त्वस्यो भव कथमिति चेत्
निर्योगिते मः आत्मस्वरूपमन्त्राह्युपायवहिर्मूर्ता
तामर्थ्यानां योगं प्राप्तानां च ते मं परि न्यज्य आत्म
वान्भव आत्मा स्वरूपान्वेषरापरो भव एवं वर्तमान

स्यजेत्तज्ज्ञानमः प्रबुद्धत्वात्तद्व्यतिरिक्तत्वं च ब्रह्मज्ञेन च
 वेदोदितं सर्वसर्वस्योपादेयं यथा सर्वं प्यापिरिक
 त्पिने सर्वतः संसृष्टोदके उदपाने पिपासोर्यवान्
 र्थः एव देवयानाय प्रयोजनं तावदेव तन्नोपादी
 यते न सर्व एव सर्वेषु वेदेषु ब्राह्मणस्य विज्ञानिनः
 ब्रह्मसंबन्धी ब्राह्मणः वेदिकविज्ञानममुमुक्षुः वेदि
 कस्य मुमुक्षोर्यदेव मोक्षसाधनं तदेवोपादेयं न च
 त्यज ४५ ४६ अतः सत्त्वस्य स्यमुमुक्षोरेतावदेवो
 पादेयमित्याहुर्मित्यतैर्मित्तिके काम्ये च केनापि
 तविशेषे रासंबन्धितया प्रपुण्यमारो कर्मणि नित्य
 सत्त्वस्य स्यमुमुक्षोस्ते कर्ममोक्षे अधिकारः अर्थिका

नुबंधनयावगतेषुफलेनकदा कर्मायेवाधिकारः
 हेतुमाफलेषुकदाचनमाकर्मफलहेतुभूतमिति
 गोत्वकर्मणि ४७ चिदप्यधिकारःसफलस्यका
 धत्तपत्वात्फलरहितस्यकेवलस्यमदाराधनरु
 पस्यमोक्षहेतुत्वाच्चमाकर्मफलहेतुभूतत्वनुसंधे
 येकर्मिणीनित्यसत्त्वस्यस्यजवाकर्तृत्वमप्यनुसंधेयमु
 ष्मदोःफलस्यापिदुर्निवृत्त्यादेर्नत्वं हेतुरनुसंधेयं न
 दुभयंगुरोषुवासर्वेषुपरेमायिवाचसंधेयमित्युक्त
 त्रिवक्ष्यतेएवमनुसंधायकर्मकुरुअकर्मिणीअन
 नुष्ठानेनयोस्त्यामीतिपत्त्वयाभिहितंनतत्रतेसं
 गोस्तउत्तेनप्रकारेणयुद्वादिक्कर्मायेवसंगोवि

न्यर्थः ४७ एतदेवस्थायीकरोति राज्यबन्धुप्रभ
 निधुसंगंत्य चकम्युद्गादीनि कर्माणि योगस्थः कु
 रत इत भूतजायादि सिद्धा सिद्धोः समो भूत्वा कुरु
 तदिदं सिद्धा सिद्धोः समन्वयोगस्थ इत्यत्र योगश
 वृत्तौ च्यते ४८ योगां सिद्धा सिद्धोः समन्वय रूपे चि
 त्तसमाधानं किमर्थमिदं मसत्कृत उच्यते इत्यत्राह
 योमं प्रधात फलं न्याग विषयो वा नरकला सिद्धा
 सिद्धोः योगस्थः कुरु कर्माणि संगंत्य चकम्युद्गा
 दं सिद्धा सिद्धोः समो भूत्वा समन्वयोग उच्यते ४९
 समन्वय विषयश्च युद्धियोगस्तद्युक्तात्कर्मणि इति
 कर्मरूपेणावरं मरुदेतद्द्वयोरुक्तार्थापेक्षं वैत

गीताभा.

३३

क
पुं उक्त बुद्धियोगमुक्तमिति खिलसंसारिकदुःखवति
वर्तकतया परमपुरुषार्थलक्षणां मोक्षप्रापयन्ति इ
तरत्त्वपरिमितदुःखरूपसंसारमिति निम्नतः कर्मणि
क्रियमाराण्डुक्तगयां बुद्धौ धारणमन्विष्ट धारणां
वासस्थानं न स्यात् नैव बुद्धौ कर्तृत्वेत्यर्थः कृपराणाः
फलहेतवः फलसंगोदना कर्मकृवीराः कृपराणाः
संसारिभवेयुः ४८ बुद्धियोगयुक्तः कर्मविहीनः
उभे सुखदुःखकालादिकालसंचिनेऽनन्ये
बंधहेतुभूते जलाम्बुजसमा उक्ता यद्विद्योगाय
युज्यस्वयोगः कर्मसुकोशलं कर्मसु क्रियमाराणे
युज्यस्वकोशलं न देवयुज्यमशुनियोग इत्यर्थः ३

जन्मवन्धविनिर्मुक्तापदनास्यतामयं बुद्धियुक्तौ
 कर्मजं फलं न्यत्का जन्मवन्धविनिर्मुक्ताम्रनामयं
 पदंगच्छन्ति हि प्रसिद्धं एतत्सर्वस्वपानिधयम् ३३
 ह्येतां सवर्कर्मवृद्धियोगाद्भनंजयं बुद्धौ शरणागम
 निष्कृष्टपरागः फलहेतवः ४८ बुद्धियुक्तो जहा
 तीह उभे स कृतदुष्कृतेन समाद्योगाद्ययुज्यस्य यो
 गः कर्मसु कौशलं ५० कर्मजं बुद्धियुक्तौ हि फलं न्य
 त्कामनीगधीराः जन्मवन्धविनिर्मुक्तापदंगच्छन्त्य
 नामयं ५१ यदा नेमो ह कलिलं बुद्धिर्व्याप्तिनिष्ठ
 नि तदा गता सि निर्वेदं श्रीनव्यस्य मुनस्य ५२
 ति ५३ ५४ उक्तं प्रकारेण कर्मणि वर्तमानस्य तथा

गीता भा.

३४

वृत्त्यानिद्रितकलमयं सन्नेवुद्धिर्यदो मोहकालिलं अत्यल्प
कलं संगं हेतुभूतं मोहरूपं कलुषं व्यतिरिच्यति त
दाश्रुतेन तत्पूर्वं न्याज्यं न्याश्रुतस्य फेलादेयतिः पश्चा
द्यो न व्यस्य च कलं स्वयंतिर्वेदगंता सिगानि व्यासि ५२
योगोऽस्मिं पृष्ठं ३ न्यादिनेन स्यात्तमयथात्म्ये
तत्पूर्वकस्य बुद्धिविशेषसंस्कृतकर्मनिष्ठानस्य ल
ह्यं भूतं योगारब्धमाह भुङ्क्तेऽश्ववरांश्च स्मृतः श्रव
णेन विशेषेणः श्रुतिपन्नासकत्वेनैव विज्ञानीयति
न्यातिरतिशयस्तस्मात्तमविषया स्वयमचला एक
श्रुतिविश्रुतिपन्नातिशया स्यात्तानीति श्रुत्या समा
धावचला बुद्धिस्तदा योगे मवाप्त्यसि ५३ रूपं बु

द्विः तिः संगकर्मदुष्टानेन विमलीकृते मनासि यः
 दानि म्रला स्यात् स्थितिः तदा योगमात्रमावलोकितमवा ।
 मयसि एतदुक्तं भवति शाराज न्यात्मज्ञानपूर्वकक
 मधिको गः स्थितिः प्रज्ञात्वा स्वशास्त्रतन्निष्ठारूपा स्थित
 प्रज्ञा योगाख्यमात्रमावलोकनं साधयति ५३ एवं
 सुक्ते ह्यतिपाप्यो निः संगकर्मदुष्टानरूपकर्मयो
 गमाध्यस्थितप्रज्ञतया योगसाधनभूतयाः स्वरूपं स्थि
 तप्रज्ञस्यानुष्ठानप्रकारं दृष्ट्वैति समाधि विनिर्माणा
 स्थित्यस्थितप्रज्ञस्य का भाषा क्रोवाचकः शब्दः न स
 स्वरूपं कीदृशमिच्छत्यर्थः स्थितधीः किंच भाषयमा २
 ५४ दिकं करोति ५४ इति विशेषकप्यनेन स्वरूपं युक्तं

गीताभा. भवतीति विविशेष उच्यते आत्मत्वे वा ह ज्ञा
 ३५ म अर्जुन उवाच स्थितप्रज्ञस्य का भावाः समाधि
 स्थस्य केशव स्थितधीः किं प्रभावेन किमासी
 तत्र जेनकीं ५४ श्रीभगवानुवाच प्रजहान्ति यः
 दाकामात्सर्वं व्याप्य मनो मत्तान् आत्मन्येवात्म
 तां लब्धः स्थितप्रज्ञस्तदोच्यते ५५ न सा मैकालं
 भवेन्न लब्धस्तेन नो वेरात्तद्य निरिक्तात्सर्वान् मनो
 गतान् कामान् यदा प्रकर्षेण जहान्ति तदा स्थितप्र
 ज्ञ इत्युच्यते ज्ञानानिष्टा काष्ठे पञ्च न तं रं ज्ञानानिष्ट
 स्थितमोक्षं चीनाहरविप्रकृष्टावस्थोच्यते ५५
 प्रियविश्वेष्टादिदुःखनिमित्तो ह्यस्य स्थितेऽवस्था

दि =

मममनामनुःखीभवतिस्त्रिष्वेव विगतस्तृहः प्रियेषु सं
 त्रिहितेष्वपि निस्तृहः वीजसगमयक्रोधः अनागते
 सुस्तृहारागस्तद्विहितः प्रियविस्मयेयाप्रियागमनहेतु
 उः येयनुविग्रामनाः स्रविषुविगितस्तृहः वीजरा
 गमयक्रोधः स्थिरधीर्मुनीरुच्यते ५६ यः सर्वत्रा
 नमिस्तेहस्तत्तत्प्राप्य शुभाशुभं नमिन्दति तद्विहित
 तस्य प्रसादान्निष्ठितः ५७ भूतचेतनां नगितदुर्वह
 सुस्वमयीविकारः क्रोधः नद्विहितः एवं भूतो मुनी १
 आत्ममननमशीलः स्थिरधीरन्युच्यते ततोर्वा
 वीनदशाप्रोच्यते ५६ यः सर्वत्र प्रियेष्वनामिस्तेह
 उदासीनः प्रियसंस्मयेयविस्मयेयनूपशुभाशुभप्राप्या

श्रीनाभा.

३६

भित्तदन्तिनदेवराहितः सोपिस्थितप्रसः ५७ नतोः
वर्चिन्वदशामाह देहेन्द्रियगणि इन्द्रियाप्यानुस्यूतः
मुमुक्षुतातिनदेवकर्मो गतीवेन्द्रियार्थेभ्यः सर्वतः
प्राप्तेसंहृत्य मनःप्राप्तमस्येव संप्रपद्यन्ति सोपिस्थि
तप्रसः एवं च तद्विद्याज्ञानमिष्टाहं एवं चित्तोत्त
रनियमादिना ५८ इदानीं ज्ञानमिष्टाया दुः कदा
संहृत्येव यं कर्मो गतीव सर्वशः इन्द्रियारंगिदि
यार्थेभ्यस्तस्य प्रज्ञाप्रसिद्धिना ५९ विषया विनिवर्तते
निराकारस्य देहिनिः प्रसवर्जरसोपस्य परं दृष्टा विवर्तते
५९ यतनो ह्यपि कौन्तेय परुषा विषयप्रसिद्धिः इन्द्रिया
णि प्रमाथीनि हरन्ति प्रसभमतः ६० प्राप्य ज्ञानमन्त्रा

न्युयायांश्चाहंन्द्रियारागाहारविषयातिराहारस्य
 विषयेभ्यः परंस्वरवद्वृत्तानिर्वर्तनेरसोरागः विष
 यरागोनानिर्वर्तने इत्यर्थः रागोप्यात्मरूपं वि
 षयेभ्यः परंस्वरवद्वृत्तानिर्वर्तने ५६ आत्मदर्शनादि
 अयरागोनानिर्वर्तने अनिर्वर्तने विषयसंगे विषयिज्ञो
 यत्मानस्यापि इत्यस्येन्द्रियारिप्रमाथीनिर्वृत्तनि
 मतः प्रसङ्गानि एवामिन्द्रियजय आत्मदर्शनाधी
 नः आत्मदर्शनामिन्द्रियजयाधीनामीति शान्तिनिवृत्त
 दुः प्रपन्ना ६० सर्वस्य परिजिहीषद्विजसंगं पुत्ततया
 दुर्जयानीन्द्रियारिसेयम्यचेनसः शुभाश्रयभूते
 मायिमनोवस्थाय्यसमाहितमसीत् मनसि

६६

गीताभा. द्विषयसन्निर्दिष्टधारेष्वकलमयतया ताति
 ३७ सर्वाणि संयम्य युक्त आसीत मन्यरः वशो हिय
 स्येन्द्रियाणि तस्य प्रज्ञाप्रतिष्ठिता च्यायन्ते
 विषयान्मुंसः संगस्तो यः जायते संगान्मज्जा
 यते कामः कामात्क्रोधोभिजायते निर्मलीकृत
 निःशेषविषयानुरागशुद्धिमनःशुद्धिन्द्रियाणि स्व
 वशानि करोति ततो वशेन्द्रियं मनः आत्मदर्श
 नाय भवति उत्तमं च यस्या गतिरुद्धता शिरवः
 कलंदहति सानिलं न प्याचिन्नस्मितो विस्तर
 योगिना सर्वा कल्वियमिति न दाहवशो हियस्येन्द्रिया
 गीति ६१ एवमपि विवेकमनः स्वीयगोस्वे

६२

श्रोत्रेन्द्रियजयेप्रवृत्तौ विनश्योभवतीत्याह निरस्त
 विषया नृसंगस्य हिमापि अतिवेदिनमेतसः ३
 द्रियाणि संयम्यावस्थितस्यापि अनादिया
 प्रवासनया विषय ध्यानमवर्जनीयं स्यात्
 ध्यायन्तो विषयान्पुंसः पुनरपि संगोन्निवृद्धौ
 जायते संगान्न जायते कामः कामो नागसंगस्य
 विषाकादशा पुरुषोऽयं दशाभाषन्तो विषयेषु
 सन्निहिते सन्निहितान् पुरुषान्प्रति क्रोयो भवति
 क्रोधादुवति संमोहः क्रोधादुवति संमोहः
 संमोहान्स्मृतिविभ्रमः स्मृतिभ्रंशादुद्दिग्मा
 शोबुद्धिनाशान्नान्नशयानि ६३ रागद्वेषविषय

गीताभा. तलुविषया निंदित्वेष्टरन् आत्मवश्येर्विधेया
 ३८ त्माप्रसादमधिगच्छन्ति ६४ न्याकृत्यविवेक
 मून्यतानया सर्वकरोतीति न न प्रारब्धशुद्धि
 यजयादिके प्रवृत्ते स्मृतिभ्रंशो भवति स्मृति
 भ्रंशान्नुद्दिना प्राः आत्मज्ञानाय यो वावसा
 यः कृतस्तस्य नाशः स्यान्नुद्दिना शास्त्रनिरपि संसारैर्नि
 मग्नो न स्यो भवति ६२ ६३ उक्ते प्रकारेण मायि सर्वस्वर
 चेत्तसः शुभाश्रयभूते न्यात्तमना सिद्धिं कृत्स्नयनेया
 रागद्वेषविषुत्तेरिंदित्वेर्विषयाश्चरन् विषयांस्तिरस्क
 त्यवर्जमानो विधेयात्मा विविधेयमताः प्रसादम
 धिगच्छति निर्मलात्मः करारो भवतीत्यर्थः ६४ ॥

स्यपुरुषस्यसतसः प्रसादेऽपि प्रकृतिससर्गप्रयुक्तं
 सर्वदुःखानां हानिरुपजायते प्रसन्नाचेतसः प्रसादात्
 बलोकतविधिदोषरहितमनसः प्रसादेऽपि सर्वदुःखानां
 विनाशमविधातुं हि मायि पर्यवर्तितुं प्रयत्नः
 प्रसादेऽपि दुःखानां हानिर्भवत्येव ६५ मयिसन्त्यस्त
 सा प्रसादेऽपि दुःखानां हानिरस्योपजायते प्रस
 त्चेतसो ह्याशुबुद्धियर्यवर्तितुं ६५ एतास्ति
 द्विरङ्गस्तस्य न चायुक्तस्य भावना न चाभावय
 तः शान्तिरशान्तस्य कुतः सुखं ६६ इन्द्रियारागं हि
 चरन्तां यन्मनो नुविधीयते न दस्य हरति प्रज्ञावांयु
 तविमिवांमसि ६७ मोरहितस्य प्रयत्नेनोद्विग्न

गीताभा.

३८

मनेप्रवृत्तस्य कदाचिदपि विविक्तान्मविषया-
बुद्धिर्न भवति अत्र न स्वतः स्यैव न द्वावतानतं भवति
विविक्तान्मानमभावाद्यनो विषयस्य हाशांति
र्न भवति अत्र शांतस्य विषयस्य हा युक्तस्य कृत्तौ
नित्यातिरिक्तं शय सख माहिः ६६ पुनरप्युक्तेन
प्रकारेणोंद्रियस्य मनस्य कुर्वतोऽनर्थमाह इंद्रि-
यारणां विषयेषु चरतां विषयेषु कर्ममानानां च
न मनस्य न मनोऽनुविधीयते पुरुषोऽणानुवर्त्यते
न नमोऽस्य विविक्तान्मप्रवरात्ता हरति विषय
प्रवरं कुरोर्नीत्यर्थः यस्याभसि अतिवमता
नार्वापानि कूलोवायु हरति ६७ तस्मादुक्तेन म

न

कारेण सुभा प्रत्येकमपि निविष्टं मनसो यस्योन्द्रिया
 तंगीन्द्रिया प्येभ्यः सर्वशो निगृहीतानि तस्यैवात्म
 निप्रज्ञाप्रतिष्ठिता भवति ६८ एवं नियतोन्द्रिय
 स्य प्रपन्नमन नस्माद्यस्य महाबाहो निगृहीतानि
 तिसर्वशः इन्द्रिया संगीन्द्रिया प्येभ्यस्तस्य प्रज्ञाप्र
 तिष्ठिता ६८ यानि सर्वभूतानां तस्यां जागर्तिसं
 यमी यस्यां जागृनि भूतानि सांनिशो पश्यतो मु
 मोः ६९ सः सिद्धिमाहाया आत्मविषया बुद्धिः स
 र्वभूतानां निशानि शेषा प्रकाशितानि स्याम ७०
 विषयायां बुद्धाविन्द्रियसंययो प्रसन्नमनतायाग
 ति आत्मानमवलोकयन्नास्त इत्यर्थः यस्यां श

गीताभा.

४०

द्वादिविषयायां दुहो सर्वाणि भूतानि जागति प्रबुद्धा निभं
वन्ति सा प्राणादिविषया बुद्धिरात्मानं पश्यन्तो मृतेर्निषोका
प्रकाशिका भवन्ति इह यथात्मनैव सूर्यमारा मेकरूपं तथा
देयाप्रायः प्रविशन्ति आसामयां प्रवेशे व्यप्रवेशे च
समुद्रोत्थं च नविशेद्यमा पश्यते एवं सर्वकामाः शब्दा
दिविषया येषां यमीनं प्रविशन्ति नर्दिन्द्रियगोचरता
न प्राप्नुवंति सा शान्तिमाप्नोति सा ह्युद्दिन्द्रियगोचरता
मापन्नेष्वनापन्नेषु च स्वात्मावलोकनत्वं मोद्योतविका
माप्नोति स एव शान्तिमाप्नोतीत्यर्थः न कामकामीयः श
ब्दादिभिर्विक्रियते सकदाचिदपि न ज्ञासूर्यमारा मय

लप्रतिबुद्धं समुद्रमायः प्रविशंति यद्वा तद्वत्तका
 मायं प्रविशंति सर्वे सस्योनिमाप्नोति तं कामं कामी
 ७० विहाय कामान्यः सर्वान्पुमांश्चरति निस्पृहः नि
 र्ममो निरहंकारः स शान्तिमधिगच्छति ७१ शान्ति
 माप्नोति ७० अयं त इति कामाः शब्दादया विषयाः
 ध्रुवः पुमान् शब्दादीन् सर्वविषयान् विहाय न भ्रमति
 स्पृहः ममत्तारहितः प्रान्नात्मानि देहेऽन्त्यात्मा भिन्नान्तरहि
 तः चरति स आत्मानं दृष्ट्वा शान्तिमधिगच्छति एषो ७१
 नित्यान्मज्ञात एर्विकाऽसंगकर्माणि स्थितिः सेवधी
 लक्षणा ब्राह्मी ब्रह्मप्रापिका ईश्वरी कर्म शान्तिं प्राप्य न
 भ्रमति पुनः संसारं नाप्नोति अस्यां स्थित्या मंतिमैपि

१
 ५५

गीताभा.
४२

वयसि स्थित्वा ब्रह्म निर्वर्णा मृच्छति निर्वर्णा मयं ब्रह्म
सुरैवेकज्ञानमधिगच्छतीत्यर्थः एवमात्मया आत्म
ज्ञानपूर्वकं युद्धात् स्वयं कर्मसुरात्मन् प्राप्ति साधनम्
मज्ञानजं हारीरान्मेसादेन मोहितस्य तेन च योरेव
युद्धं निवृत्तस्य मोहशानये निन्यात्मविषयासां
रव्यबुद्धिस्तत्पूर्विकाच्चासंगकर्मानुष्ठानरूपा कर्म
योगविषया बुद्धिः स्थितप्रज्ञता एवात्राह्मी स्थि
तिपार्थनैतां प्राप्य विमुह्यति स्थित्वा स्यामं मका
लेपि ब्रह्म निर्वर्णा मृच्छति ७२ इति श्रीभगवद्गीता
सूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्ण
र्जुनसंवादे सारव्ययोगो नाम द्विः योगसाधनम्

१.

हागो

नाहितीये ध्याये प्रोक्तान् दुर्लभं नित्यात्मा कर्म
 संगे च रासांख्ययोगधीः द्वितीयोऽस्मिन् अधीर्ह
 द्या प्रोक्तान् नमो ह शान्तये ७२ इति श्री भगवद्
 मानुजाविरचिते श्रीमद्भगवत्तगीताभाष्ये द्वितीयो
 ध्यायः २ तदेवं मुमुक्षुभिः परमप्राप्य तया विद्वान्तो
 दिनानि स्तानि खिला विद्यादिदोषगंधानवाधिका
 निशया संख्येय कल्याणगुरा मर्यापरवत्तु पुरुषो
 नमप्राप्सुषा यभूतं वेदेनोपासनध्यानादिशुद्धा
 व्यं तदेकान्तिकान्त्यानि कर्मान्तियोगं वक्तुं न शक्यं
 भक्त्या यत्र यत्नाय हतपाप्मेत्यादि प्रज्ञापनिवाक्यो
 दिनपरविद्याविशेषं तया प्राप्सुरात्मानो यथात्म्य

गीताभा.

४२

दर्शितं नित्यं तात्त्विकं पूर्वकसंगकर्मनिष्पाद्यशान्तयो
गताः यमुक्तं प्रजापतिवाक्ये हि दहर्वाक्योदितपक्षे
द्याविशेषतया प्राप्तिरात्मनः स्वरूपदर्शनं यस्तमात्मा
नमंनवद्यं विज्ञानात्तीत्युक्तं तावो रित्तत्त्वप्रसङ्गस्य
तीतं प्रत्यगात्मस्वरूपमशरीरं प्रणिपाद्यैवमेवैष
संप्रसादोः स्माद्यरीरं त्वमु स्याद्यपरं ज्योतिरूपं स
पद्यत्वेन रूपेणाभिनिष्यद्यत्त इति परविद्यां गफले
तोपसं हनं प्रत्यप्राप्य ध्यात्मयोगाधिगमेन देवं म
त्वाधीरो हर्षशोकौ जलमन्येवमादिषु देवं मत्वे
ति विधीयमान परविद्यां प्रतया ध्यात्मयोगाधि
गमेनोत्तिष्ठन्त्यगमसत्तामं विधाय न जायते न म्रियते

प्र०

वाविषाग्निदिन्यादिनाप्रत्यगन्मिस्वरूपंविशो
 द्यारोरोरागीयानिन्यादभ्यमहान्तंविभुरात्मनिम
 त्वाधीरोमशोचानितायमान्माप्रवचनेनलभ्ये
 धपातवहुनाप्नुतेनयमेवैवदुराप्नुतेनलभ्यस्तस्ये
 प्रम्यात्माविदुराप्नुतेनहंस्वामिन्येवमादिभिः परस्वरूपं
 नदुपासतंदुपासन्त्यचभक्तिरूपमंप्रतिपाद्यविज्ञा
 नसारथिर्यस्तुमनःप्रग्रहवान्मरःसोद्युनःपरम
 नितदिह्योः परमंपदमितिपरविद्याफलेनोपसंहृतं
 नःपरमध्यायचठष्टयेनेदमेवप्राप्नुःप्रत्यगोन्मजो
 नंसमाधनंप्रपच्यतेषादिकर्मणोरेवाहिरेवज्यायसी
 निजेमतंकिमर्थंनहिहोरकर्मरामानियोजयति

गीताभा.

४३

व्या

१ मनुक्तं भवति ज्ञाननिष्ठैवात्मावलोकनसाधनभूता
यज्ञात्मानिष्ठसकलेंद्रियमनसंशरादिविविधव्या-
पारोपरान्तिनिष्ठयाद्येत्यभिहितं श्रुत्वा श्रुत्वा श्रुत्वा
ज्ञानिष्ठयाद्यमात्मावलोकनं चेन्नासि साधयिषि-
तसकलकर्मनिष्ठानिष्ठैव कश्चात्तन्निष्ठायामेवा-
हन्ति योजयिष्यन्त्यः किमप्यंघ्रिरेकमणिं सर्वेन्द्रियव्या-
पाररूपेऽन्मात्मावलोकनविरोधिनियोमांनियो-
यसि अज्ञानोऽभिष्टवाक्येन मां प्रोहयसीवेति मे प्रतिभा-
ति तस्याहिमात्मावलोकनसाधनभूतायाः सर्वे-
न्द्रियव्यापारोपरान्तिरूपाया ज्ञातनिष्ठायामेवा-
यरूपं कर्मसाधनं तं अर्जुनोवाच ज्ञायसीचेत्कर्म

रास्तेमन्नावुद्भिज्जिनाह्मन् नात्किं कर्मणिहोरेमां
 नियोजयसि केशव १ व्यामिश्नेरौववाकेनवु
 द्विमोहयसीवमे तदेकवदविश्विन्ययेनश्रेयो
 हमाप्नुयां २ श्रीभगवानुवाच एकोस्मिद्विविधा
 निष्ठापुराप्रोक्तामयानवा शिवयोगेनसारव्या
 नां कर्मयोगेनयोगिनां ३ देवकुर्वन्निवाक्यं विरु
 द्धं व्यामिश्रमेव नस्मादेकं मत्संमिश्रं वाक्यं मेव दद्ये
 नवाकोनाहमनुद्येपक्तपानिश्चिन्त्यान्मश्रेयः प्राप्नु
 यां ११२ पुरोक्तं न स म्यक् अवधत्तं त्वया पुरुष ह्यसि
 लोको विचित्राधिकारि संहरैर्गद्विविधानिष्ठाज्ञान
 कर्मविषयायप्राधिकारमसंकीर्णमियोजनाव

११

५५

[illegible]

स्थितिरुक्ता योगिनां कर्मयोगेन स्थितिरुक्ता
 आत्मेकविषया बुद्ध्या संवर्धितः सांख्यभ्रतदर्हक
 र्मयोगाधिकारि रोगयोगिनः विषयव्याकुलबुद्धि
 युक्तानां कर्मयोगो धिकार उक्तः प्रव्याकुलबुद्धि युक्ता
 नां ज्ञानयोगो धिकार उक्त इति किं यदि ह विरुद्धं ना
 विव्यामि श्रममभिहितं ३ सर्वस्वलोकि कस्य पुरुषस्य
 मोक्षे सायां संज्ञानायां सहसैव सामयोगो दुष्कृत इत्या
 ह शास्त्रोपाराणां कर्मणा ममादंभा देवपुरुषौ नैक कर्मा
 ज्ञाननिष्ठानां शौर्लीत्यर्थः वचा रथस्य कर्मणाः ४
 १ शास्त्रीयस्थन्यागान् वृत्तानि संहितं फलस्वपर
 मपुरुषाराधनविषयस्य भूतस्य कर्मणाः सिद्धिः ५

गीताभा. तस्मैतद्विनांतां न प्राप्नोति अनाभिसंहितफलैः क
 ४५ मभिर्नाराधितगोविंदविमलशुभादिकालप्रवृत्ता
 तंतपायसंचयेरंव्याकुलैर्द्विजनापूर्विकात्मनि न
 कर्मरगाभ्यन्तारं भावेनैकम्यं प्रकथयाम्भुते उच्यते न्यस
 नादेव सिद्धिं समाधिगच्छति ४ महि कश्चित्त्साराभा
 पि जानाति सुखं कर्मफलं कार्यते ह्यवशः कर्मसर्वः
 प्रकृतिजैर्गुरोः ५ शुभः संवाद्या एतदेवोपपादयं
 तिन ह्यस्मिन्लोके कश्चित्कदाचिदपि कर्म क्व वरिण
 स्ति सुनिन किंचित्करोमीति व्यवसितो गोपे सर्वः
 कृतिसंभवेः सत्त्वप्रकृत्योः मिः प्राचीनकर्मजुगुरा
 प्रवृद्धगुरोः स्वोचितं कर्म प्रत्यवशः कार्यते प्रयुज्य

४

तेऽन्यः उक्तलदारो कर्मयोगे नै प्राचीनं पापं संघं
 नं नमिशादिन्याः गुरुमोक्षसत्त्वादीन् वशे कृतानिर्म
 लांनः करणेन संपाद्यो ज्ञानयोगः ५ अन्यप्याज्ञा
 नयोगाय प्रवृत्तेः मिथ्याचारो भवतीत्याह अविनष्ट
 पापत्रया अज्ञितवाह्यं नः करणेन आत्मज्ञानाय प्रवृ
 त्तो विषयप्रवरणं नयात्मनि विभुर्वीरुतमना विष
 यानेव स्मरन् य आस्ते अन्यप्यासकल्याण्यथावद
 नीतिममिथ्याकर्मेन्द्रियारिसंयम्य य आस्ते मनसा
 स्मरन् इन्द्रियाप्यात्विमूढात्मा मिथ्याचारः स उच्यते
 ते ६ परित्वेन्द्रियारिमनसानियाम्भारभतेर्जुनक
 र्मेन्द्रियैः कर्मयोगमचार उच्यते आत्मज्ञानायोपा

गीताभा. लोविषरीतोविनयोभवतीसक्तः सविशिष्यते ७ त्व
 ४६ र्थः ६ ज्ञानः पूर्वाभ्यस्त विषयसंज्ञानविशेषास्वीयेक
 मीर्णां द्वियारायात्मावडोकन प्रसूतेन मनसा नियमा
 नैः स्वत एव कर्मप्रवसो विंदितैः संगमूर्वकं यः कर्मयो
 गमारभते सो संभाव्यमान प्रसादत्वेन ज्ञाननिष्ठाद
 दिशिष्य पिपुरुषादपि ते ७ नियतं व्यास संप्रकृतिसंस्तुतेन
 सिव्यासं कर्मप्रकृतिसंस्तुतेन स्वमेनादिवासनयादि
 यन्त्वेन सशक्तत्वादसंभवेन प्रमादस्योच्चकर्मराः
 कर्मैव कुरुप्रकर्मराणां ज्ञाननिष्ठायामपि वामेव
 ज्ञायः नैव कर्म्यपुरुषोऽप्युत्तमहत्तममात्रं च कर्म
 शब्देन ज्ञाननिष्ठोच्यते ज्ञानमिच्छुधिकारिणोऽप्यन

भयस्तत्पूर्वतयाद्यनियतत्वेनतुःशक्यत्वात्तत्प्रमा
 दन्तात्प्रमाणानिष्टायाः कर्मनिष्ठेयंभ्यायसीकर्म
 निष्ठक्रियमौतोनात्मयाप्यात्म्यशान्तेनाकर्तृत्वान्
 मेधानमनन्तरमेववदयते॥३॥यमेकसकर्मनिष्ठ
 कर्मज्ञांवीक्षकर्मणः शरीरस्यात्रापिचिन्तयति
 द्वेदकर्मणः ८ अत्रैवात्मज्ञानस्यापिकर्मयोगा
 तर्गितत्त्वान्स्वएवज्यायामित्यर्थः कर्मयोगोहातानि
 द्यायाज्यायस्त्वमवगन्तुंनानिष्टायामाधिकारि
 न्येवोपपद्यतेयेदिसर्वकर्मपरित्यज्यतानानिष्टा
 यामाधिकारोविनष्टकर्मणस्तेज्ञाननिष्ठोपकरिणी
 शरीरस्यात्रापिचिन्तयतिपावत्त्वाधनसमाप्ति

ज्या

३०

गीताभा०

३७

४६

शरीरस्य धारणां चावश्यकं न्यायार्जिन धवेन गताय
ज्ञादिकं कृत्वा न हि ह्यन्नेनैव शरीरधारणां कार्यं न्या
हारशुद्धौ सत्त्वशुद्धिः सत्त्वशुद्धौ ध्रुवात्स्पृष्टिरिति शुद्धिः
ते त्वच्च भुञ्जते पापा इति वदयते नृनो ज्ञानानि युस्या
पि कर्मनिष्ठा कुर्वन्तो देहव्यात्रापि तसि ध्यानि यतो
ज्ञाननिष्ठायापि धिये भाव्यं शरीरस्य यावत्साध
नसमाप्तिं गृह्णाय सा हि नित्यं नैमिन्निकं कर्मवत्
शयकार्यं न प्रवर्तयौ यो विद्मन्मनीषु सत्
त्वभावनया तन्मया प्यात्मानुसाधनमेतत्तत्तत्
नैव ८ प्रकृति संस्थेष्टस्य कर्मयोगः स शक्योऽप्य
माह अन्तो ज्ञाननिष्ठा यो यस्यापि शोभयोगात्क

म्रयोगो ज्ञाया नूनस्मात्तुं कर्मयोगमेव कुरु इत्य
 मिः विष्णुः ८ एवं तर्हि द्विजनां देः कर्मरोगो हंकार
 रमनकारादिसर्वेन्द्रियव्याकुलतागर्भत्वेनास्य
 कर्मवासनयोर्वन्धनं भवति अथ यथा ह यज्ञाशास्त्रा
 र्थकर्मशेषभूजा द्विजानीदः कर्मरोगो न्यत्रान्मी
 यप्रयोजनशेषभूजे कर्मणि क्रियमाणोऽयं लो
 कः कर्मबन्धनो भवति न त्वयज्ञार्थं द्विजना
 दिकं कर्म समाचरन् नान्मप्रयोजनसाधनतया यः
 संगे संगे ननु नूनस्मात्तुं कर्मयोगमेव कुरु इत्य
 तार्थतया वर्ज्यं शिवा क्रियमाणो यज्ञादिभिः कर्मभि
 राराधितः यथा कुरुष्वोऽप्यतादिकं प्रवृत्तकर्मवास
 नं

मीमांसा

३८

४८

नामुच्छिद्यात्कृत्वात्मा यज्ञार्थं कर्मणो न्यतः
लोको यं कर्म बंधनः न दर्थं कर्म को नो यमं न संमः स
नाचर ए स लयज्ञः प्रजासृष्टुं पुरीवाच प्रजापतिः
ऋतेन प्रसाविष्य धर्मियवो गतिर्युक्तमधुक् १
वलोकनं ददानीमर्थः ए यज्ञा शिष्टे नैव सर्वे उक्त
आप्यलक्षणासा धनानि धानां शरीराधारस्य कर्मव्य
तान यज्ञा शिष्टेन शरीर धाम्य धर्मनानां दोषना हय
निं विप्रस्ये न्यादि प्रते विरै यो विदुः प्रजापतिः शब्दः
सर्वं चर विप्रस्ये सृष्टुं विप्रस्ये न्यानि पराधरां न्यास्य
रामा १७ ससर्ग काले स भगवाद्भुजि पतिः प्रजापतिः
ल प्रवृत्ताति न संसर्ग विप्रस्ये उ पलतना मरु पवि मः १

५५

गाभस्मिन्प्रसीकाः सकलपुरुषाश्च निर्हाः चेतने
 नरकल्याः प्रजाः समीक्ष्य परमकारुणिकवत्तु कनिष्ठ
 हृद्गीवाविषयस्वाराधनभूतयज्ञनिवर्तयैवमेव
 हतान्तरैर्देवमन्त्राचमनेनयज्ञेन प्रसविष्यते भवति
 तोरुप्रिकुरुधं एव वीर्यतः परमय देवो यथा यथा
 नेन नै देवाभावे यंतुवुः परस्परं भावयन्तः प्रियः परः
 मध्यम्य ११ रुषालं हारागो हारागो हारागो हारागो
 दनुष्पराग नाचकोमना नो हारागो हारागो हारागो हारागो
 नेन देवाराधनभूतेन देवानाम्पूजयेत्तु नैव नैव नैव नैव
 कर्मा राधयतः अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभु रवे
 निदिद्वयने यज्ञेना राधितान्ते देवा मन्त्राणां वाक्ये

र्थ

३६

५५५५

गीताभा.

४६

४९

५

शुभं
विनाशयेति पात्रपानादौ पुष्पांशुपुष्पांशुपरस्परं भा-
वयेत्तः परं श्रेयोऽपि दारुणमवाप्स्यथ ॥ यज्ञेऽपि वि-
नाशयेन्नारोधिनायज्ञात्मका देवा इह भोगान्
बो दास्यन्ते परमपुरुषा यत्किं तस्मात्तस्माद्यज्ञं
इष्टाभोगान्नात्सर्वं पूर्वयज्ञस्याविनाशे देवादास्यन्ते तु
तस्मै तस्मादाध्यापयेदितान् सर्वान् बो दास्यन्तीत्यर्थः
स्वाराधनार्थं तस्मात्तैर्देवाभोगान्नेऽपि उग्रदायाऽपि
भुङ्क्ते चोद एव सः चोर्था हितामात्यदीयेनैतत्प्रयोजना
येव हन्ति वस्तुनि स्वकीयतां बुद्धिं कृत्यानेन स्वात्मा
वरांश्च नोत्स्यन् परमपुरुषार्थं न हन्तामात्रमपि तु
निदयगामित्वं मे इष्टाभोगान्निदेवा दास्यन्ते यज्ञे

भाविताः नैर्दत्तानप्रदायेभ्यो योभुंक्ते तेन एव सः यज्ञ
 शिष्टाशिनः संतो मुच्यन्ते सर्वकिल्बिषैः भुञ्जन्ते ते च
 पापार्थे पचन्त्यात्मका भूता १३ भविष्यतीत्यर्थः १४
 तदेव विवृणोति इंद्राद्यान्मावास्थितपरमपुरुषा राध
 नार्थं ते ये वद्रव्या राधुष्या द्याविपच्यन्ते तेषां वास्थितं
 परमपुरुषसारा धत्ता शिष्टाशने न ये शरीरयात्रा कुर्व
 ने ते न च नादिकालोपाजितकिल्बिषैरात्मयाथात्म्याव
 लोकात्तविरोधिभिः सर्वैर्विमुच्यन्ते ये तु परमपुरुषेण
 इंद्राद्यान्मास्वाराधनाय दत्तानात्मा र्थतयोपादाय वि
 पच्यमानं तित्ते पापिनोऽहमेव भुञ्जन्ते अचपरिश्रामि
 त्वाद्ददामि तु मुच्यन्ते आत्मावलोकनाविमुरवामरः

ॐः

गीताभा. कावेवपच्यंते १३ पुनरपिलोकदृष्ट्या शास्त्रदृष्ट्या
 ५० चसर्वस्य यज्ञमूलं दर्शयित्वा यज्ञस्यानुवर्तमानवश्य
 कार्यतामननुवर्तमानेन च दोषमाह अन्नात्सर्वाणि
 भूतानि भवन्ति पर्जन्यादन्नसंभवति सर्वलोकसात्त्विक
 यज्ञान् पर्जन्यो भवतीति शास्त्रेणावगम्यते अग्नौ
 अन्नाद्भवन्ति भूतानि पर्जन्यादन्नसंभवः यज्ञाद्भवन्ति पर्
 जन्यो यज्ञः कर्मसमुद्भवः १४ कर्मब्रह्मोद्भवा विद्महे
 ह्याक्षरसमुद्भवं तस्मान्म सर्वगतं ब्रह्म नित्यं यज्ञे प्रति
 स्थितं १५ प्राप्ता हुनिः सभ्यगादित्यो मुपासीतुने
 आदित्या ज्ञायते वा इन्द्रसिन्यादिना यज्ञश्च पुष्पाज्ज
 नादिकर्तव्या यारूपकर्मसमुद्भवः कर्मच ब्रह्मो

२

πς

यज्ञान्तर्यन्तः यज्ञश्च कर्तव्यापारात्तु रूपान्तरकर्मराः
 कर्मचसजीवाद्यरीरा तु एवं प्रवर्तितं चक्रं नानुवर्तयि
 तीत्यः अद्यायुरिन्द्रियारामो बंधुया यस्य जीवति १६ त्व
 वंशसि रंच पुनरप्यत्रादित्यन्योन्यकार्यकारिणो माते
 न चक्रवर्त्यरिव तन्मानमिह साधने वर्तमानो यः क
 मयोगाधिकारी ज्ञानयोगाधिकारी च नानुवर्त
 यती न प्रवर्तयति सोऽप्यद्यायुर्भवति अक्षरं मान्यो
 वास्यायुः प्रवृत्तारोऽपि तदुभयं रूपं वा लोऽद्यायुः
 अत्र एवांद्रियाशमो भवति नास्मात्तमः इन्द्रियाशये
 वाऽप्येवमतीति भवंति वयसा शिशुं वा हि निदेषम
 नत्कत्वेनोद्दिक्करजमस्मिन्मावलोकाविद्युव
 त्त

तया विद्यया भोगैः करिष्वविति श्रुतिर्मानयोगाध्यायः
 मानोपनिषत्संख्ययन्ततया मोक्षार्थसुजीवति।
 १४। १५। १६। आत्मोपायतान्मदर्थं नित्यं नैवेव
 गृहीयन्ति। दिवर्गि। न्योदन्ति। अस्मिन्निर्गुरुन्धनाः
 प्रथमं ज्ञानयोगं किमपि साधनानिरयेत्। स्वयं
 तेजान्तराणि यत्त्वात्मारतिरेव स्यादान्मन्त्रप्रश्न
 मानवः आत्मन्येव च संसृष्टस्तस्य कार्यं न विद्यते।
 १७ नैव तस्य कृते नार्थो नाकृते नैव कश्चन
 न चास्य सर्वं किं बुद्धिद्वयं व्यपां प्रयः रामा
 विमुरवंशान्मनैव नृपे नान्यथा तादिनिशम्ब
 निस्तेनैव तन्मन्त्रेण संतुष्टो वाच्यः कचवर्गीतवा

१८

५५

तस्या

गीताभा दिव्यनृपादौ धामसो यो वीरगाभोगादिकं सर्वं यत्नै
५२ वृत्तस्य नमः दर्शनाय कर्तव्यं न विद्यते स्वर्ग एव स
वर्धाहृष्टान्म रूपान्म एव तस्यात्मदर्शनाय कर्तव्यम् ॥ १८
अन्तसा धनेन तनार्थः न किंचित्प्रयोजनं न स्यात्
तद्दर्शनसा धनेन तन कश्चिदर्थः यत्कृतेन तनया
धनेनार्थः अन्तसा धनाय नान्म दर्शनाय न च त ए
वान्न व्याजिरिक्तं कल्लाजिप्रस्तु विमुखस्यात्मस
र्वेषु प्रकानिपरिरेते न च यत्प्रकानिपरिरेते न च
काप्रैषु धनं विप्रयोजनताया व्ययाप्रयः यत्
तादिमुखीकरणायाय साधनारंभः सा हि तन्म
सम्पत्तः तन्मन्कायं कर्म तन्मन्कायं सन्तोषा

गीता भा.

५३

कर्मयोगो नैव सिद्धिमास्थिताः प्राप्ता नानां प्राप्ता
वैतः एवं प्रथमं मुमुक्षोः सामयोगान् हितया कर्मयोगं
धिकारिणाः कार्य इत्युक्तं ज्ञानयोगाधि कारिरिणोऽपि
पिज्ञानयोगात्कर्मयोगं एव श्रेयानि न्युक्तं १० ३६
तीक्ष्णसूत्रया व्यपदेशयत्यस्य सर्वथा कर्मयोग एव का
कर्मयोगैव हि संसिद्धिमास्थिता जनकादद्याः लो
कसंग्रहमेवापि सेषप्रयत्नकर्तुं महत्सिद्धिः ५. यद्यदात्मसी
श्रेष्ठस्तत्तदेवेतरो जनः स ज्ञात्वा मामाहुः कुरुते लोकस्त
दनुवर्तते ११ य इत्युच्यते लोकसंग्रहं पश्यन्नापि क
र्मकर्तुं महत्सिद्धिः कस्तत्र शास्त्रज्ञानसंयानुष्ठानत
याच्च प्राथिनो यद्यदाचारविस्मयदेवा कृत्स्नमभिजुनोष्या

वरुणी अनुवृत्तियमानमपि कर्मस्येवेद्यमिदं यथा
 दंगं युक्तं मनुजैः सुनिर्दंगयुक्तं गौतमस्तु विलोके
 नुनि सुनिर्दंगयुक्तं गौतमस्तु विलोके
 प्रमोचनं कर्मस्येवेद्यमिदं यथा
 ताप्यनजानिर्दंगयुक्तं गौतमस्तु विलोके
 म् २१ तेन सर्वं प्रमोचनं कर्मस्येवेद्यमिदं यथा
 संकल्पस्य विपुलं केषु देवेषु व्यादिसौम्यं २२
 तोवर्गं ताप्यनजानिर्दंगयुक्तं गौतमस्तु विलोके
 म् २३ कर्मस्येवेद्यमिदं यथा
 इहा येव कर्मस्येवेद्यमिदं यथा
 स्यः २४ ताप्यनजानिर्दंगयुक्तं गौतमस्तु विलोके

गीता भा.
५४

तानवाप्तमवाप्तव्यं वर्त्तएव च कर्मणि २२ यदि ह्यहं
न वर्त्तयं जानु कर्म राय नंदितः मम वर्त्तमानु कर्म मे म
नुष्याः पार्थ सर्वशः २३ संकल्पं कृतं जगदुदयादि
भवलाघलीलः छेदतो जगदुपहृते मर्त्तं जानो
पितनुष्ये युष्मिन्मोक्षे सरवसु देवगर्भे २४
हं स्तिक्तुलोचिने कर्मणि अतंदितः सर्वदा यदि
तवर्त्तयं समाशिशुजनाग्रे सरवसु देवसु नो वर्त्तमानं
कृत्स्नविदुः शिष्याः सर्वप्रकारेण यमेव धर्म इति
अनुवर्त्तन्ते ते च स्वकर्त्तव्यानुष्ठेयानि नान्मानमव
दुष्प्रामिरयमाभितो भवेयुः अहं कृतो चित्तं यत्कर्म
चोत्कृत्य एव मेव सर्वशिष्यजनाग्ने शिष्यजनाः स

दावरायनधर्मनिष्प्रायाकररादेवोत्सीदेयुः
 नष्टानवेयुः शास्त्रायताचारानुपालनान्मवेयां
 शिष्टकुलानां संकरस्य च कर्तव्यं न एवमाः
 सर्वाः प्रजाऽपहृत्या मवमेवत्वमाविशिष्टज्ञाना
 ये सरपांडुतमयो युधिष्ठिरा नृजोऽर्जुनः सन् यदि
 ज्ञाननिष्ठायामधिकसो धीन न त्वत्स उत्सीदेयु
 मिमाः प्रजाः २४ सत्ताः कर्मसिधविदा सोयथा कुर्व
 निभारत कुर्याद्विदास्तथा सक्तमिक्वीर्धुलो कसंग्र
 हं २५ दावरायनुवर्तिनो हि तन्त्रविदः शिष्टाश्च मुमुक्ष
 मः स्वाधिकारमज्ञानतः कर्मानिष्ठायामनाधिकार्य

लो

गीताभा.

५५

५५

नो विनोदः ॥ ३४ ॥ अतो न्यपदेष्टुं न विदुः कर्मैक
 त्वं न विदुः ॥ आत्मानं कुरु विदुः कर्मयोगिनः ॥
 कर्मण्यकर्मण्यसंवेद्यः ॥ आत्मानं कुरु विदुः ॥
 द्भ्यः स्वतः पक्षेन योगेन धिक्ताः ॥ कर्मयोगिनः ॥
 रिताः ॥ कर्मयोगिनेभ्यः आत्मानं दर्शय कुरुर्विदुः ॥
 नित्यं कुरु विदुः ॥ कर्मण्यकर्मण्यसंवेद्यः ॥
 ग्योपिव्यपदेष्टुं न विदुः ॥ कर्मयोगिनः ॥
 सुलोकानां धर्मनिश्चयविकीर्णः ॥ कर्मयोगिनः ॥
 यान्ति शान्तिमात्मानं कुरु विदुः ॥ कर्मयोगिनः ॥
 दाता शक्तानां मुमुक्षूणां कर्मसंशितामनादिक
 र्वासात् कर्मण्यकर्मण्यसंवेद्यः ॥ कर्मयोगिनः ॥

कारिणां कर्मयोगी दत्तदात्मावलोकनसा धनमस्ती
मिन्नबुद्धिभेदजनयेत्किं न बुद्धिभेदजनयेदज्ञानं
कर्मसंसिद्धिं ज्ञोषयेत्सर्वकर्माणि विधातुक्तः समा
वर्तन् २६ प्रकृतेः क्रियावर्गमातिगुरोः कर्मणि सर्व
दाः अहंकारविमर्शान्मीकर्त्ता ह्यमिन्निमन्त्रि २७
अहिंसायुगेति ह्यमिन्निमन्त्रि विनयाज्ञातयोगे सत्तोविपूर्वा
क्तमित्येव कर्मयोग एव सात्त्विकयोगातिरपेक्षमात्मावा
लोकनसा धनमिन्निबुद्ध्या युक्तः कर्मैवाचरन्सर्वक
र्मास्वकृत्स्नविन्नं प्रीतिं जनयेत् २५। २६। कर्मयोगम
हाविद्युतो विदुषो ह्यविदुषो विशेष्यं प्रदर्शयन्क
र्मयोगो ह्येति नान्मनोऽकर्त्तव्यानुसंधानप्रकाश

गीताभा.

५६

युपदिशति प्रकृतेर्गुणैः सत्त्वादिभिः स्वानुरूपं हि
 यमारागति कर्माणि प्राप्नुवन्तः हंकारविमूढात्मा हंकारेति
 मत्स्यनेत्रहंकारेणाविमूढात्मा भुत्वासाहंकारवि
 मूढात्मा अहंकारेणाहमर्थे प्रकृतेः अवहर्तिन्यामिमा
 नस्तेनाज्ञात्मा स्वस्वरूपो गुराकर्मस्वहंकारेति मत्स्य
 तइत्यर्थः गुराकर्मविभागयोः सत्त्वादिगुराविभागे
 मत्स्यैर्मविभागे च तत्त्वादिगुराः सत्त्वादिभ्यः स्वगु
 णेषु स्वेषु कार्येषु वर्तन्ते इति मत्स्या गुराकर्मस्वहं
 कारेति न स तत्त्ववित्तु महाबाहो गुराकर्मविभाग
 योः गुरागुरागेषु वर्तन्ते इति मत्स्यानुसज्जते २८
 प्रकृतेर्गुरासंमूढाः सज्जने गुराकर्मसंज्ञां कृत्वा

व

गीताभा. मिनिदर्शयेत्तानकृतस्त्रविदो योयमेदित्यर्थः ॥
 ५९ नयोगाधिकारिरिति विज्ञात मपि सद्यः शिक कश्चि
 रित्तसंन्यस्याध्यात्मचेसा निराशीतिर्ममोभूत्ता त-
 दुदयात्विगतज्वरः ३. योगादस्यैवयोगस्यज्या
 यस्त्वं सर्वमेवोक्तं श्रुतौ पदेष्वेते लोकसंग्रहाय त्व
 मेव कुर्याः प्रकृतिविविक्तान्मस्वरूपा निरूपरात्मा
 गुरोर्बुधकर्तृत्वमारोप्य कर्मनिष्ठा तप्रकारउक्तः गु
 रोर्बुधकर्तृत्वानुसंधानचेद - मेवात्मनो न स्वरूपप्रयुक्त
 मिदं कर्तृत्वमपि तु गुरासंयुतमिति प्राप्ता प्राप्तिविशेष
 वगुराकर्तृत्वमित्यनुसंधानं २८ इदानीमात्मनोप
 रमपुरुषशरीरतयात्तानि शब्दयन्त्रस्वरूपानिरूप्या

८

शोनभगवंतिपुसुभोजने सर्वात्मसूतेगुरांकृतंचकत्त
 मारोप्यकर्मकर्तव्यज्ञोच्यतेमपिसर्वेष्वरेसर्वाणिर्मर्मा
 णिअध्यात्मचेतसासंन्यस्यनिराशीनिर्ममश्चवि
 ग्नश्चरोयुद्धादिकंसर्वनीदिनंकर्मकुरुआत्मानिय
 चेतस्तदध्यात्मचेतस्तेमात्मस्वरूपाविषयेकाशु
 तिज्ञानसिद्धेनज्ञानेनेन्यर्थःअतःप्रविष्टुःशास्त्राज्ञ
 नातांसर्वात्मनातःप्रविष्टुकर्तारमेनआत्मनि
 तिष्ठन्आत्मनोत्तरोयमात्मानवेदयस्याज्ञाज्ञा
 तीरंअज्ञात्मानंमंजरोयमयानिसत्आत्मानयमिय
 मृतइत्येवमाद्याःपुनयःपरमपुरुषप्रवर्त्यमत्त
 तीरभूतमेतमात्मानपरमपुरुषंचप्रवर्तीयितारमा

१८

॥५॥

गीताभा. वक्ष्यते स्मृतं न यश्च प्रसाधि नारं सर्वे यामि न्यायाः स
 ५८ वस्य चाह हृदिसंनिधौ मन्त्रः स्मृतिर्निमयो ह न च
 ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन तिष्ठति भ्रामयन् सर्वं
 भूतानि यन्त्रारूढानि मायया हृत्तिवत्पते श्रुते म ह्य
 रमितया मन्त्रवन्त्यात्मस्वरूपानुसंधानेन सर्वाणि क
 र्माणि मयेव क्रियमाणानि निमित्तं परिमपुरुषे स
 न्यस्य ज्ञानि च केवलं मदाराधनी न कृत्वा तत्कले
 निराशीस्त एव न त्रकर्मणि समन्तारहितो भूत्वा
 विगतज्वरो युष्मादिकं कुरुष्व स्वकीयेनात्मनः कर्मा
 स्वकीयेऽस्मै प करणैः स्वाराधनैकप्रयोजनाय पर
 मपुरुषः सर्वसाक्षी सर्वेश्वरः सत्यमेव कर्मणि शिवा

रयनीत्यनुसंधाय कर्मसमहता रहितः प्राचीना
 नादिकालप्रवृत्तानं ननु वापसंचयेत कथमहं भवि
 व्यामीत्येवमस्तान्तर्जरविमिर्मुक्तः परमपुरुष एव कर्मि
 सुसाधितो वंधानमोचयिष्यतीति स्मरवससेत प्रीति
 रीमेव कृतं यत्पर्यः ३० तमीश्वराणां प्रतिविम्बस्य पाति
 मित्यादिभुतिसिद्धिर्हि सर्वेश्वरत्वं सर्वशोधित्वं च ईश्वर
 त्वं नियंतृत्वं पतित्वं अयमेव साक्षादुपनिषत्सारम्
 नोपनिषत्सारं हयेमानवाः शास्त्राधिकारिणः अयमेव
 शास्त्रार्थ इति रत्नममं निश्चितं मया अनुमिष्यति ये
 ज्ञाननुमिष्यन्ति विद्मस्मिन्शास्त्रार्थं प्रहृष्टाणां भवन्ति
 ये च प्रहृष्टाणां भवन्ति ये च प्रहृष्टाणां भवन्ति

१८
 ५५५५

गीताभा.
५८

भवतीति साध्यसूयं निश्चस्मिन्नाह गुरोः शास्त्रार्थे
दोषद्वितीमभवंतीत्यर्थः ते सर्वे वक्ष्यन्ते येनेमत्त
मिदं नित्यमनुसिद्धिमात्रवाः अहो वन्तोभ्यस्तयं नो
मुच्यंतेतेपिकिलियैः ३१ पिकर्माभिरित्यपिशब्दादे
यांष्ट्यककरागमिदालीमननुसिद्धिं नोपि आस्मि
तशास्त्रप्रदधाना अनभ्यस्तयवञ्चप्रदधाना नस्त
यपाचक्षीतायायाञ्चिरेणामामेवशास्त्रार्थम
नुद्यायमुच्यंतेत्यर्थः ३२ भगवदुपिस्तमोयमि
पदमर्थमनस्तनिष्ठनामप्रदधानानामभ्यस्तय
तांच दोषमाह मेत्वेत्सर्वमात्मनस्तु मय्यसीरतया
मदाधारमर्थमभूतमदेकप्रवर्त्यामिनिमैमनंता

गीताभा. देवस्य लुविशोक्तः स एव कर्तव्य इति चोक्तं ३२ न
 ६० मन्त्रमध्यायशेषे शास्त्रान्मोहात्सुः प्राक्कथय्या
 तप्रसादनेवोच्यते प्रकृतिविविक्तमीदृशान्मन्त्रान्
 संपन्नदेवसर्वदानुसंधेयमिति निश्चयः प्राप्तिर्वा
 दयंतीति सावधानपि स्वस्थाः प्रकृतेः प्राचीनवास
 तायाः सहृदयाः कृत्तविययेऽवचेष्टते ननु प्रकृतिं
 यानि भूतानि अचिन्तं सृष्ट्यां स हृष्टं चेष्टते ननु
 स्थाः प्रकृतेर्ज्ञातवानपि प्रकृतिं यानि भूतानि
 निप्रहः करिष्यामि ३३ इदं स्येद्विषयः सर्व
 मप्येवोच्यवर्ष्यते ननु योर्नवशमागच्छेत्तौ हस्त
 यदियं विज्ञे ३४ मयोनादिकालप्रसूतवासनामेव

प्रातिनानिवासनामुयायीनिभूतानिशास्त्रकुतोनिग्रहः
किंकरिष्यति ३३ प्रकृत्यनुपायित्वप्रकारमाहश्चोत्रा
दिज्ञानेन्द्रियाप्येष्टाद्देवागादिकर्मैन्द्रियाप्येवचन
देप्राचीनवासना

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

यथा धूमेन वक्रिण विद्यते यथा दशो मलेन च यथो ल्वेना
 वृत्तोगर्भस्तथा तेन कामेने हं जं न ज्ञानमात्रं ३८ आवरः
 राप्रकारमाह अस्य जंतो र्ज्ञानिनी ज्ञानस्य मावत्स्यात्
 विषयं ज्ञानमेनेन कामा कांशा विषयव्याभो ह
 तेना नित्यवैरिराण्यतं दुःखेरा पूर्ण निर्विषयेन
 न लेन च प्रयाग्निरिह मेन तैव रूपकरा रयं कामः
 ३९ अस्मत्तमं धिति युतीत्यत्राह अधिति युत्येभि
 रयं कामं धूमेना विद्यते वक्रिण यथा दशो मले च यथो
 त्वेना वृत्तोगर्भस्तथा तेनेदमावृत्तं ३८ आवरं तं ता
 धूमेन न ज्ञानिनी नित्यवैरिराण्य कामरूपेरा कौन्तेय
 ४० दुःखेरा न लेन च ३९ इन्द्रियाणि मग्नानि त्रि

गीताभा. ज्ञानमुच्यते एतैर्विमोहयत्येवज्ञानमावृत्यदेहि
 ६२ नं ४. तस्मात्त्वामिन्द्रियारायादौ नियम्य भरतर्षभ
 पाप्मानं प्रजहि त्वेन ज्ञानविज्ञाननोदानं ४१ आ
 त्मातमनीन्द्रियारोषमनोबुद्धिरस्याधिष्ठानं एतै
 रिन्द्रियमनोबुद्धिभिः कामाधिष्ठानभूतैर्विषयप्र
 वरौर्देहिनं प्रकृतिं संस्पृष्टं ज्ञानमावृत्य मोहयन्निष्प्रा
 त्मज्ञानविमुखं विषयागुभवं मात्रं करोतीत्यर्थः
 : ४. यस्मात्सर्वेन्द्रियव्यापारोपरतिरूपेण प्रवृत्त
 प्रवृत्तस्यायं कामरूपशत्रुविषयान्निमुखकरो वा
 तात्मानि वैमुखं करोति तस्मात्प्रकृतिसंस्पृष्टत्वा
 योन्द्रियव्यापारप्रवणस्त्वमादौ मोहापायी रंभसमये

चेन्द्रियव्यापाररूपेकर्मयोगेन्द्रियाणि नियम्य
 तन्द्रिज्ञाने विज्ञानेनाशान्नात्मान्स्वरूपविषयस्य
 ज्ञानस्य विवेकविषयचक्षुःशान्तिं यो योमान्स्वरूपं वे
 हिनाशयं ४१ ज्ञानविरोधियुप्रधातुमाह ज्ञाने
 इन्द्रियारिपरान्याहुर्दिन्द्रियोभयः परंमनः मनस
 स्तुपराबुद्धिर्द्योबुद्धेः परमस्तुसः ४२ विरोधियुप्रधा
 नान्तीन्द्रियारायाहुः यत्र इन्द्रियेषु विषयव्यावृत्तेषु
 आत्मनि शान्तं न वर्तते इन्द्रियोभयः परंमन इन्द्रियेषु
 परतेषुपि मनसि विषयप्रवृत्तौ आत्मनि शान्तं न
 भवति मनसस्तु पराबुद्धिः मनसि ह्यन्यं नरविमुखे
 विमुखे ध्यायसायप्रवृत्तौ साध्याज्ञानं तत्प्रवृत्तौ स

काम

५५

परीताः

गीताभा. वेद्युबुद्धियर्थेति परतेष्वपीच्छामयोगः कामोरजः समु
 ६३ इवोवर्तने स एवेनातीन्द्रिया रायविस्वविषये वर्तयि
 त्वा आत्मज्ञानविरोधयत्नदिदमुच्यते यो बुद्धेः परं
 तस्तु स इति बुद्धेरपि यः परः सकाम इत्यर्थः एव बु
 द्धेरपि परं कामज्ञानविरोधितं वैरिरां बुद्ध्यात्मा
 नमन्त आत्मना बुद्ध्या कर्मयोगे वस्थायितं काम
 रूपं दुरासदं दृष्ट्वा बुद्ध्या विनाशयेति ४३ इति श्रीमत्स
 रः मातुजविज एव बुद्धेः परं बुद्ध्या संनृत्या संनृत्यात्मा
 जहिशुभमहा वा हो कामरूपं दुरासदं ४३ इति
 श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योग
 शास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे कर्मयोगो नाम तृतीयोऽध्यायः

त्मान
 ५५

38

गीताभा.

६४

इमं विवस्वते योगं प्रोक्तं ब्रह्म हस्तव्याघं विवस्वान्
नवे प्राहमनुरिदं कवे वधीत् १ एवं परं यथा प्रपन्नं
मिमं राजर्षयो विदुः सकांतेनेह महता योगीनां
नष्टः परं जपः २ स एवायं मेधाविद्वान् योगी श्रेष्ठः
पुरातन भक्तो तिमिरावाचो निरहस्यो यत्तदुक्तं
३ शास्त्रप्राधान्यं प्रसंगाच्च भगवदेव तारयति
प्यात्म्यं मुच्यते योगेऽयं न होति योगो योगः सकेवलं यो
दुप्रोक्त्याहनात्तद्विदुः परं प्रोक्तं सुनिर्मलं तत्तत्
तत्तत्तद्विदुः निरविलज्जं पुद्गलं यथा यथा परमं पुद्गलं
यत्तत्तद्विदुः साधनं यमं योगं ह न वेद विव
स्वते योगी श्रेष्ठो विवस्वतः प्रमत्तं वेदमनुरिदं कवे

इत्येवं संप्रदायवर्त्यैः योऽपि निमग्नयोगं पूर्वराज्य
 यो विदुः स न हतविज्ञानो न चोन्नतबुद्धिर्गुणधातुविन
 द्यप्रायोऽन्यथा स एवावतलितः कुरुषुः पुरातनयो
 यः सख्ये चानिमग्नभक्तदायुर्गोपेन प्रपन्नो यमो मया
 प्रोक्तः संपरिद्विष्टः संविस्तृतः कृत इत्यर्थः मदत्येनके
 तापि शोचं वक्तुं च न शक्यं यत्तु इदं वेदान्तोक्तिर्गु
 णमैव हस्त्यशानं ३ अस्मिन्संगे भगवद्भवतो रय
 यावदात्ममर्जनं उवाच कालसंख्यायाः परमसूत्र
 म्मया कालं हि भवन्ती जन्मो विवस्वन्मम जन्मका
 लः सैव यथा कथं यदा विशन्ति चतुर्गुणं संख्यया संख्या
 तं तन्मया प्रोक्तं वाच्यं इति कथं भवति संभावनीयं

६६
 ५५५५५

गीताभा.
६६

व्याख्यं जानीयां ४ ननु ज्ञात्वा तदेवा विवक्तुं शक्यं
ज्ञात्वा रहस्यस्य महतां स्मृतिं प्रयुज्येत इति तत्र कश्चि
द्विरोधः न चासौ वक्तारमेतं बलदेव न नयं सर्वं
न ज्ञानानि यत एव वदति च परं ब्रह्म परं धाम परं
त्रैलोक्यं भवान् इत्युक्तं शास्त्रं दिव्यमावि देवसुजं
त्वा विभुं ब्राह्मणं नृपयः सर्वदेवार्थिना रदत्तप्या
सितायेन तस्मै तस्मै ह्येवाम् न स परं भवति जन्म परं
अन्तर्ध्यात्वा स्वतः कथयति हि तस्मै तस्मै ह्येवाम् न
तावाति ४ श्रीभगवानुवाच बहूनि मे व्यतीतानि
विजन्तानि भवार्जुन तान्यहं वेदसंवी शिष्यतमो
स्य परंतप ५ व्यास उवाच यं चैव ब्रवीषि मे इति युधि

दि=

गीताभा. श्रीगुरुप्रतिष्ठाप्रकारेण प्रथमः। यथैव विज्ञायते श्रीगुरु
 ६६ दानुच अजोपिलसव्ययान्माभूत्तन्माभीरुपलेभि
 सत् प्रहो निरत्वासाधि ध्यायसंभवात्प्राप्त्या यथा
 इ अनेमजन्मः सत्यत्वं युष्मां वदुनिसेव्यजीता
 विजन्मानां निमित्तं च नान् ५ सत्तैव निदु सुं प्राप्ता
 योपादानाश्चावन्तर प्रकारं देहयाप्यास्यं भवति
 हेतुं चान्तरात्प्राप्तं विज्ञायते यथा नानादिसेव्यं यथा
 मेव प्रकारं भवति ह्यप्रसेम विज्ञायते यथा नानादिसेव्यं
 मायया संभवात् श्रीन्याय्यं विज्ञायते यथा नानादिसेव्यं
 तमसः पराकेययुषो नरादिसेव्यं विज्ञायते यथा नानादिसेव्यं
 यः नास्ति यः प्रकथो नृलोभो यो भृजो हिरन्मम

यः सर्वानि मेधाजुहिरिविद्युतः पुरुषादेधिभावयः
 सत्यसंकल्पः आकाशात्मा सर्वकर्मसर्वकामः स
 र्वगंधः सर्वरसः महारजो नंवास इत्यदि प्रकृतिसिद्धं ।
 आत्ममायया आत्मीययामायायावपुनं ज्ञा-
 तास्ति निज्ञानपथ्या यो ज्ञमाया शब्दः तप्याचाभियुक्त
 प्रयोगः मायया सततं वेति प्राचीनं च शुभाशुभमिति आ-
 त्मीयेन ज्ञातेन आत्मसंकल्पेनैत्यर्थः अथोपहतया पा-
 दादिसमस्तकल्याणगुणात्मकत्वं सर्वैषां स्वभावमंश
 हस्त्वमेव रूपं देव यदायदा हि धर्मसौख्यात्तं भवति भा-
 रत अमृतं तम धर्मस्थितात्मा तं रजाम्यहं ७
 मनुष्यसजातीयसंस्थानं कुर्वन्नात्मसंकल्पेन देवादि

५७
 ५५५५

गीताभा.

६९

सूयः संभ्रामि तदिदमाह ॥ अज्ञोऽयमानो बहुधा विज्ञा-
यत इति श्रुतेः इतरपुरुषसाधारणजन्मा कुर्वन् देवा-
दिरूपेण संकल्पेनोक्तं प्रविशत्यज्ञायत इत्य-
र्थः ॥ ईदृशविज्ञेयतया निजजन्मादज्ञत्वात् हं वेदमर्था-
शित्तदात्मनोऽप्यज्ञास्य हं मम कर्म च मे विध्यमेवंपो-
वोति प्रवृत्तः इति स्वापरिविरोधाच्च जन्मकालमसह म-
कालनियमोऽस्मत्संभवस्य यदा हि धर्मस्य वेदोदितस्य
चानुवर्त्य चानुरात्म्याश्च मत्स्यद्वयद्वयस्थितस्य क-
र्तव्यस्य ग्लानिर्भवति यदा च नाद्विपर्ययस्याधर्मा-
स्याभ्युत्थमं तदा हं मेव स्वसंकल्पेनोक्तं प्रवर्तते सा-
त्त्विकं सज्जामि ॥ जन्मप्रकाशेन नानाहमाद्यवत्क

का

धर्मसंस्कारा परित्राणां यसा धूनां विनाशा यच्च
 दुष्कृतां धर्मसंस्थापनाप्यायसंभवामि युगे यु
 गे ८ धर्मशीला वैष्णवा ये सरामन्त्रमाश्रयान्
 प्रवृत्ता मन्त्रा मन्त्रा यथा मायय इमं न संगोचते
 धर्मदर्शनेन विनास्त्रोत्तम धारणा शेषसादि को
 मलभमाना अत्रागुमात्रकालमापि युग सहस्रं न जा
 न्तेः मशिथिलता ग्राह्ये युरिनि मन्त्ररूपचो हि
 नावलोकनालापादिदानेन नैका परित्राणां यसा
 नहि परित्राणां विनाशा यच्च हीना स्ववैदिकस्य
 धर्मस्य मन्त्रा धनरूपस्यास्य ध्यस्वरूपदर्शनेन
 न नमस्यापना यच्च देवमनुष्यादिरूपेणा युगे युगात्

ता

मीताभा भवामिह न त्रेमं दिगुगविशेषनिधमोपिनासीत्यर्थः

६८

मल्ल

८ एवं कर्म मूलं यथैव त्रिगुणप्रभुमिति संसर्ग
रूपजानि नस्य सर्वभूतत्वं सर्वज्ञत्वं सत्यसंवाक्यत्वं
संकल्यादागुणागारागेयेनस्य साधुवारा मय मन्त्र
मांश्रय रोक प्रयोजनं दिव्यमप्राकृतमदसाधु
शांमज्जन्मचेष्टितं चतत्त्वतो योवेति सवर्गमानदे
हं पारित्यज्य पुनर्जन्मो विहातेव प्राप्नोति मु
दीय दिव्यजन्मपुन्योपपत्त्यतमज्ञानेन विधुस्त
जन्मवर्मचिमे दिव्यमेवेयोवेति तत्त्वतः त्यक्त्वा
देहं पुनर्जन्मनेति मामेति लोर्जुन ८ वीतसेममे
यज्जी धामन्मया मीमुपमपिनाः वहवोजानन

परि

मद्भावे

यसाहताभागाः १० समस्तमन्त्रमाश्रयसाविसेधिपां
योस्मिन्नेवजन्मानियप्योदितप्रकारेणमायाप्रित्यभटः
कप्रियोमदैकचित्तामामेवप्राप्नोति ८ तदाहमदीयज
न्मकर्मतत्त्वसात्ताख्येनतपसाहसापरुवैवसंतुनाः
तथाचश्रुतिःतस्यधीराभारिज्ञानत्रियोनिमिनिधी
राधीमस्तमग्रेसराएवतस्यजन्मप्रकारेजनितीत्यर्थः १०
तकेवलंदेवननुष्यादिमनुष्यादिरूपेरागवतीर्यम
त्समाश्रयरागपेदापरित्राणकरोमिन्प्रपिनुमन्त्रमाश्र
यरागपेदायथायेनप्रकारेरागत्वापेदानुरूपेसांसंकल्प
प्रपद्यंतेसमाश्रयंतेताम्यतितथैवतन्मन्त्रोचितप्रका
रेणमज्जामि मांदर्शयामिकिमन्त्रवदुष्मासर्वमनुष्या

गीताभा.

६८

इति वर्तते कर्मतोरप्याप्रवर्त्तितु च भावं सर्वयोगिताप्र
वर्त्तितसा गोचरम ये पय्यामां प्रपद्यन्ते तात ये वभक्त
महं मम कर्मात्तु वर्त्तते मनुष्याः पार्थ सर्वशः ११
विश्वकीये प्रतुरादिकरयोः सर्वशः सापेक्षितेः सर्वश
कोरैरपुंभूयात्तु वर्त्तते १२ श्रेयसी प्रासंगिकं परिसमा
प्रवर्त्तितस्य कर्मयोगस्य साक्षात्कारना प्रकारं वर्त्तुं ६.
तप्यादि च कर्मयोगाधिकारिणां तुल्यभक्त्या ह सर्व
एव पुरुषाः कर्मसांप्रदायं कां ह्युपायानां ३ द्वाद्विदेवनाथ
या प्रासात्तु वर्त्तते आराधयन्ति न हि कोचिद्वर्त्तते संस्तुत
फलमिन्द्रादिदेवनात्मभूतं सर्वयज्ञानोभूतं तदं माय
वर्त्तते कुत एतन्मयतः सिप्रमास्मिन्नेव मानुषलोके कर्म

भोक्ता =

जायुत्तपश्चन्नादिसिद्धिर्भवतिमनुष्यलोकशत्रुः स्वर्गादिभ्यो
 कश्चदर्शनार्थः सर्वैवलौकिकाः पुरुषाः श्रद्धादीराया
 दिकालप्रवृत्तानंतपापसंख्यत कांक्षंतः कर्मरागांसिद्धि
 यजंत इह देवताः दिग्गहिमानुष्ये लोके सिद्धिर्भवति क
 र्मजा १२ चातुर्वरार्थमथास्तुष्टुसुराकर्मविभागशः
 प्रनस्यकर्त्तारिमयिमां विदुः कर्त्तारिमव्ययं १३ यापि
 वैकिनः दिग्गफलाभिकांदिराः पुत्रपश्चन्नादिस्वर्गा
 दीर्घन्यासर्वाणि कर्माणि इन्द्रादिदेवतारा धनमन्त्रा
 णि कुर्वन्ते ननु कश्चित्संसारोद्दिग्न हृदयो मुमुक्षुस्तत्तल
 लरा कर्मयोगमदारा धनभूतमारभत इत्यर्थः १२
 ७० अथोक्तकर्मरिंभविरोधिपापदयहेतुमाह चातुर्वरार्थ

गीताभा. प्रमुखं प्रह्लादित्वं पर्यंतं नृणां जगत्सत्त्वादिगु
 ७. साविभागेन तदनुगुणं प्राप्तादिकर्म कर्मविभागेन
 प्रविभक्तं मया स्तुष्टं ह्येव हुरगं प्रदर्शितार्थं
 देवयद्व्यते मये वचापसं हि यत्नेन स्वविचित्रस्तु
 देः कर्तृमप्यवर्त्तमानं विद्धि १३ कथमित्येषा ह य
 तः इमानि विचित्रस्तुष्टादीनि कर्माणि तानां कर्माणि
 लिप्यानि न मे कर्मफलं स्पृहानि मां यो भिजावाति
 कर्माभिर्न स बध्यते १४ मोक्षसिद्धं निवृत्तं निवृत्तं
 पुक्तातिनामि देवमनुष्यादि वैचित्र्यानि स्तुष्ट्यानां
 पुराणेषु कर्मविशेषपुक्तातिनामि तस्यः श्रुतः प्राप्ताप्राप्ता
 प्रविवेकेन विचित्रस्तुष्टादेर्नाहं कर्तारितमस्तुष्ट्यात्

ब्रह्माः सृष्टिलब्धकारणां कलेवराः सृष्टिलब्धं भोग्य
 ज्ञानं फलसंगादिहेतुभिः स्वकर्मणिगुरां भुञ्जते स्म
 छत्तादिकर्मफलैर्न च ते यामेव स्याद्व्यवहारे सृष्टहातव
 ३१ स्यात्सूत्रकारः वैचायनेनैव प्रियेन न ज्ञायते ज्ञानादिनित
 याह भगवान् पुरीशं रं निमित्तमात्रमेवायं सृज्य
 मां सर्गकर्मणि प्रधानकारणाभिज्ञायतो वै सृज्य
 शक्तयः निमित्तमात्रमुक्तैव तात्पर्या किंचिदपेक्षते नी
 यते तपनां प्रेक्षस्व शत्रो वस्तुनामिनि राधप्रमाणं दे
 वादीनां क्षेत्रज्ञानां सृष्टेः कारणा मात्रमेवायं परमपु
 रुषः देवादि वैचित्र्यस्य तु प्रधानकारणां सृज्य भूतते
 ब्रह्माणां चैतन्यकर्मप्रकाशयत्स्वप्नो निमित्तमात्र

गीताभा. मुक्तास्तुष्टेः कर्त्तारं परं परमपुरुषमुक्तोदंतेन ज्ञातः
 ७१ देवादि विचित्रभावं तान्यदप्येव तस्वगत प्राचीनं
 मंशक्तैव देवादि वस्तुभावं नीयन् इत्यर्थः इति
 मां योजमानि कर्मभिर्न सवध्यते एवाहुते मप्र
 कारेण स्तुष्ट्यादेः कर्त्तारं मप्यकर्त्तारं स्तुष्ट्यादि क
 र्मफलसंगरहितं च यो मां मभिजातानि सकर्मयोगारं भावे
 रोधिभिः फलसंग्रहादिहेतुभिः प्राचीनकर्मभिर्न विध्य
 नेष्यत इत्यर्थः अत्र १५ श्रीकृष्णसुक्तपापैः पूर्वसपि
 मुमुक्षुभिरुक्तलक्षणां कर्मकृतं तस्मात्त्वमुक्तप्रकारम
 द्विषयज्ञानविधूतपापैः पूर्वैर्विवस्वत्सन्त्वादिभिः क
 तं सर्वतरं पुरातनं तदानीमेव मयोक्तं वदय मायाका

۱۳۳۳

गीताभा. तोस्य दुर्ज्ञानेन यन्नाह यस्मान्मोक्षसाधनभूतेने
 ७२ कर्मस्वरूपेणोद्भव्यमासीत्कर्मणि च नित्येनैमित्तिक
 काम्यस्वरूपेणान्तत्साधनद्वयार्जनद्वारेणविविधता
 पञ्चकर्मविकर्मश्चकर्मणि च ज्ञाने च बोद्भव्यमासीत्
 गहनादुर्ज्ञानामुमुक्षुः कर्मयोगिनिः विकर्मणि चो
 द्भव्यमिति नैमित्तिककाम्यद्वयार्जनद्वारेण कर्मणि च
 स्वभेदकृतं वैविध्यं प्रसिद्धं सोऽहो कफलनयेवशा
 स्तार्यत्वात्संयते १८ सर्वसिंघात्मिका कर्मयोग
 स्वपिबोद्भव्यबोद्भव्यंचविकर्मणा अकर्मणाप्रबोद्
 व्यंगहमाकर्मणिगतिः १७ बुद्धिरेकेत्यत्रैवोक्त
 मित्तिनेहप्रपंचाने १७ कर्मकर्मयोगबोद्भव्यमा

ह्यत्र कर्मशब्देनात्र कर्मैतद्विस्तृतमात्मज्ञानमुच्य
 ते कर्मणि क्रियमाणानि एतानि ज्ञानादयः पश्येन्त्रक
 मणिं चान्मज्ञानेन वर्तमाने एव यः कर्म पश्येत्तस्मि
 न्न भवति निश्चितं कर्मणो भवति ज्ञानस्य याथात्म्यानु
 संधानेन ज्ञानाद्विदितरित्येव पश्येत्तच्च ज्ञानेन कर्मण्य
 हर्गिततया कर्मकारण्यः पश्येद्विदित्युक्तं भवति निश्च
 सात्म्या याथात्म्यानुसंधानेन निश्चितं पुनर्यस्य संप्रवृत्ति
 ति एवमात्म्या याथात्म्यानुसंधानं गम्यते यत्पश्ये
 त्संश्रुतिमात्रं न तत्र शर्मन्नाथं किन्मे नुद्वेष्टुं संपुत्तं
 मोक्षादः स एव कृत्स्नं कर्म ह्यत्र कृत्स्नं शर्मन्नाथं ह्यत्र
 १८५ अथ ज्ञानाद्विदितरित्येव पश्येत्तच्च ज्ञानेन कर्मण्य

३५

॥ ॥ ॥ ॥

गीताभा. रत्नाकरावर्तकर्मसंयमः पश्येत्तद्वर्तकर्मसंयमः

७३

सबुद्धिमात्मानुव्येयुसमुत्तमः सर्वकर्मसंयमः २८
यस्य सर्वसंयमः कामसंयमः कर्मसंयमः इति
ताग्निरग्न्यकर्मसंयमः पांडितं बुद्ध्याव्ययं च
मुपयुक्तं इत्यग्निरग्न्यस्य मुमुक्षुः सर्वदुर्वर्तकः
दिलोकीकर्मसंयमः नित्यनेमित्तिककामसंयमः
यकर्मसंयमः ॥ २९ ॥ कर्मसंयमः फलसंग्रहसंयमः
संकल्पवर्जिता ॥ ३० ॥ ज्ञानदुर्लभं आत्मानमेकीकृत्या
नुसंधानसंकल्पाप्रकृतिप्रयुक्तान्मरूपानुसंधानं च
नतया तदुहितं सौमेवकर्मसंयमः पांडितं बुद्ध्याव्ययं च
तर्गनाग्निनाग्निनादग्धाः प्राचीनकर्मसंयमः

ज्ञानज्ञानतः कर्मरागोहानि कारस्वमुपययने २८
 एतदेव विचर्यो नितिकर्मफलासंगे त्यक्ता निन्यन्ते
 मोस्वात्मन्येव तद्वत्तः निराश्रयः आस्थिरप्रवृत्तावा
 ध्ययवुद्धिरहिते मोराश्रयै मोहुः परीतकर्मरायभिम्भु
 स्वेन प्रवृत्तोपिनवाकाचत्वरानिकर्मयिदेशेन सा
 ताभ्यासिमेव करोतीत्यर्थः २९ पुनरपि कर्मसंगे
 ज्ञानाकारमेव त्यक्ता कर्मफलासंगे निन्यन्ते
 मो निराश्रयः कर्मरायभिप्रवृत्तोपिनैव किंचित्कारी
 तिलः ३० निराश्रयैर्न चिन्तात्मन्यन्तात्तु सपरिग्रहः
 शारीरकेवलं कर्मकुर्वन्नामो नितिकिदिदिचं ३१ च
 दृष्टालाभसंलब्धोद्धोतीतो विवर्तयतः समः सिद्धा

७२
 ५५

गीताभा.
७४

क्षसिद्धौ च कृत्वा पितृनिवध्यते २२ विशो ध्याते निरा
शीः निर्गत फलाभि संधिः यत चिन्तात्मा भूतचित्तम
नास्त्यक्त सर्वपरिग्रहः आत्मेकप्रयोजनं निर्याम्य
श्रीः प्राकृतं च सृष्टिनिमग्नं नारहितो यावद्भीषणं वा
शरीरमेव कर्मकुर्वन् विविधं संसारिना भोगिना
नानि युगं ध्यावधानरहितं केवलं कर्मयोगेनैव रु
ये सांनिमानं पश्यन्तीह २३ यदृष्टं यमनमसि
रद्यादयो हितं २४ मृदुन्यद्विजितः यावत्साधुत्वं
मात्स्यवर्जनीयं शीघ्रं समादिसकं विमत्सरः अन्यतो
पद्विपरियातमं हेतुभूतं स्वकर्मनिरूपेण न परेषु
विगतमस्ति सतः समः सिद्धावसिद्धौ च युद्धमिदं कर्म

विजयादिसिद्धिसिद्धौ समचिन्तकर्मैव कृत्वा ज्ञान
 निष्ठुं विनापि मेव ध्येत न संसारं प्रति पद्यते २२
 ज्ञानमविद्यया ज्ञानावास्थितमनरहेन विगुणदिन
 रसंगस्य न न एव तिखित्थरिग्रहविमुक्तस्योक्तस्य
 गायत्रीदिक्कर्मनिर्वृतयेव न मानस्य पुकथस्य वंध
 हेतुभूतौ प्राचीनं कर्म समग्रं प्रविलीयते निः
 तसंगस्य मुक्तस्य ज्ञानावास्थितचेन सः यज्ञाया
 चान्नः कर्म समग्रं प्रविलीयते २३ ब्रह्माप्यर्यं ब्रह्मं
 हविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मरूपं हुनं ब्रह्मैव तेन जन्मात्मैव प्रह
 कर्म समाधिना २४ शेषं दीयते प्रहृतिविद्युक्ता
 त्मस्यैव साधुसंधानयुक्ततया कर्मसो ज्ञानायाः

गीताम्ना रत्नमुक्तं २३ इदानीं सर्वस्थसपरिकारस्य कर्मणः

७५

परब्रह्मरूपयस्य पुरुषात्मकत्वाद्यनुसंधानयुक्तं
याज्ञानात्मात्मकत्वं भूत्वा परिणामिनिह विविचि
व्यस्ये चार्थतेनेनोति श्रपरां पुण्यादिवस्तुन हृत्
कार्यत्वाद्ब्रह्ममयस्य हविषोऽर्थसां न हृत्सां परितो
ह्रहविः स्वयंच ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मसूत्रे नैवो ब्रह्मसूत्रात्
ब्रह्मसूत्रमिभिः नैव सर्वं ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मसूत्रं
मियः समाधत्ते स ब्रह्मकर्मसमं ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मसूत्रं
व्यं ब्रह्मात्मकतया ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मसूत्रं ब्रह्मसूत्रं
मुमुहुराणां किंचित् मार्गां कर्मसु ब्रह्मात्मकमेवे
त्यनुसंधानयुक्तं याज्ञानोक्तं कारसादात्मै

गीताभा.

७६

शब्दादीतिविप्रत्यये योगिनः इन्द्रियाराणां प्राप्तादि
विषयप्रवराणां निवृत्तयो २६ अन्त्येज्ञानदीपिते
मनःसंयमयोगाग्नौ सर्वाङ्गीन्द्रियकर्माणि प्राणा
कर्माणि च ऊहति मनसा इन्द्रियप्राप्तिकर्मप्रवरा
णां रोगवैरोगप्रयत्नत इत्यर्थः २७ केचित्कर्मयो
गिनो इव यज्ञाभ्यायनोद्वाराणां दाहकैवार्थ
नेषायमन्त्रे केचिद्वृद्धानेके चिन्तने मेव तेन सवि
द्व्यायशाः केचित्तपोयताः कृष्ट्यां च यमसिद्धि
सादियुमिष्टा कर्वाणि योगयज्ञाभ्यायरेपुराणतैत्ति
सर्वोङ्गीन्द्रियकर्माणि प्राणाकर्मणि चापरे आ
त्मसंयमयोगाग्नौ ऊहतिज्ञानदीपिते २७ इत्य

यज्ञास्तपोयज्ञायोगयज्ञास्तप्यापरे स्वाध्यायज्ञा
 नयज्ञाश्च यज्ञयः संशितव्रजाः २८ अथोत्तमजुह्वानि
 प्राणांप्राणोद्योतनप्यापरे प्राणापानगतीकृद्वा.
 प्राणायामपरिहृतमनसश्चिदुपरिनिधत्तमश्च २९
 प्राणान्प्राणोद्युज्जुह्वानं सर्वव्यतिरेकविदेयिक्त
 क्षयितकल्मषाः ३० पुरायस्यानप्राप्तिषु इह
 योगशब्दः कर्मनियुक्तभेदप्रकरणानि द्विषयः क
 वित्स्वाध्यायाभ्यासयज्ञयतपोयतनशीलाः सं
 शितव्रजा दृढसंकल्पाः ३८ अथरेकर्मयोगिनः
 प्राणापानेष्टुनिष्टां कुर्वन्निनेचप्रिविधाः पूरकरे
 चककुंभकभेदेन अथानेज्जुह्वानि प्राणा इति हरकः

गीताभा.

११

प्राणोपातमितिरेचकः प्राणा यानगनीरुधायाः
 राणां प्राणेषु जुहुंति कुंभकः प्राणा यामपरेषु वि-
 व्यापिषु व्युत्पन्ते नित्यमात्मरा इति सर्वेपि २६
 ३. इव यज्ञप्रभृति प्राणा यामपयन्ति युक्कर्मयोः
 गमो देषु स्वसमीहितेषु प्रवृत्ता एते सह्यज्ञेः प्रजा-
 स्तुष्टेः त्यागिहिमहायज्ञपूर्वकानित्यतैमिदिकक
 मन्त्राणां विदुः प्रदिशमसत्यं दायितकल्पकाः
 देवाः शिष्टा मन्त्रे विलोपायुः शोतेषु विमुक्त-
 योगे व्यावृत्ताः सन्तानवन्व्रह्मयागिनायामिति
 अयज्ञस्य महायज्ञादि पूर्वकानित्यतैमिदिकक
 यज्ञाशिष्टा मन्त्रभुजो योनिब्रह्मसन्तानं ता

गीताभा. विज्ञानेवं ज्ञात्वा विमोक्षयेद्योक्तप्रकारेणागुप्य
 ७८ यमोक्षयेत् ३२ अंतर्गतज्ञानतया कर्मरिगो ज्ञानाका
 रत्वं मुक्तं तत्राज्ञानं विना तत्राज्ञानं कर्मरिगो ज्ञानाका
 रत्वं ध्यात्वा ह्युभयाकारे कर्मरिगो द्वयमर्थं यं
 ज्ञात्वा ज्ञानमयोऽंशः श्रेयान्न सर्वस्य कसलं सति तस्य
 वाचि लस्योपादेयस्य ज्ञाने परिमोक्षयेत् तस्मिन् नदे
 वैः साधनेः प्राप्नुयुः सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं
 सत्त्वं नदेः श्रेयाः प्रयोगः ३३ कुरु कुरु कुरु कुरु कुरु
 सर्वकारिणो विदुषां यज्ञात् परिमोक्षयेत् ३३
 सद्दिशि प्रणिधानेन परिमोक्षयेत् न सेवया उपदेक्ष्य
 सत्त्वं ज्ञानं सत्त्वं न सत्त्वं दक्षिणः ३४ ब्रह्मस्य
 ति

ज्ञानं क्रमेण प्राप्य दशां प्रतिपद्यते ३३ तदात्मज्ञो
 नैव विषयं ज्ञानमविज्ञा शिल्पतद्विद्मन्पारं यथा
 तेषां हि ज्ञेयं ते भगवो यो यदि द्युतं न युक्तं कर्मिणी वा
 तं मां न स्तुवं विवेकानुभूतं काले प्राप्तिं परिश्रमसिद्धे
 दिशि विप्रशदाकारं ज्ञानमिहो विद्विषां ज्ञातुं ना
 त्मस्वरूपां स्तुतानि नः प्रणिपद्यन्नादिभिः सेविता
 तां तु भूतं तस्या परिश्रमं धृतस्तवानि शायमाहं ह्य
 ज्ञानमुपदेस्यांति ३४ आत्मया व्यात्म्यविषये
 ह्यज्ञानस्य साक्षात्काररूपलक्षणा माह यद्वा
 ज्ञात्वा पुनरेवं देहाद्यात्माभिमानरूपं न तत्कारणं
 नाद्यास्यं दंच मोहं नयास्यसि येन च देवमनुष्या

पान

३६

५५

गीताभा.

७६

कारेरागादुसहितानिसर्वाणिभूतानिस्वात्मन्येव
दृष्ट्वासियतस्तवात्येषांचभूतानांप्रकृतानिबिभुः
तानांज्ञानैकाकारतयासाम्येप्रकृतिसंसर्गदोष
विनिर्मुक्तमात्मस्वरूपसर्वसममितिचवक्तव्येतिर्दो
षां हि संभवोति अत्र वेदभ्यः पापवर्तमानासर्वजितवृ
त्तानपुनर्मोहिमेवंप्रयत्नात्तत्फलवेनैवसंतरि
त्येरादृष्ट्यात्तन्मोहिरिधनसंचयासिवात्तया
वेभ्यः सर्वभ्यः पापदुष्टात्मगतमनादिकादुजि
नंसंतरिष्यासि ३६ येरादृष्ट्यात्तन्मोहिरिधनसंचयासिवात्तया
म्यात्तुपरिषुद्वात्मवस्तुतइदंज्ञानमयाश्रित्यमा
मोहस्यधर्म्यमागताइतिवदयतिमोह्यामिदंन्याप

माये विदूष्य निरंजनः परमं साम्यमुपैतीत्येवमा
 दिभुतीमरूपविनिर्मुक्तस्यान्मनः वस्तुपरस्वर
 यसाम्यमवगम्यते कृतः प्रकृतिविनिर्मुक्तसर्व
 मात्मवस्तुपरस्वरसर्वस्वरपरस्वरपरस्वरपरस्वर
 यपि सर्वम्यः पक्षिणः शतानि विनिर्मुक्तसाम्यमन्मनरूपं
 समुद्रमात्मविलानिनः प्ररिणयमादिभिर्यसि ३३
 सम्यक्प्रवृत्तापरितोषधनस्तवानिमेयाप्यात्म्य
 ज्ञानरूपो गिनयान्ति ३४ आत्मयाप्यलप्रवृत्तामेत
 कर्मसंचयमीसमाकरात ३५ अस्यात्मज्ञानेन
 सहसंपवित्रे शुद्धिकरमिष्टांगानि वस्तुनरं विद्यते
 तस्मादात्मज्ञानं सर्वं यीयं शयतीत्यर्थः ततश्चा

स्त्री=

गीताभा. विष्णोर्ज्ञानं यथोपदेशं यथैधांसि समिद्धो विष्णुः
 ८. स्वसंस्तुतः सौर्ज्यं ज्ञानमग्निः सर्वकर्माग्निः भस्मसंतो ज
 हतेन यथा ३९. वसिष्ठो नेत्यस्यैव प्रविशति हविर्धते
 तत्सर्वं प्रीतिगन्तव्यं सर्वस्य सममिति ३४. अत्रा
 वाह्यं तद्विष्णोर्ज्ञानं यथा यथा सर्वभूतानां लब्ध्वा परां प्रा
 णिर्मुक्तिरिराणां मेवंप्राप्य विष्णोः यथैधांसि समिद्धो विष्णुः
 ज्ञानमग्निः स्वसंस्तुतः सौर्ज्यं ज्ञानमग्निः ३५. अपि च विष्णुः
 मेव लभते ३६. तदेव लब्ध्वा माह आत्मानं तेन हृदो
 ज्ञात्वा तत्सर्वं ज्ञेयं यममनस्तदितरे विषयास्तस्यैव
 नोन्दिष्यो ऽचिरैराकालेन उक्तं लब्ध्वा विष्णोर्ज्ञानं
 लब्ध्वा तत्सर्वं ज्ञेयं यममनस्तदितरे विषयास्तस्यैव

विषये

धिगच्छति परं निर्वशां प्राप्नोति ३६ अक्षयमप्य
 देशं लब्धवान्नरहितः उपदिष्टं ज्ञातुं नृपाये च
 मृदुधानः अक्षयमारोगः उपदिष्टं च ज्ञाते संशयात्मा
 वा विवक्षयति न ह्येवमवतिष्ठति नृपाये च
 प्यात्म्यज्ञाते संशयात्मा नो यमपि प्राकृतलोकेना
 स्ति न च परः धर्मार्थकामरूपपुरुषार्थश्च न सिध्यं
 ति कुतो मोक्ष इत्यर्थः शास्त्रीयं कर्म सिद्धिरूपत्वात्
 त्वर्थां पुरुषार्थानां शास्त्रीयकर्मसिद्धेः प्रदेहति
 रिक्तात्मा निश्चयपूर्वकं त्वान्मनः सुखं लवभागीत्वं
 मात्मनि संशयात्मा न संभवति ४० अक्षयमप्य
 मृदुधानश्च संशयात्मा विवक्षयति त्वयं लोकोक्तिः

गीताभा.

८१

नयतेन सखं संप्रायात्मनः ४० योगसंन्यस्तकर्मा
रांज्ञानसंछिन्नसंप्रायं आत्मवंतैर्न कर्माणि निर्व
हन्ति धनं जय ४१ यद्योपदिष्टयोगेन संन्यस्तक
र्माणां ज्ञानाकारणापन्नकर्माणां यद्योपदिष्टेन चा
ज्मज्ञानेनात्मनिसंछिन्नसंप्रायमात्मवंतैर्मनस्वि
नमुपदिष्टार्थैर्दृढावास्थिनमसंवर्धहेतुभूतप्रा
चीनात्मनः कर्माणि निर्वहन्ति ४१ तस्मादनास
त्तामसंभूतानि कर्माणि तेषां साहचर्यं संप्रायं संयोगा
द्विद्युनात्मज्ञानासिन्नासंछित्वात्मयोपदिष्टं कर्म यो
गमानि युतुहर्ष्यमुनिवृत्तमारतेति इति श्रीमद्रामानु
जविरचिते श्रीमद्गीताभाष्ये चतुर्थोऽध्यायः ४

चतुर्थोऽध्याये कर्मयोगस्य ज्ञानाकारणात् पूर्वकस्व
 रूपभेदो ज्ञानांशस्य च प्राधान्यमुक्तं ज्ञानयोः प्राथि
 कारिरागोऽपि कर्मयोगस्योत्तमं ज्ञानत्वाद्दप्रमादः
 त्वान्नुत्तरत्वं निश्चितं ज्ञानस्य स्वतन्त्रत्वात्
 वोक्तं इदानीं कर्मयोगस्य निमित्तप्रोक्तसाधनत्वे ज्ञान
 निष्ठया श्रेष्ठकर्मयोगात्तर्गताकर्तृत्वात्तुसंधानप्रका
 रं च प्रणिपाद्य ननु ह्यंशा तस्मादज्ञानसंभूतं ह्यस्य ज्ञा
 त्वं सिद्धान्तमनः शिष्टं न संप्राप्य योगमात्रिद्योतिष्ठभावात्
 त ४२ इति श्रीभगवद्गीतास्योपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
 श्रीकृष्णार्जसंवादे कर्मसंन्यासयोगो नाम
 अष्टमोऽध्यायः ४ तं च विशेषो ध्यते कर्मसंगसंज्ञा

८५
 ५५५५५५

गीताभा.

८२

संज्ञातयोगं पुनः कर्मयोगं च शांसासि एतदुक्तं भवति
निहितं येद्यपि मुमुक्षोः प्रथमं कर्मयोग एव कार्यं
कर्मयोगेति तदपि नान्यथा कथा यस्य ज्ञानयोगो
तदप्रतिफलं मित्रं प्रतिपाद्य पुनस्तस्मै यच्चतुर्थं
योगीश्वरयोगाधिकारं दृष्ट्वा यत्तस्यापि कर्मनिष्ठं
ज्यायसीत्येव सामानिद्योतिर्येहान्न प्रामोक्षिकं
भावेयदेकं सौकर्यं न सौकर्यं सौकर्यं सौकर्यं सौकर्यं
निश्चितं तन्मेदं ह्येतत्सामान्यं साहज्ययोगः कर्मयोग
अज्ञानयोगश्चेत्तस्याप्युन्नोतिर्येदोतिश्चेत्तस्यैव
करोतयोगस्तु कर्मसंन्यासान्न ज्ञानयोग एव विधि
व्यति २ उक्त इत्यत्र आह यः कर्मयोगी तर्हि न गमा

चैः

मानुभवत्प्रसन्नानिरिक्तं किमपि न कांक्षति न
 न एवाकिमापीन चेष्टितन एव बंध सह प्रसन्नानित्य
 संन्यासी अर्जुन उवाच संन्यासकर्मणोऽप्यु
 नये किंच शंससि यद्येक एतयोरेकं जन्मे दूहि लुनिश्चि
 तं १ श्रीमद्भगवानुवाच संन्यासः कर्मयोगश्च निश्चय
 सकराभूभो तयोस्तु कर्मसंन्यासान्कर्मयोगो विशि
 ष्यते २ शेषः स नित्यसंन्यासी यो न चेष्टितन कांक्ष
 ति निर्विघ्नो हि महाबाहो तस्य बंधात्प्रदूष्यते ३ नि
 त्यज्ञाननिष्ठ इति शेषः स हि कर्माकर्मयोगनिष्ठ
 न त्यास्त्वबन्धात्प्रमुच्यते ४ ज्ञानयोगकर्मयोग
 योरात्मप्राप्तिसाधकं भूवेत्येत्यनैरप्येव ह त्वा

निसपश्यति ५ संन्यासस्तु महाबाहो दुःखमाप्र
 मयेकतः योगयुक्तो मुनिर्ब्रह्मनाचिरं साधिगच्छ
 ति ६ प्राप्यते तदेव कर्मयोगातिशेरापि प्राप्यते
 एवमेकफलत्वेन एकैव कल्पकं साध्यं च योगं च
 यः पश्यति सपश्यति स एव पंडित इत्यर्थः ७
 श्यास्तु विशेषः ८ संन्यासो ज्ञाति योगिः कर्म योगस्तु
 योगादुत्तमं प्राप्तिमशकः योगयुक्तः कर्मयोगयुक्तः
 स्वयमेव मुक्तिरान्तरात्मनश्च लभ्यते इति सूत्रं कर्मयो
 गं साधयित्वा तच्चिरं साध्यकालेन ब्रह्माधिगच्छति
 ८१ ज्ञानमधिगच्छति ज्ञानयोगयुक्तस्तु महाबाहो दुःख
 मशानयोगं सुखायानि दुःखसाध्यत्वादेनात्मनि

गीतगोवा.

28

وڪي پيڊيا

गीताभा.

८५

योगिनियत्रादि यदुक्तं गीताद्वयाद्यैर्बुवर्त्तनशक्तिः
धारयन् ईकांचित्करोमीति मन्येत् शानैकास्व
भावस्थेनैककर्ममूलेन्द्रियमाणासंबंधकृतमीदृ
शंकर्त्तव्यं तत्स्वरूपप्रयुक्तमिदं मन्यते इत्यर्थः
आह राम शिवब्रह्मैश्वरेन प्रकृतिरिति लब्धेनोक्तं
योगिर्न ह दुस्तेति च वेदयेत् ईदृशोऽप्यप्रकृतिमपि
सामविशेषतः चेन्न ईदृशकर्मस्यैवावस्थितत्वात् योऽप्रकृ
तौ यश्च यन् पदं कर्म इति तत्रात्राप्रकारेणाकर्म
रया धाद्यकलसंगेत्यत्कामैसां किंचित्करोमीति
यः कर्त्तुं शिक्नुयानि स प्रकृतिर्न सृष्टं न यावन्मि
थोऽपि प्रकृत्योत्पत्त्याभिमानरूपेण संबन्धहेतुः प्रकृति

यथा

नतलिप्यते पञ्चपत्रमिवांभसा पञ्चपत्रमंभसा संस्त
द्युमपिनलिप्यते तद्यात्मानलिप्यत इत्यर्थः १०
काय मनो बुद्धिं द्रिय कार्येन मनसा बुद्ध्या केवलैरिन्द्रि
यैरपि योगिनः ११ लिप्यते तद्यात्मानं तत्कात्ममुद्रये
११ ब्रह्मरायाद्यधिकमोक्षसंगत्यत्का करोति यः १
लिप्यते न स पापेन पञ्चपत्रमिवांभसा १० साध्यं क
र्तुं स्वर्गादिफलसंसर्गन्यत्का योगिन आत्ममुद्रये
कुर्वन्ति आत्मगत प्राचीनकर्मबंधविनाशाय कुर्व
न्तीत्यर्थः ११ युक्तः आत्मव्यभिरिक्तफले स्वफलः
५६ आत्मैकप्रवराः कर्मफलं न्यत्का केवलं आत्ममुद्रये
कर्मनुद्धायनोद्धृत्वा शान्तिमाप्नोति स्थिरा आत्मा

गीताभा. लुभवत्तुपांनिरुपमांमिदृतिप्राप्नोतिअयुक्तआत्म
 ८६ व्यतिरिक्तफलैयुचयुक्तः आत्मावलोकनवि
 म्रवः कामकारेणफलैसक्तः कर्माशीकुर्वन्निच्यं
 कर्मभिर्वध्यनेनित्यसंसारिभवतिअतः फलसंग्र
 हितइन्द्रियाकारेणपरिराजायांप्रकृतौकर्मणि
 युक्तः कर्मफलंन्यक्ताशान्तिमाप्नोतिनैविकी
 अयुक्तः कामरूपेणफलैवध्यने १२ स
 र्वकर्माणिमर्त्येणफलैवध्यने १३ संन्यस्यात्ममीव
 पुरेहीनैवकुर्वन्कार्यम् १४ संन्यस्यात्ममीव
 धर्मोचनायकर्मणिगकरोतीमुक्तंभवति १५ अ
 नोदेहाकारेणपरिराजायांप्रकृतौकर्तव्यसंन्या

स उच्यते आत्मनः प्राचीनकर्मफलदेहसंबन्धप्रयुक्तः
 मिथ्यं कर्मणां कर्तृत्वं न स्वरूपप्रयुक्तमिति विवेकः
 ३ विषये रागमदमसां सर्वाणि कर्माणि न वदन्ते पुरे संन्य
 त्यवशीदेही तान्तेत्यसिसारी भवापन्नमकुर्वन्ने देह
 नेवकारयन्ते पुरेवमास्ति एव साक्षादात्मानः स्वा
 भाविकरूपेण ह्यस्य देवानि व्यङ्ग्यनु व्यस्यन्ति
 त्मना प्रकृति संसर्गसिद्धन्तमानस्य लोकस्य देवा
 यसाधारणां कर्तृत्वं न दासाद्यासर्गातिकर्माणि न
 नृकर्मदिवादि फलसंयोगाच्चाप्यप्रभुरकर्मवस्यै
 ६० स्वाभाविकात्मरूपेणावस्थित न कर्तृत्वं न क
 र्माणि लोकस्य सृष्टेर्गतिप्रभुः न कर्मफलसंयो

प्रयः

गीताभा जीस्वभावस्तु प्रवर्तने १६ नादने कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ८७ चैवस्तु कर्तृविभुः अज्ञानेनादृशेनामनिनमयं
 जंतवः १५ आत्मानस्तज्जानिनेत्यादयानि कस्तर्हि
 स्वभावस्तु प्रवर्तने स्वभावे प्रकृतिवासकानाम्
 दिक्कालप्रवृत्तेश्च पूर्वकर्मभानि न पूर्वाकारप्रकृति
 त्संसर्गविजृम्भेनात्मानं ज्ञानिनं वा सतां क
 प्रसीदयामास १७ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ८८ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ८९ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९० कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९१ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९२ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९३ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९४ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९५ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९६ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९७ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९८ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 ९९ कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं
 १०० कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं कस्यचित्प्रतिपत्तिं

न एव न वा स्याच्चिद्वैवं धीन कस्याचित्प्रतिष्ठाया
 सर्वमिदं वा स वा कृत्तं एवं स्वभावस्य कथं मिथं विव
 रीत वा सनातो न्यद्यमेन्द्रज्ञानेनावतस्मनं ज्ञानमि
 श्रेष्ठिना पूर्वकर्मज्ञानेन ससारामबोध्यतायास्यज्ञानम
 वतस्मनं सकृच्चिन्तेन ज्ञानावरिगारूपराकर्मणा देवादिदे
 वयोगः ततथात्माभिमानरूपमोहश्च जायते ततथात्मा
 भिमानवा सनातनुचितकर्मवासनातो विपरीतान्मा
 भिमानः कर्मरंभश्चोपपद्यते १५ सर्वज्ञानसर्वेनैव ह नि
 नं संमरिष्यसि ज्ञानाग्निः सर्वकर्माणि धूमं स्रज्जुक्त
 ते तथा तच्छिन्तेन सहस्रं पवित्रमिति पूर्वोक्तं स्वकाले
 संगमं यो सियद्यामन्मनोऽन्तलदसि नाम यथा

६६

५५५५५

यथाः गच्छन्त्यपुनरावृत्तिज्ञानानिर्द्वैतकल्मषाः ८८

८९ ज्ञानानामुपाधिगंधाभावानेष्टाभादि
न्यवज्ञानमिति व्यतिरेकनिर्देशाज्ञानस्य स्वरूपा
नृवंधिधर्मत्वं स्वभावात्कथं परज्ञानेन च ज्ञातृज्ञान

योः प्रभाप्रभावतोरेवावस्थे च तत्र तत्र एव च तत्र सार
दशायां ज्ञानस्य कर्मणा संकोचो मोक्षदशायां विका

राभ्योपपद्यते ९० तदुद्भूतस्तथा विधातुमदर्शित
व्यवसायास्तदात्मानस्तद्विषयमुत्पन्नैः तन्निष्ठा

स्तदभ्यासनिरतास्तन्त्यरायरागसमदेव परायणा
सर्वमप्ययोः ज्ञाननिमग्नानाः एवमथ स्यान्नेन
ज्ञानेन निर्द्वैतप्राचीनकल्मषास्तथा विधमात्मा

इहैवसाधनानुष्ठानदशायामेवनेःसर्गोजिनः
 संसारोजिनःयेवामुक्तरीत्यासर्वेषामान्मसुसा
 म्योस्थितंमनःसमंहित्तिर्दोषांवाहप्रस्यस्वत्पा
 दोषविमुक्त
 सुसाम्योस्थिताश्चेदुत्तरिणःस्थितंप्रकाशं
 स्थितेरेवहिसंसारजयःआत्मासुज्ञानैकाकार
 तथासाम्यमेवानुसंदधानामुक्ताएवेत्यर्थः
 १८ येनप्रकारेणावांस्थितस्यकर्मयोगिनःस
 मदर्शनरूपेज्ञानविद्याकोभवतिनंप्रकारमुप
 दिशन्तिपादुशदेहस्थस्ययदवस्थस्यप्राचीन

६०

५५

गीताभा.
६.

कर्मवासनयन्त्राप्रियं पञ्चाप्रियं तदुभयं प्राप्य हर्षो द्वि
गौतकुर्यात्कथं स्थिरबुद्धिः स्थिरात्मा तन्निबुद्धिर्यस्य
स स्थिरबुद्धिः असंमूढः अस्थिरा शरीरेण स्थिरा
त्मानमेकीकृत्य समो हं न प्राप्नोति तत्र कथं ब्रह्मविद्
ह्यपि स्थितः त- हं व्याप्रियं प्राप्य नो द्विजे माया
चाप्रियं स्थिरबुद्धिरसंमूढो ब्रह्मविद्भिन्नान्मीयते यतः
२. बाह्यस्य चेतसोऽपि प्रकृत्या तन्मात्रं तन्मात्रं तन्मात्रं
स ब्रह्मयोगयुक्तोऽसि त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं त्वं
न ब्रह्मविद्भिन्नं तस्मिन् ब्रह्मराय म्यास युक्तः एतत्तु
भवानिमित्तविदामुपदेशादात्मया प्राप्ता विभक्त्या
तत्रैव यत्तमा नो देहात्मानं परित्यज्य स्थित्वा लोक

तत्रियावुभवे व्यवस्थितः आस्थिरे प्राकृतप्रिया।
 प्रिये प्राप्य हव्यो द्विगौ न कुर्यादिति २०. एवमुक्तेन।
 प्रकर्तुः आत्मन्यवोऽद्यात्मव्यतिरिक्ता विषयानु
 भवेमवन्तस्वर्वाभूतानां हेतुसुवर्तितं प्रोक्तिसप्र
 कृतः आत्मावलोकने पराः अतएवं भूतास्ते स युक्तमदा
 ब्रह्मप्राप्तिविराधिकलभ्यान्मन्त्रानिर्वारिणः स्यवाहस्य
 स्वराणां ब्राह्मण्यं तस्मै लभामिन्याह स्वयमेव एव
 ने तां यतीनां यत्नशीलानां यत्नयोगे बुधः २१ स
 न्यजतीनां यत्नयोगे बुधः २१ स
 नयस्तेऽहः स्वोदकाद्याद्यंतर्गतः अल्पकालवर्तिनी
 ५५. पलभते न ते युतं दद्यात्प्यात्मविदुमने २२ शरीर

गीताभा. विमोक्षरणा न्योपि येषु ज्ञापितं तु मयि प्रोक्तमात्रं
 ८१ अथ प्रीत्याचनः आत्मानं च विदुः
 क्रोतिसयुजसमवत्सर्वेषां भूतानां हृत्तद्विदुः प्रो
 क्षीतस्त्वं कालः आत्मा च लोकनेपथः अतएव भूतविमो
 क्षविषयानुसंगप्रतिविरोधिकलमया प्रसक्तं नृणां यो
 प्राक्कारीरविद्यानां ब्राह्मण्यं तत्सुलभमिति नृणां यो
 नः सा सवती नृणां यतीनां यत्तु श्री यो नरारामस्तथा
 नृणां यो नरेव नृणां यो नरेव नृणां यो नरेव नृणां यो नरेव
 गच्छति २४ लभ्यते ब्रह्मनिर्वारिणो मृषयः क्षीणो क
 लमयाः शिन्नैर्देहायतात्मानः सर्वं भूतहितैरताः
 २५ यो नः स खः आत्मानुभवे कस्य खः अतारा

मन्त्रात्मैकाधीनस्तु गुरोरात्मैव सखवद्वाको यस्य
 सन्नयोक्तः सप्यां न ज्योतिरात्मैकज्ञानो यो वर्त
 ते स ब्रह्मभूतो योगी ब्रह्मनिर्वारामात्मा मुभवत्
 रवे प्राप्नोति ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥
 कायं चात्मा प्राप्तिविराधिके लुप्तत्वाभासं सर्वहि ॥ भूते
 जैरजाः आनराणां ब्राह्मण्यं तस्मै ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥
 प्रत्ययः दृष्टा स ज्ञायतीनां पतुशीलानां य ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥
 दीर्गा शेषात्मा ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥
 ते २५ उक्तं न तस्मिन् ब्रह्मराय म्यास युक्तः ॥ काम
 ज्ञायां विद्युत्तदिदामुपदेशादात्मया आत्मलवते सां
 नियतमनसा जितान्ता ॥ अन्तिमवलोपान्ति ॥

६१

मीनाभा. रामभित्तोवर्तयेत् ॥ १ ॥ विष्णुमित्रार्थः
 ६२ उक्तं कर्म योऽपि तस्मिन् विष्णुमित्रार्थः
 धर्मेति वा ह्यनितः आत्मानुभववायाहः स एव शरीरेण
 धारं सर्वमुपमानुभव इत्येवंप्रयोज्यते ॥ २३ ॥
 उभयविशेषं भवं सर्वाविहा शक्नोतीहैव यः सौख्य
 येन सां शक्तिमोक्षरागात् ॥ २४ ॥ सौख्य
 नां २६ स्य यः ॥ २३ ॥ योऽपि विष्णुमित्रार्थः
 वोः आरागात् ॥ २३ ॥ योऽपि विष्णुमित्रार्थः
 २५ भुवोऽन्तरेनासां विन्यस्य नासाभ्यन्तरत्वा
 रिणो आरागायानौ समौ कृत्वा उच्छ्वासानिः स्वासौ
 समौ कृत्वा सावलोकादन्त्यत्र प्रवृत्त्यनर्हं द्वियस

नोबुद्धिस्तत्र एव विगते छाभयक्रोधो मोक्षपरा
 यरागो मोक्षैकप्रयोजनो भुनि सन्माव लोकन
 शीलियोः सदा मुक्त एव सः साध्य दशाध्यामिव
 साधनदशा ^{गान्धुमवसंस्तरवत्} इत्यर्थः २७ क
 २८ उक्तस्थाने न्यतीमात्रकर्मनिर्वाहकता
 कस्य कर्मयोगा शिरस्कस्य स्रष्टावपत्ता माहयत्त
 तपसां भोक्तारं सर्वलोकमहेष्वरं सर्वभूतानां स्र
 ष्टादंशात्वा मां शान्तिं मृच्छन्ति कर्मयोगकारणा एवं
 स्रष्टव मृच्छन्ति सर्वलोकमहेष्वरं सर्वदां लोके म्भरा
 रम्भमपीश्वरं न मीश्वराणां परमं महेष्वरमिति श्रु
 तेः मां सर्वलोकमहेष्वरं सर्वभूतानां स्रष्टादंशात्वा मया राध

गीताभा. अरूपकर्मयोगे सति रज्जवे न तत्र प्रवर्तते इत्य
 ८३ यः स हृदामाराधनाय सर्वप्रथमं ते २८ य
 नोदिय मनो बुद्धिर्मानि मे सा परायणः विगते
 भयक्रोधोयः सदा मुक्त एव सः २९ यो न ज्ञाते
 यज्ञतापसां सर्वलोक महिषरं स हृदं सर्वभूता
 नां ज्ञात्वा मां शान्तिमश्नुते ३० इति श्रीभगव
 नीत्यासुरादिभूतान्मुञ्चति तापसा योगशास्त्रि श्री
 कृष्णार्जुनसंवादे सभ्यर्षो धर्मसिद्धयः पञ्चमोऽध्यायः
 ५ इति श्रीमद्भगवानुवाच विपश्चिन्ने श्रीमद्गीताभाष्ये
 पंचमोऽध्यायः ५ उक्तः कर्मयोगः स परिकरः इति
 ज्ञानयोगकर्मयोगसाध्यान्मार्गान् लोकान्तरप्राप्तये

ग्राह्यासाविधिः कथ्यते जत्र कर्मयोगस्य निरूपे
 दसा धनत्वं दृष्टा विभुं ज्ञानाकारकर्मयोगोऽपि
 ग्राह्यस्त्वाहं प्रयत्ने कर्मफलं स्वर्गादिकमनाधि
 तं कार्यं कर्मैः सदा मुक्तत्वे कार्यं स्वर्गनाम
 ममत्वं हेतुर्न परमं पुरुषोऽसाधनरूपं नैव कर्मैः
 मम प्रयोजनतत्साध्यं न किंचिदित्यः कर्म करोति संसृ
 त्वा विज्ञानयोगानि युष्मद् योगी च कर्मयोगानि युष्मद्
 नावलोकनसाधनं भूतो मयानि युष्मद् न निरतिर्न
 चात्रिभ्यः न चोदितं भूतादिकर्मस्य भूतः न केवलं
 ज्ञाननिष्ठस्तस्य हि ज्ञाननिष्ठं कर्मयोगानि युष्मद्
 त्वं भयमित्यभिप्रायः ॥ ५ ॥ अतः सर्वलोका कर्मयोगिणा

६४

५५

मयोगोभवन्ति २ यस्य सर्वसमारंभाः कामसंक
 ल्यवर्जिता इत्युत्तरं हि कर्मयोग एवो प्रमादेन यो
 मंसाययतीत्याह योगमात्रमायं लोकनश्राप्नुमि
 ह्येवमुक्तोः क्वचित्संन्यासाभावात् प्राज्ञवत्तत्मावल्लो
 कनरूपमोक्षप्राप्तिस्तं वक्तुमेकोऽयमन्यथः क
 दाप्रतिष्ठितयोगोभवतीत्यन्ताह यदायं कर्मयोगी
 शान्तौ कानुभवस्वभावतया इन्द्रियाद्येष्टान्ताव्यति
 रिक्तप्रकृतिविषये युतत्संबन्धिषु च कर्मसु तानुव
 ज्ञतेन संगमर्हति तादाहि सर्वसंकल्पसंन्यासी योगरू
 ढ इत्युच्यते ४ त आह रुदोर्मुनेर्योगं कर्म कारणा
 व्यते योगारूढस्य तस्यैव शमः कारणा मुच्यते ३

६१

गिताभा. यदा हि नैन्द्रियार्थेषु न कर्मस्वभूषणं सर्वसंकल्प
 ६५ संन्यासी योगात्तदुक्तं दोष्यते ४ उद्धरेदात्मनात्मा
 नं मान्मातमवसादयेत् आत्मेव ह्यात्मबन्धुः
 तैवरिपुशत्रुः ५ स्मादा रुरुक्षो विद्येमानुभवा
 हितयातदनुषंगान्मास रूपं कर्म योमेवारुरुक्षः कु
 र्यान्न तदेवाह आत्मना मनसा विषयाननुयत्ते
 न मनसा तस्मात्तदुद्धरेत्तस्मिन्मनसा नात्मा
 तमवसादयेत् ॥ ४ ॥ अतस्मात्तदुद्धरेत्तस्मिन्मनसा नात्मा
 व ह्यात्मनोरिपुः ५ येन पुरुषेण त्वेते वस्वमनो
 विषयेभ्योजितस्तस्मै नस्तस्य बन्धुः अनात्मनः
 अजितमनसः स्वकीयमेव मनः स्वस्य शत्रुवत् श

ब्रुत्वे च वर्तते स्वानिः श्रेयसाविपरीते वर्तते य
 प्योक्तं भवत्वा पराशरेणापि मन एवमनुष्या
 रागांकासां वंधुमीक्षयोः वंधाय विषयासंगिमु
 त्तैर्निर्विषयैः ॥ ७ ॥ तद्विज्ञेयं यो ग्यावस्थो
 व्यते शीते संसारवधुः स्वधुर्मात्मा यमानयोः अत्रि
 तमनसः विकाररहितमनसः प्रशांतस्य मनसि
 परमात्मा समाहितः स्वरूपेणावस्थितः प्रत्यगा
 त्मात्रपरमात्मेत्युच्यते वंधुरात्मात्ममिलितस्य येन
 तैवात्मना जितः अनात्मनस्तु शत्रुत्वे वर्तते नात्मै
 व शत्रुवत् ६ जितात्मनः प्रशांतस्य परमात्मा
 माहितः शीतो ह्लासः सुखं सुखं यामानां वमा

तयोः ७

श्रीसंयुक्त इत्युच्यते आत्मावलोकनरूपयोगाभ्या
 साहस्यच्यते ८ तस्याचवयोविशेषावंगीकारे
 साहित्यविरागः साहस्यसवयसोहित्यविरागोमिश्र
 शिअरवोदितमिश्ररत्नैर्गुणैराप्यहेतुत्वाभावा
 दुमयदहित्ये ~~दुसिनीनः जन्मनिष्टो भयरहितामध्य~~
 त्यक्तजन्मएवानिष्टेष्टवोदित्याः जन्मनएवहितै
 विरोगवंधवः साधवो धर्मशीलाः सुखमित्राद्यु
 दसिनीनमध्यस्यदेव्येवंधुयुसाधुष्वपिचयापेय
 समबुद्धिर्विशिष्यते ९ योगीयुजीतसततमात्म
 नंरहसिस्थितः एकाकीयनाचिन्तमानिशरीरपरिग्र
 ह १० साध्याः पापशीलाः आत्मैकप्रयोजनतयासहन्ति

तस्मात्सर्वप्रतिष्ठाप्य तस्मिन्मनः प्रसादकरे साया
 अथ उपविश्या व्याकुलमेकाग्रं मनः कृत्वा यत्नः
 वात्मानोपसं शुचौ देशे प्रतिष्ठाप्य स्थिरमासना
 मारुण्य रजःपदं ध्यात्वा महिं शान्तं ये एतन्विभावये
 दुःखं हन्ति मनोऽग्रं मनः कृत्वा धि नो धमादित्या ज्ञेयः
 तस्य जन्ममरणसंज्ञा युज्या योगात्मात्मविशुद्धये १२
 हिसोऽप्येवं ध्यात्वा क्रियः आत्मा विशुद्धयेऽप्येवं ध्यात्वा विमुक्त
 ये योगे युज्यान् आत्मावलोकनं कुर्यात् १३
 कायशिरो ग्रीवं सममचलं साया अथ यथा स्थिरं रं
 रयन् दिशश्चानवलोकयन् स्थित्वा साग्रं संप्रेक्ष्य प्र
 तात्मीत्येतानि हन्ति मनः विगतभीः ब्रह्मचर्ययुक्तो

६८
 ५५

गीताभा.

६७

मनः संयत्नमावृत्तौ युक्तः श्रवहित्वा मामन्तरासीत्
मामेव चिंतयन्नासीत् १३। १४ एवं मयि परस्मिन्नुत्पन्नः
पिपुरुषो न मे मनसः शुभाश्रयभूते सदात्मानं मनो
युजो न्नित्यं मानसः निश्चलमानसः शुभाश्रयभूते स
दात्पुण्यः रहति मत्स्पर्शवित्रीकृतमानसतया निश्च
कीर्तनापि न संस्थाति वारिणा परमाशांतिमाधिगच्छ
नस्को न निराशः प्राप्तां मुखां मदिष्टिदं मुखां नि
मोक्षं मुपयति ॥ १५ ॥ इति श्रीभगवद्गीतायां अष्टादशोऽध्यायः
नैर्मल्यहेतुः रत्नामनसो भवति शुभाश्रयो स्थितिम
मिधायमान्यदपि योगोपकरणं मत्तु अन्यशक्त्या
शान्तियोगाविरोधिनी संमंकायश्चिरो ग्रीवंधारयन्

॥ संस्थिरः संप्रेक्ष्यन्तसि काग्रं स्वं दिशः शानवत् लोक
 यन् १३ प्रशांतात्मा विगतभीर्ब्रह्मचारिश्चिन्तितस्थितः
 मनः संयम्य मच्चित्तो युक्त आसीत् स तत्परः १४ पुं
 जन्नेवं सदा त्वं पुंसां न जितेना गन्मानसः प्रशांतिनि
 वारो परमां वा निष्ठे च बोधो जीयते १५ नात्यश्नत
 त्वयोगो हि साधवो धर्मश्च ज्ञानः अचातिस्वप्नशी
 लस्य जाग्रस्य देह्यं बंधु १६ युक्ता हा विहसस्य
 युक्तचेष्टस्य शिष्यते च योक्तस्वप्नावबोधस्य यो
 गो भवतीति १७ एकाकीयमज्ञिविहारविहाराच १८
 नेनप्याश्नतिमीत्रस्वप्नागर्धनेनप्या चान्यथा
 तान्नाया सोमिना हारविहारस्य मित्रमिनायास

६६

५

गीताभा. स्यमित्रस्त्राववोद्यस्यसकलदुःखहावंधाविना।
 ६६ शान्तोयोगः संपन्नोभवति १६। १७ यदाप्रयोजन
 विषयंचित्तमात्मन्येवविनियतंविशेषैरापि
 तान्निरतिशयप्रयोजनतयातत्रैवतियतंनिष्प्र
 लभवतिषुतेनदासर्वकामेभ्योनिष्ठहःसन्पु
 नःइत्युच्चारयेयोगात्तुहृदयमुच्यते १८ निवानस्यो
 यानिष्प्रयत्नेनैवविनियतंविशेषैरापि
 यत्तचित्तस्य
 शान्तोयोगोयुजतश्चान्तिस्वरूपस्यसोयमा
 निधानस्यतया निश्चलसप्रभदीपवत् विवृत
 सकलेनस्मृतोदृत्तितया निश्चलस्य यदावि

त्रियत्तं चित्तमात्मन्येवावतिष्ठते निस्पृहसर्व
 कामेभ्यो युक्तं इत्युच्यते तदा १८ यथादिपो नि
 वातस्योनेगन्ते सो यमास्मृता योगिनो यत्र वि
 तिष्ठन् पुंजो यो गतगन्तव्यमनस्ततोः शांतं चित्तं
 निरुद्धं योगसंयमा यत्र चित्वात्मनात्मनोऽपश्य
 त्वात्मानं बुध्यते २० प्रभञ्जान्तिभासतीत्य
 र्थः १८ योगसिद्ध्या हेतुना सर्वत्र संकिं रुद्धं चि
 त्तं यत्र योगोऽपरमतेऽतिशयित्तस्यैवमिति रम
 ते यत्र च योगे चित्वात्मना मनसा आत्मना यश्च
 न्यनिरपेक्षमात्मन्येव बुध्यते यत्तदानीन्दि यस्या
 त्मबुद्धेः कयो ह्यमान्यो नैकं सखं यत्र च योगे वेति

धीस्थितप्रसन्नमनोः २१ यल्लब्धान्तरं
 मंसत्येतेनाधिवांस्तः २२ स्थितान्तरं
 मुसुपुपुपिदिवालयः २३ नैविद्यादुस्वयं योयं
 योगयोगसंज्ञितः २४ नैविद्यादुस्वयं योयं
 निर्विस्मयेन २५ संकल्पप्रभवान्तामंस्त्यक्ता
 सर्वान्तराः २६ नैविद्यादुस्वयं योयं
 नतः २७ नैविद्यादुस्वयं योयं
 नैविद्यादुस्वयं योयं २८ नैविद्यादुस्वयं योयं
 नैविद्यादुस्वयं योयं २९ नैविद्यादुस्वयं योयं
 नैविद्यादुस्वयं योयं ३० नैविद्यादुस्वयं योयं

२५

६०८

५५

गीता भाः सुवर्जनीये शुभ निमित्तं देवो ज्येष्ठासमंत

१०२

तुः सर्वस्मादिव यान्त्सर्वं मिंदियन्नाम विनियम्य
शनेः शने दुर्गतिग्राही जया विवेक प्रियमा बुद्ध्या सर्व
स्वादात्मव्यतिरिक्ता दुपरम्प्राप्त संस्य मनः क
त्वा न किंचिदपि विनयेन २४।२५ ब्रह्म समावृत
या स्थिरं मनः यज्ञो यज्ञो विव य प्राव स य हेतोर्नि
प्रारम्भित न किंचिदपि विनयेन २४।२५ ब्रह्म समावृत
तु एव भाव न किंचिदपि विनयेन २४।२५ ब्रह्म समावृत
त्वमिह भव ल मन सं ज न एव देवो देव्या भव्या न
मृत सं हेत यो र्गति सं राव न म उ येति श्रुति सं
ज सं ज सं म सं म सं म सं २६ तु ज सं व सं स द म

५५

नमो योगी विगन कलायः ॥ हरे केशव सस्य शं
 मन्त्यं तं हरे वम प्रभुते ॥ २८ ॥ शेष कलमयं नन एव शं
 प्रजं तं वम सभनं त्वत्च रूपेणावा स्थित मे नन योपि
 नमो आत्मा गुणान्तरं ॥ २९ ॥ हरे वम नु ये मी निहत्तो
 हत्तम हत्तम ॥ ३० ॥ नमो त्वत्च रूपेणावा स्थित मे नन योपि
 शेष कलमयं नन एव शं मन्त्यं तं हरे वम प्रभुते ॥ ३१ ॥
 चीन सभनं त्वत्च रूपेणावा स्थित मे नन योपि ॥ ३२ ॥
 हरे वम नु ये मी निहत्तो हत्तम हत्तम ॥ ३३ ॥
 नमो आत्मा गुणान्तरं ॥ ३४ ॥ हरे वम नु ये मी निहत्तो
 हत्तम हत्तम ॥ ३५ ॥ नमो त्वत्च रूपेणावा स्थित मे नन योपि
 शेष कलमयं नन एव शं मन्त्यं तं हरे वम प्रभुते ॥ ३६ ॥
 चीन सभनं त्वत्च रूपेणावा स्थित मे नन योपि ॥ ३७ ॥
 हरे वम नु ये मी निहत्तो हत्तम हत्तम ॥ ३८ ॥ नमो त्वत्च रूपेणावा
 स्थित मे नन योपि शेष कलमयं नन एव शं मन्त्यं तं हरे वम प्रभुते ॥ ३९ ॥
 चीन सभनं त्वत्च रूपेणावा स्थित मे नन योपि ॥ ४० ॥

नीलाभा. तान्वाद्योगयुक्तमस्मात्प्रकृतिविभुत्वे चान्नसमर्पितसा
 १०२ नेककारणस्य समद्वयसर्वस्य सत्त्वात्तन्मित्रे सर्व
 भक्ष्यादिवत्त्वात्तन्मित्रे सर्वभूतस्य भक्षणं नादार्तं स्यात्
 ज्ञानस्वात्समानाकाशाग्निरसर्वभक्षणानि यस्या
 तिएकास्मिन्नात्मनि दृष्टे स्यात्तन्मित्रे न स्यादात्मन्यो सर्व
 त्वं च तन्मित्रे भवतीत्यर्थः सर्वभूतस्य समद्वयस्य
 वचनान्न स्यात्तन्मित्रे भवतीत्यर्थः समद्वयस्य भुक्ता
 यथागच्छन्मित्रे भवतीत्यर्थः समद्वयस्य भुक्ता
 यावत्तन्मित्रे भवतीत्यर्थः समद्वयस्य भुक्ता
 त्मानं सर्वभूतानां मित्रं भवतीत्यर्थः समद्वयस्य भुक्ता
 त्मानं सर्वभूतानां मित्रं भवतीत्यर्थः समद्वयस्य भुक्ता

6.3

गीताभा. स्थितं मे मसीत ~~न~~ सदेत न कार न य एकात् १
 १०३ मास्थितः प्रसृत एव च चलं पुगिन लुहटं यो भजने
 स योगी ध्याः पुरुषं बलात् स्यात् न प्यावर्तमानः ॥
 त्वान्मानं सर्वान विषयेषां पश्यन्मयि वर्तने मा मेव
 प्रयति स्वाकारात्मानि स्य मीने सर्वदा मत्तमस्य
 मेव प्रयतीतस्य व्यजनादि च मयि पश्यतां ॥
 त्वान्मानं सर्वान विषयेषां पश्यन्मयि वर्तने मा मेव
 प्रयति स्वाकारात्मानि स्य मीने सर्वदा मत्तमस्य
 मेव प्रयतीतस्य व्यजनादि च मयि पश्यतां ॥
 ३२ मीने उवाच यो यं योगसंघा प्रोक्तः सांख्य
 तमधुसूदन एतस्य हिन पश्यामि च चलत्वा स्थि
 तिं स्थितां ॥ ३३ प्रसृत एव च चलं पुगिन लुहटं यो भजने

हृदं प्रुष्टिया हंतिग्र हंमन्येवा योरिवरुडुकारं ॥
 ५४॥ वांवात्तनामसंज्ञाचित्तज्ञानैकाकारमयो व
 स्येन सात्त्विकत्वात्मानि चोत्प्रेष्य सर्वत्र वर्तमानं ॥
 व्रजन्मादिह संसर्गं कामी रागद्वेषादित्येवमसं
 बंधसांम्यात्समयः पश्योत्तमं वस्तु ॥ ५५॥
 समं स्वप्नव्रजन्मात्सरगादिवः सत्त्वं ॥ ५६॥
 योगी परमयोगकाष्ठगतं ॥ ५७॥
 मनुष्यादिभेदेन तत्र ग्रन्थं ॥ ५८॥
 मनुष्येभ्यः सर्वेष्वपि सत्त्वात्मैकाकारतया परस्य
 रसात्त्वैतावकर्मवशं तया ज्ञेयं ॥ ५९॥
 द्रष्टुं निरूपो योगः त्वया प्रोक्तः ॥ ६०॥
 एतस्य योगस्य स्थितिः

जीवेश्वरभेदेन ॥ ५०॥

गीताभा.
१०४

संस्थितनिपश्यामिमनस्त्रनत्वात्तथा ह्यवन् रताभ्या
 स्तपिचयेद्यपि स्वतएव चंचलं पुरुषोरोक्त्रस्यापि
 ममशक्वा नः पुरुषं वलाह्यामप्ययं ह्युशान्यत्र चर
 तित्तस्य स्वाभ्यस्तविषयेद्यपि नो भवत्यस्य मनस
 स्तद्विपरीताकारात्मानि स्युः सवन्तश्च प्रतिक्र
 लगते महावातस्य व्यजनादिवस्तु च ॥ १०४ ॥
 मन्तो निर्ग्रहोऽप्युक्तं ननु मनो न्यूनं मयि पश्य ॥ १०४ ॥
 तंचलस्वभावो नोऽस्मिन्मनोऽप्युक्तं ननु मनो न्यूनं मयि पश्य ॥ १०४ ॥
 असंशयं महाबाहो मनो दुर्निग्रहं चलं ॥ अभ्यासेन
 नु कौन्तेय वैराग्येण च हृत् ॥ १०५ ॥ असंशयं मनो न्यूनं मयि पश्य ॥ १०४ ॥
 योगेभ्यः ॥ १०५ ॥ इति मेवमिति ॥ १०५ ॥

वि० हं०

शार्ङ्गोवा मुमुषायतः ॥ ३६ ॥ ग्रहमेवेत्यत्र न संशयः ॥

अप्याप्यात्मनो गुराणकारिणो यो स जनिताभिमु
चितात्मव्यतिरिक्तो युदो वाकार एव दर्शितजनिनैव

हृदये न च चक्षुः विषयश्चापि न संस्पृश्यायस्य मितत

मनसो मे हृदो वाकार एव दर्शितजनिनैव

स्तवश्रवणमनापूर्वोक्तो न संस्पृश्यायस्य मितत

तत्तामिन्नकर्मसागमिनमनसायतनमिति नोपि मेव

ममदर्शनरूपो योगो वा संशयः ॥ ३७ ॥ ३६ अप्यने

होभिन्नमनो यो न्यासविवर्तुतयोगमाहात्म्यप्रथा ॥ ३७ ॥

० वच्छेदो नु तत्तर्गतान्मज्ञाननया योगशिरस्केतयवि

॥ ३७ ॥ ३७ कर्मयोगस्य माहात्म्यं तत्रोदितं तच्च योगमाहात्म्य

गीताभाष्ये बह्वृषिभ्यान्वयात्से प्रेप्रक्तो हृदयराभ्यासय

९५ मनोरूपवैकास्वतएवचंचलंप्रतीक्षमप्राप्ययोगाभुलि
समानसः कः पुनर्यथायत्नमया विधायोयं
नाभूनिववयमाणापूर्वोत्तेजसस्मीवृत्तकालः
वस्मान्दृष्टवदात्मराजिनमनसकतमेवमप्य
प्येविनष्टोसात्तयोयोगोवासुंमयिपय
मयदिक्कदागताप्रोत्पादविवेकमपीदृश
इति यथायथं तान्मज्ञाननन्त्येवमुक्तं
मिसंधिरहितस्य त्वत्तत्त्वत्त्वफलोसाधना
नप्राप्तिकृतमभवतीत्यप्रमिष्टः प्रक्रान्ते ब्रह्मराः
अजुनोवाच अयमिः प्रहृष्टो येनोयोगाभुलि

6.

गीताभा. प्रस्तावनेन पतिपत्तिप्रदानं प्रिरूपप्रत्यवायारथा
 १०६ मीष्टा धर्मिणो स्वतन्त्रा ज्ञानमसां विदुः कालिनि
 रतिशायकः पुरुषः सितप्रभः कालप्रभ
 विदुर्गान्निमयस्तन्निगोत्तमं गच्छन्निष्पत्तिं विदुः प्रतीति
 ब्राह्मणं ज्ञानं दत्तं दत्ताच्चित्तमप्रयत्निसकलं मेव तोय
 मन्ति ७. श्रीं शरत्तो मेवामाधिपतिः सवित्रवि
 ताशस्तस्य सायभवान्ति तेषां ववः सवित्रवि
 ति जितानगः धर्मः सवित्रवि
 स्वाशाश्वनीसमाः प्रचीनां श्रीमतीं मेहेयोग
 भ्रष्टोभिर्जायते ४२ अथवा योगिनामेव कुं
 लेभवन्ति धीमतां एतद्भिर्दुर्लभतरं लोको जन्म

यदीदृशं ४१ रायवनालोकोन्म्राप्यनजोतीया
 निकल्पानमीगानयौगमाहान्मयदेवमुज्जानी
 यावतद्वोगन्द्रावमीनंशाध्वनीःसमास्ततोयि
 त्वात्राप्रतिान्तेयैस्तपिगातगर्धपिनांश्रीमन्नांयोगी
 पत्रमेवाज्यतेमिदुलियागायकमैद्वयोयोगमा
 होत्तयाजायते ४२-रिपकीयोगशालिनम्रेद्योशि
 मांधीमन्नांयोगंकुर्वन्नांस्वयमेवयोगोपदेष्टाक्षः
 त्तराण्डालेभवानिजदेतदुभययोग्यानांयोगि
 त्वाचकुलेजनालोकोप्राकृतानां दुर्लभतरंएतद्यो
 गमाहात्म्यहर्त ४३ नम्रजन्मनिजमेवहृदयेह
 कंयोगंविषयबुद्धिसंयोगंलभते नमःसुप्तप्रति

५३

तय

गीताभा.

१७

बुद्धवद्भयः संसिद्धौ जनने यथा नानां हन्तो न हन्तुः
 विनयाय न मे सेन पूर्णं भासेन पूर्वरायोगमि
 द्ययेति तन्मासेन स योगमभ्यस्येत्तु यः प्रोपियौ
 य एव हि यत्ने प्रसिद्धं होत धीमता हात्तम्या भिन्न
 र्थः अत्र प्रवृत्त योगो योगिना स्वरपित्तं तश्च लितमानसः
 पुनरपि तमिव भिन्नं सं- नत्रां पुद्गि संयोगं लभते यो विदे
 हिं यत्नेन न मे भयः संसिद्धौ च नन्दनः ४३ सुखं
 भ्यां श्रीभयं हि न हन्तुं न हन्तुं न हन्तुं न हन्तुं न हन्तुं
 स्य शब्दवत्समतिवर्तने ४४ प्रयत्नाद्यतमानस्तु योगी
 संमुद्रं किलिबः अनेकजन्मसंसिद्धस्ततो याति परां
 भाते ४५ प्राप्य कर्मयोगादिकं कर्म निष्ठाय शब्दत्र

5.5

天

समः सर्वेषु भूतेषु मद्भक्तिं लभते परामिति वक्ष्य
निडपासनं लुभाति रूपता परमेव परप्रान्त्युश
र्यभूतमिति वेदात्वावयं सिद्धं तमेव विदित्वा नि
मृत्युमेति सुखेन विदुः सापुण्यं न दमयति वृत्तगदिना
मिहितं वेदयेद्यत्रात्मविचारादुत्तेजसं त्वं विदुः
व्यशति अत्रान्यदेवमात्मना वरणीयं तं लेख्यं
ध्रुवास्तुतिः गान्धर्व्यं मिथं न्ये मत्स्यं यमं च त्वं
ते हृदयग्रंथि नि संनान रूपमेवोपासनं श्रीश्चार्च
णिनास्मिन् श्रीयज्ञेन देवहिमं तिरित्युच्यते
एवमुदशति नृभ्यः लुभाति रूपता परमेव परप्रान्त्युश
मिति अवगन्तव्यं पुनस्तथा च भक्त्या विवर्जितं

वास्य=

५५
५५

सकले

गीताभा

११२

मय्यसंन्यासश्चिच्छेदने २ वक्ष्यमाणान्नान्तस्य प्रयः
असंशयं नृणां शास्त्राधिकारयोग्यास्तैः १
ज्ञानं ते हं संप्रदास्ये तन्मया मामुपरि विनियुज्यते ॥
एतन्मया विशेषेण सन्निभं तन्मया गुरोः प्र-
सादमेव न भवति यामयि संगाद्वदमना न वि-
द्या हं मद्यानि रत्नानि मया विना विमुक्तिरिति निरु-
द्धं वक्ष्ये नीकं नयानाधिकारिणः शय्यासंख्य-
यकल्पारागुरागं नमहा विभूतिनया च विवि-
क्तानेन विविक्ता विषयज्ञानेन सह मत्संख्यतां

अस्थिनातिर्विद्वन्निष्ठासि सदाशिवभूतानि
 मदीयानि न्युपधारयन्तानि मदीयानि न्येव न प्या
 मकृतिद्वययानि त्वेन कृतस्तस्य जगत्सत्यो ह्ये
 एषि मद्योनि न्येव त्वानि न्येव य
 एषि मद्योनि न्येव त्वानि न्येव य
 धारय मद्योनि न्येव त्वानि न्येव य
 मद्योनि न्येव त्वानि न्येव य
 एतद्योनि न्येव त्वानि न्येव य
 कुर्तन्त्यज न्येव त्वानि न्येव य
 परतरं नान्य न्येव त्वानि न्येव य
 दंशो नान्य न्येव त्वानि न्येव य

६६४

गीताभा.
१६३

४ अथ
विभक्तम्
काशो
कारुवे
यममापता
नतभोग्य
यंत
स्वमास्तुतयनय यागमूलायमास्तुतयनय
कृतिविद्विययेयंमचेननकृत्तुजगद्वाय्यते ए
तंज्ञेननसमष्टिरूपंमदीयप्रहृतिद्वययो
मीनिब्रह्मादिसंवपयभातिडन्नावचभावेता

प्रस्थितानि निर्विद्वन्निष्ठासि सदा सिद्धिभूतानि
 मदीयानि पुण्यधारयन्तानि मदीयान्येव न यथा
 प्रकृतिद्वययानि त्वेन कृतस्तस्य ज्ञानस्य यो ह्येव
 एवमद्यो विद्वन्निष्ठासि सदा सिद्धिभूतानि
 एवमद्यो विद्वन्निष्ठासि सदा सिद्धिभूतानि
 धारयन्तानि मदीयान्येव न यथा
 ययोरपि ययोरपि ययोरपि ययोरपि
 एतद्योनीति ययोरपि ययोरपि ययोरपि
 कृतस्तस्य ज्ञानस्य यो ह्येव
 परतरं नान्यसमर्थं ययोरपि ययोरपि
 दं प्रोक्तं सत्त्वे मदीयानि सदा सिद्धिभूतानि

६६४

गीताभा. धर्मोऽस्म्यत्तकमुनेनपि हृते अक्षरमसिलीय
 ११४ तैजसः परे वा शिष्यते २ वस्त्रिह्मोः स्वरूपात्पर
 तौ दिने हं संगुह्याः प्रथमतः प्रकानि र्यामाया
 व्याजाव्य विष्णोः निरैकिरा म प्रकानि र्यामाया
 भावेतौ ली प्रत्वा निरैकिरा म प्रकानि र्यामाया
 माध्यापरं न भूत्या विशेषे सागी प्रलय आद्य
 बुधभीयते न भूत्या मयि लगात्मा स सर्वेषा
 यस्या सवर्गः सत्त्वः सत्त्वः सत्त्वः सत्त्वः सत्त्वः
 रसात्वेन सवर्चिनेन वस्तुशेषे राश्रेतनस्या
 विशो विद्वेने काररानया शोचित्तयात्वाहं पदं
 रत्नप्याशमनप्राप्तिविलादिगुराद्योगेन चाहं

अपरमं भनो न्यतमद्यतिरिक्तं किंचित्तत्त्वज्ञानेनैव न दिगु
 सांत्तरयोगिपरतरं नास्ति सर्वमिदं विदचिद्वस्तुज्ञानं
 कार्यवत्संयुक्तरागवत्संयुक्तमनुजशरीरभूतं तत्त्वज्ञानं
 गणावेदान्तं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 एतन्निवीशवत्संयुक्तं ३ तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 रात्मापह्नवान् तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 शरीरभागात् तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 तात्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 शिस्तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं
 वत्सं जीवन्तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानं

५५

११। सावित्रेकारजसास्तामसाप्रजगनिदेहत्वेन
 द्विद्यत्वेन भोग्यत्वेन तनून् देहत्वेनैवावस्थिता
 ये भावास्तान् सर्वान् मन एवोत्पन्नान् विद्विजे सत्
 शरीरतया प्रत्यतिरक्ता विशालं हं च शरीरं
 किंदाविद्यते भूत्या विशेषेण सत्त्वं शरीरं
 निनत्वेयिद्यते भूत्या मयि सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं
 यकारो विद्यते भूत्या मयि सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं
 रः को वलं लभ्यते भूत्या मयि सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं
 सा मसा प्रजगनि देहत्वेन तनून् देहत्वेनैवावस्थिता
 मायि ११ शिवावस्थिताः स्वरेभिः सर्वाभिर्दृष्टा
 गन्तुं मोहिताः तन्मयि सत्त्वं सत्त्वं सत्त्वं

त्सायः

४४

४५

गीताभा. १३ प्रयोजकविजुगलः १२ तदिदं चेजनाचेन
 १२६ तावत्कंकवशिष्यते २ वदन्तर्जोवोभ्ययनेमयि
 प्रलीयतेमनुष्याः प्रायतन
 कंचेन्यहं किंवातिरेकितामश्रीरभूतमदालन
 यांचसर्वं प्रत्यातिरेकितामश्रीरभूतमदालन
 कारणाचे न भूत्याविशेषसाधनरागावस्था
 रागुरागुरा न भूत्याविशेषसाधनरागावस्था
 त्वेनापिवाच्यं न भूत्याविशेषसाधनरागावस्था
 भूतंमामेभ्यः सात्त्विकराजसतामसगुरागुरा
 स्याभावेभ्यः परंमदसाधारणाकल्पारागुरा
 गीतोस्तुतेदोग्यप्रकारैश्चपरंउत्कृष्टतमंअवयं.

24

११९

कः

नुगतस्यैकस्यैवशाब्दार्थत्वात्तत्रामिच्छार्थेषु
 मायाशब्दप्रयोगोमायावार्थविषयत्वेनोपचा।
 रिक्तामंशःक्रोशंतीनिवन्तएवागुत्तामयीपा
 मार्विक्तीप्रत्यवागेवसंगतानि
 न्मायितंनभूत्याविशेषसंगतमाय
 स्थाःकार्यमभूत्यामयिसंगावेतमाय
 त्वबुद्धिप्रकृतमयाविताविभक्त
 नमनवधिबोधाधारःमद्योगंयुग्मोऽय
 विमोचनोनामिष्यार्थविषयायापायसंक
 ल्पंपरमवादेतत्तदुक्तत्वेनमायावीक्षाशेष
 लोकशरतययशिरिगेवयद्यन्नयन्नोवदीयांगडश

११८
 ५५५५

गीताभा. तथीमं... न जंनिमा... न्य... बोपास
 ११८ तइज्यप्य... वद्वमंमाया... शयादाति
 भगवन्प्रयत्नाप्रकारे... श्रान्ति... शयादाति
 नैवराध... नैवगुरानये... शयादाति
 माध्विना... स्थिभायत्व... शयादाति
 नपायव... शयादाति
 नययय... शयादाति
 नमन्मसुरं... शयादाति
 ना... शयादाति
 सत्ताः... शयादाति
 तनानंभोगजान... शयादाति

राधमाः सांख्येन ज्ञातेऽपि सत्त्वरूपे मदेऽसुरव्याप्तं हत्वा
 मायया पदतज्ज्ञाना मदेऽर्थविषयं च ज्ञानं मस्तुत
 मपि एवांतं संभावनायां दतीभिः कूटप्रतिभि र
 मस्तुत तेन येन महेष्टरमित्याद्युतमाः १५ सु
 ज्ञानं सद्दृष्टं भगवत्त्वरूपं निमित्तमात्रमेव भजं
 तरोत्तरं यावत्तस्य भगवत्त्वाय सक्तं गरीयं तमेव
 मांशरसामुद्रांतिशयानंदं सक्तं गरीयं तमेव
 न च न विधायाय माह मांशरसामुद्रांतिशयानंदं
 दुत्तमेन रासुष्टिपि कामनालं ज्ञानं न्यासिवा ३५
 भवेष्ट्वर्थान्तिप्रवृत्तिं भगवत्त्वरूपं निमित्तमात्रमेव
 नदेष्वर्थविषयं च ज्ञानं मस्तुत

गी. भा.

११८

मात्रं एष्वेव वाच्यं निर्दिष्टं न संशयः सर्वत्र नि
मीर्जने च वाच्यं यावत्तु ममाधि च भावार्थ
मः एषा विधत्ता प्रकाशे प्रोक्तं न संशयः ११८
प्रकृतिविभूतिषु गुणानामेव याम् अन्ति ११८
स्यत्वरूपेण स्थिता यत्त्वत्तु न संशयः ११८
नयेकस्य सा म ह्येव सा ११८
नम्यं यथैव भागवत ११८
मप्राप्यं मन्त्रानिः ११८
मः किन्त्युक्तः एकभानि रितिकतस्य हि मदेव
प्राप्तस्य मया योगो निन्द्यः ११८
भेदादिमप्राप्तमया योगः ११८

यिएकस्मिन्नेवभक्तिः इतरस्यनस्वाभिलाषितेन।
 त्साधनत्वेमायिचमनः सएवाविशिष्यनेकिं
 प्रियोहिस्तानिनोन्यपर्यमहंसइतिअत्रान्यपर्यश
 दोभिधेयमनुः ज्ञानिवोपरागातिमया
 मयासर्वज्ञे स्थिमायत्वमस
 श्रयः प्रियमहमयास
 नामग्रेसरमहमयास
 दृष्टमामोमहमयास
 हादसंस्थिरमहमयास
 सर्वहममहमयास
 मजोयान्तिगमहमयास

५५.

ਸੀ. ਭਾ.

१२.

[illegible]

ਸੀ.ਆ.

२२१

[illegible]

धेनित्वं परमपुरुषस्य च सर्वैः प्रकाशैः सर्वस्मा ५५
 त्परत्वरत्नमुक्तं भूतः स एवात्र शोनीत्युच्यते ५६
 तस्य शान्तिनो दुर्लभं त्वमेवोपपादयानि सर्व
 बहिलो वि काः कृत्वा कृत्या एकत्वा नामि नम
 आत्मयाम
 त्तैस्तैः स्येव
 कर्मभूते ह
 सिध्यर्थम
 द्विमास्तता
 मात्रप्रीति
 प्रपद्येतेन

५५

۱۲۲

वज्रामदीय... नू यमा
दित्योनेवे... विष्णुनि.
भिमप्रानिय... एयां
तदसंभव... नेभ
नमः... भ
यामि... ना
मेवविद... वि
स्याराधन... नावा
विहिता... नाप
नमो... नाप
मुसं... नाप २२

गी. भा. का सावर्निषा २३ ॥ १ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 १२३ वने मत्तना वापि ॥ २ ॥ माननापि मत्तना
 स्वरूपतां ॥ ३ ॥ ज्ञानसंभू ॥ ४ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 मेन्द्रोरादे ॥ ५ ॥ ज्ञानसंभू ॥ ६ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 पुमनिबन्ध ॥ ७ ॥ ज्ञानसंभू ॥ ८ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 विद्यमाना ॥ ९ ॥ ज्ञानसंभू ॥ १० ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 अथ सांख्ये ॥ ११ ॥ ज्ञानसंभू ॥ १२ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 नद्रवत् ॥ १३ ॥ ज्ञानसंभू ॥ १४ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 मद्रवत् ॥ १५ ॥ ज्ञानसंभू ॥ १६ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 मापन्नं ॥ १७ ॥ ज्ञानसंभू ॥ १८ ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य
 नो मत्तना ॥ १९ ॥ ज्ञानसंभू ॥ २० ॥ सांख्ये इदं कर्म सहजं य

五

समयविधिं विष्णुं कुर्वीत विष्णुः सर्वकर्मभिः
सर्वधर्मैः सर्वैर्धर्मैः परमकर्मैः परमैः धर्मैः
वाङ्मनसा च सर्वसमाधिं यदा गीयते वाच्यं
भावा एव तदा विष्णुः सर्वकर्मभिः सर्वधर्मैः
परमकर्मैः परमैः धर्मैः
हस्ततः समस्त
कर्मजन्म
सामान्ये
निच २०
व्यासं
सर्वस्य प्रवृत्तिः सर्वस्य प्रवृत्तिः सर्वस्य प्रवृत्तिः

ヨ
ハ

६

लोको

गी. भा.
१२४

प्रतिमात्रे [redacted] रिगामति
हृदयमिति [redacted] नामव्य
यानिश्चि [redacted] सर्व
समाप्रय [redacted]
स्थितनाभि [redacted] नि
जनागता [redacted] शं
सुवेदन्व [redacted] काल
त्रयवाति [redacted] ममवद्विधवा सुद्वसवसना
अयत्वायापनीरां ताहंप्रकाशः सर्वस्ययोगमा
यासमाह्वनः मृदेय्यनाभिजानाति लोकोमा
मजमव्य [redacted] रप वेदाहंसममीना निवर्तमावर्त

निचार्जन भविष्यारिचमृत्तानिमांतवेदन
 कश्चन २६ विदित्वा मा मेव समाश्रयोनकश्चिदु
 पलभ्यते इत्यर्थः २६ अतो ज्ञानी तु दुर्बल एव
 न प्याहिरव
 संसारव्येन
 वस मोहयं
 दुःखैवादिहं
 दोराग च लभे
 काल एव तानि भ
 मुत्पितं मन्यं नेमा
 तन संमोहेया तना
 तानि

सत्तानि
 विदित्वा मा मेव समाश्रयोनकश्चिदु
 अतो ज्ञानी तु दुर्बल एव
 न प्याहिरव
 संसारव्येन
 वस मोहयं
 दुःखैवादिहं
 दोराग च लभे
 काल एव तानि भ
 मुत्पितं मन्यं नेमा
 तन संमोहेया तना
 तानि

तेन

गी.भा.
१२५

५५५
द्वान्नमन्त्रं श्रेयवियोगात् खड्गं यत्तद्वानिज्ञा
तीनुमन्त्रं
भावांकिम
जन्माजिते
शब्देयहे
तप्रवृत्तपा
इत्येतांम
दिनिर्भक्त
इष्टादेवसमुत्थेनद्वन्द्वमोहेनुभारत सर्वभूत
निसंमोहसर्गेयान्निपरं २९ येयान्नगन्त
पायंजनानां पुरायकर्मणां तेद्वन्द्वमोहनिर्भक्ता

भजंते मां हृद ब्रजाः २८ तस्मिन् रूपदर्शनाय म
 हंते वैष्णव्या यमस्वरूपप्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 संकाशां मां मेव भजंते न तस्वयाराणां भगवन्तं भग
 मानां शिवाय २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 साविदुः २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 निर्विशेषात् २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 साधिभक्तं २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 त्येतदनुवा २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 मेव तस्या २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद
 सां विप्रो यस्मात् २८ जगत्प्राप्तये च हृद ब्रजा हृद

६५६
 ५०. ५५.

गी. भा.
१२६

रागं हि नित्यं नैमिषि तु प्रमथ्य ननु शान
मं वर्जनीयं यद्येकं ननु प्रमथ्य ननु शान
मां विदुस्ते ननु विदुः प्रमथ्य ननु शान
यत्नमाना ननु विदुः प्रमथ्य ननु शान
अनेन शास्त्रेण विदुः प्रमथ्य ननु शान
विदुः प्रयासं विदुः प्रमथ्य ननु शान
त्युक्तं भवति विदुः प्रमथ्य ननु शान
हीना जरा विदुः प्रमथ्य ननु शान
यत्ने ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नं ध्यात्वा मं कर्मचाखिलं ३३
साधिभूताधिदेवमासाधियशंचयेविदुः प्रया
सासाधोपि चमांतेविदुर्गुणचोत्सा ३३ इति श्री

५३.

गी.भा.

१२९

देव्यादित्ययाथातुपुपेदायोपा
सकः भेदः नान्यतोनान्ययुक्ततयेकभक्ति
तयाचान्नमिति हिंसापरममयत्वेन च भेदः दुर्ल
भत्तच प्राप्तिरूपतया देवा अर्जुनोवाच किं
न इह माविशन्त्यादिकापरममपुरुषोत्तम अधि
भूतच किं गुरुपत्वं भावो धर्मस्यने १ अधियसः
कथं को नानात्मभूतमानः पुण्याराकाशे च
कथं सेयेना २ धर्मः कथं भूतमभ्युपगम्यो
पादेयमेवाप्रप्राप्तो वीतमिदानीमयमेतुप्र
स्तुतानुशान्तव्योपादेयमेवातिविधिनक्ति जस
मरागासोत्ताय भगवंतं माधित्यधेनमानानां

ज्ञानव्यक्तयोक्तं सद्रूपमध्यात्मकं कर्मचकिमि
 निवक्तव्यं स्यात्पि नानाज्ञानव्यक्तमिह भूति
 माधिदेवं चार्कित्तया सोऽस्योऽधियज्ञशब्द
 विद्विष्टः ॥ १० ॥
 लेचो भिदि ॥ ११ ॥
 शर ब्रह्म ॥ १२ ॥
 हेतुतत्त्वसम ॥ १३ ॥
 रेलीयत ॥ १४ ॥
 ज्ञानमस्तु ॥ १५ ॥
 ३८ प्रकृतिः ॥ १६ ॥
 ४० ॥ ४१ ॥ तत्त्वमसि ॥ १७ ॥
 नः नञ्चारिवल ॥ १८ ॥
 विद्यायां ज्ञान

सर

गी. भा. व्यतयोदितं नृणां यन्मृत्याज्जन्मया
 १२८ चमुमुहुरा
 कर्मसंज्ञि
 वकरोवि
 सोमवज
 कर्मसंज्ञि
 नयाप्यमि
 हरणीयमा
 स श्रीभागवानोवाच भूतभ्रंशपरमं स्वममो
 व्यनममुच्यते भूतभावोद्भवकरोविसर्गः क
 र्मसंज्ञितः ३ अधिभूतं सरोभावः पुरुषश्चाधि

五

इति सप्तमः
ह्रस्वः

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

जित्तत्समोनेश्वर्योभवतीत्यर्थः ॥ १ ॥ अथ
 केवल्यार्थितोस्मररात्रिकारमाह यदेतरेष्वेसू
 लत्वादिगुरावेदविदोवदन्तिवीतरंगाप्रयता
 योयदज्ञाद्विदोऽस्मिन्मन्त्रेणैवैवमन्त्रेणैव
 लंबसंतिन ॥ २ ॥ अथ यद्येतागम्यते
 तेनियदो ॥ ३ ॥ अथ यद्येतागम्यते
 योपास्यते ॥ ४ ॥ अथ यद्येतागम्यते
 सवीशि ॥ ५ ॥ अथ यद्येतागम्यते
 तानियंय ॥ ६ ॥ अथ यद्येतागम्यते
 लनिर्विद्ये ॥ ७ ॥ अथ यद्येतागम्यते
 रागमास्थितः ॥ ८ ॥ अथ यद्येतागम्यते

न

ग.भा.
७२

चक्रवर्त्यहस्तेनानुप्राप्तं मन्त्रं ध्यात्वा नारायण
भुजं हस्तं ध्यात्वा नारायणं प्रपद्येति श्रुत्वा
यस्मात्प्राप्तं विदुः स नारायणं ध्यात्वा
सुखं प्राप्नुयान्मृत्युं त्यज्यते ॥ १॥
॥ सर्वं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा
व्यक्तं च ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा
संन्यासं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा
नो हृदि ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा
मातृपितृभ्यां ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा
ब्रह्मव्याहृतं नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा
हंसं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा नारायणं ध्यात्वा

तं यो मां स्मरति नित्यशः तस्य हं सुलभः पार्थ नित्यं यु-
क्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥ मे श्रयार्थिनः केवल्यार्थितस्तस्य
प्राप्यानुमुखा भगवदुपासनप्रकार उक्तः अथ ज्ञानिनो
भगवदुपासनप्रकारं युष्मद्भिः यश्चैतन्ननुयोगश्चेति
एतत्तत्सर्वं कौलमनन्यर्चनायः स्मरति अत्यर्थं म-
त्प्रियत्वेन मत्प्रभृत्या विनात्मधारयामलभमानो
निरतिशयप्रियमायः स्मरति तस्य युक्तस्य नित्य-
योगकांक्षामारास्य योगिनो हं सुलभः अहमेव प्रा-
प्यः नमद्भावश्च श्रयार्थिकः तत्राय अतद्विद्योगमस-
हमानो हमेवं चरुणो मत्प्राप्त्यनुगुरोपासमविपाकं
तद्विरोगधिनिरसनमत्यर्थमात्प्रियत्वादिकं चाह मे

६३३

५५

गी. भा.

१३३

वददासीत्यर्थः यमेवैवदृष्टान्तेनेवलभ्यइतिप्र
यत्नेवद्व्यन्तेचनेयांसतनेपुस्तानांभजतांभीतिप्र
वकंददामिपुद्गियोगंतंयेतन्मागुपयांतितेनेवामिधा
नुकांषार्थमहमज्ञानजन्मः नाशयाम्यात्मभाव
स्योज्ञानदीयेतमाद्यतेनि १४ अतः परमध्याय
शोभेद्यज्ञानिनः कैवल्यार्थनिप्राप्ततरादृतिविषय
इतिप्रतिपत्तिः पुनरुक्तं विदुः प्रोप्राप्य पुनर्निखिल
दुःखं त्यज्यते इति प्रमाणं तदुक्तं पुनर्निखिल
हान्मानं महामनसो यथाव मीमुयेत्यनुपुते
जन्मदुःखं लयिष्यति तन्नाशुचंतिमहान्मा
नः सोमिद्विपरमांगनाः १५ ओम् श्री लक्ष्मी भुवनाहरी

गी.भा.
१३४

लीलं परमं कर्म किं करोति ॥ १३ ॥ प्राप्तां विनाशप्रसंगा
भावान्ते ॥ १४ ॥ ब्रह्मलोकापर्य
नानां लो ॥ १५ ॥ च परमपुरुषसंकल्प
समुत्पत्ति ॥ १६ ॥ वस्य आह येन नु व्या
दिबन्धुमु ॥ १७ ॥ कृतं अहोदात्रयवस्य
विडस्तेज ॥ १८ ॥ वस्य यदहमृत्युगस
स ॥ १९ ॥ यं नान्न ब्रह्मसंगो
सगमेत्रै ॥ २० ॥ लोकान्तिवर्तमानं संहतं युग
व्यङ्ग्यं विदुः ॥ २१ ॥ सन्निधुगसहस्रान्तोत्तमसन्निविदो
जलाः ॥ २२ ॥ अव्यक्ता ह्यन्ता यः सर्वे प्रभवन्ति
गमे सप्रभिते प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तं सदा ॥ २३ ॥

[illegible]

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

गी. भा.
१३५

श्रव्यतः

सो

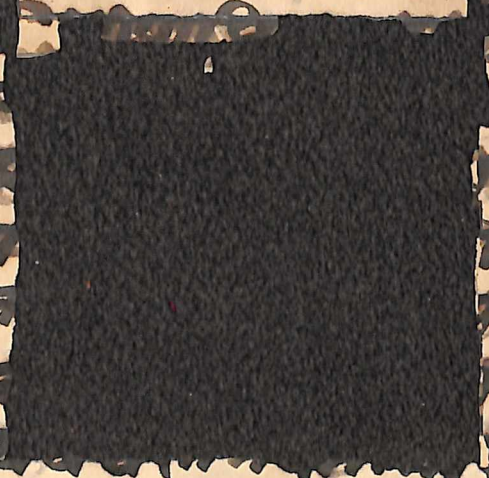
जोतीयवित्तोद्धारं यत्किंचिदप्युत्तरास्यारिस्यविषयार्था
व्यवस्थेनाप्युत्तरास्यारिस्यविषयार्था
प्रदोषवत्यां रूपादान्तमनोपरिगुणनिर्भाषिदमन्तरा
मस्यादव्ययवदधाम २।२।२ नत्तमीयुह्यार्थान्तया
परउत्कृष्टमन्तराह नत्तमीयुह्यार्थान्तया
मज्जानीयमन्तराह नत्तमीयुह्यार्थान्तया
वेद्यत्वात् नत्तमीयुह्यार्थान्तया
ताशरहितनयानित्यः यः सर्वव्याप्यविद्यदादिभ्येषु स
कासरोद्युसकार्येषु नश्यन्मुत्तन्नमन्तरास्यारिस्यविषयार्था
मन्तरास्यारिस्यविषयार्था
सर्वेषु मन्तरास्यारिस्यविषयार्था

म. २१.

三

[illegible]

साधारणीमर्चिषादिकं पण्डितमाह दधीरथ विद्यादिकं ॥
शान्तिः श्रुतेः पुनरासावा पुनराह निरन्तरं गोपयथापचा ॥
स्त्रिविधायानदाख्यां विदुषि च मेराये प्रप्राप्तं मनुष्या
सन्तोर्विद्यापिसंभवन्त्यर्चिषोऽपि यः प्रोक्तः ॥ ६३ ॥
प्रागंतस्य यः प्रोक्तः ॥ ६४ ॥
सपत्न्येनो ॥ ६५ ॥
नशतिनच ॥ ६६ ॥
श्रीशिविद्य ॥ ६७ ॥
रायेऽपि ॥ ६८ ॥
निवेद्यथा ॥ ६९ ॥
शायः पुनर्यथा ॥ ७० ॥

६३०

५५

शरीरमिच्छादिभुजिस्तिष्ठ २२ अत्रकोलशब्दोमागस्या
 हप्रभृति संवत्सरांतकालाभिमानिनोदेवतान् यस्त
 यामार्गोयलक्षणांथयस्मिन्मार्गेप्रयानायोगिनो
 नावृत्तिपुरायैकमाराभ्याहृतिंशान्तिनंमार्गंनदया
 मीत्यर्थः तन्मार्गपरमयाप्रतिहःशुक्तःयसामासा
 उजरायराहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं २४ एतन्न
 धूमोहर्मिनिष्ठासंज्ञेपेराहःप्रदर्शितंअत्रयोगिश
 दूःपुरायसंज्ञेप्रश्नार्थीति एतौमार्गोज्ञानव्योगी
 प्रयाराहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं २५ एतन्न
 प्रयानाहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं २६ एतन्न
 प्रयानाहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं २७ एतन्न
 प्रयानाहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं २८ एतन्न
 प्रयानाहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं २९ एतन्न
 प्रयानाहृतिंशान्तिनंनवेनांप्रदर्शितं ३० एतन्न

६३८
 ५५.५५

11. 30.

ग्री. भा.
१३६

[The manuscript page contains dense handwritten text in Devanagari script, which is largely obscured by significant water damage and staining.]

नत्त एव गोपिनीय गोपनकुशला इत्यर्थः नेयीमेव
 मुह्यमिदं नमं पवित्रं भक्त्या भि विरोध्य शेषकल
 यहं प्रत्यक्षावगमं भ्रवगम्यते इत्यवगमो विद्यते
 इदं तु ने उद्यतं प्रवक्तव्यं कुर्यात् ज्ञानेति न स
 हितं यद्वा राजा राजगुह्यं राजा विद्या राजगुह्यं
 पवित्रं भक्त्या भि विरोध्य शेषकल
 मव्यायं न प्रवक्तव्यं कुर्यात् ज्ञानेति न स
 शोभासं प्रवक्तव्यं कुर्यात् ज्ञानेति न स
 न्यहतागमं भक्त्या भि विरोध्य शेषकल
 मादित्येव प्रवक्तव्यं कुर्यात् ज्ञानेति न स
 वाच्यं यद्वा राजा राजगुह्यं राजा विद्या राजगुह्यं

मचेतेः कश्चिदपिममोयकारः ममात्मेवभूतभावः म
 ममनोमयसंकल्पएवभूतानिभविष्यन्तानियन्ताय ५
 सर्वस्यास्यसंकल्पायतास्थितिप्रवृत्तिविनिर्दशनिमाह
 यथाकाशेनातीत्येकान्तवायुः स्थितः सर्वमगच्छति
 अतवायुः स्थितः सर्वमगच्छति ५
 इतिवि ५
 नमोभूतः ५
 स्थितः सर्वमगच्छति ५
 निमग्नः सर्वमगच्छति ५
 तानिनिर्दशनिमाह ५
 यथाकाशेनातीत्येकान्तवायुः स्थितः सर्वमगच्छति ५

ममात्मेवभूतभावः
 ममनोमयसंकल्पएवभूतानिभविष्यन्तानियन्ताय
 सर्वस्यास्यसंकल्पायतास्थितिप्रवृत्तिविनिर्दशनिमाह
 यथाकाशेनातीत्येकान्तवायुः स्थितः सर्वमगच्छति
 अतवायुः स्थितः सर्वमगच्छति
 इतिवि
 नमोभूतः
 स्थितः सर्वमगच्छति
 निमग्नः सर्वमगच्छति
 तानिनिर्दशनिमाह
 यथाकाशेनातीत्येकान्तवायुः स्थितः सर्वमगच्छति

५
 ६४५
 ५५

अपडस्म=

गी. भा.

१४२

गार्नि

मः स्यात् ॥ १ ॥
विना ॥ २ ॥
निसर्वा ॥ ३ ॥
प्राप्त ॥ ४ ॥
व्याप ॥ ५ ॥
दक्षिण ॥ ६ ॥
विद्वान् ॥ ७ ॥
प्यात् ॥ ८ ॥
ह स्यात् ॥ ९ ॥
धरी ॥ १० ॥
महं ॥ ११ ॥
किल्ब ॥ १२ ॥
क्षये ॥ १३ ॥
चतु ॥ १४ ॥
मु ॥ १५ ॥
क्षी ॥ १६ ॥
वसान ॥ १७ ॥
समये ॥ १८ ॥
मत्सं ॥ १९ ॥
वल्पा ॥ २० ॥
यसि ॥ २१ ॥

त्वात्येकभूतानि कल्याणौ विदुः नाम्यहं यथा मनसा
 सीदिदं वमो भूतं यो मिथ्या ध्यायति विदुः मन्त्रादिनि
 शुक्तिरपि मव्यक्तमसुरे च दानमपि विलीयते न मन्त्रा
 सीतमसा गृह मये प्रदुष्टं भूतिव ॥ १ ॥ न विदुः किं
 चित्परिणामं विदुः किं विदुः किं विदुः किं विदुः किं विदुः
 सा भयं यो भयं नि मा भयं नि मा भयं नि मा भयं नि मा भयं
 सर्वभूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि
 तये पुनः ॥ १ ॥ विदुः किं विदुः किं विदुः किं विदुः किं विदुः
 न वदुः भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि
 मवशं प्रदत्तं भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि
 वदुः भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि भूतानि

१-
 ५५
 ३

५१३
 ५५

办-办

१४३

कंभूनग्रामोत्तरेवनाम... यापुत्रामय्यः...
 नेवशरत्तमत्तयातिभू... मःविस्डामाति...
 वनर्हिदिहसीस्योगमात्मा... कर्मरिपिमेवनाथापे...
 दमेमेमन्त्यवायुःसर्वत्रपि... नक्षत्राविनिवि...
 मन्त्रयुगानीत्युपधारय... जीवसंनिभविद्विपुषा...
 दिक्नाथरहेमयिस्थिता... मन्त्रयुगानीत्युपधारय...
 मन्त्रयुगानीत्युपधारय... मन्त्रयुगानीत्युपधारय...
 मन्त्रयुगानीत्युपधारय... मन्त्रयुगानीत्युपधारय...
 मन्त्रयुगानीत्युपधारय... मन्त्रयुगानीत्युपधारय...
 मन्त्रयुगानीत्युपधारय... मन्त्रयुगानीत्युपधारय...
 मन्त्रयुगानीत्युपधारय... मन्त्रयुगानीत्युपधारय...

和

2=

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

त्वापुल्लिख्यसर्वांगहर्षगङ्गदकंठानारायणसाम
 हरेकस्यवाहदेवेयवमादीनि समनंकीर्तिर्यत्त
 यैश्चयंननःसन्कर्मचर्चादिकेयुवंदनसत्वनक
 इत्यादिकेयुचहृदसंकल्पान्नसामभक्तिमग
 वानमिनि। ततोपपन्नं। तद्वयकरहयाशीरो
 मिरयंति। एतेषामपिस्थितानां। तद्वयकरहयाशीरो
 लेयुदंडवर्जितः। तद्वयकरहयाशीरो
 वंशमयसामभक्त्यैवधारणमयवसायिनेऽप्यस्ते
 १४ मयसामभक्त्यैवधारणमयवसायिनेऽप्यस्ते
 ख्येनयनेनममकारैर्विज्ञाते कथंवरुधाट्टयंके
 न्नागदावमामात्रायचामिरेवेष्टप्रकारत्विनाय सति

५

गी. भा.
१४६

नंकीयाः श्रावयन्तः
नित्ययुक्तः स्यात्
संयुयात्तर्कः
इह विना विनालो दोषिस्त
भगवा विस्तृता भिन्नः पुन
दमा विस्तृता वशात् ८ न
तनामस्तु जगत् इह सीत
त्यस्य एक एवाप्यद्वयं इह नु
विचित्रं मयरीरोवति युत इ
प्रासन्न इति न प्याहि विम्व
त्याह १५ हं कानुरहं ज्योति
नमस्यन्ते श्रमं भजन्तः
परमेष्ठाप्यन्ते च जितो
नैव दुःखं विम्वन्ते मुखं
सन्निभं मनुष्यं भवति
ह्यविभागान्निमित्तं
तं कल्यो विविधं विभ
प्राप्तिरस्यो निरसक
त्यस्य एक एवाप्यद्वयं इह नु
विचित्रं मयरीरोवति युत इ
प्रासन्न इति न प्याहि विम्व
त्याह १५ हं कानुरहं ज्योति

वयं ज्ञोहमेव पितृ गणा पुष्टिदं विप्रोद्यं हविः स्था
 हाहमेव ग्रहमेव मंत्रोहमेव ज्यं प्रदर्शना र्थमिदं ॥
 सोऽदिवं च तैर्विरहमेव ग्रह माहवेनीयादिकाग्निः स्था
 मं आहमेव त्थाह १६ अस्य स्यात्तं जंगमान्मकस्य ज
 गतलं क्रवस्तिजाभिपुनः पुनः ॥ १७ ॥ अहमेव मन्त्रवर्त
 मन्त्रोहमेवोर्चं पृथग्जगत्सु ॥ १८ ॥ अहमेव ज्योतिर्व्यतिरिक्तः
 उत्पत्तिप्रतमं मन्त्रोर्चं दीक्षणी न हेतुः ॥ १९ ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम्
 वेद्यं पविष्टाम्यं सत्यसं कल्यं ॥ २० ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम्
 नः प्रसाधं मन्त्रे च मादिषु दे ॥ २१ ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम्
 १२ ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम् ॥ २३ ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम्
 २४ ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम् ॥ २५ ॥ अहमेव वेदकश्च वेदकीजम्

३
 ५५.

134

[illegible]

पायात्स्वर्गादिप्राप्तिविरोधियायात्पुनरुक्तं केवलं
 द्वादिशिष्याः प्रतैर्वन्त्यतयासंहितेयैर्वस्तुनस्तद्रूपं
 माभिद्वान्तयावस्थितं सोमं विवन्तः स्वर्गादिप्राप्त्यर्थं
 यन्तेनेपुनर्यदुनर्घाशरहिस्तदद्वैतलोकं प्राप्य दिव्या
 भीमान्मन्त्राणि २५ मेव विप्रसंस्तुतिदिक् मुक्ता
 तदभुवन्ते २६ तदभुवन्ते २७ तदभुवन्ते २८ तदभुवन्ते २९
 शान्ति एवं च विद्यायतनसिद्धिज्ञान विज्ञानविधुः कामः
 स्वर्गादिवांसाः केवलं त्रयी धर्ममनुप्रयत्नागनगनत्वं
 नेमन्त्यात्परस्वर्गादीननुभूयाद्यन्यथुमः पुनरावर्त
 न इत्यथ २१ महान्मानस्तुनिरतिशयत्तुपंमन्त्रि
 नंकृत्वा मेमनवधिकान्तिशयानन्दं प्राप्य पुनरशकंति

१

५५

गी. भा.
१४६

इति ते यं विप्रो यं दर्शयति ते मं भुक्त्वा स्वर्गलोकं वि
भ्रमलं दीप्तिगोपुराये मर्त्यलोकं विशानि एवं प्रयत्नी धर्म
मनुप्रपन्नं गन्तामि न कामकामालभन्ते ॥ अथ न्यास
श्रिते यं नमः मे ये जना पथ्युपास्ये ते यं नित्यमभियुक्ता
कां योगं स मे व हाम्यहं ॥ अथ न्यासः अथ न्यासविज्ञ
नामस्ति नमः ॥ अथ न्यासः अथ न्यासः अथ न्यासः
कप्रयोजनो नमः ॥ अथ न्यासः अथ न्यासः अथ न्यासः
सन्ते सर्वकल्याणगुरा विनिर्वाहः ॥ अथ न्यासः
मं पारि मय्यासन्ते ते यं नित्याभिलाषां मयि नि
त्याभियो धंकां समासात्तमहं मन्त्रमभिलक्षणां
यमपुनश्च निलक्षणां देमं वहामि ॥ अथ न्यासः

देवताभक्ताः केवलं तन्निष्ठैः अध्यात्मिभिः इन्द्रा
 दीनं यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 मयस्य कर्त्तव्येन्द्राशदानां च महाच्यवित्पुत्राणां
 मयि यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 वान्तं कर्मसुताया ध्यातया च यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 रथं यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 दास्यं यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 शर्मिष्ठासादीनि कर्माणि यत्र यत्मात्मनः यावत्तु यत्ते
 सत्त्वेन तत्र शरीरभूतेरिन्द्रादिदेवैः त्रयदंशं यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 वांतामासा ध्यातया च यजन्ते नोपि दुर्जनो न व्यायेन सर्वस्य मध्यस्थी रत्नया
 न्यथा २३ अप्यत्रैविद्या इन्द्रादिशरीरस्य परमपुत्रा

५५. ५५.

गी. भा.
१५०

स्याराधनान्तेनानिश्चाराध्यवसएवेति न जानंति चेच्च
रिमितफलभागितप्रवतसभावाप्रभवन्ति येषां
देवताभक्तायजंते प्रवृत्तानि तेऽपि भातिवदेते चेच्च
यजंत्यविधिपूर्वकं २३ अहं हि देवयज्ञानां भो मम
प्रभुरेव च ननु मां मभिजानंति मत्वेनामप्रवर्तिते
२४ यांति हे नृणां देवा विदुष्यं निषिद्धाः
भूतानि योति भूते जयाय निषास्यन्ति नृणां २५
तदाह तत्र तत्र फलप्रदाता चोहमैवेत्यर्थः २६ अ
हो महदिदं वेद्यम्ययं देवस्मिन्नेव कर्मणि नर्तमानाः
संकल्पमात्रभेदेन कोचिदल्पफलभागितप्रव
तसभावाप्रभवन्तीत्याह व्रतशब्दसंकल्पयाची

देवव्रतादर्शपूरा मासादिभिः कर्मभिरिन्द्रादौ दीनाभि
 संकल्पं इन्द्रादिदेवां नयानि ये च पितृभ्यश्च ज्ञादिभिः पितृ
 तृतीयजाम इति पितृजलनसंकल्पास्ते पितृभ्यश्च
 ये च यज्ञादिप्राजादीनि भूतानि येषु शीतो नो वयमे
 देवपितृभ्यश्च पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च
 जाम इति पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च पितृभ्यश्च
 नादेवादीनि प्राप्यतेः स ह्यपरिमितं भोगं भुङ्क्ते नैव
 विनाशकालेनैः सह नष्टा भवन्ति मघाजिनानाम
 नादिविधनं सर्वज्ञसंख्यसंकल्पं च न वदिकातिशया
 संख्यकल्पाणां गुराणामहोदधि मनवदिकातिशया
 नंदं प्राप्य नष्टं न निर्वर्त्तन इत्यर्थः मघाजिनाममयुषि

गी. भा.

१५१

विशेषोऽस्तीत्याह पत्रं वा पुष्पं वा फलं वा तोयं वा प
त्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति तद्दहं भक्त्या
हृतमश्नामि प्रयत्नात्मनः २६ यो भक्त्या मे प्रयच्छति
अल्पं वा बहुमिति यथा मत्सं प्रदानेन विनात्मधारणा
मलभमानो यो मे पत्रादिकं ददाति तस्य प्रयत्नात्म
नस्तत्प्रदोऽस्मीति न त्वं मे भक्त्या प्रयच्छतु मत्सं सक्त्या
विधुं भक्त्या च क्रिया जानं सर्वं सति न्यर्षः २७ तु कथं
विभवलयः कथं भक्त्या नये कुरु सत्ता मावाद्यं सैकं कथं
नवधिकं कर्तुं निरस्म समस्तं विनिश्चितं सत्ता मा
विकानवनिशया संख्येय कल्याण गुणान्तरमा
नोपि मनारप्ययं यद्भवति चित्तं दृष्ट्वा २८

तं मोक्षधर्मियाः क्रियाः मत्प्रयुक्तांस्थुरेकां तम
 निबुद्धिभिः सर्वास्ताः। श्रीरसादेवः प्रणिगृह्यति वैस्व
 यं २६ यमोद्गानिनां महान्मनां वाङ्मनरागोच
 रोयं स्वभास्तस्मान्ज्ञानाभीभूत्ययज्ञानाभीभूति
 भावाराधनरतान्ज्ञाकीर्तिमतेन धनभूरागा
 मादिकं बुद्ध्या रत्नालगात्कविकवचनित्यतेमि
 निविकर्मनिवेत्यं कुर्विमाह देहयात्राविशेषमस्त
 लोकि कंकर्मकरोषियच्च देहधारणाया ज्ञासि
 यच्च वैदिकं होमदानतपः प्रभृतिभिरित्यतेमिनि
 कंकरोषियन्नसर्वमदपरो यत्करोषियदद्यासि
 यजुहोषिददासियन् यत्तपस्यसि कौन्तेय नृणां

६१३
 ४४

५३

कुरुष्व

गी.भा.
१५२

रि

युनदर्पणं २७ अर्पितं त्रिअर्पणं सर्वस्य लोके क
स्य वेदिकस्य च कर्मणाः कर्तृत्वभोक्तृत्वतारा ध्यंत्याथा च
सर्वसमर्पितं भवति न प्या कुरुष्व एतदुक्तं भवति यो
गदानादिद्वारा ध्यंत्या प्रणीयमानां वा देवत्वां क
मकर्तृत्वभोक्तृत्वाद्यौ मदाय न तया मन्त्रसं कृपाय
न त्वस्त्यादि न त्रिअर्पित्या च शुद्धे वपरमशो वि १
शिष्यमवकन्ति त्वांच कस्यैव ममाभिनेति कृतं २
मारा धनं च क्रियाजानं सर्वं सत्त्विजस्य मन्त्रे ध्यानि या
म्यमा पूर्वकमधेय नये कर सत्ता मारा ध्यादे श्चै
न त्वभोक्तृत्वमभिनेत्यर्थं प्रीति युक्तो भवति
२७ एवं संन्याससंस्थयोग युक्तात्तामशो

यत्तेनमन्त्रिसांभौतयेकरसंकर्मचसर्वमदाशय
 नमनुसंदधानोल्लोकि कवेदिकंचक्रवन्मुग्धोऽपु
 भफलैरन्तर्नेः प्राचीनकर्मरिव्येर्वधनेर्भन्नानिवि
 रोधिभीर्वियुक्तः सेतयसेगोद्वारे ~~निगमे~~ निगमे
 वोयेव्यादि २६ मासेद्वयपुर ~~नियामन्त्रसंक~~ गानी
 हीत्याह ~~नित्यं~~ नित्यं ~~उत्तनुव्या~~ उत्तनुव्या ~~विरावस्थितेषु~~ विरावस्थितेषु
 ज्ञानिर्भक्तिकारणः स्वभावतो ज्ञानमप्राप्त्यनेत्कु
 स्मापहृष्टस्येराकर्मावेयुसर्वियुभूमेयुसमाश्र
 यणीयन्तेनसमोहंममज्ञान्याकारस्वभीवज्ञाना
 दिमिकृत्कृष्टापहृष्टत्वंसमाश्रयरोसमानमे
 वसर्वेष्ववस्थितत्वेनसमाश्रितत्वव्यतिरेकोराज्ञा

गी. भा.

१५३

न्यादि शुभाशुभफलैरेवं मोक्षयसेकर्मबंधनेः सं
न्यासयोगयुक्तान्माविमुक्तो मामुपैष्यसि २८
समोहं सर्वभूतेषु तमे देव्यो लीनप्रियः येन
जंति च मां भक्त्या मयि तेनेषु चाप्यहं २९ भिरं
त्यजो नृकृष्टो यमिनि ननु तन्नया समाश्रयतो
वदामि तन्नैः संगाद्यो नित्यं विचिंत्यार्थ
माप्रिय ननु जन्मजन्मनामवैराग्यमिति गच्छ चाला
भान्नमद्यजने कप्रयोजनं नाये मी भिज्जन्त जीम्याम
दिभिरुक्तं दृष्टाय कृष्टो वामन्नमान गुरागव
सुखं मे ये वनं ते अहमापि तेषु मडुक्तं दृष्टुं वने
तेन गपि २९ तन्न तन्न जातिविशेषजानानां

502

संमत

गी. भा.

१५४

अपि चित्तद्वारा चारो भजने मा भनन्य भाक
सुखे वृद्धः सध्या वा वसितो हिसः ३. दिप्रम
वनि धर्ममाश्रयं ध्यानिं नीय छनि कोनेय
प्रतिज्ञा नहि न मे भक्तः प्रसादयानि ३१ निस्त
विमत्य स्वयं कल्प इति न सा वना नादरणीयः
आपि नुमा ३. नृप न्ययः ३. नलमधिपतनुः
प्रवरिभोदं गोवाशां गोवासां मनिनाम विना
मेने नमानमान नुपासने इति यादुर्ध्व नरेरा
चाख्या निक्रम उत्तरोत्तरं भजतो न्यनि प्रवाहं वि
तरां द्वीपत्राह मन्त्रियस्य कारिणानन्य प्रयो
मम मद्भजनेन शब्ध ध्यानिं नीय छति शाध्वनी

गी. भा. कल्याणोक्तानि सर्वानि मां हि पार्थ व्ययाश्चिन्त्य
 १५५ द्योपि स्युः पापयो ममः त्रिषो वै प्रयास्तप्यस्त
 द्वास्तौ पियां निषर्गानि ३२ किंपुनर्ब्राह्मणः
 पुराया भजता कर्तव्यं यस्तथा त्वा चित्पमस्तु रवं लो
 कानि मंप्राप्य भजिस्व मां ३३ इनुभवकारिणस्तु
 मद्याजीमं प्रदत्ता दन्यव्यः ३. यत्पुनस्तथा मां
 ४१ तमन्यरा रागः ३४ साह मम नाम मम सा पुहं
 कल्पे निखिलजगदेककाररोपरास्मिन्ब्रह्मा
 द्योत्तमे पुंडरीकं कल्पामाभाय न करमोक्षगोपनी
 लं जीमूतसंघातं शिष्यगणपुद्गितादिनकरसहस्रिकि
 रालावरायै नमो नमो दधौ बुदासपीवरस्वर्चुर्वाहा

वत्पुञ्जलपीनां मलकिरीटपुरसिद्धनरा
 देवैर्यारकटकादिभिर्भूयिनेयारसौशील्यमोद
 र्यमाधुर्यगांभीर्यैर्द्वार्यवान्मल्पजलनिर्ध
 वलोगचिनाशोयशररायेस्वसर्ग्वामिनिनेयधाम
 रावदविद्येनानिनिर्मियमः ३. वल्लभोद्योनि
 विद्यामज्जमः मात्प्रयत्नः पुनरपि विविदिनविम
 पुनरपि विविदिनविमद्याजीकृतनवाधिकाविम
 यप्रियमदुभयकारिणमद्भुतजनपरोभवयजन
 नामपरिपूर्णाशोयवदनिःश्रौयचारिकंसाधार्मि
 काभ्यवहारिकादिसवकुलभोगप्रदजनरूपेयमोद
 इति श्रीभगवद्गीतासूपानिषत्सु ब्रह्मविद्यायां

गी. भा. योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे राजगुह्ययोगो
 १५६ तामनवमोऽध्यायः ६ प्यानुमयजानिमादि
 निशायप्रियकारिन्मङ्गलानपरोभवसिन्नायाम
 न्मनाभवेत्युक्तंभवतिपुनरापि विविशिमधिगीत
 मत्कुरु म्रनवाधिका निशायमदत्तान्न २२२२२२२२
 र्याप्रियाप्रेषणजंदिननायमानादररामनिमा
 नेस्वतएवव्यवसायिकुलमन्थर २. २२२२२२२२
 सममयनंयस्यासौमन्थरायराः मय्यान्तेनाधा
 रागसभावनयामदाम्प्रयइत्यर्थः एवमानगाने
 उत्तामन्थरायरास्त्वमेवमनवाधिका निशायमद
 तुभमामर्थमनःशायमामेवेव्यसिन्नात्मा

रागो

द्वेत्रमनोविषयः एवंरूपेणामनसा अनुभूय मामिदम् ।
मां तमस्कृत्य मत्परा यरागो मामेव प्राप्स्यसीत्यर्थः । न
देवं लोकि कानि शरीरसाधारणार्थानि नित्यं मित्रिका
निकर्माणि मङ्गीतयेम छेद्यन्तये करसोमयेव कारित
इति कुर्वन् स तन्मङ्गीर्त्तुं नयन्तं मङ्गीर्त्तुं नयन्तं मङ्गीर्त्तुं नयन्तं
त्याकुर्वन्तो मङ्गीर्त्तुं नयन्तं मङ्गीर्त्तुं नयन्तं मङ्गीर्त्तुं नयन्तं
संद्धानो न्यर्थं प्रियमङ्गुरागरांश्च नुसंधाय मङ्गुरांश्च
दत्ता मिदं मुपैसन मुपादधानो मामेव प्राप्स्यसि ।
३४ इति श्रीमद्रामानुजाचरिते श्रीमङ्गीतोभाष्ये
नवमोऽध्यायः ६ भक्तियोगः सपरिकर उक्तः इदानीं
भक्त्युत्पत्तये तादृशद्वये च भगवतो निरकुशोऽश्वकी

जगन्मथे खनः पं. ६

गी. भा.
१५७

दिकल्यासागुरागुराः नत्त्यंस्तत्तस्य जगतस्त
श्रीभगवानुवाच भूय एवमहाबाहो ष्टरागुमेय
मं वचः येन हं प्रीयमाणाय वदयामि हितकाम्य
या १ तमे विदुः सृष्टरागाः प्रभवन् महर्षयः २
हमादिर्हि देवानां महर्षिरागं च सर्वशः ३ वृषीर
तथा तदा तस्य तत्तत्सर्वं प्रपद्यन्ते मम
माहात्म्यं श्रुत्वा प्रायः प्रीयमाणाय मम हितकाम्यया नी
विदुर्गिरुपाहितकाम्यमया भूयो मम माहात्म्यं प्रप
वं विषयमेव परमं वचो यद् वदयामि तद् वद हितमनः
सृष्टरागु १ सृष्टरागाः महर्षयश्चानीन्द्रियोऽर्थदशि
तोधिकतरज्ञानाश्चापि मे प्रभवन् प्रभावं न विदुः म

गी. भा. मुक्तात्मनो ह्यजत्वमादिमत्त्वस्य हेयसंबन्धस्य ।
 १५८ पूर्ववत्तत्वात्तदर्थतास्ति अनादि येमामजं मनो
 दिंचवो निलोकमहेश्वरं असंमूढः समन्त्येषु स
 र्वपापैः प्रमुच्यते ३ मित्यनेन तदर्थं न यान
 त्मनीकमोच्यंते निरवधानि रंजनमित्यादिषु
 न यतं हेयं तदर्थं न यवीकृत्य न यमयमं न ह
 मामजं लोकमहेश्वरं मन्त्येषु समूढा यानि इत
 रसृजामीयनये कीकृत्य मोहः तदा हिनोऽसंमूढः
 समुद्रमेषु न्यानी विरोधि सर्वपापैः प्रमुच्यते एव
 दुक्तं भवति लोको मनुष्याणां राजे नर मनुष्यस
 जात्मीयः केनचित्कर्मसाग्नदाधियन्यप्राप्तः भव्या

देवानामधिपतिरपितया ब्रह्मांडाधिपतिरपीतसंसारि
 सज्जातीयः तस्यापि भावना तया नदि चमा वेब्रह्मा
 सांविहृधातीति श्रुतेषु तथा न्ये मूढः समन्तोमा
 द्यौश्चर्यप्राप्ताः अयं तु लोकमहेष्वरि न दनं हिराव
 ६- स्यात्तैश्चेतनात् वद्वात्मुक्ताच्चरे जनमित्याद्यात्स
 र्वस्मान्निर्विकल्परैश्च न्यनीकानवाधकात्तशयासे
 स्वयेयवत्प्रासागुरोक्तानतया नियत्तानेकस्वभाव
 नयाच्च विसज्जातीतरसज्जातीयनयामोहरहितोयो
 माधेनिससर्वपापैः प्रमुच्यते ३३ति एवं स्वभावानुसं
 धानेन भक्त्युत्पत्तिविरोधिपापनिर्सनाद्देदार्थनो
 भक्त्युत्पत्तिचप्रानियाद्यस्वैश्वर्यस्वकाल्यासागुरा

गी. भा. १५८ प्रकारानुसंधानेन भक्तिविद्वद्भिः प्रकारमाह बुद्धि
 बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमास्मयंदमः शमः सुखं दुःखं
 रंभवोभावोभयंचाभयमेव च ४ मनसोमनिस
 परासामर्थ्यज्ञानं चिद्वस्तुविशेषविषयो निश्चयः
 असंमोहः पूर्वगृहीतादृज्ज्ञानादेर्विज्ञानीय श्रुति
 कादिवस्तुनिर्ज्ञानीयानुबुद्धिनिर्द्विः न प्रामाण्यो
 विकारहेतौ मन्याविकृतमनसमूहायाश्च हृष्ट
 विषयं हितरूपवचनं न दनुगुः न द्रुहितोऽभिरी
 हाभिप्रेतमनोवृत्तिप्रकारस्य व्यर्थः प्रमुच्यताम्
 नामर्थविषयेभ्यो नियमनं प्रारब्धमस्यास्य
 तथा नियमनं सुखमात्मानुकूलो नुभवः दुःखं प्र

भय

निकूलानुभवः भवौ भवनं अनुकूलानुभवः कुरुकं
मनसो भवनं नानुभवः हितो मन
सो विद्यादः भयं चाभयं मेव न भयं न भयं
तन्निवृत्तिरुत्तमानं चिद्वस्तु विशेष विषयो नानु
त्मानि स ह्युत्तमानं चिद्वस्तु विशेष विषयो नानु
तद्विः सर्वं नानुत्तमानं चिद्वस्तु विशेष विषयो नानु
यसंभोगसकं चिरूपकाय क्लेशः दम्यता यमं भाग्यानां
परस्मै उपपादनं यशो गुरावना ननु हि यं शो नैर्गु
रागप्रप्या एतौ कीर्त्यकीर्त्यनुगुरा ननु हि यं शो नैर्गु
तप्यात्तो मनोवृत्तिप्रवरगान् प्रप्या दाने च एवमा
या सर्वेषां भूतानां भावाः प्रप्या ननु वृत्तिहेतुवि

सत्तांतामुत्पादकां पादकाश्च भवन्ति ते भट्वा दयो मह
 योऽनवश्चमद्वा मम यो भावः स एव भावो ये ये मम
 ज्ञाताः मत्संकल्पानुवर्तिन इत्यर्थः ६ विभूतिरा
 मेयं एतां सर्वस्य मदाय तोषा नि स्थिति प्रवृत्तिरूप
 मम हे य प्रत्यक्ष कल्याण गुणा यो ज्ञेयो ज्ञेयस्तत्
 तो वे नि सो वि श्वे न्देव्यं चैव न न्नि न्नि ७ त्वं ते पुज्य
 मितान्न संशयः स हि न्नि विषयं कल्याण गुणा
 विषयं यत्राणां भक्ति योगवद् न मि नि स्वयं मेव
 इदं सी न्ना भि प्रायः विभूति मान विषय रूपं
 भक्ति विधि दर्शयति ९ अहं सर्वस्य चिदादि त्वं
 त्वं पंचम्य प्रभव उत्पत्ति कारणा सर्वं मन एव मव

गी. भा.

१६१

नृत्त इति शर्ममस्वाभाविकं निरंकुशं यत्सो
दयं सौशील्यवान्नल्ल्यादिकल्यारण्यः एतन्नि
भूतिं योगं मम यो वे नि न च नः सो विपंके
न योगेन युज्यते तत्र संशयः ७ अहं सर्वस्य
प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते इति मत्वा भजतो मां
बुधा भावसंनिविष्टाः सन्ति ॥ ८ ॥ गुराणां वो
ध्यं नः परस्परं कथयं न श्रमः ॥ ९ ॥ न च
संनिच ८ गुराणां च मत्वा बुधाः ज्ञात्वा निभा
वसं भविताः मां सर्वकल्याणगुराणां नम
जंते भावो मतो ह्यनिविष्टो ह्यपि स्थूलस्वो
मां भजंति इत्यर्थः ॥ १० ॥ कथं मच्चिन्तामयि निविष्ट

मनसः मङ्गलप्रारणामङ्गलजीविताः मया विनात्मः
धारणामलाभसालाङ्गन्यर्थाः स्वेस्वेरनुभूतान्म
कुराणानपरस्परं कथं यन्तः मदीयानि दिव्यानि रम
णीयानि च कर्माणि च कथं यन्तः नृणां च विदुषां च
निचयमकारणतद्वचनेनातन्त्यप्रयोज्यते नृणां च
प्रोत्तारणाय नृणां च कर्माणि च विदुषां च
रमन्ते ८ श्लोकः मदीयानि विदुषां च मयि सततयोग
भाषां समादत्तां भाषां योगवदयोगं प्रीतिपूर्वकं
येन ते मामुपमिष्यथः विदुषां च मेवानुकंपां च
महामात्मनो मदीयानि ९ श्लोकः विदुषां च मदीयानि
वसिष्ठो मदीयानि कल्याणसागराणां प्राविः कुर्वन्

गी. भा. १६२ मदिद्ययसानारेव्यनस्वसज्जानीयेनभास्वतादीपे
 मज्ञानविरोहिवास्तिस्त्वर्थाद्विज्ञानजमह्यनिरि
 त्तविषय इममयीवेनित्तं भजतोप्रीतिस्
 र्वकं ददामि ज्यनेनात्र संशयमुपयानित्ते १०
 नेयामेवावः सर्वप्रवर्तने शान्तमः नाशय
 म्यात्मभावस्त्वस्ति ११ मदिद्ययसानारेव्यनस्वसज्जानीयेनभास्वतादीपे
 वाच परं ब्रह्म परं धाम यवित्रं परमभिवान् पुरुषं
 शास्त्रतंदिव्यमादिदेवभजंविभुं १२ प्रावरायरूपं
 पूर्वाभ्यस्तं तमोनाशयामि १३ एवं सकलैतरे
 विज्ञानीयं भगवदसाधारणं पृथक् तं निर
 तिशयानंदजननं कल्याणाय योगं तदैश्वर्य

सत्पानामुत्पादकां पादकाश्च भवन्ति ते भट्वा दयो मह
 द्योऽनवधमद्वा मम यो भावः स एव भावो येन मे
 द्वाताः मत्संकल्पानुवर्तिन इत्यर्थः ६ विभूतिरा
 मेयं एका सर्वस्य मदाय तोषासि स्थिति प्रवृत्तिरूप
 मम हे य प्रत्यात्य कल्याणारागुरायास्ततोऽंजयस्तत्
 तो वीति सो दिने न च यो पे न द्विः ति न न पुज्य
 मेतात्र संशयः मदि रनि विषयं कल्याणारागुरा
 विषयं यत्र रां भक्ति योगवद् न भिन्नि स्वयमेव
 इदं सीत्यभिप्रायः विभूतिमान विषयकारूपं
 भक्ति विधिर्भयानि १ अहं सर्वस्य चिदविद्यु
 त्प्रपञ्चस्य प्रभव उत्पत्तिकारणं सर्वमन एव स

प्रा-

ਸੀ.ਆ.

153

लमग्नोमेतंप्रहृयतेतथास्यसर्वपाप्मानः प्रहृतंनारा
यराः परं ब्रह्म तत्त्वं नारायराः परः नारायणो परो ज्यो
ति आहुस्त्वाम्ययः सर्वदेवार्थिर्नारदः स्तथा अ
सितो देवलो व्यासः स्वयं चैव ब्रह्मादिमे १३ रात्मा
नारायराः परः इति श्रुतयो वदन्ति पुरुषं शाश्वतं
दिव्यमादिदं नारायणं १४ आहुस्त्वाम्ययः सर्वदेवार्थि
रतत्त्वकथा पृथ्वि विदुस्त्वामेव शाश्वतं दिव्यं पुरुष
मादिदेवमजं विभुं आहुस्त्वाम्ययं देवार्थिर्नारदः अ
सितो देवलो व्यासः एष नारायराः श्रीमात्रदी
रा रावितिकेननः नागपर्यंकमुत्तुज्येहाग्नोम
पुरापुरीं पुराया दारवनीयत्रयस्ते मधुसूदनः सा
३

हा देवः पुराणो सो सहिधर्मः सनातनः च वेदः
 विदो विप्रापे चाध्यात्मविदो जनाः ते वदन्ति महा
 त्मानं ह्यमं धर्मसनातनं पवित्रारण्यं पवित्राणां
 हि गोविंदः पवित्रं परमुच्यते पुण्यं नामपि पुराणो
 सो मंगलात्वाच्च मंगलं त्रैलोक्यं दुर्गुरीकां हि देवः सो
 सनातनः आसीत् हरिश्चित्त्यान्मानं त्रैलोक्यं मधुसूदनः
 यत्र नारायणो देवः परमात्मा सनातनः सत्त्वस्तं
 जन्तुपार्थनीर्था न्यायतता निच तत्पुराणं न न्य
 रं ब्रह्मन्तीर्था तत्तपोवनं तत्तदेव र्वयः सिद्धाः सर्वे
 चैव तपोधनाः आदिदेवो महायोगीयत्रास्ते मधु
 सूदनः पुराणानामपि तत्पुराणं मा भूते संशयो

गी.भा.

१६४

ब्रवेकस्मएवहिलोका सर्वमेतदुत्तमन्थेयत्मांवदसि
केशवः तहिनेभगवन्व्याक्तिंविडुर्देवावदातवाः
१४ तामुत्पत्तिरपिचाव्ययः कस्मस्यहिकृत्तंभर्त
मिदंविष्मंचराचरमिति तप्याचस्वयमेवव्रवीथिभ
मिरापोनलोवायुरवमनोबुद्धिरेवच अहंकारइ
नीयंमेभिन्नाप्रवृत्तिरुद्धेत्प्रायहंसर्वस्यप्रवृत्तो
मजः सर्वप्रवर्तनेइत्यनेन १३ अतःसर्वमेतद्य
प्रावस्थितवस्तुकृत्तमन्थेनप्रप्रांसेत्यभिप्रायः
यन्मांप्रन्यतन्यसाधासांस्वाभाविकंतैवैष्यं
कल्याणपुराणानंत्यंचवदसि अतोभगवन्निर्
निशयज्ञानशक्तिवलैष्यंवीर्यनेजसांनिधे

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

गी. भा. व्याप्य निश्चयसि १६ कथं विद्यामहं योगीत्वां सदा परि

१६५ चिन्तयेत् केयुकेषु च भावेषु चिन्त्योऽसि भागवतमया :

१७ विद्यास्तवा सा धाराय विभूते यो यास्तास्तु मे

कुं वा शेषे रावस्तु महसि त्वमेव व्यंजयेत्तु पार्थः या भिरन

नाभिर्विभूतिभिर्बन्धनियमनविशेषैर्बुद्धः शमाह्वो

कान्तं व्याप्य नैष्ठिकं १६ अहं हि योगी भक्ति योगाति

ष्ठः स न भजयन्त्यां सदा परिचिन्तयेत् चिन्तयितुं प्र

वृत्तः चिन्तनीयत्वापरिपूर्योश्चैवैदिकत्पारागुत्तम

योगं कथं विद्यां पूर्वैर्ज्ञातबुद्धिज्ञानादिभावव्यभि

रिक्तेषु मुकेषु केयुभावेषु मयानियन्तृत्वेन चिन्त्यो

सि १७ अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तत इति सं

श्रीः

क्षेपेरागोक्तं तव सखादियोगविभूतिनिधयमनं च
 भूयो मे विसररेण कथं च योच्यमानं त्वन्माहा
 त्र्यं पुरावर्तते मे नृभिर्हितांस्मिमात्ता प्रीत्यैव
 विदितेन्यभिप्रायः १८ हे कुरु मेष्टु मेमदीयाः क
 त्यापरीर्विभूतिः प्राधान्यतस्तैकप्याधिष्ठामि
 प्राधान्यशब्देनोक्तं वै विवक्षितः प्ररोधसंचम
 ख्यमिति वक्ष्यते अगन्त्युत्कृष्टाः काश्चन विभूति ६६
 वक्ष्यामि विसररेण वक्तुं प्रोक्तं च न प्रोक्तं न सांगो
 नं न्योन्यविभूतिन्यन्माभिनयस्थित्यन्तं सर्वेषां भूत
 नां हि द्वादशः पृथग्विधाभावामन एव भवन्तीत्यु
 क्ता एतां विभूतियोगं च मम यो विनिनत्यतः इति प्राप्ते

गी.भा.

१६६

पादनात् तथान्नयो विलीरणात्मनोयोगंविभू
निचिजमादेनभूयःकथयन्तमिहि पृथाक्तोनास्ति
मेमृतं १८ श्रीभगवानुवाच इतनेकथयिष्यामि
दिव्याह्वात्माविभूतयः प्राधान्यतः वसुश्रेष्ठ।
नास्त्येताविस्तरस्यमेगशब्दमिहिद्वंद्वस्युत्वादि
कांविभूतिशब्दमिहिद्वंद्वस्युत्वादि १६
हंसर्वस्यप्रभवोममः सर्वप्रवर्तनेतिमत्वाभजंते
मांबुधाभावसंभान्विनाइत्युक्तंनत्रसर्वभूतानि
प्रवर्तनरूपंनिष्पन्नमात्मनयावस्थायेतीमम
प्ययोगशब्दमिहिद्वंद्व १८ सर्वस्यसुखंपाला
नृत्वंसंहृत्वंचेतिसुस्यवृमाह सर्वव्याभूतानां

१६

ममशरीरभूतानां आशये हृदयेऽहमात्मनः
यावास्थितमात्माहितामशरीरस्य सर्वात्मना
आधारो नियन्ता च तथा च व्यवहृते सर्वस्य चाहं
हृदिसंतिविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञानमयो हन्तं च ईश
रः सर्वभूतानां हृदेषोर्जुनानिष्ठानि भ्रामयत्सर्व
भूतानि यन्नाहं हृदयेऽहमात्मनः प्रयत्नेयः सर्व
भूतैर्बुधैर्बुधैः सर्वभूतैर्बुधैर्बुधैः सर्वभूतैर्बुधैः
भूतानि ताविदुः यस्य सर्वाणि भूतानि शरीरयः
सर्वाणि भूतानि यन्तरो यमयानि एव तन्मात्मा
अंतर्ध्याम्य मृतमिति यस्तन्मात्मा अंतर्ध्याम्य
मृतमिति च एवं सर्वभूतानां मात्मसंयुतस्थि

गी. भा. नोहेतेद्यामादिमध्योन्तश्चने वास्तुन्यानि स्थिः
 १६७ निप्रलयहेतुरि अहमात्मागुडाकेशासर्वभूता
 रायोस्थितः अहमादिप्रमध्यं च भूतानां भूतानां
 वदः १. न्यर्थः एवं भूतावनः स्वाविभूतिभूतेषु
 सर्वेषां तन्मतेयावत्स्थानं न नष्टं सामानाधिकरण्ये
 निर्देष्टव्यं हेतुं प्रतिपद्यः विदुः निशेषान्तरायावा
 धिकरायेन व्यापदिशानि भगवन्त्यात्मनया
 वस्थितेहि सर्वेशब्दात्तास्मिन्नेव पर्यवस्यन्ति य
 यात्मात्मानि निवृत्तान्मनोन्तरो यमात्मात्मानवे
 दात्मानमन्तरो यमयानि देवाभनुष्याः पक्षिवृ
 द्गादयः प्राणाः शरीराणि प्रतिपादयन्तस्तत्तदा

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

ना

गी. भा. हं देवात्मस्मिन्वासतः देवानां यदुत्कृष्टं इन्द्र सो
१६८ हं इंद्रियाणां मनश्चास्मि एकादशात्मा. आदित्या
तामहं विष्णुर्ज्योतिषां रविरंशुमात् घृणी चर्मरु
तामस्मिन्तन्त्राणां महं शाश्वती २१ वेदानां सामवे
दोस्मि देवानां त्वात्मस्मिन्वासतः इंद्रियाणां मनश्चास्मि
भूतानां त्वास्मिन्चेतनो २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मि वि
तेशो यक्षराक्षसां वसूनां वायवश्चास्मि मेरुः शि
खरिणां महं २३ मिंद्रियाणां यदुत्कृष्टं सतः इन्द्रियं
तदहमस्मि भूतानां त्वास्मिन्चेतना इयमास्मि निह्ना
रोगा यष्टी भूतानां चेतनो वनं याचेतस्मात्सा यथा
मेव २२ रुद्राणां शंकरश्चास्मि रुद्राणामेकादशा

तांशं करोहमस्मि विनेशो यत्तदात्तांशं पानि र्यो
 वेष्टवयाः सोहमस्मि वस्तुनां मित्याद्यप्रेतुगवः ॥
 तत्तदात्ता विनायकस्यात्तया भूतं चरमचरमित्य
 शब्दनायकस्यात्तमेव विवदित सर्ववस्तुजानं
 तर्वावस्थं यथा भूतेन धुतं स्यादित्यर्थः ॥ २३ ॥
 अनेन सर्ववस्तुनां समानां धि कराय निदि
 श्वात्तं जन्मना वाप्यिनिरेव हेतुधुरे धत्ता च मुरव्यं
 मां विदिष्यार्थं वृहस्पतिसेना निनाम हं संदः स
 वस्तुनां मित्यागारः ॥ २४ ॥ अहं विना भूतं गुहं गिरा
 मस्त्येकमहं यत्तात्तां जपयसीस्मि स्यावरा
 हां हिमावयः ॥ २५ ॥ अस्त्येकमहं सर्वधुतारां देव

गी. भा.
१६८

वर्षाणां च तारदः गंधर्वरागां चित्ररथः सिद्धानां का
पिलोमुनिः २६ उच्चैः श्रवणमश्वानां विद्धि माममृतो
द्वं ऐरावतं गजिन्द्राणां वराणां च नराधिपं २७ आ
युधानामहं वज्रधेनूनामास्मिकामधुक प्रजवश
स्मिकंदर्पः सूर्यरागामस्मिवास्तकिः २८ अनंतश्रवा
स्मिनागाणां वक्रगोपादसानहं पितृरागामर्यमा
चास्मियमः सयमनामहं २९ प्रह्लादश्रास्मिदेत्यश्वानां
कालः कलयतामहं मृगारागंच मृगेद्रोहं वैतथियः
श्रवक्षिरागां ३० पवतः पवतामास्मिरामः शस्त्रभृता
महं रुवारागामकरश्रास्मिस्त्रोतसामास्मिजामुखी
३१ समर्परागमादिरंतश्रममध्यं वैवाहमर्जुन म्रध्या

तमविद्याविद्यानांवादः प्रवदतामहं ३२ अक्षराणां
 मकारोस्मिद्वंद्वः सामासिकस्यच अहमेवाहस्यः १
 कालोद्यताहंविम्वतोमुरवः ३३ मृत्युसर्वहरश्चा
 हमुद्रवश्चमविद्ययां कीर्तिः श्रीवर्चिनारीमां १
 स्मृतिर्मधाधुनिः क्षमा ३४ वृहन्नगमनप्यासा
 म्नांगायत्रीहस्तमहं मेस्मिनामार्गशीर्षोह
 मृतूनां कुसुमाकरः ३५ दूतं छलयतामस्मिन्ने
 जस्तेजस्विनामहं ऐसीनां वासुदेवोस्मिपांडवा
 मां धनंजयः ३६ मुनीनामप्यहं वासः कवीनामु
 शनाकविः देवोदमयनामस्मिन्नीतिरस्मिन्निगा
 यमां ३७ मोमं चैवास्मिगुह्यानां तान्ज्ञानयताम

व्या

गी. भा.
१७०

हं १८ यच्चापि सर्वभूतानां वीजं तदहं मर्जुन तत्तदस्ति
विना यत्तस्यात्मया भूतं च राक्षसं ३८ तान्नोक्ति मम
दिव्यानां विभूतीनां परं तप एव न ह्येषा प्रोक्तो वि
भूतेर्विस्तरो मया ४० यद्यदि भूतिमत्सत्त्वं श्रीमद्वर्जि
तमेव वा तत्तदेवावगच्छत्वं मम तेजोऽंशं संभवं ४१
रिति प्रकटयति यमदिव्यानां विभूतीनां संज्ञो न्य
स्ति एव नु विभूतेर्विस्तरो मया कोऽपि नु पाधिभिः
संदोषतः प्रोक्तः ४२ यद्यदि भूतिमत्तद्वैशित्त्यसं
पन्नं भूतज्ञानं श्रीमत्कान्तिमद्भूतधातुसमष्टिं वा
ऊर्जिबलं कस्यैवागच्छते यद्युक्तं तत्तत्समतेजोऽंशं
संभवामितीत्यवगच्छते नः पराजिभूतसामर्थ्यं

त्रा

ममाचिन्त्यशक्तेर्नियमनशक्तौकदेशसंभवमित्य
र्थः ४१ वक्रुर्नैतेनोच्यमानेन ज्ञानेन किंप्रयोजनं
इदं चिदचिदात्मकं कृत्स्नजगत्कार्यावस्थं कारणा
वस्थं स्थूलसूक्ष्मं च स्वरूपसद्भावे स्थितो प्रवृत्तिभे
दे च यथा मत्सं कल्पारातिवर्त्तमानं यामममहिमा
युताशेन विद्युभङ्गसद्भावे स्थितः यथोक्तं भगवता
पराशरेण यस्यायुतायुतांशांशे विश्वशक्तिरियं
स्थितेति ४२ इति श्रीमद्रामानुजविरचिते श्रीमद्गी
ताभाष्ये दशमोऽध्यायः १० एवं भक्तियोगनिष्प
न्नयेत दिव्यद्वये च सकलेन रक्विलक्षणेन स्वाभावे
केन भगवदसाधारणेन कल्पारागुरागणेन सह

गी. भा. भगवतः सर्वात्मत्वं न न एव तद्व्यतिरिक्तस्य कृत्स्न

१७१ स्याच्चिदात्मकस्य वस्तुजान् अथवा वदुर्नैनेन
किं ज्ञानेन न तवार्जुन विष्टभ्याहमहं कृत्स्नमेका
शेतास्थितो जगत् ४२ इति श्रीभगवद्गीतास्तु
नियन्तु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुन
संवादे विभूति योगो नाम दशमोऽध्यायः १०
स्थितधरीरतया न दायतस्वरूपास्थितिप्रकृतिः
त्वं चोक्तं न दनं न रं भगवदसाधारणं स्वभावं कृत्स्नस्य
न दायतस्वरूपास्थितिप्रकृतिं तं च भगवत्सकाशा
दुपश्रुत्य एव मे वे निश्चिन्त्य न प्याभूतं भगवंत
साक्षात्कर्तुं कामोर्जुने उवाच तथैव भगवत्प्रसादा

अर्जुन उवाच मदनुग्रहाय परमं गुह्यमध्यात्स संक्षिप्तं यत्त्वयोक्तं वचस्ते
नमो होयं विगतो मम १

दन्तरं द्रव्यामि सर्वाश्चर्य मयं देवमनंतं विष्णुतो मुखं
 तत्रैकस्थं जगत्कृतं प्रविभक्तमनेकधो निद्रुप
 ने देहात्माभिमानरूपमोहेतमोहितस्य ममानुश
 हेकप्रयोजनाय परमं गुह्यं परमं रहस्यं मध्यात्मसं
 स्तिनमात्मनि वक्तव्यवचः ततो वा हं जानुना समि
 त्यादितस्माद्वेत्तीह जज्ञे न्येति दंतं यत्त्वयोक्तं ते
 नायममात्मविषयो मोहः सर्वो विगतः दूरतो वि
 स्तः १ तथा च तथा सप्तमप्रभृति दशमपर्यन्ते
 नत्वहानि रिकानां सर्वेषां भूतानां त्वत्तः परात्मनो
 भवाप्ययावुत्पानि प्रलयौ विस्तरशो मया श्रुतौ दे
 वमलपत्राक्षतवाच्य भवाप्ययोहि भूतानां श्रुतौ

गी. भा. विस्तरशोभया त्वतः कमलपत्राक्षमाहात्म्यमपि चा।
 १७२ व्ययं २ यन्नित्यं चेत्तत्ताचेत्तत्तवस्तुशोयित्वं ज्ञानवत्त्वादि
 कल्याणागुणौ स्तवैवंपरतरत्वं सर्वाधारत्वं चिन्तिततिमि
 विनादिप्रवृत्तिं श्रुतं चैकप्रवर्तयित्वं मित्याद्यपरि।
 मितमाहात्म्यं च श्रुतं हि शब्दो वक्ष्यमाणादिहृत्ताद्यो
 त्ततार्थः २ हे प्रह्लाद उवाच ॥ इत्यवधत्तयथात्वं
 मात्मातंत्रवीयि ७ रुचोत्तमश्राप्तिवात्सल्यैकजल
 द्योत्वं दैर्घ्यं त्वदसाधारणं सर्वस्य प्रशास्तृत्वे पाला
 पितृत्वे स्रष्टृत्वे संहर्तृत्वे भर्तृत्वे कल्याणागुणाक
 र्त्तृत्वे परतरत्वे सकलेतरविसजानीयत्वे वास्थितं रूपं
 द्रष्टुं साक्षात्कृतुमिच्छामि ३ तत्सर्वस्य स्रष्टृप्रशास्तृ

सर्वस्याधारभूतं त्वद्रूपं मया द्रष्टुं शक्यमिति यदि मत्स्य
 सेनो योगेश्वरयोगीशानादिकल्पसंगुणायोगः
 पश्यमे योगेश्वरमिति हिव द्यते त्वद्वागिरिक्तस्य
 कस्याप्य संभाविजानां ज्ञानवले श्वर्यवीर्यशक्तिनेज
 सां निधे आत्मानं त्वामव्ययं मे दर्शयन्मवायमिति
 क्रियाविशेषां कृत्यां कलंतेः दर्शयेत्यर्थः ४
 एवं कौत्स हला त्विने न ह्यगङ्गादकं ठेने पार्थेन प्रार्थितः
 पश्य मे सर्वाश्रयाणि रूपाणि च शतशः सहस्र
 शश्रुता नाविद्यानि नाना प्रकाराणि दिव्यानि प्रा
 कृतानि नाना वर्णा कृतानि शुक्ल कृष्णादिनां व
 एवमेतद्यथा स्यत्वात्मानं परमेश्वर द्रष्टुमिच्छा

गी. भा. मितेरूपमैश्वरं पुरुषोत्तम ३ मन्यसे यदि तच्छकं मया
 १७३ द्रष्टुमिति प्रभो योगेश्वर ततो मे त्वं दर्शया त्मानमव्य
 यं ४ श्रीभगवानुवाच पश्य मे पार्थ रूपाणि शतशो
 यसहस्रशः ताभाविधानि दिव्यानि तानावेसांक
 तीनि च ५ पश्यादित्यान्वसूक्तानां चित्तौ मरुता
 स्तथा बहूना दृष्टुं रूपाणि एतेषां च रूपाणि भारत
 ६ रार्कित्तीनि पश्य ५ ममैवैकास्मिन् रूपे पश्या
 दित्यान्वा दशवसूक्तान्येकानेका दशा चित्तौ द्वौ
 मरुतश्चैकोनपञ्चाशन्प्रदर्शितार्थमिदं ब्रह्मजग
 ति प्रत्यक्षदृष्टानि शास्त्रदृष्टानि च यानि वस्तूनि
 चत्तानि सर्वा यान्यान्यपि सर्वेषु कालेषु सर्वेषु

चशास्त्रेष्टदृष्टपूर्वाणि बहून्त्याश्चर्याणि यश्च
 ह इह ममैकस्मिन्देहेतुत्राप्येकदेशस्य सचराचरं
 कृत्स्नं जगत्पश्यत्यन्यदृष्टुमिच्छसि तदप्येकदेशे
 हेकदेश एव पश्य ७ अहं मम देहेकदेशे सर्वजगत्
 दर्शयिष्यामि त्वं त्वनेन नित्यमिह परिमितग्राहिण
 प्राकृतेन स्वचक्षुःश्रोत्रं भ्रूयामहेतुं ह्येतत्तद्विज्ञातृ
 मपरिमेयं द्रष्टुं न शक्वासे न वदितुमशक्नुते मम दर्शन
 साधनं चतुर्दशमि पश्य मे योगमैश्वरं मत्सुधारणं
 योगं पश्य ममानं न तानादियोगमनं न ३६ क।
 स्य जगत्कृत्स्नं पश्याथ सचराचरं मम देहे गुडाकेश य
 द्वा न्यद्रष्टुमिच्छसि ७ ननु मां शक्वासे द्रष्टुमनेनैव स्वच

गी. भा. कृष्णादिव्यं ददामित्ते चक्षुः पश्य मे योगैर्मैश्वरं ८ संजय उ०
 १७४ एवमुक्त्वा ततो राजन्महाश्वरो हरिः दर्शयामास पार्था।
 यत्परमं रूपमैश्वरं ८ विभूतियोगं पश्येत्स्वयं ८ ए
 वमुक्त्वा सारथ्ये वसिष्ठतः पार्थमानुलजौ महायोगेश्व
 रो हरिः महाश्वर्ययोगात्समीश्वरः परब्रह्म ततो नाराय
 णः परमैश्वरं स्थात्सायासां रूपं परमं यमिमां पितृव्यसुंष्टु
 ध्यायाः पुत्राय दर्शयामास नदि विधिविचित्रनिवि
 त्तजगदाश्रयं विश्वस्य प्रशास्तरूपं तच्च दृष्ट्वा ८ दे
 वं धीमतामनं मनंतं कालत्रयवर्तिनि खिलजगदाश्र
 यतश्चादेश कालपरिच्छेदानहं विश्वतो मुखं विश्वदि
 ग्वर्तिमुखं त्वोचित दिव्यांबर गंधमाल्याभूषण युधा

न्वितंतामेवेदवशादनिर्दिष्टद्योतमानत्वां विशीत
 छि १॥ ११ तेजसोपरिमितत्वं प्रदर्शितार्थमिदं च
 दायतेजस्वरूपमिदं न्यर्थः १२ तत्रानंतायामवि
 स्तरेऽतंतवाहूदरवक्त्रनेत्रेऽपरिमिततेजस्वेऽत्र
 परिमितदिव्यायुधोपनेत्स्वोचितापरिमितभूषा
 शाभूषितेदिव्यमाज्ञावरधरेदिव्यगंधातुलेयनेऽत्र
 तंताश्चर्यमयेदेवदेवस्यदिव्येशरीरेऽनेकधापरं प्रं
 विभक्तं ब्रह्मादिविविधाविचित्रदेवानिर्यन्मनुष्य
 स्यावरादिभोक्तृवर्गेष्वपि व्यंजितस्वर्गपान्ना
 लविजलसन्नलादिभोगः अनेकवक्त्रतयनम
 तैकाङ्गुलदर्शनं अनेकदिव्याभरणादिव्यामि

गी. भा. कौद्यतायुधं १० दिव्यमाल्यावरधरंदिव्यगंधानु
 १७५ लेपनं सर्वाश्चर्यमयं देवभननं विष्णोमुरं
 ११ तत्रैकस्य जगत्कृत्स्नं प्रविभक्तमनेकधा
 अपश्य देवदेवस्य शरीरे पांडवस्तदा १२ ततः
 सविस्मया विष्टो हृष्टरोमा धनंजयः प्रणम्य
 शिरसा देवं कृत्वा जलिरभाक्ष्म १३ स्यान्मो
 गोपकरागभेदभिन्नं प्रकृतिपुरुषान्मकं कृत्स्नं
 जगत् अहं सर्वस्य प्रभवामनः सर्वं प्रवर्तते हं
 ते कथयिष्यामि विभृतीरात्मनः शुभाः अहं
 त्मा गुडाकेश सर्वभूताशयस्थितः आदित्यानां
 महं विष्णुरित्यादिना नमदसि विनायक्यनाम्

याभूजं चराचरं विष्टुभ्याहमिदं कृत्स्नमेकांशो
 नास्मिन्नोजगदिन्यनेनोदिनं एकस्यमेकदे
 शास्यं पांडवो भगवन्प्रसादलब्धनादर्शनात्तु
 गुरादिव्यचक्षुरपश्यत् १३ ततो धनं जयोम
 हाश्रयस्य कृत्स्नजगत्सस्य देहेकदर्शनात्प्र
 यभूजकृत्स्नस्य सर्वार्थानां चाश्रयानं तज्ज्ञाना
 दिकल्याणागुरां देवं दृष्ट्वा हृष्टरोमा शिरसा दं
 इवत्प्रणम्य कृत्वा जालिरभाषत् १४ हे देव तव
 देहे सर्वां देवान्पश्यामि त्वया सर्वां त्वाणि वि
 शेषाणां सत्त्वान् त्वया ब्रह्माणं चन्द्रमुखमंडादि
 पंचांशं कमलासनस्य कमलासने ब्रह्मणि स्थि

गी. भा. तमीशं अर्जुनुवाच पश्यामि देवास्तव देवदेहे सर्वं स्त
 १७६ प्याभूतविशेषसत्त्वान्ब्रह्मारामीशं कमलासनस्थम्
 मृषीं सर्वानुरगांश्च दिव्यान् १४ अनेकबाहूदरव
 कृते त्र्यंशपश्यामि त्वां सर्वतो नान्न रूपं त्वां तनमध्यं त
 पुनस्तवादिं पश्यामि विश्वेश्वरविश्वरूपं १५ किरी
 टिनंगदितं चक्रिरांश्च तेरेभ्यस्तत्सर्वतो दीप्तिमं तप
 श्यामि त्वां दुर्निरीक्ष्यं समं जगदीश्वरानलार्कद्युतिम
 प्रमेयं १६ तन्मनोवास्थितं तप्या देवविप्रसुखा
 त्सर्वान् मृषीं नुरगांश्च वा सुकितदाकादीन् सपान्
 १५ अनेकबाहूदरवकृते त्र्यंशं तन्मनोवास्थितं तप्या देवविप्रसुखा
 पश्यामि विश्वेश्वरविश्वस्यानियंतः विश्वरूपवि

श्वशरीरयत्नस्त्वमनंतः श्रुतस्तवां नंतमध्यं पुनस्त
 वादिनपश्यामि १६ तेजोराशिं सर्वमीदी प्रमंज १
 सर्वतो दुर्निरीक्षं दीप्मानलार्कद्युतिमप्रमेयं किरी १
 टिनंगदिनं चात्रिरांचपश्यामि १७ उपनिषत्तु
 द्वे वेदिनव्यो १ न्यादिषु वेदिनव्यतया निर्दिष्टं परम
 मत्तारं त्वमेव विष्णुस्य परं निधानं विष्णुस्य परमा
 धारभूतस्त्वमेव त्वमव्ययः व्ययहीनः कश्चरूपो
 यदुरागो यदि भवश्च त्वमेव रूपेण सर्वदा वतिषु से
 शाश्च न धर्मगोप्ता शाश्च तस्य नित्यस्य वेदिक १
 स्य धर्मस्यैव मादिभिरवतारैस्त्वमेव गोप्ता सवान्न
 नस्त्वप्रकृत्यो मनो मे वेदाहमेनं प्रकृत्यं महान्तं परा

गी. भा. त्परंपुरुषामित्यादिष्टुदिनः पुरुषस्त्वमेवोनिमेमतः
 युतुकुलतिलकस्त्वमेव भूतउदीनीसाक्षात्कृतो म
 येत्यर्थः १८ अनादिमध्या त्वमदरपरमवेदि
 तव्यं त्वमस्य विश्वस्य परं निधानं त्वमव्ययः शा
 ष्चतधर्मगोप्ता सनातनस्त्वपुरुषो मतो मे १९ अ
 नादिमध्या नममं नवीर्यं मन्त्रं वाहुं शशिसूर्यने
 त्रं पश्यामित्वां दीप्तहृत्ताशवक्त्रं स्वनेजसा विश्वमि
 दं जयंते १८ तं अनादिमध्या न सहितं अनंतवीर्यं
 अनवधिका निशायवीर्यं वीर्यशूरः शुद्धं नार्थः
 अनवधिका निशायज्ञानवलैश्चर्यवीर्यशक्तिने
 जसां निधानमित्यर्थः अतस्तवाहुं अस्मै रव्येयवा

हुं सोमिप्रदर्शनार्थः अननवाहूदरयादवक्रादि
 कंशशिसूर्यनेत्रं शाशिवन्सूर्यवच्चप्रसादप्रसाप
 युक्तसचनेत्रं देवादीननुकूलान्नमस्कारादिकुर्वी
 रागन्प्रनिप्रसादं नहिपरीतान्स्तराक्षसादीन्प्रति
 प्रज्ञापः रक्षासिभीनानिदि शोद्रवंती सर्वे नमस्य
 निचसिद्धसंघात्रनिहिवत्यजेनी प्रहृजाशवक्रं प्र
 दीप्तान्तु वन्संहारा नुगुरावक्रं स्वनेजसां विष्णु
 मिदं नयं नंतेजः पराभिभवसामर्थ्यं स्वकीयेन
 तेजसा विष्णुमिदं नयं नंती पश्यामि एवंभूतं स
 र्वस्य स्रष्टारं सर्वा धारभूतं सर्वस्य प्रसासितारं स
 र्वस्य संहर्तारं तानाद्यपरिमितगुरागरासागरं

गी. भा.

१७८

द्यावापृथिव्योरिदमन्तरं हि विष्णुः प्रत्येकेन दिशः ।
सर्वाः हृष्टाद्भुतं रूपमुग्रं तवेदं लोकत्रयं प्रव्याधितं
महात्मनः २. आदिमध्यांतरहितं मेवं भूतं दिव्यदे
हं त्वा यथोपदेशं साक्षात्करो मीन्यर्थः एकस्मि
न् दिव्यदेहेऽनेकोदरादिकथामित्यमुपपद्यते ए
कस्मात्कटिप्रदेशादनन्तापदिगाशामूर्ध्वमुखवाय
व्योदिनरादयः अधश्चायथोदिनदिव्यपादात्त
त्रैकस्मिन्मुखेनेत्रहयामिति न विरोधः एवं भूतं
त्वा हृष्टा देवादयो हन्त प्रव्याधिता भवामश्न्याह
द्याशं द्यां पृथिवीं शब्दश्च उभावप्यरित्तनाम्नामधः
स्थानां चलोकानां प्रदर्शनायैः द्यावापृथिव्यो

रंतरमवकाशः यास्मिन्नकाशे सर्वलोका स्तिष्ठन्ति
 सर्वोयमवकाशो दिशश्च सर्वास्त्वये को न व्याप्ताः ह
 दृष्टान्तरूपमुग्रं न वेदं --- अनन्तायामविस्तार
 मन्त्यजुनमन्त्युग्रं च रूपं दृष्ट्वा लोकत्रयं प्रव्याधि तं यु
 द्धि --- दृष्ट्वा गन्तव्यं ब्रह्मादिदेवाः सुरपितृगणाः ॥ ४ ॥
 सिद्धं धर्मेयक्षराक्षसे युष्मन्निष्कलानुक्कलमध्यस्थ
 रूपं लोकत्रयं सर्वं प्रव्याधि तं अन्यतमीतं महा
 त्मान् अपरिच्छेद्यमनोवृत्तेः एतेषामप्यर्जुनस्यैव
 विश्वाश्रयरूपसाक्षात्कारसाधनं दिव्यं चक्षुर्भगव
 नादत्ता किमप्यमिति चेत् २. अर्जुनायैष्वर्यं
 सर्वं प्रदर्शयितुमन इदमुच्यते दृष्ट्वेति अमीहि

गी. भा.

१७८

त्वांसुरसंघाविशानिकोचिद्भीताः प्रांजलयोग्याणां
नि स्वस्तीत्युत्कामहार्थसिद्धसंघाः स्रवंनित्वांसु
निभिः ७ कलाभिः २१ तद्वादिन्यावसवो यो येव
साध्याविशेषेभिनोमृत्तश्रीव्यापाश्रगंधर्वयहा
सुरसिद्धसंघावीदिपनेत्वाविस्मिनाश्रैवसर्वे २२
अमीसुरसंघाः उत्कृष्टाः स्रवंविष्वाश्रयमवल्लो
क्यहृष्टमनसस्तत्समीयंविशानिनेद्येवकेचिद्
न्यङ्गुनेचनवाकारमवल्लोकभीताः प्रांजलयः स्व
ज्ञानानुगुरांस्रानिरूपाशी वाक्पाति गृह्णाति
उच्चास्यंति अथरेमहार्थसंघाश्रयरावरत्नत्वया
यान्मयाविदः स्वस्तीत्युत्काम ७ कलाभिर्भगवद्भु

रूपामि स्रुतिभिः स्रुवंति ऊष्मयाः पितरः ऊष्मा
 भागा हि पितरः ३ त्रिष्टुतेः एते सर्वे विस्मयमायन्त्रा
 स्त्वां वीक्ष्यन्ते ११।२२ बहुभिर्देव्युभिरसिभीवरा
 कारं लोकाः पूर्वोक्ताः प्रतिकूलान्कूलमध्यस्थाः
 त्रिविधाः सर्व एवाहं वन्ते देवमीदृशं दृष्ट्वा व्याचि
 त्ता भवामः २३ तमः प्रादुर्गात् तरेयममव्योमनः
 तमसः पुरस्तात् रूपं तमस्य रजसः परा केयोऽस्य
 ध्यत्तः परमव्योमनि न्यादि प्रकृति सिद्धि त्रिगुणप्र
 कृतेः त्रीन् परमव्योमवाचीः सविकारस्य प्रकृति
 तत्त्वस्य च रूपं महते बहुवक्त्रं नेत्रं महाबाहो बहु
 बाहुरुणादं बहुदरं बहुदेह्युकरालं दृष्ट्वा गेका प्रव्यः

गी.भा १८० पितृनास्तप्याहं २३ नमः सृष्टशं दीप्तमनेकवरं ।
 व्याजानानंदीप्तविशालनेत्रं दृष्ट्वा हित्वा प्रव्याधि
 तां नरात्मा धृतिं न विदामि शमं च विदामि २४
 रुच्यस्य च सर्वविस्मयस्य कृत्स्नस्याश्रयनयात ।
 नमः सृष्टशमिनि कवनान् द्यावा एतच्च व्यो रिद
 मंतरे हिं व्याप्तमिति हर्षेण नृणां नृदीप्तमनेक
 वरां व्याजानानंदीप्तविशालनेत्रं दृष्ट्वा प्र ।
 व्य- प्रायित्वां नरात्मा अन्यं न भूतिमनो धृतिं न वि
 दामि देहस्य धाररासं न लभे मनसं प्रेक्षं द्रियारां ।
 श च मनसं लभे विदुषो व्यापिन् ज्ञानी माम् न मन्यद्भुतं ।
 प्राणिबोत्संत्यां प्रशिथिलसर्वविद्यबोद्धाकुले
 दृष्ट्वा

द्वियश्रभवाभीत्यर्थः युगांतकालानलवत्सर्वसंहा
 रेप्रवृत्तात्यतिद्योरासितवमुख्यानिहृष्टादिशोनजा
 तेमुखनलभेजगान्निवासदेवेशाब्रह्मादीनामीश्वराणां
 मपिपरममहेश्वरमां प्रतिप्रसन्नोभवयथाहंप्रकृति
 गतोभवामित्याहुर्वित्यर्थः एवंसर्वमास्यैह्लूक
 रालानिचतेमुखानिहृष्टैवकालानलसन्निभाति
 दिशोनजानेनलभेचशर्मप्रसन्नदेवेशजगन्निवा
 स २५ गतंस्वायत्तस्थितानिप्रवृत्तित्वदर्शयित्वा
 साराधिःराजतेष्यस्यतावस्थितानां धानराष्ट्रा
 दीनांयौधिष्ठिरेष्यनुप्रविष्टानां चासुरांशातांसं
 हारेणभूभारावतरांस्वमतीक्ष्णंस्वेनैवक रिष्य

गी.भा.

१८१

मारां पार्थाय दर्शयामास स च पार्थो भगवतः
श्रेयत्वादि कं सर्वेष्वयं सा दातृकृत्यतास्मिन्नेव भ
गवानि सर्वात्मनि धार्तराष्ट्रादीनां उपसंहारमना
गतमपि न त्प्रसादलब्धेन दिव्येन चक्षुष्या पश्य
न्निदं चोवाच २५ अमी धृतराष्ट्रस्य पुत्राः दुर्योध
नादयः सर्वे भीष्मः द्रोणाः सुगोपुत्रः कार्वाक्यनरा
दी ये खनिपाल समूहैः सर्वैरस्मदीयेष्वकोश्रिद्यो
धमुख्यैः सह त्वरमाराणां द्रष्टा कराला निविशन्ति
तत्र कोचिच्चरिणैरुत्तमांगैर्दशहतांशु रेणु विलग्नाः
सं दृश्यन्ते २६। २७ यथेति पते राजलोका वह्वी
अमी चत्वां धृतराष्ट्रस्य पुत्राः सर्वे सहेवा वनिषा

लसंघैः भीष्मोद्गोराः स्तनपुत्रस्तप्या सोसहास्य
दीयेरपियोधमुरव्येः २६ वक्राणि तेन चरमाराणा
विशान्तिदंष्ट्राकरालानि भयातकानि केचिद्विल
म्बादशानां तरेषु संदृश्यते चूर्णिनि स्तनमार्गेः २७ य
थानदीनां वह्वोर्वुवेगाः समुद्रमिव अभिमुखाद्वं
ति तप्यात्तमपीतरलोकतीरा विशान्तिवक्रा राया
भिविज्वलन्ति २८ यथा प्रदीपं ज्वलन्तं पतंगवि
शान्तिनाशा यस्मिन् द्रुवेगाः तथैव ताशा यविशान्
तिलोकास्तवापि वक्राणि समुद्रवेगाः २९ ले
लिह्यसे गृहसमातः समन्ताद्दोका समग्रान्वदन्ते ज्व
लद्भिः तेजोभिरापूर्यजगत्समग्रं भासस्तवोग्राः

गी. भा प्रपतन्ति विष्णो ३. नदीनामं बुवेगाः प्रवाहाः समुद्र
 १८२ मिव प्रदीपं ज्वलन्तमिव च तैशालभास्तव वज्रा राय मि
 ज्वलन्ति स्वयमेव त्वरमाणा आत्मना शाय विप्रं
 ति २८।२८ राजलोकात् समग्रान् ज्वलद्भिर्वदन्तेः।
 समन्ततः ग्रसमानः कोपवेगेन नदुधिरासक्तमो
 घुपटादिकं लेलिह्यसो पुनः पुनर्लेह्यं करोषित्त
 वाग्निहोराभासोरश्मयः तेजोभिस्त्वकीर्षेः प्रका
 शेर्जगत्समग्रापूर्य्य प्रनयन्ति ३. दर्शयात्मानम
 व्ययमिति न वैश्वर्यं निरंकुशं साक्षात्कृतं प्रार्थि
 तेन भवन्नानिरंकुशप्रत्येष्ट्य दर्शय तानि होर
 पमिदमाविष्कृतं आनिहोररूपः को भवान् गृह्णीकृतं

प्रवृत्तशक्तिभवंतं ज्ञानमिष्टमिन्नवाभिप्रेतां प्रवृत्तिं न
 आख्याहिमे को भवात्तु ग्रहो नमोस्तुते देववरप्र
 सीद विज्ञानमिष्टमिभवंतमाद्यं न हि प्रजानामि
 तव प्रवृत्तिं ३१ श्रीभगवानुवाच कालोऽस्मि लोक
 तय कृतप्रवृद्धो लोकान्समाहर्तुमिह प्रवृत्तः ३२ ते
 पितृन् ज्ञानभाविष्यन्ति सर्वे येवः पितृणाः प्रमुखे धान
 स्रष्टाः ३३ ज्ञानामि एतदाख्याहिमे नमोस्तुते
 देववरप्रसीद नमस्तोस्तु सर्वे श्वर एवं कर्तुमनेतां
 मिप्राये शोदं संहर्तु रूपमाविष्कृतमिन्नित्यत्काप्र
 सन्नश्च भव ३४ आश्रितवान्सल्यानि रेवोरागवि
 श्वैश्च यदृशयितो भगवतोद्योरेरुपाविः कारेको

गी. भा. १८३ भिप्राय इति दृष्टो भगवान् पार्थ सारथिः स्वाभिप्राय
 माह पार्थोद्योगेन विनापि धार्तराष्ट्रप्रमुखमशेष
 राजलोकनिहंतुमहमेव प्रवृत्त इति तापतायममद्यो
 ररूपा विःकारः तं ज्ञापनं च पार्थमद्योजयतिकलय।
 शिगशा यतीति कालः सर्वथा धार्तराष्ट्रप्रमुखानां
 राजलोकानामवसानं गता यत्वं हंतुं तत्तय कृतद्यो।
 ररूपेणा प्रवृद्धो राजलोकभूतमहंतुं माभिमुख्येन।
 संहर्तुमिह प्रवृत्तोस्मिन्मृतो मन्त्रं कल्पा देवत्वामृते
 पितृवुद्योगादतोपि धार्तराष्ट्रप्रमुखान् स्तव प्रत्यवीके
 युयेव स्थितानां योधास्ते सर्वे न भविष्यन्ति विनश्यं
 ति ३२ तस्मात्वं तान् प्रणिपुद्गायां निवृत्तां च नूतन।

तस्मात्त्वमुत्तिष्ठयशोलभस्व जित्वा शत्रून् भुङ्क्ष्व राज्ञ्यं ।
 समृद्धं मयैवेनेति हताः पूर्वमेव निमित्तमात्रं भवस
 हसाचिन ३३ द्रोणांचभीष्मांचजयद्रथं च कर्था ।
 तथात्यानपियोधवीरान् मयाहतास्त्वंजहिमा ।
 व्याधिसुधुध्यस्वजितासिरसोसपत्नान् ३४ एतेषु
 त्वावचनं केशवस्य कुताञ्जलिर्वैषमन्तः किरीटी
 नभस्कृत्वाभूय एवाहृहृहं सगर्जित्वंभीनभीनः प्र
 साम्य ३५ जित्वायशोलभस्व धर्मचराज्ञ्यं समृद्धं
 भुक्ष्वमयैवेनेति हतापराधाः पूर्वमेव निहताहनतेवि
 ति पुक्तास्त्वं एवाहनते निमित्तमात्रं भव मयाहृत्य
 मानानां शास्त्रादि स्यान्नायो भवा सव्यसाचिन शरस

गी. भा.
१८४

मवायेतसव्येनचरासनशीलसव्यसाचीसव्येनापि
हस्तेनशरसमवायकरहस्तद्वयेनयोर्द्वुसमर्थेन्य
प्यः ३३ दोषाभीष्मकरार्गदीनरुक्तापराधतया
मयेवहननेविनियुक्तास्त्वाजहिन्वंहन्याः एताव
गुरुत्ववधूंश्चान्यानापिभोगसक्तान्कप्यहतिव्या
मीनिमाव्याधिष्ठाः तानुद्दिश्यधर्मभयेनबंध
स्तेहेनकारुरायेनचमाव्यप्याकृथाः यतस्तेकृता
पराधामयेवहननेविनियुक्ताः अगोनिर्विशंको
युध्यस्वरुरोसपत्नान्जेतासिजेव्यासि तनेर्था
वधेजासंगंधः अपित्तजयएवलाभ्यइत्यर्थः ३४
एतदाश्विनवान्सल्यजलधेः केशवस्यवचनंश्रुत्वा

नटशंसन १

ऋतस्तस्मै नमस्कृत्वा भीतभीतो निभीतस्तं प्रण
 म्य कृतां जालिर्वेपमानः स गच्छद्माह ३५ स्यात्
 तेद्युर्न न देद्युर्न दिदक्षया गतमशेषदेवगंधर्व
 ऋजुनो वाच स्यात्ते हृषीकेश गतवप्रकीर्त्या
 जगत्प्रहव्यत्पनुरज्यन्ते चरत्तां सिभीतगनिदि
 शो दुवंति सर्वे तमस्पन्ति नावन्ति संघाः ३६ कस्मा
 द्द्युते न तमे रन्महान्मनगरीयसे ब्रह्मरोगय्यादि
 कर्तुं अतं न देवेश जगान्नीका सत्त्वमक्षरं सदसत्
 त्पारं यन् ३७ यदा सिद्धविद्या धर किं नर किं पुरुषा
 दि कं जगत्प्रसादा न्या सर्वेश्वरमेव लोका नवप्रकी
 र्त्या सर्वप्रहव्य नि अनुरज्यन्ते द्युतामव लोकारत्तां
 च य-

गी. भा. सिभीताति सर्वादिशः प्रह्वंति सर्वे सिद्धसंज्ञानमस्य
 १८५ तिचतदेतत्सर्वे युक्तमिति पूर्वरा संवधः युक्ततामेवो
 पपादयति ३६ महान्तमस्तेन भ्यंगरीयसे ब्रह्मणो
 हिरायगर्भस्यापि आदिभूताय कर्त्रे हिरायगर्भ
 दयभक्तस्माद्भूतोर्तनमस्तु दुः श्रुतं तदेव शजगति
 वासत्वमेवाक्षरं तदक्षरं तस्य ३६ जीवात्मतत्त्वतः
 धत्ते म्रियते वापि कश्चिदित्यादि श्रुति सिद्धे जीवात्मा
 हितरक्षति सदसच्चत्वमेव सदसश्चक्षुर्निर्दिष्टका
 र्यकारणाभावेनावास्थितप्रकृति तत्त्वतामरूप
 विभागवन्वाकार्यावस्थं सश्चक्षुर्निर्दिष्टं तदने
 यतया कारणावस्थानिर्दिष्टं तत्परं यत्तत्तस्मा

स्य

त्प्रकृतेः प्रकृतिसंवर्तिनिष्प्रजीवात्मनः परमस्य
 मुक्तात्मनस्तत्त्वं यत्तदपित्वमेव ३७ विधीयते त्व
 त्वमादिदेवः पुरुषः पुराणास्तत्त्वमस्य विश्वस्य
 परं निधानं वेनासिवेद्यं च परं च धाम त्वयाननं वि
 श्वमनं न रूप ३८ वायुर्यमोर्निर्विकरः प्राणां कः
 शोणो योनिस्त्वं प्रापिजातस्य ३९ सैनमस्तेस्तु सह
 स्वकृत्वः पुनश्च भूयो पितृमोतमस्ते ३८ यिवि
 श्वमिति त्वमस्य परं निधानं विश्वस्य शरीरभू
 तस्यात्मनया परमाधारस्तत्त्वमेवेत्यर्थः १
 जगानि सर्वो वेदिता वेद्यं च सर्वं तमेव एवं सर्वात्म
 नया वा स्थितस्त्वमेव परं च धाम स्यात्तप्राप्य स्या

गी.भा. तमित्यर्थः ३८ त्वयान्तंविश्वमनंतंरूपत्व।

१८६ दान्तमन्वेतविश्वंविदचिन्मिश्रंजगत्तदंतर्व्यं

पीअनस्त्वमेववाद्यादिशब्दवाच्यइत्याहुस

वेद्यांप्रापित्नामहस्तमेवाधिनामहोदेवःसर्वासां

प्रजानांपितरःप्रजापतयःप्रजापतीनांपित्ना

हिरण्यगर्भः प्रजानां पिता प्रजावापि पितृत्वं

प्रजानांप्रापित्नामहःपित्नामहादीनामहमनया

मनशाब्दवाच्यइत्यर्थः ३८ अन्त्यहुताकारंभग

वंतंहृद्याहर्वीत्युल्लतयनोत्पंतसाध्वीसाधनतः

सर्वजो नमस्करोमिअनंतवीर्यामिन्नविक्रमस्त्वंस

तमःप्रसन्नादप्यष्टतस्तेनमोस्तुतेसर्वतएवस

व अनंतवीर्यमित्तविक्रमस्त्वं सर्वसमाप्नोषित्तो
 सिसर्वः ४० सरवेति मत्वा प्रसंभयदुक्तं हेतुस्म हेया
 द्वहेसरवेति अजानतामहिमानंतवेदं मया प्रमादा
 त्परायेतवापि ४१ यच्चावहासार्थमसत्कृतोसिवि
 हारशाय्यासनभोजनेषु एकोप्यवाप्यच्युततत्सम
 तंतत्त्वामयेत्त्वामहमप्रमेहं ॥ ॥ त्वमात्मनया समा
 प्रोषित्तः सर्वोसि यतस्त्वं सर्वं चिद्वस्तुजानमात्म
 नया समाप्नोषि अतः सर्वस्य चिदचिद्वस्तुजानस्य त्व
 शरीरतया त्वत्प्रकारत्वात् सर्वशब्दवाच्योसीत्यर्थः
 त्वमक्षरं सदसद्वायुः यमोऽग्निरित्यादि सर्वस्य सामाना
 धिकरराय निर्देशस्यात्मनया व्याप्तिरेव हेतुरिति स्य

गी. भा. कसुक्तं त्वया ततं विश्वमनं न रूपसर्वं समाप्नो वि
 १८७ तवोसि सर्व इति ४० अतं न वीर्या मित्र विक्रमस्तं सर्वा
 नरात्मन्वस्युत्वा दिकोपमहिमा तवेदं महत्त्वमजा
 ततामया प्रमादानो हात्प्ररायेत चिरपरिचयेत स
 र्वेति मम वयस्य इति मत्वा हे कृष्णयादव हे सखेति
 मया प्रसभं विनयापेतं यदुक्तं च परिहासार्थं सर्व
 देवसत्कारास्तत्त्वमसक्तोऽसि विहारप्राय्यासन
 भोजनेषु सहकृतेषु एकेनवान्नसमं हं वायदसत
 कृतोऽसि न त्वसर्वं त्वामप्रमेयमहं हं मायये ४१ ४२
 अस्य चराचरस्य लोकस्य पिना सि अस्य लोकस्य
 गुरुप्रासि अतस्त्वमस्य लोकस्य चराचरस्य गीया

नृज्यतमः तत्त्वत्समोस्त्यभ्य पितासिलोकस्य चराच
 रस्य त्वमस्य ह्यज्यश्च गुरुर्गरीया नृत्त्वत्समोस्त्यभ्यधि
 कः कुतो न्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः ४३ तस्मात्प्राण
 म्यप्रणिधाय कायं प्रसादयेत्त्वामहमीशमीडं वि
 तेव पुत्रस्य सखे वसरव्युः प्रियः प्रियाया हसि देव
 सोऽह ४४ धिकः कुतो न्योलोकत्रयेऽप्यप्रतिमप्रभावः का
 रुण्यादिना गुरोर्नाकेनापि नृत्त्वत्समोस्तिकुतो
 भ्यधिकः ४३ यस्मात्त्व सर्वस्य पिता ह्यज्यतमो गुरुश्च
 कारुण्यादिगुरोश्च सर्वाधिको सितस्मात्त्वां प्राणम्य
 प्रणिधाय कयं प्रसादयेय प्याह तापराधस्यापि पु
 त्रस्य यथा सरव्युः प्रणामपूर्वकं प्रार्थितः पिता सा

तथा

गी. भा. स्वाप्रसीदत्वं परमकारुणिकः प्रियः प्रियायाश्च
१८८ मे सर्वसोढुर्महर्षि ४४ अदृष्टपूर्वमन्यदुर्गमन्य
ग्रंचतवरूपं दृष्ट्वा हयितोस्तिभयेन च प्रव्याधितं च।
मे मनः अतस्तदेव प्रसन्नरूपं मे दर्शय प्रसीद देवेश ज
गन्निवासमपि प्रसादं कुरु देवानां ब्रह्मादीनां मपीश
जगदाश्रमभूज ४५ तथेष्टमहर्षि किरीटितं गदितं
चक्रहस्तत्वाद्रष्टुमिष्टमिन्नस्तेनैव सर्वसिद्धन च
तुभजेन रूपेण युक्तो भव सहस्रबाहो विष्णु मूर्ते इहा
नी सहस्रबाहुत्वेन विष्णुशरीरत्वेन दृश्यमानरूप
स्त्वं तेनैव रूपेण युक्तो भवेत्यर्थः ४६ यन्मे तेजो
मयं तेजो राशिं विष्णुं सर्वान्मभूज मनं जमं नरहितं

अदृष्टपूर्वं हृषितोस्मि दृष्ट्वा भवेत्तच्च प्रव्यथितं मनो
 मेतदेवमेदर्शय देवरूपं प्रसीद देवेशा जगन्निवास
 ४५ किरीटिर्गदिनं चक्राहस्तमिमित्वा दृष्ट्वा महं
 तथैव तेनैवरूपेण चतुर्भुजेन सहस्रबाहो भवविश्व
 मूर्ते ४६ श्रीभगवानुवाच मया प्रसन्नेन नवार्जुने
 दं रूपं परं दर्शितमात्मयोगान्न ज्ञेयं त्वेजोमयं विश्वमन
 नमाद्यं यन्मे त्वदन्त्ये तन्न दृष्टपूर्वं ४७ प्रदर्शना
 र्थमिदं आदिमध्यान्तरहितं आद्यं कृत्स्नस्योदिभू
 तत्त्वदन्येन केनापि न दृष्टपूर्वरूपं मिदं प्रसन्नेन मे
 यामङ्गकायने दर्शितं आत्मयोगान्न आत्मनः स
 त्यसं कल्पत्वा योगमुक्तत्वात् ४७ अनन्यभक्तिः

गी. भा.
१८८

व्यतिरिक्तैः सर्वैरप्युपायैर्यथावदवस्थितो हं द्रष्टुं
न शक्यः इत्याह एवं रूपो यथावदवस्थितो हं मां वि
भक्तिमत्तत्त्वं तो न्येत एकांत भक्तिरहि तेन केना ।
विपुरुषेरावेदयज्ञादिभिः केवलं दृष्टुं न शक्यः
४८ एवं पांडित्तनयं वसुदेवसूतं रुक्मकाभ्यः स्वकी
यमेव च तत्तुर्भुजं रूपं दृष्टुं न शक्यं । अत्र परिचितं रूपं द
र्शनेन भीतमेतं पुनरपि परिचितं सोम्य व पुर्भूत्वा श्वा
सयामास च महान्मासन्त्यसंकल्पः आस्य सर्वेश्वरस्य
परमपुरुषस्य परस्य ब्रह्मराजो जगदुपकृतिमन्त्यस्य
वसुदेवसूतो अतर्भुजमेव स्वकीयं रूपं कांसाङ्गीतव
सुदेवप्रार्थितेन कं तवेदयज्ञाध्ययनेनैर्न दानेनैर्न च

क्रियाभिन्नतयोभिः रुद्रैः^{११} एवंरूपः प्राक् अहं नृलोके
 दृष्टुं त्वदन्येन कुरु प्रवीर ४८ मातिव्ययामाच विमू
 ढभावो हृष्टारूपं ह्योरमी हृड्जमेदं व्यपेक्ष्य भीः प्रीति
 मताः पुनस्त्वं न देव मे रूपमिदं प्रपश्य ४९ संजय
 उवाच इत्यर्जुनं वासुदेवस्तथोत्तकास्वकं रूपं द
 र्शयामास भूयः आसन्नं सच भीतिमेतं भू
 त्वा पुनः सौम्यवपुर्गहान्मा ५० अर्जुन उवाच
 सबधा जुजुह्वयमुपसंहृतं यश्चादाविः कृतं च जातो
 सि देव देवेशां खचक्रगदा धर दिव्यरूपमिमं
 देव प्रसादेनोपसंहर उपसंहर सर्वान्मनस रूपमेतच्च
 तर्भुजमिति हि प्रार्थितः शिशुपालस्य विदिव

गी. भा. तोऽनवरतभावनाविषयंचल भुजमेव वसु देव स्तुती
 १८. रूपमुदारपीवरचलवर्हिं शंखचक्रगदाधरमिति
 अतः पाप्येनात्र तेनेव रूपेण चतुर्भुजेत्युच्यते।
 ४८। ५. अतवधिकातिशयसौकुमार्यलाव
 रायादियुक्तं तेवेवासाधारणमनुष्यत्वसंस्थान
 स्थितमस्मिन्सौम्यामिदं स्वरूपं इदानीं सचेताः स
 वृत्तेऽस्मि प्रकृतिंगतः ५१ ममैदं सर्वस्य प्रशास
 नेवस्थितं सर्वाश्रयं सर्वकारणभूतं यत्तद्वद्वत्वा
 नासितत्सु दुर्दर्शनं केनापि दृष्टुं शक्यं अस्य रूपस्य
 देवाश्च यिनित्यं दर्शं दृष्टुं दमानुष्यं रूपं तव सौम्यं
 जनार्दन इदानीमस्मि संवृत्तः सचेताः प्रकृतिंगतः ५१

रूपं

श्रीभगवानुवाच सउद्दर्शामिदं हृष्टवानासियन्म
मदेवाऽप्यस्य रूपस्यानित्यं दर्शनकांक्षिरागः ५२
नाहं वेदैर्न तपसानदानेन न चैज्यया शक्यं विधीह ९
हृष्टवानासि मां यथा ५३ भक्त्या त्वनन्वया शक्य
अहमेवं विधोर्जनं तानं दुष्टं च न त्वेन प्रवेष्टुं परं तप
५४ तकांक्षिरागः ननु तस्मात्तुल्यः कुतः ५२ वेदैरध्या
यनप्रवचनाध्ययनश्रयनजया वीषयैर्यागदान
होमनयोभिर्माङ्गलैर्विरहितैर्कौवलेर्यथा वदस्व
हृष्टमशक्यः अनन्तर्यामिन्स्य तत्त्वतश्च शास्त्रैर्ज्ञा
तं तत्त्वतः साक्षात्कृतं तत्त्वतः प्रवेष्टुं च शक्यः तस्या
च श्रुतिः नायमात्मा प्रवचनेन तलभ्यो न मे ध्यायानवद्

गी. भा. १८१ नाश्रुतेन मयैवेव वृशुतेनेन लभ्यस्तस्यैव आत्मा
 वृशुतेनेन ननु स्वामिनि ५३।५४ वेदाध्ययनादीनि
 सर्वाणि मदाराधनरूपाणीति यः करोति समत्क
 र्मकृत् मत्परमः सर्वव्यापारं भानामहमेवोद्दिश्योय
 स्य समत्परमः अत्यर्थमाप्रियत्वेन मत्कीर्तनश्रु
 तिध्यानार्चनप्रशंसाभिष्टुतिभिर्मात्रमधारणमल
 भमानो मदेकप्रयोजननयायः स जगन्नातिकरोति
 समद्भक्तः संगवर्जितः मदेकप्रियत्वेन तेरसंगमसह
 मानः निर्वैरः सर्वभूतेषु मत्संश्लेषवियोगेकसह
 खदुःख मत्कर्मकृत् मत्परमो मद्भक्तः संगवर्जितः
 निर्वैरः सर्वभूतेषु समामोनि पांडवः ५५ इति श्री

भगवद्गीतासूपनियन्त्रस्रविद्यायांयोगशास्त्रे
 श्रीकृष्णार्जुनसंवादेविष्णुरूपदर्शनो नामैकाद
 दशोऽध्यायः ११ स्वर्भूतत्वात्तदुःखस्यस्वापराध
 निमित्तत्वात्तुसंधानात्सर्वभूतानां परमपुरुषत्वे
 त्रानुसंधानाच्चसर्वभूतेषुवैरनिमित्ताभावान्ने
 युनिर्वैरोयएवंभूतःसागन्धर्विमांयथावदवस्थि
 तंप्राप्नोतिनिरस्ताविद्याद्यशेषदोषगंधोमदे
 कानुभवोभवतीत्यर्थः ॥५॥ इतिश्रीमद्रामानुज
 विरचितेश्रीमद्गीताभाष्येएकादशोऽध्यायः ११
 भक्तियोगनिष्ठानांप्राप्यभूतस्यब्राह्मणोभगवतो
 नारायणस्यतिरंकुशेषंयसाहात्कर्तुकामायार्जुना

गी. भा. यावदधिका निशयकारुण्योदायसौशील्यादिगु
 १८२ रासागरेण सत्यसंकल्पतभगवत्ता स्वैश्वर्यवया
 बद्धवस्थितं दर्शितं उक्तं च तत्त्वतो भवेद्भानदर्शनप्रा
 प्तिनामैकांगिका त्व्यनिभगवद्भक्तैकलभ्यत्वं
 नंतरमात्मप्राप्ति साधनभूता दात्मनोपासनात्
 भक्तिरूपस्य भगवदुपासनात् स्वसाध्यानिष्ठा
 दत्तशोभात् स्वोपादत्तत्वाच्च श्रेष्ठं भगवदुपासनो
 पायं च तदसक्तं स्पात्तर निष्ठुतात् अर्जत उवाच।
 एवं स जतयुक्ता ये भक्तास्त्वां पर्युपासने येषां
 क्षरमव्यक्तं तेषां के योगविताः १ दपेक्षिताश्चो
 च्यं ते भगवदुपासनस्य प्राणभूतोपायस्य श्रेष्ठम्।

छेद्मन्त्रं योगिनामपि सर्वेषां मङ्गले तां तरात्मना
 श्रद्धावान्भजने योगां समेयुक्तं तमो मन्त्र इत्यत्रो
 क्तं एवं मत्कर्मकृदित्यादिनोक्तेन प्रकारेण सत्त
 युक्ता भगवंतं त्वामेव परमं प्राप्य मन्वा नाये भक्ता
 त्वांसकलविभूति युक्तमवधिकातिशय सौंदर्य
 मोशीत्यसर्वज्ञसत्यसंकलान्नष्टं न गुण सागरं
 परिपूर्णं उपासते ये चाप्यक्षरं प्रज्यगात्मस्वरूपं
 तदेवाव्यक्तचक्षुरादिकरोगानामव्यक्तस्वरूपं
 मुपासने ते वामुमयेषां के योगविज्ञाः के स्वसा
 ध्यं प्रतिशीलं गामिन् इत्यर्थः भवामिन् चिरान्या
 र्थमप्यावेशिनः सामित्युत्तरत्र योगविज्ञाः

गी. भा.
१८३

त्वशौचाविषयमिन्नित्यंजयिष्यते १ अन्त्यर्धमात्रि
यत्वेन मनो मय्यावेश्यश्रयापरयो येनानित्य
युक्तानित्ययो गंकांक्षमाराण येमामुपासने प्रा
प्यश्रैविषयमनो मय्यावेश्ययेमामुपासने ३ त्प
र्यः ते युक्तमज्ञा मज्ञाः मांसत्वेनाचिरान्तामु
वंतीत्यर्थः २ येत्वहं मांसमगात्मा स्वरूपमनि
र्देश्यं देहादन्यत्रमादेष्टादिशब्दानिर्देश्यत्र
एवचक्षुरादिकरणा श्रीभगवानुवाच मय्या
वेश्यमनो येमानित्ययुक्ताउपासने श्रद्धया
परमोपेक्षास्तेमे युक्तनमामज्ञाः २ येत्वहं मा
निर्देश्यमव्यक्तं पर्युपासने सर्वत्रगमचिन्त्यं च

कूटस्थमचलं ध्रुवं ३ सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्व
 त्रसमबुद्ध्यः तेषामुवंति मा भवेत् सर्वभूतहिते
 रजाः ४ क्लेशाधिकतरस्तेषां प्रव्यक्ता संततं च
 तसां अव्यक्ता हि गतिर्दुःखं देहवद्भिरवाप्यते
 ५ व्यक्तं सर्वत्र गमयित्व च देवादिदेहेषु वर्तमा
 नमपि तद्विषयातीत्यतः परं कुरुष्व चित्तमपि
 तु मत्तर्ह्येवं कृत्वा सर्वसाधारणान्न देवाद्यसौ
 धारणाकारा संबंधमिच्छत्यर्थः अपरिणामित्व
 तसां धारणाकारान्न चलति न च वृत्ते न च लं च्य-
 त्त एव ध्रुवानित्यं सन्नियम्येन्द्रियग्रामं सर्वव्याप-
 र्भ्यः सम्यक्कनियम्य सर्वत्र समबुद्ध्या सर्वत्र सम

गी. भा. बुद्ध्या सर्वत्र देवादि विषयाकारिषु अवस्थिते
 १८४ आत्मसंज्ञा तैकाकारतया समबुद्ध्यः न त एव सर्वभूत
 हितैरनित्येन निर्वृताः सर्वभूतहितरहितमात्मनो १
 देवादि विषयाकाराभिन्नमिमिन्नं य एव मत्तरमुपा
 सते ते विमां प्राप्नुवंत्येवमन्समादाकारमसंसारिण
 मात्मानं प्राप्नुवंत्येवेत्यर्थः ॥ १८४ ॥ साधर्म्यमागता
 इति वक्ष्यते श्रूयते च तिरंजनः परमं साम्यमुपैती १
 नितप्यात्तरशब्दनिर्दिष्टान्कूटस्यादन्यत्वं पर १
 स्य ब्रह्मरोगावक्ष्यते कूटस्योदर उच्यते उत्तमः पुरु
 ष पेक्षु सर्वाणि कर्माणि मायिसंन्यस्य मत्पराः
 अनन्येनैव योगेन माध्यायंत उपासते ६ तेन

महं समुद्रं मृत्युसंसारसागरात् भवामिनचिरा
 त्पार्थमय्यावेशितचेतसां १ स्त्वन्यश्चैतद्विद्या
 यां च अक्षरशब्दनिर्दिष्टं परमेव ब्रह्मभूतयोनि त्वादे
 व ज्ञेयम् । अव्यक्तासक्तचेतसां ह्येते शोधि कतरः । अ
 व्यक्ता हि गतिः । अव्यक्तविषयमनोवृत्तिः देहव
 द्भिर्देहात्माभिस्मानयुक्तैः पुनरुदेत्तावाप्यनेदेहवन्तो
 हि देहमेवात्मानं मन्यन्ते ३१४।५। भगवंतमुपासीमहे
 युक्तं तमन्वसव्यक्तमाह चेत्तलोकिका विदेहया
 त्रशेषभूतानि देहधारणार्थानि चाशनादीनि
 कर्माणि वैदिकानि च यागदानहोमत्रयः प्रभृतीनि
 सर्वाणि सकारकाणि सोद्देशानि अध्यात्मचेतसा

ना =

गी. भा. मविसंन्यस्य मत्परमर्देकप्राप्या अनन्ये नैव यो ॥
 १८५ गेन अनन्य प्रयोजनेन योगेन मां ध्यायंत उपा ॥
 सते ध्याना चर्चन प्रणामश्रुति कीर्तनादि स्वयमेवा
 न्यंत प्रियारिण प्राप्य समा निवृत्तं नो मा मुपासत
 ३ त्वर्थः तेषां मत्प्राप्ति विरोधेन यामृत्यु भूता
 त्संसारव्यात्सागरादहमद्विरेतीव कालेन समु
 द्भूता भवामि ६१७ अतो मत्प्राप्य ज्ञान प्राप्य त्वा
 न्म मय्येव मन आधत्स्व मायि बुद्धिं निवेशय
 निवसिष्यसि मय्येव अनडुं न शंसयः ८ अ
 ध्याचिंत समा ध्यातुं न शक्नोषि मायि स्थिरं अभ्या
 सयोगेन न नो मां मिच्छासुं धनं जय ८ लभत्वा

त्वा

दक्षिणध्वजस्यैवमन आधत्समायिमनः समा
धानं कुरु मायि बुद्धिं निवेशय अहमेव परं प्राप्य इत्य
ध्वजसायं कुरु अत ऊर्ध्वमप्येव निवसिष्यसि अ
हमेव परं प्राप्य इत्यध्वजसायं पूर्वकमनो निवे
शना नंतरमेव मायि निवसिष्यसि न्यर्षः ८
अथ सह सैवमायो स्थिरं चिंतयिष्यामि धानुं न शक्नो
यित्तनो भ्यासयोगे तेषां प्राप्नुमिच्छत्वा भाविका
नवाधिका निशायसौंदर्यसौशील्यसौहार्दवा
त्सल्यकारुण्यमाधुर्यगंगाभीर्द्यौर्दार्यसौर्ववी
र्यैराक्रम सर्वज्ञत्वं सत्यसंकल्पत्वं सकलकार
कत्वाद्यसंख्येयकल्याणगुरासागरनिखिलहे

गी. भा. यप्रत्यनीकेतिरतिशयप्रेमगर्भस्मृत्याभ्यासयोगे
 १६६ नस्थिरं चित्तसमाधातं लब्ध्वा मां प्राप्नुमिच्छ ८ अ
 येवंविधस्मृत्याभ्यासेष्वसमर्थोसि मत्कर्मपरमो
 भवमदीयातिकर्माशयालयनिर्माहो धातकाराणो रोगो
 प्रदीयारो परामार्जनाभ्युदरोगो प्लेषणपुष्पाहोर
 नष्टजनावर्तनतामकोर्त्तप्रवृत्तितातमस्कारस्तु
 त्यादीनि तान्यन्यर्थप्रियत्वेनाचरन्त्यर्थप्रि
 यत्वेन मदर्थं कर्माणि कुर्वन्नपि रादभ्यासयोगश्च
 विकामपि स्थिरां स्थिरं अभ्यासेष्वसमर्थोसि चित्त
 मत्कर्मपरमो भव मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सि
 द्विमवाच्यसि ९ अप्येतदप्यसक्तोसि कर्तुमद्यो

गमाश्रितः सर्वकर्मफलत्यागं न कर्तुः कुरु यत्ना
 त्मवान् ११ लब्ध्वा मन्त्राग्निरूपां सिद्धिं मवाप्स्य।
 सि १० अथ मद्योगमाश्रित्येतदपि कर्तुं न शक्नो
 सि मज्जुरागतु संधात कृतमदेक प्रियत्वाकारभक्ति
 योगमाश्रित्यभक्ति योगं कुरु एवमेव तत्कर्मपि
 कर्तुं न शक्नो सि ततो तत्तत्प्रकारात् स्वभावात् अनुसं
 धात रूपं परभक्तिजननं सर्ववद्बोद्धितमाश्रित्य।
 ननु पा यत्तया सर्वकर्मफल त्यागं कुरु माश्रित्य
 तमदेकप्राप्यता बुद्धिः दीराणां शोषपापस्यैव मा
 यते यजान्मवान् यत्नमनस्कः ततो न भि सं हित।
 फलेन मदारा धनरूपेणानुसृष्टेन कर्मणा सिद्धे

गी. भा.
१८७

नात्सज्ज्ञानेन निवृत्ता विद्यादिसंनिरोधेन मध्येष
शौकस्वरूपे प्रत्यगात्मानि साक्षात्कृते सति मयि
परमभक्तिः स्वयमेवोत्पद्यते न प्राचवदप्यमेव क
मरात्तमभ्यर्च्य सिद्धिं विंदति मानवश्चत्वारभ्यम
इति संभति यरा मित्यनेन ११ अन्त्यर्ष्यश्रीनि
विरहितात्कवशिरूपात्तमभ्यर्च्य सांदत्तरया
प्यात्स्यानुसंधानुपूर्वकंदनापरोक्षज्ञानमेवा
त्सहि श्रेयोहिज्ञानमभ्यासात्तानाद्यानं विशि
ष्यते ध्यानात्कर्मफलत्यागस्त्यागाशांतिरनेता
रं १२ तत्त्वे विशिष्यते आत्मापरोक्षज्ञानादप्य
निर्व्यरूपात्तदुपायभूतान्मध्यानमेवात्सहितत्वे

विशिष्यन्ते ध्याता दध्यनिष्यन्नरूपा इपा यभूतं
फलन्यागेनानुष्ठितकर्मैव विशिष्यन्ते अनभि
संहित फलानुष्ठितान्कर्मसाधितं नरमेव निरस्त
पायनया मनसः शान्तिर्भविष्यति शान्ते मन
स्यात्मा ध्यातं स पत्स्यन्ते ध्यातं ज्ञानाच्च तदपरो
क्षात्पराभाक्तिरिति भाषि मेदेता भ्यासा शान्तिम
तसा आत्मनिष्ठेव श्रेयसी आत्मानिष्ठस्योपायां
न मनसो गनिष्ठ्या प्राप्ते नर्गतिरन्मत्ताना दनभि
संहित फलकर्मनिष्ठेव श्रेयसीत्यर्थः १२ अ
नभिसंहित फलकर्मनिष्ठस्योपादेयानुरागा
नाह अद्वैत सर्वभूतानां दिवतां देवकुर्वतामवि

गी.भा.
१८८

सर्वेषां भूतानां महेश्वरमदपराधानुगुणमीश्वर
रप्रेरिनात्येता निभूतानिद्वियंति अपकुर्वन्ति चे
त्यनुसंधानः तेषु द्वियत्त्वाधिकुर्वन्सुचभूते
शुभे त्रीकुर्वन्मैत्रः तेष्वेव दुःखिषु कारुणाकुर्वन्
कारुणाः निर्ममः देहं द्रियेषु तत्संबन्धिषु च निर्म
मः निरहंकारः देहान्तात्तन्निप्रसृष्टसहिस्त्रः जज्ञ एव
समदुःखसखः सुखदुःखवायामयोः सांकाक्षि
महेश्वरसर्वभूतानां मैत्रः वरुणा एव निर्ममो
निरहंकारः समदुःखसखः कामी १३ संलक्ष्यः स
तनं योगीयनात्मा दृढनिश्चयः मया पित्रम
नो बुद्धियो मया ज्ञः समे प्रियः १४ कयोर्हृद्यो दि

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

गी. भा. द्वेगकरं कर्म किंचिदपि न करोतीत्यर्थः लो।
 १८८ काचनिमित्तभूताद्योनो द्विजने यमुद्दिश्य सर्वो
 लोको नो द्वेगकरं कर्म करोति सर्वा विरोधित्वानि
 श्रयान् अतएव कंचन प्रातिहर्षेण कंचन प्रत्य
 मर्षेण कंचन प्रतिभयेण कंचन प्रातिउद्देगेन मु
 क्तः एवं भूजोऽपि यः सौमिमे प्रियैः १५ अतपेक्ष
 आत्मव्यतिरिक्ते कृत्स्ने वस्तुनि अनपेक्षः शुचिः
 शास्त्रविहितद्रव्यवर्द्धितकायः यस्मान्नो द्विजने
 लोको लोको नो द्विजने च यः हर्षा मर्षा भयो द्वे
 गैर्मुक्तो यः सच मे प्रियः १५ अनपेक्षः शुचिर्दत्त
 उदासीनो यः सच मे प्रियः सदा रभपरित्यागी यो म

इतः समेप्रियः १६ योनहव्यानि न ह्येष्टिनशो
 च नितकां दत्ति शुभाशुभपरित्यागी भक्तिमा
 न्यसमेप्रियः १७ दत्तः शास्त्रीयक्रियो पादान
 समर्थः अन्यत्रोदासीनः गतव्यप्यः शास्त्रीयक्रि
 या निर्वृत्ताववर्जनीयशीतोऽसवर्थादि दुर्तेव
 पुव्यप्यापतिमः सर्वान्तरित्यागी शास्त्रीयव्य
 त्तिरित्तसर्वकर्मभपरित्यागीय एवं भूतो मन्त्र
 तः समेप्रियः १६ योनहव्यानि न ह्येष्टियन्तुम
 नुव्याशांशो कनिमिन्नभार्या पुत्रवित्तदायादि
 कर्मतन्नाप्यनशो च नितप्या विधप्राप्यचनकां
 दत्तिशुभाशुभपरित्यागी पापवन्पुरायस्यापि

गी. भा. बंधहेतुत्वा विशेषादुभयपरित्यागीय एवंभूतो
 १०० भक्तिमानवः समेप्रियः १२ अद्वैतासर्वभूताना
 मित्यादिना शत्रुमित्रादिषु द्वेषरहितत्वमुक्तं
 अत्र द्वेषेषु सान्निहितेष्वपि समाचितं च व्यति ततो
 रितो विशेष उच्यते आत्मानि स्थिरमातीत्येन
 निकेता रितात्तात्त इत्युक्तिः तत एव माना
 यमाना दिष्टेपि समः य एवंभूतो भक्तिमान्समे
 प्रियः अस्मा समः शत्रौ च मित्रे च तस्या माना
 यमानयोः शीतो ह्यसद्वदुःखेषु समः संगव
 र्जितः १८ तुल्यानिंदास्तुतिभेदिनी संनष्टो येन
 केनचित् अनिकेतः स्थिरमग्निर्भक्तिमान्मेप्रि

योनः १८ येन धर्मा मृत्तमिदं यथोक्तं पर्युषा
 सन्ने अदधानामन्यरमाभक्तानिजीवमेप्रियाः
 २० इति श्रीभगवद्गीतासूपाविषयसुब्रह्मविः
 द्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे भक्तियो
 गोनाम द्वादशोऽध्यायः १२ दात्मातिष्ठानमद्भुति
 योगातिष्ठ प्रवर्तितुं प्राप्तिमध्यमं यथोपक्रम
 मुपसंहरन्ति १८ १८ इति धर्म्यं चा मृत्तं चेति ध
 र्म्यमृत्तं येदुःप्राप्य समं प्रापक भक्तियोगं यथो
 क्तं मय्या वैश्यमनोयेसा मित्यादिनोक्तेन प्रका
 रेणोपासन्ने भक्तो भक्तिजनो मे प्रियाः २ इति श्री
 मद्रामाजुजविरचिते श्रीमद्गीताभाष्ये द्वादशोऽध्यायः १२

गी. भा. पूर्वस्मिन्बद्धे परमप्राप्यस्य परस्य ब्रह्मरूपो वासुदेवः ॥ १॥
 १.१ स्य प्राप्नुपायभक्तिरूपमगवदुपासनागभूतं प्रा-
 तुः प्रत्यगा - नोयाप्यात्म्यदर्शनिं योगतत्त्वानि ज्ञान
 छादयंसाध्यमुक्तं मध्यमेव परप्राप्यभूतमगवत्
 नोयाप्यात्म्यतन्माहात्म्यज्ञानपूर्वकैकांतिकभक्ति
 योगनिष्कृतिवर्गीयवैदिकप्राप्त्यर्थे श्रुत्यापेक्षाना
 मात्मकैवेत्येवमात्रापेक्षायां च भक्तियोगस्तद्विषयः
 द्वितीयः धनमिति चोक्तं इदानीमुपरितनयदेन
 प्रकृतिपुरुषनन्तसंसाररूपप्रपञ्चं अर्जुन इवाच
 प्रकृतिपुरुषचैव क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव च एतद्वेदितं
 मिथ्यामिदं ज्ञानं ज्ञेयं च कोशव १ त्वेष्वस्तु चोप्या ॥

तस्य कर्मदानभाक्तिस्वरूपतदुपादानप्रकारा
 अथ दूषणोदितविशोधयमेतन्नमात्रयोदेशो
 देहात्मनोः स्वरूपं देहाप्यात्म्यशोधनं देहवि
 युक्तात्मप्राप्त्युपायं विविक्तास्वरूपसंशोधनं
 मप्याविधस्यात्मतत्त्वाविनयवंधनतमविवे
 कानुसंधानप्रकारोत्तमोदितोदितो ह्युच्यते
 हंस्वरूपो हंस्वरूपो हमित्यात्मना भोक्तृतामाधि
 कस्योपनयनीयमानं भोक्तृरात्मनो रव्यान्तरमागं
 तस्य भोगक्षेत्रमिति शरीरयाप्यात्म्यविद्विषयि
 यन्ते एतदवयवसंख्यात्वरूपेणाचेदमहंवेप्रियोवे
 नितंवेद्यभूतां दस्मादेतत्तेनाप्यात्म्यभूतत्वेन

ना

गी.भा. इति तद्विदः आत्मयाथात्म्यविदः प्राहुः यद्यपि।

२.२ देहव्यतिरिक्तं चूटाद्ययनिसंधानवेलायां देवोयं
मनुष्योऽहं चूटादिकं जानौमीति देहसामानाधि-
करायेन तज्ज्ञारमात्मनमनुसंधंतेन यापि देह-
नुभववेलायां देहचूटादिकर्मवेद्यवेत्तनयावे-
दिता नुभवतीति विवेदिता प्रज्ञा नो वेद्यतया शरी-
रमपि चूटादिवदर्थान्तरनया घटादेर्वद्यभूता
छरीरादपि विदिता तत्र नो र्थान्तरभूतसामाना-
धिक्यकराय प्रजानीति हि शरीरस्य गोधादिवद्वैत-
विशेषरामनैकत्वभावतया । देवं मनुष्यादि-
सर्वज्ञे त्रेषु श्रीभागवानुवाच । इदं शरीरं को नोयं

20-30

गी.भा.
१.३

हात्मकत्वं श्रुतं यो वदन्ति एथिव्यां त्रिषु नृणां एथिव्यं
तरो यं एथिवी न वेद यस्य एथिवी शरीरं यः ए
थिव्यं तरो यं मयति स आत्मा शरीरं मयति इति
आरभ्य य इति आरभ्य आत्मनि तिष्ठन्नात्मतो तरो
यमात्मानं वेद यस्य आत्मा शरीरं य आत्मानं तरो
य मयति स ज्ञात्मा शरीरं मयति इत्याद्याः ३१
दमेवांतर्यामिन् तया सर्वक्षेत्रज्ञो क्षेत्रज्ञं च मां वि
द्मि सर्वक्षेत्रेषु भारत क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यज्ज्ञा
नं मुक्तं मम २ नाम वस्थानं भगवन् तत्तदसामा
नाम धिक् कराय तव्यपदेशः अहमात्मा गुडाक
श सर्वभूताशया स्थितः न ज्ञादास्ति विना यन्स्था

नमयाभूतं च सर्वं विदुषा हृदि दृष्टं तन्मिकांशे
 न स्थितो जगदिति पुरस्तादुपरि दृष्टाच्चाभिधाय
 मध्ये सामानाधिकारस्येन व्यपदिशानि आदि
 त्यानामहं विस्मरित्यादिना इदं क्षेत्रज्ञे त्रययोर्वि
 वेका विषयं तयोर्मदात्मकत्वं विषयं च तानमु
 त्तं तदेवोपादेयं तानाधिकारस्येन कोचिदाहुः
 क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्मि मीमाणा आताधिकारस्येनै
 कत्वं मेव गम्यते तदा चेष्टारस्यैव सन्नोत्तमान्ते
 त्रयत्वमिव भवतीत्यभ्युपगम्य तन्निवृत्त्यर्थं
 आयमेकत्वंोपदेशः अनेन चाग्नेन भगवदुपदे
 शेन रज्जुरियं तत्सर्वं त्वद्भ्रमानिदृशी बन्ने त्रयत्व

गी. भा.

२.४

भ्रमो निवर्त इति ते प्रवृत्त्याः अथ मुपदेशो भग
वान्वासुदेवः परमेश्वरः किमात्मयाप्यात्म्यसा
क्षात्कारेण निवृत्ताज्ञानउत्पत्तिनिवृत्ताज्ञान
श्रेयानिर्विशेषचिन्मात्रस्वरूपमात्मन्यनद्रू
पाध्यासासंभावनया कौन्तेयादिभेददर्शिनः
तान्मनिं जने गादिव्यापणं मनसं भवति ते
प्यात्मयाप्यात्म्यसाक्षात्काराभावाद् निवृत्त
ज्ञानः तद्विज्ञानत्वा देवात्मज्ञानोपदेशांरं उपदे
त्यन्ति ते ज्ञानं ज्ञानिनस्तत्त्वदर्शिन इत्ययुक्तं मन
एवमादिवादा मना कलितश्रुतिहासपुराणा
यन्स्ववाचारे धेरज्ञानिभिर्जगन्मोहनाय प्रव

ती

त्रिंताश्च्यतादरनीयाः अत्रैदं तत्त्वं अविद्वत्सु
 नः चिद्वत्सुतः परस्य च ब्रह्मरूपो भोग्यत्वेन ईशा-
 न्त्वेन च स्वरूपविवेकमाहुः काश्चन प्रकृतयः यो-
 न्यायं सृजन्ते विप्रमेतन्तस्मिंश्चात्यो मायां शान्ति-
 रुद्धः मायां न प्रकृतिं विद्यान्मायितं न महेश्वरमि-
 ति द्वारं प्रधानममृतादत्तं एतद्वारात्मना विप्रमे-
 देव एकः अमृतादत्त इति भोक्ता निर्दिश्यते प्र-
 धानं भोक्तृत्वेन हरणीति हरः सकारणं कारणं
 धिया धियो न चास्य कश्चिज्जातिना न चाधिपं प्रधा-
 नत्वेन ज्ञयोरुगुरोः प्राप्तिविप्रस्य आत्मेश्वरेश्वरं
 शिवमच्युतं ज्ञानोद्गाधजीवी सानित्यो नित्यो नि-

गी. भा. न्यानांचेसनश्चेन्नानानामेकोवहूनांयोविद्धा
 २.५ मिक्कामानभोक्तृभोग्यं प्रेरितारचमत्वाष्टय
 गान्मानं प्रेरितारचमत्वाज्जुष्टस्तनस्तेनामृत
 त्वैमेजितवोरन्यः पिप्यलंस्तवादनिस्रमप्रन्न
 न्योऽभिचाकशीति अजामेकालोहितप्रुक्त
 ह्रस्मांवहीप्रजाजनयंदेविप्रुक्तां अजो हेकोम
 यमारोनुशेतेजहान्येतां भुक्तभोगमजोन्यः
 गोप्रवाधंनवनीसाजनत्रीवनभावितिसमा
 नेवृक्षेपुरुषोभिमग्नोऽनीशयाशोचतिमु
 दमानः जुष्टयदापश्यत्यत्यमीशमित्याधाः
 अत्राप्यहकारश्नीचमेभिन्नाप्रज्ञानिरष्टधाअप्य

प्रकृतिः

रेयमिन्नत्वंन्याप्रकृतिंविद्धिमेपरंजीवभूतांम
हावाहोययेदं धार्यतेजगत्सर्वभूतानिकौतेय
प्रकृतियांनिमाभिमिकल्पक्षयेपुनस्तानिकल्पा
दोविस्तम्यहंस्वामयव्यविस्तजामिपुनःपुनः
भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशान् मय्या
ध्यक्षोराप्रकृतिः स्वयं सप्रचरं हेतुनानेन
कौनेयजगाद्विपरिवर्ततेप्रकृतिः प्रकृत्यैवविद्म
नादीडभावापिममयोनिर्मद्वह्नतस्मिनाभिम
दधाम्यहं संभवः सर्वभूतानां ननोभवानिभा
रजेनिकृत्स्नजगद्योनिभूतंमहत्ब्रह्ममदीयं
प्रकृत्याः संभूतंस्वदममचिद्वत्तुरूपंनोस्मिंश्च

गी. भा. ततारव्यगर्भसंयोजयामिततोमत्संवल्लपक
२.६ तगच्चिदचिन्संसर्गादेवदेवादिस्थ्यावराणांमाचि
न्मिप्राराणं सर्वभूतानां संभवोभवतीत्यर्थः
प्रकृतावपिभूतादिस्तदमव्रमेनिनिर्दिष्टंनस्मा
देतद्भूतनामरूपमन्त्रं च ज्ञायते इतिभोक्तुरूपो
रागवस्थितयोः सवाद्यरागावस्थितयोश्चिदचि
तोः परमपुरुषशरीरसंयोजयामित्येतत्त्व
यकृत्स्थितिः परमपुरुषस्यचात्मनत्वमाहुः
काश्चनप्रकृतयः यः पृथिव्यंतरोयंपृथिवी
नवेदयस्यपृथिवीशरीरंयः पृथिवीमंतरो
यमयतीत्यारभ्ययन्नात्मनिनिष्ठत्वात्मनो

तरो यमात्मानवेदयस्यात्मा शरीरं यमात्मान
 मंत्रो मयनिसन आत्मानं नर्याम्य मन्त्रव इति न
 व्यायः पृथिवी मंत्रे संचरत्यस्य पृथिवी शरी
 रं यं पृथिवी नवेदेत्या रभ्ययोत्तर मंत्रे संचर
 तस्यात्तर शरीरं यमद्वारं यं वेदयो मन्त्रु मंत्रे स
 चरत्यस्या मन्त्रुः शरीरं यमद्वारं नवेदयः सर्व स
 भूतान्तरात्मा अपहृत्तया पृथिव्या देवैर्कौत्ता
 रायसाः अन्नः अविश्या स्तेजनात्ता सर्वान्मा शनि
 एवं सर्वविस्था वा स्थित चिदचिद्वस्तु शरीरतया
 नन्मकारः परमपुरुषका यविस्थकाराणाव
 स्थजगद्रूपेणावास्थित इति ममप्यं तायायि न्।

गी. भा. काष्मिनः प्रकृतयः कार्या वस्य कारणा वस्यंज
 २.९ गन्तव्येन्याहुः सदेव सोम्येदमग्रमीसीदेका
 मेवादिनीयं ब्रह्म तदेतन्नवकु स्या प्रजायेचेति
 तत्र अत्र मृत्यु शब्देन तन्मस्यनुवाच्यं सूक्ष्माव
 स्यात् सूक्ष्मावस्य भाविद्वस्तु निधीयते अस्या
 मेवोपनिषादिग्रहं तन्मस्य एषीयते अक्षरं तन्म
 सिलीयते इति वचनान् अतः प्राविद्य जीव
 ज्यते इत्यादि सन्मृता सोम्ये मासर्वाह प्रजा
 सदा यन्त्रा मृज्जन् प्रनिष्ठायेत न दान्त्यभिदं
 सर्वं तन्म सर्वं तन्मस्य स आत्मानन्त्वमसि स्वेत
 केतो इति तस्या सो कामयत ब्रह्म स्या प्रजाये

इति सत्तयो न व्यक्त सत्तयस्तत्त्वे दंसर्वं सृजते इ
 त्या रभ्य सत्यं चा मृतं च सत्यमभवत् इत्यत्रापि
 श्रुत्य तत्तत्सिद्धं विद्वद्भिर्नोपरमपुरुषस्य च स्वरू
 पविवेकं स्फुरयितुं हंता हरमिमांस्ति स्रो देवता
 अनेन आत्मजीवेनात्मनानुयायिष्यतामरूपे व्याक
 रवाहो दंसर्वं सत्यं च सत्यमभवत् इत्यत्रापि सत्त्वे
 तत्केनो इति न प्या सोकामयत्तवदुस्यां प्रजा, से।
 इति सत्तयो न व्यक्त सत्तयस्तत्त्वे दंसर्वं सृजते इत्या
 रभ्य सत्यं चा मृतं च सत्यमभवत् इत्यत्रापि श्रुत्य
 तत्तत्सिद्धं विद्वद्भिर्नोपरमपुरुषस्य च स्वरूपविवे
 कं स्फुरयितुं हंता हरमिमांस्ति स्रो देवानुप्रा

गी. भा. विज्ञानं न दनु प्रविश्य सदसच्चाभव न विभेनेचा
 २८ पिज्ञानं च सत्यं चाभ्यन्तं च सत्यमभवदिति एवम्
 यत्तमन्नामरूपव्याकरणं द्वीदंता द्विअव्याकृतमासी रायंत-
 न्नन्नामरूपाभ्यां व्याक्रियतेत्यत्र चोक्तं अतः
 कार्यवस्य कारणावस्य स्थूल सूक्ष्म चिदचिद्व
 स्तु शरीरः परमपुरुषादिति कारणात्कार्यस्या
 तत्वेन कारणावेत्ता नैत सर्वविज्ञानं च सविज्ञान-
 मुपपन्नं नरं मरुमिमाः मिसौ देवता अनेन जीवे
 नात्मेता प्रविश्य नामरूपे व्याकरवा रागि निति
 सौ देवता इति सर्वमाचिद्वस्तु निर्दिश्य न त्र स्वात्मक
 जीवानुप्रवेशेन नामरूपे व्याकरणान्न सर्वे वाचक

शब्दाविज्ञीवविशिष्टपरमात्मावाचका इति का
 रणावस्थपरमात्मनाचिनाशदेनकार्यवाचितः
 शब्दस्य सामानाधिकराराय मुख्यवृत्तं भ्रमः स्युः
 तस्मिन्चिदचिन् प्रकारं ब्रह्मेण कार्यकारणादिवि
 ब्रह्मोपादानं जगत्तु ब्रह्मोपादानत्वेपि संसृष्टस्यो
 पादानत्वे सचिदचिन्नेष्टं स्युः प्रसूमावाशं करो
 ष्य पपन्नतरः यथा मुक्तकलरक्तं ननु संज्ञानोपा
 दानत्वेपि विचित्रपटस्य क्तं ननु प्रदिशेत्पुष्पादि
 संयोग इति कार्यवस्थायामपि कारणावत्सर्वत्रा
 संकरः तथा चिदचिद्वत्संज्ञानोपादानत्वेपि ज
 नतः कार्यवस्थायामपि भोक्तृत्वभोग्यत्वनि

गी. भा. २. ८ अंतर्भावित्वमप्यन्ता यः संकरः तंतूनां पृथक् स्थि
 त्विद्योग्यातामेव पुरुषेष्टं कदाचित्संभूता
 तांकारणत्वं कार्यत्वं च श्रुतुं चिदचितोः सर्वाव
 स्थयोः परमपुरुषः शरीरत्वेन तत्प्रकारेणोव
 परमार्थत्वात् न नान्यकारः परमपुरुष एव का
 रणं कार्यं च स एव स्वर्गः स्वर्गः शब्दवाच्य इत्य
 र्थः श्रुतिविशेषः स्वभावभेदः स्वरूपभेदश्च ।
 तत्र चात्र नुल्यः एवं च सति परस्य ब्रह्मणः का
 र्यान्तप्रवेशोऽपि स्वरूपा नन्यप्याभावादविकृति
 त्वमुपपन्नं स्पृतावस्थस्य नामरूपविभागावि
 भक्तस्य चिदचिद्वस्तुन आत्मनयावस्थानात्का

उ

यस्मिन्मप्युपपन्नं चावस्थानं रोपयन्ति रेव का
 र्यन्तातिगुरावा दश परस्य ब्रह्मरानो हेयगुरा
 संवेधाभावा है पचने अपहृत पाप्मा विजरो
 विमृत्युर्विशोकौ चित्तयत्न सोपि स इति हेयगुरा
 न्प्रतिधि ध्यसत्य कामः सत्य संकल्प इति कल्या
 रा गुराग न्विदधन्ती न्दुष्टे न्दुष्टा मात्येनावर
 जं गुराग निधेयं हेयगुरागि धे ध्यवस्थाय पयति
 ज्ञातस्वरूपं ब्रह्मेति वादश्च सदस्य सर्वशान्ते नि
 र्विलहेय प्रत्यनीकस्य कल्याण गुराग करस्य
 परस्य ब्रह्मरागः स्वरूपं ज्ञानेक निरूपणीयं स्व
 काशानया ज्ञानस्वरूप मित्यप्युपगमादुपपन्नतरः

गी. भा. सर्वज्ञः सर्ववित्परा स्य शक्तिविविधैव श्रूयते स्वा
 २१. भाविकी ज्ञानबलक्रिया च विज्ञानारमणे को न वि
 ज्ञानीयादित्यादिका ज्ञानरत्नमविदयानि सत्यं
 ज्ञानमनंजामित्यादिका अस्त्यनैक निरूपराणि
 यन्तया ज्ञानस्वरूपत्वं सोका मायतवहुस्यां प्रजा
 यैश्चिन्ते देह तवहुस्यं च रूपान्तरा व्यापक्रि
 यन्ते आत्मानि एव त्वरे मृष्टे धुने मनो विज्ञानं
 तिसर्वं विदिहं भवतीति सर्वज्ञः परादाद्योन्य
 ज्ञानमनः सर्वं वेदत स्य वापन्नस्य महतो भूत
 स्यात्सिद्धसिन्नेन द्यद्वेदं निग्रहैव वस्तु सैक
 ल्यादिचिन्नास्थितिश्च स्वस्यां तेनासा प्रकाश

मवस्थितमिति तत्प्रत्यनीका ब्रह्मात्मकवस्तुना
 तात्त्वमात्रमिति मत्प्रतिविध्यतो मृत्योः समृत्यु
 माप्नोति इह न निव पश्यति नेह नानास्ति किंचन य
 त्र हि द्वैतमिव भवति तादितरं पश्यति यत्र त्वस्य सर्व
 मात्मैवाभूत तत्त्वैकं पश्येदितान पुनर्वहुस्या
 मप्रजाये इति श्रुति सिद्धं स्वसंस्तु कृतं ब्रह्मणो ना
 नारूपमोक्तं तन्नानाप्रकारत्वं भाषितं सिध्यति
 यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूतादिति निवेध्याकारं
 भवेत्तत्त्वस्यापि तत् तस्य वा एतस्य महतो भूतस्य
 निष्ठासितमेतत् पटु ग्वेद इत्यादिना एवं चिद्विदी
 श्वराणां स्वरूपभेदं स्वभावभेदं च वदन्ति तां कार्यका

गी.भा. सा यो र न न्य त्वं व दंती नां च सर्वा सांश्रुती नाम
२११ विरोधः श्रुतिभिरेव ज्ञायत इति ब्रह्माज्ञानवाद
स्य उपाधिगंधर्वात्मभेदस्याप्यन्यस्याप्यन्याय
मूलस्य सकल श्रुतिविरुद्धस्य न कथं चिद्वका
शो विद्यत इत्यलमिति विस्तरेण २ न न इति न
त्वेन यथाभावां बधः षडंगैः कृत्यैः संयम
धिकारि यद्व्याप्य इष्टं यथाभावास्ति रिक्तो रि
दमुत्पन्नस्यै प्रयो जनायोपनियत्रत्वर्थः य
नयत्स्यै सचयः सचत्वेन देवान पुनरुत्पन्नः
यत्प्रभावाये चास्य प्रभावाः न्यक्तं ब्रह्म संसृ
तेण सत्तत्त्वात् ३ तदिदं लेख्यं ४ यथा व्याख्या

मृदिभिः पशुशरादिभिः बहुप्रकारं मीनं चाहं ।
 त्वंच तप्या त्वंच भूतैरुत्तामपाधि विगुरा प्रवा
 हपति नो भूजवर्गो धिया त्वयं कर्मवश्या गुणा
 हेने सत्त्वाद्याः द्वाधि विपत्ति अविद्यासंविजं क
 मनिवा प्रीयेषु जं नु यु आत्मा शुद्धो दारस्यां नो ।
 निर्गुरा प्रकृतेः परः तप्या त्वयं क यत्नः पुंसः शि
 रः पश्या दिला दाराः नदाह तज्जदे त्रं यच्चया ।
 दृक्क यद्विकारिय न स्रय तसच यो यत्प्रभावश्च
 तत्समासेन मेष्टु ३ मिति अत्रे दं संज्ञादा ।
 जन्करोम्यहं तप्या च किं त्वमेतदधिरः किं नु ।
 क्रियवा शिरस्तवो हरं किं मुपादादिकं त्वं एना किं

मी. भा. नृमहीयते समस्तावयवेभ्यस्त्वष्ट्यश्च पुरुषश्च

२१२ वस्यितः कोहमित्येव निप्ररोभृत्वा पाथिविं
तयेति एवं विविक्तयोर्महर्षयो वासुदेवात्मा
कत्वं वाङ् इन्द्रियाणि मनो बुद्धिः सत्त्वं तेजो बलं
इह तिः वासुदेवात्मकान्याहुः क्षेत्रं क्षेत्रज्ञमेव चे
ति छंदोभिर्विविधैः छंदैः ऋतुः सार्वभौमः
पृथ्वीः देहात्मा तोः स्वरूप एष्य कर्माणि तस्मा
द्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः आका
शाद्वायुः वायोरग्निः अग्निरापः अद्भ्यः पृथिवी
पृथिव्याभ्यो बधयः औषधीभ्यो नृणां मर्त्या
स्तवः सर्वा एष पुरुषो न्नरसमयः इति शरीरस्य

रूपमभि धाय नस्मादंतरं प्राणमयं नस्मा
 दंतरं मनोमयमभि धाय यस्माद्वा यत्तस्यात्म
 नायो मदन्त्यो नर आत्मा विज्ञानमय इति क्षेत्र
 तत्स्वरूपमभि धाय नस्माद्वा एतस्माद्विज्ञाना
 मयान् अन्यो नर आत्मा तंद मय इति क्षेत्रज्ञ
 स्यान्नरात्मनया आनंदरूपं परमात्माभिहितः
 एवमृक्तामा प्यर्वसस्तत्र क्षेत्रक्षेत्र त्रयविभि
 र्वहुधा गीतं छंदोभिर्विविधैः एष क ब्रह्मसूत्र
 पदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ४ तयोः एष क
 अभावस्तयोर्ब्रह्मात्मकत्वं च स स्पष्टं गीतं ब्र
 ह्मसूत्रपदैश्चैव हेतुमद्भिर्विनिश्चितैः ब्रह्मप्रतिपा

गी. भा. दनसूत्रारव्य पदेः शाश्वतिकसूत्रैर्हेतुर्मद्भिर्हेतुयुक्तै
 ११३ विनिश्चितैर्निर्णयान्तेर्नवियदमृतेरित्यारभ्यदो-
 त्रप्रकारनिराणिययुक्तः नात्मायुतेनित्यत्वाच्चता-
 भ्य इत्यारभ्यज्योत एवेत्यादिभिः क्षेत्रज्ञयाथात्म्य
 निर्णयउक्तः परार्तजलुतेरिति कभागवदात्मक
 त्वमुक्तं एवं बहुधागीर्तितं देहं क्षेत्रज्ञयाथात्म्यम
 यासंदेहेषां स्पष्टमुच्यमानं भृशिवत्यर्थः ४
 महाभूतानि क्षेत्रारंभकद्रव्याणि एषिष्यन्ते
 जीवाद्याकाशादिमहाभूतानि अहंकारो महा
 भूतादिः बुद्धिर्महान् अव्यक्तं प्रकृतिः इन्द्रियाणि
 देशकंचैति क्षेत्राश्रिताः ॥ निश्चोत्तत्त्वकृत्तद्विज्ञा

वितन्ता

ब्राह्मणनिपंचकानेन्द्रियाणि वाक् कृपा शिषा दण्डाश्च
 वस्यन्ति निपंचकमेन्द्रियाणि एकमिति मनः इन्द्रि
 यगोचराश्च पंचशब्दस्य स्पर्शस्पर्शस्पर्शगंधा इति
 इन्द्रियेण स्रवतु रवेति क्षेत्रकार्येण क्षेत्रविका
 रा उच्यन्ते यद्यपीच्छा द्वेष्ट स्रवतुः खान्यात्मनो
 महाभूतान्याहंकारोऽद्विष्टव्यक्त एव च इन्द्रि
 यारिणो दशैकं च पंचचेन्द्रियागोचराः ५ इच्छा
 द्वेष्टः स्रवतुः खं संज्ञानं चेतना धृतिः एतन्ना
 क्षेत्रं समासेन सविकारमुदाहृतं ६ महाभूतानां
 तिसृष्वप्यात्मनः क्षेत्रसंबन्धप्रयुक्तानि निदि
 त्तकार्यतया क्षेत्रज्ञा श्रितानि तेषु च्यन्ते तेषां पुरु

गी. भा. अधर्मत्वं पुरुषः सखदुःखानां भोक्तृत्वे हेतु
 २१४ रिजिवदयते संज्ञानश्वेतना धृतिः आधृतिरा
 धारः सखदुःखैर्भुजानस्य भोगा पवर्गो सा
 धयत श्वेतन स्या धाखनोत्पन्ना संज्ञानः प्र
 कृत्यादिष्टाथिव्यं तं नद्रव्या रब्धमिन्द्रियाश्च
 यभूतं इच्छादेवः सखदुःखविचारिभूतसंज्ञा
 तरूपं चेत्तना सखदुःखोपभोगाधारत्वं प्रयो
 जतत्वे त्रामित्युक्तं भवति एतत्त्वे त्रं समासेन सं
 ज्ञेयेण सविकारं संकार्यमुदाहृतं ६ अथर्क्षो
 त्रकार्ये स्वात्मज्ञानसाधनतयोपादेया गुणाः
 प्रोच्यन्ते अमानित्वमुत्कृष्टजननिस्त्वधीरता

रहितत्वं अहिंसायामनः कायैः परपीडारहितत्वं
 दांतिः परैः पीड्यमानोऽप्यात्मानान्प्रत्यविह
 ताचिन्तत्वं आर्जवं परापवादेभ्यः कायवृत्तीना
 मेकरूपता आचार्योपासनं आत्मज्ञानप्रदा
 यित्वा आचार्ये प्रणिपातपरिष्कारसेव्यत्वं शौचं
 आत्मज्ञानं तस्या धनयोः स्वर्गसुखो वाक्कायग
 तं शास्त्रसिद्धं स्वैर्यमध्यात्मशास्त्रोदिते स्वर्ग्ये
 निश्चलत्वं अमानित्वमदंभित्वं महिंसादांतिरा
 र्जवं आचार्योपासनं शौचं स्वेष्टं आत्मा विनिय
 हः १ इन्द्रियार्थबुक्तेराग्यमनंदकारणवच ज्ञान
 मृत्युजराध्याधिदुःखानुदर्शनं च असक्तिरतपि

गी. भा. खं गः ७ पुत्रदारग्रहादिषु नित्यं च समचित्तत्वमि
 २१५ द्याविद्योपपत्तिषु च आत्मविनिग्रहः आत्म
 स्वरूपव्याप्तिरिक्तविषयेभ्यो मनसो निवर्तनं ७
 आत्माभिमानरहितत्वं प्रदर्शनाप्यर्थमिदं आ-
 तात्मीयेच्छात्मीयाभिमानरहितत्वं च विवदि-
 तं जन्ममृत्युजराव्याधिषुः स्वदोषानुदर्शने
 सशरीरत्वे जन्ममृत्युजराव्याधिषुः स्वरूप
 स्वदोषस्यावर्जनीयत्वात्संधाने च असंशयः
 आत्मव्याप्तिरिक्तविषयेषु संगरहितत्वं अत-
 भिखं गः पुत्रदारग्रहादिषु शास्त्रीयकर्मोपका-
 रणव्याप्तिरेकेणाप्येव रहितत्वं नित्यं च समचि-

तन्मिष्टानिष्टोपपत्तियुक्तं तत्त्वप्रवेष्टिं यथा
 निष्टोपपत्तियुक्तं तत्त्वप्रवेष्टिं यथा
 प्रवेष्टिं एकान्तयोगेन स्थितं भाक्तिजनवर्जित
 देशवासित्वं जनसंसदिवाप्रीतिः १० आत्मनि
 ज्ञानमध्यात्मभूतं तन्निष्ठं तत्त्वज्ञानार्थत्वं
 ज्ञानप्रयोजनं ज्ञानवस्तुविस्तृतं तन्मिष्टार्थः
 ज्ञानेनैतान् ज्ञानतत्त्वं आत्मज्ञानसाधन
 मिष्टार्थः क्षेत्रसंबन्धितः पुरुषस्याभानित्वा
 देवमुक्तांगुरावदमेवात्मज्ञानोपयोगी एवं
 न ह्यतिरिक्तं सर्वक्षेत्रकार्यमात्मज्ञानविरोधी
 तत्त्वज्ञानं न प्रयोजनीयं विवेचितं तत्त्व मायिवा

जी.भा. तत्त्वयोगेन भक्तिरव्याभिचारिणी विविदे^क
 २१६ शसेवित्तमरतिर्जनसंसदि १० अध्यात्मज्ञा
 नमित्यत्र तत्त्वज्ञानार्थदर्शनं एतद्ज्ञानमिति
 प्रोक्तमज्ञानं यदतो न्यस्या ११ तदस्यैव न
 स्यदेव तस्य सीयापविशोध्यते १२ अमानि
 त्वादिभिः सा राशेयैश्च तत्त्वज्ञानात्मस्वरूपं
 तद्वद्व्यामिष्यत्वाजन्ममुररणादिप्राक्त
 तदधमरहितममृतमज्ञानं प्राप्नोति अना
 दिनादियस्य विद्यते तदनादिप्रत्यगा
 त्मन उत्पत्तिर्न विद्यते तत एवातो न विद्यते शु
 तिश्च तज्जायते न श्रियते वापि काश्चिदिति १

मन्तरं अहं परो यस्य तन्मन्तरं इत स्तव न्या प्रकृ
तिं विद्धि मे य रां जीव भूता मिनि इत्तं भगवच्छ हि
शरीर तथा भगवच्छेय ते कार समध्यात्म स्वरूपं त
स्या च शुचिः यथा त्मानि निष्टु न्ना त्म नो तं रो य
यन्त त्रे तन्मो हन्त्या नन्त र्शरीरं यन्मा त्मा न
मन्तरो यम यन्तीति तथा सकार रानि चास्व क
स्थ ज्ञानि तान चाधिपः प्रधान क्षेत्र ज्ञयति गुरो
श श्रुत्या विज्ञः ब्रह्म ब्रह्म ब्रह्मा यो यिष्यति यदर्थं
नर भूता चान्तरा शरीरं तन्मन्तरं इति हि तं ते
ब्रह्म तन्मन्त्रं
निहि यन् शरीर परि चित्र त्वं चास्व क मन्त्रं

यत्तत्तदतर्हि तं दव्य ह्यतमासि न तन्नामरूपाः
 भ्यां व्यापक्रियमे इत्यादिका कार्यकारणवस्थया
 न्वायस्त्वात्मनः कर्मरूपाविद्याचेष्टनहनः व
 स्वरूप ह्यत इति सदसच्छब्दाभ्यामात्मस्वरूपं नो
 ध्येते ~~अथ यत्तद्व्यापकं तत्तद्व्यापकं तत्तद्व्यापकं~~
 त्वं परं ब्रह्मोच्यते अप्यापि नामरूपविभागा
 नरुस्त्वाविद्वत्प्रशरीरं परं ब्रह्मकारणवस्थ
 मिद्विद्वत्कारणवस्थया कर्तृत्वो ब्रह्मस्वरूपमपि
 असच्छब्दं तत्तद्व्यापकं तत्तद्व्यापकं तत्तद्व्यापकं
 परि विमुक्तस्वरूपं निर्दिष्टं शब्दं न दृश्यं रं सर्वतः
 ५ ॥ श्रुतिमन्त्रसर्वतश्चक्षुरादिकार्यह्यतमासादेन

गी. भा. वनगृहीताय शयत्य चक्षुः सशृणोत्प्रकर्णाः इति प

२१८ इत्यत्रोपायाणि पादमपि दुर्गमं भूतिमप्युपि
यैः यः कार्यं भवति मायया पत्न्या त्वत्तः पत्न्या
क पत्न्या विद्यायुक्तः श्रेयं विधूय निरजतः परमं साम्य
मुने विहिष्मते सर्वतः पारि पादं तज्जसर्वतोदि
श्रीः १३ सर्वेन्द्रियगुराभासं सर्वेन्द्रियादिभिर्जितं
असक्तं सर्वभूतैव निर्गुणं गुराभोज्यं १४ इदं
ज्ञानमप्याश्रित्य समसा धर्म्यमागता इति च वक्ष्यते
लोके सर्वमावृणोति लोके वल्लभं जन्म तत्सर्वव्या

प्यानिष्ठुतिपरि शुद्धं स्वस्वपदेशादिपरिच्छेदवहि
 ततया सर्वगतामित्यर्थः १३ सर्वेन्द्रियगुरोराभा
 सोयस्य तत्सर्वेन्द्रिय गुराणाभासं सर्वेन्द्रियगुराणा
 इन्द्रियवृत्तयः इन्द्रियवृत्तिमिसिषिषिष्ययान् ज्ञानं
 सग्राधिपत्यार्थः इन्द्रियवृत्तिमिसिषिषिष्ययान् ज्ञानं
 तैन्द्रियवृत्तिमिः सर्वज्ञानातीत्यर्थः असत्तत्त्वभा
 वादेव देवादि संग्रहितं सर्वभूतसर्वसद्वैवदेवा
 दिदेहभरणा समर्थं नृणां रुद्रादीनां द्युतेः नि
 गुणां तेषां स्वभावतः सत्त्वादिगुणानि तन्मुराभो
 क्तव्यसत्त्वादीनां गुणानां तन्मुराभो क्तव्यसत्त्वादीनां
 दिभूतानि परित्यज्या शरीरो वहि वर्तते धामं तत्प्रव

भवानिन्द्रियाविधाभव

स्थंवांति केचन १५ अविभक्तं च भूतेषु विभक्तं
 मिथं च स्थितं भूतं भर्त्तुं च तद्भूतं ग्रसि ह्यप्रभावि ह्यप्रभा
 १६ स्थितमात्मवत्सु बोद्धव्यं त्वैकाकारतया वि
 भक्तं अविदुषां देवाद्याकारेणायं देवो मनुष्य इति
 धिगता निवच स्थितं देवो हं मनुष्यो ह्यग्निनि देवता
 माताधिकररायेनानुसंधीयमानमायिवेदिनत्वा
 तदेहं दृष्ट्वा तत्त्वेन शान्तं प्राक्प्रमित्या ह भूतभर्त्तु
 चेति भूतानां देहचपेसा स्तुतिना तां यद्भूतं यो नो नृ
 तेभ्योऽप्यांतरं तेभ्यं अप्यांतरमिति शान्तं प्राक्प्रमित्य
 र्थः तेषां ग्रसि ह्यप्रभादिनां भौतिकाः स्युः सि ह्य
 ग्रस्यमानेभ्यो भूतेभ्योऽप्यांतरं भूतमिति शान्तं प्राक्प्र

अ

धीविरोधिसंतमसाम्निरसनमात्रं कुर्वते तावन्मात्रेण
 नेवा मेव प्रकाशकत्वं मनसः पश्यत्यनेनमः शब्द
 हृदमावस्थं प्रवृत्तिवचनं प्रवृत्तेः परमुच्यत इत्यर्थः
 अतो ज्ञानं श्रेयं ज्ञानेनैवाकाशमिति ज्ञेयं न च ज्ञा-
 तव्यं ननु इन्द्राणां नृणां पितृभिर्भुजैर्देवैर्हस्तिनामुनेः ॥ १५ ॥
 प्यमित्यर्थः हृदि सर्वस्याधिष्ठितं सर्वस्य मनुष्या
 देहं दिवि श्रेयसाणां वस्थितं सन्निहितं ॥ १७ ॥ मद्भक्त
 एतद्भक्त्या याथातथ्यं देवादि विज्जात्मस्वरूपया या
 तथ्यं चाविज्ञाय मद्भावा यो यद्यनेन मम यो भावः
 स्वभावः असंसारित्वं प्रादुर्भूतं यथा प्रोक्तं एतन्निवृत्तं
 र्थः अथात्वं तं विभक्तस्वभावयोः प्रवृत्त्यात्वं नो

जी.भा.
२२१

संसारस्य नादित्वं संस्तुत्योर्ध्वयोः कार्यभेदः सं
सर्गहेतुश्चोच्यते १८ प्रकृतिप्रवृत्तयः प्रकृत्या
संस्तुत्या वनादीविद्विंधहेतुभूतान्विकाराणि
छाद्येयादीन् श्रमानित्यादिकां प्रवृत्तयामोक्ष
हेतुभूतान्प्रकृतिसंभवान्विद्विप्रवृत्तयेत्यसंस्तुते
यमनादिकालप्रवृत्तादेनाकारपरिराजा प्रवृ
त्तिप्रवृत्तिहेतुसंस्तुत्यादिभिः प्रवृत्तयः वंधहे
तुभूतान्विकाराणि स्वविकारेः प्रवृत्त
स्थावर्गहेतुभूतान्विकाराः १९ प्रकृतिप्रवृत्त
येव विद्विनादी उभावपि विकारां प्रवृत्तयामोक्ष
प्रवृत्तिसंभवात् १९ कार्यकारणवर्तित्वेहेतु

प्रकृतिरुच्यते पुरुषः सखदुःखानां भोगरुचिहे
 तुरुच्यते २. कार्यशरीरं कारणानि समनस्का
 मीन्द्रियाणि तेषां क्रियाकारित्वे प्रसव्याधिसि
 नाप्रकृतिरेव हेतुः प्रसव्याधिसिद्धे तत्राकारपरि
 शतभेदादुक्तमसामान्यः साधनभूताः कृता
 इत्यर्थः पुरुषस्य त्वाधिसुखान्त्वमेव सदापेक्षया
 कर्ताशास्त्रावत्त्वादिकं सुखं शरीराधिसुखान्त्व
 त्हेतुत्वं विहितं पुरुषस्य कर्तृत्वप्रकृति संसृ
 त् पुरुषः सखदुःखानां भोगरुचिहेतुः सखदुःख
 खानुभवाश्च य इत्यर्थः ~~सखदुःखानां भोगरुचिहेतुः~~ सखदुःखयो
 प्रकृतिपुरुषयोः कार्यभेदज्ञाः २. पुरुषस्य स्व

۲۲۲

सदसद्योनिषु साधुषु योनिषु जायते ततश्च कर्माणि
 भजते ततश्च जायते यावदस्मान्निष्ठादिकानां तमप्राप्तिं
 पुरुषः प्रकृतिस्थो हि भुङ्क्ते प्रकृतिजान् पुराणान् का
 रणां गुणसंगोऽस्य सदसद्योनिजन्मसः २१ साधनभू
 तान् पुराणेषु निष्ठादेन संस्पृशति तदिदं मुक्तं करणं मुक्त
 संगोऽस्य सदसद्योनिजन्मस्त्विति २२ अस्मिन् देहे वस्थि
 तोयं पुरुषो देह प्रवृत्तेन चित्तासंकल्पादिरूपेण देह
 स्योपद्रव्या भवन्ति तद्यानुमंता च भवन्ति तस्या देहस्य
 भर्ता च भवन्ति तस्या देह प्रकृतिजानि तस्य रवदुःखयो
 र्भर्ता च भवन्ति एवं देहो जीवमन्तरेण प्रसृज्यते
 शेषित्वेन च देहं द्रियमनां सिद्धान्तिमहेश्वरो भवतीति ।

गी.भा.
२२३

तथा च वक्ष्यते शरीरं यदवात्रोत्तियच्चाप्युत्क्रामती
श्वरः गृहीत्वा मानि संवर्तन्ति कुरुषुः कुरुषुः कुरुषुः
निष्प्रस्मिन्देहेन्द्रियमनांसि वा योर्गंधानि वा शयादि
न्यस्मिन्देहेन्द्रियमनांसि प्रतिपरमान्तेति चाप्युक्तः
देहे मनसि चात्मशब्दो नंतरमेव प्रयुज्यते ध्यानेना
त्मनि पश्यन्ति केचिदात्मानमात्मनेति अपिशब्दा
मोहे भ्रान्तननसि सारथ्याः सारथ्याः सारथ्याः सारथ्याः
मत्परमित्यादि नोक्ता परिधिश्चाज्ञानशक्तेरयं पुरु
षो नादिप्रदानिसंवंधप्रकृतिगुणसंगादेतदेहमा
उपद्रष्टानुमंता च भक्तो भोक्ता महेश्वरः मात्मेति
चाप्युक्तो देहोस्मिन्पुरुषः परः २२ य एवेति पुरुषं

पर

वं

प्रकृतिं च गुरोः सह सर्वं यथा वर्तमानोऽपि न समूहो
 भिजायते २३ ध्यानेनात्मनि पश्यंति केचिदात्मा
 नमात्मना अन्ये सांख्येन योगेन कर्मयोगेन
 चापरेः २४ नमो हेश्वरो देहमात्रपरमात्मा च भव
 ति २५ ~~एवमुक्त्वा महाश्वरो देहमात्रपरमात्मा च भव~~
 कृतिं वक्ष्यामि सा स्वभावयुक्तेः सत्त्वादिभिर्गुरोः
 सहो वेति यथा वह्निर्वैकेन जानाति स सर्वं यथा
 देवमनुष्यादि देहेऽस्मिन्मात्रात्किं ह्यप्रकारेण व
 र्त्तमानोऽपि भूयो न जायते प्रकृत्या न संवद्धानि
 परिच्छिन्नलक्षणा मयः स पुरुषः स एव सत्मा तं न दे
 हावसानसमये प्राप्नोतीत्यर्थः २३ केचिन्निष्पन्न

गी. भा. योगाश्चात्मानि शरीरेवस्थितमात्मानं मनसा ध्या

२२४ तेन भाक्तियोगेन ~~पुण्यं विप्रायै सुनिश्चयः~~ योगाः

सारव्येन योगेन ज्ञानयोगेन योग्यं मनः कृत्वा ।

आत्मं पश्यंति अपरे योगादिस्वात्मावलोकन ।

साधनेष्वनाधिकृता ये ज्ञानयोगावधिकारिणः ।

स्वकरोपायसम्प्राव्यपदेशयाश्च कर्मयोगेनांतर्ग

मैकमेव मनसो ह्येता गन्तुं युता आत्मानं पश्यंति

२४ अत्येककर्मयोगादिस्वात्मावलोकनसाध

नेष्वनाधिकृता अन्येभ्यस्तत्त्वदर्शिभ्यो ज्ञानिभ्यः ।

आत्मा कर्मयोगादिभिरात्मानमुपासते नेष्यात्मा द

शनेन गन्तुमशक्नोति ये शक्नोति परा पश्यरागाः ।

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

गी. भा. मितरेतरेयुक्तेषु सर्वेषु भूतेषु देवा दिव्यमाकासा
 २२५ दिमुक्तं तत्रात्मनो विद्यमानं तत्त्वेन स्थि
 रमात्मानं ज्ञात्वा तत्त्वेन समानाकारेण देहादियु
 विनश्यत्तु विनाशान्न हस्त्वभावेना विनश्यन्न
 यः पश्यति स पश्यति स आत्मानं यथा धुन्य
 मय पश्यति यस्तु विद्यमाकारेण आत्मानमपि विद्यमा
 कां पश्यति तस्यैव देहादियुक्तं तत्त्वं तत्त्वेन विद्यमानं नित्य
 मेव संसारीत्याभिप्रायः २७ सर्वत्र देवादिशरीरेषु
 तच्छेषितत्त्वेनाधारतयावस्थितमीश्वरमात्मा
 नं देवा दिव्यमाकासादियुक्तं ज्ञानैकाकारतया स
 मं पश्यन्नात्मानमनसा स्वमात्मानं न हिनस्तिरक्ष

335

गी. भा. कार्यकारणकर्तृत्वे हेतुः प्रकृतिरुच्यते इति पूर्वो
 २२६ कृतीत्या प्रवृत्तामा निश्चिन्तयन्तः कर्तृत्वं प्रकृतितया
 ज्ञातवमजानीं रसात्ताकारं च पश्यति नस्य प्रकृ
 तिसंयोगतद्दधित्वा नतनुन्यसुरवदुःखागुभवश्च
 कर्मरूपात्ता न कृतामिति च यः पश्यति स ज्ञात्मानं
 पश्चादवस्थितं पश्यति २७ प्रकृतिपुरुषतत्त्वा
 त्मनेरेवमेव न विद्युर्भूयते पुंसन्तु तेषां देवता
 मनुष्यं ब्रह्म च न्वदीर्घतत्त्वादिष्ट्यक्रभावमेवास्य
 प्रकृतिस्त्वयदा पश्यति नात्मा संयत एव प्रकृति
 त एव उत्तरोत्तरपुत्रपोत्रादिकर्मेदक्षिणारं च यदा पश्य
 तितं देवब्रह्म संयच्छति अस्माद्येन ज्ञानेनाकारमात्मा

^{त्य}
 नंप्राप्नोतीत्यर्थः ३. अयं परमात्मा हेतुः किंचित् स्वभा
 वानिरूपित शरीरस्योपि म्रणादित्वात् नारभ्यत्वा
 दव्ययः निर्गुणत्वात् सत्त्वादिगुणरहितत्वाच्च क
 यदा भूतं पृथग्भावमेकस्य भवतु पश्यति तत्र
 एव च विस्तारं सत्त्वरसगुणैर्न ददा ३. म्रणादित्वात्
 निर्गुणत्वात् परमात्मायमव्ययः शरीरस्योपि
 को नोयन करोति न लिप्यते ३१ यथा सर्वगतं सौ
 क्ष्मादाकाशं तोषां लिप्यते सर्वत्रावस्थितो देह
 न्यात्मानोपलिप्यते ३२ यथा प्रकाशयत्ये
 कः कृत्स्नं लोकमिमं यदि सत्त्वं देवी न्या कृत्स्नं
 प्रकाशयति भारत ३३ मं करोति ३१ नित्यं संयु

गी.भा. तैर्देहस्वभावैः कथं ललिप्यमश्रुत्यत्राह यथा
 २२७ काशां सर्वगतमपि सैर्देहैस्तुष्टिः संयुक्तमपि सो
 दम्यान्सर्ववस्तुस्वभावैर्नलिप्यते ३२ नयाम्ना
 त्मापि सोदम्यान्सर्वत्र देवमनुष्यादौ देहवस्थि
 त्वापि तैर्देहस्वभावैर्नलिप्यते ३३ यथेको रविः
 सूर्यः कृत्स्नमिमं लोकं प्रकाशयति तथा क्षेत्रम
 पितृत्रिममिदं लोकं सगणितचिगमप्रपञ्चमिदं
 प्रापादतलमस्तकं स्वकीयेन ज्ञानेन प्रकाशयति वि
 प्रकाश्यालोका प्रकाशकादित्यबद्धदिग्दत्तेन वेद्य
 भूनादस्मान् क्षेत्रादन्त्यंतविलक्षणो यमुक्तलक्ष
 णा इत्यर्थः ३३ एवमुक्तेन प्रकारेण क्षेत्रक्षेत्रज्ञयो

रंतरं विशेष विवेक विषयं स नारव्येन चक्षुषा ये
 विदुः भूतप्रकृतिमोक्षं च ते परं यांति ते मीमांसकं यं ध
 मात्मानं प्राप्नुवंति एवमुक्तेन प्रकारेण मोक्षयते
 तेनेति मोक्षं प्रमानित्वादिकमुक्तं मोक्षसाधनमि
 दं त्रैलोक्ये नैवेद्यं नमस्कृतं ज्ञातं च नृणां भूतप्रकृति
 मोक्षं च ये विदुर्वांति ते परं ३४ इति श्रीभगवद्गी
 तासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णा
 र्जुनसंवादे तैत्रितैत्तिरिहं प्रोक्तं नाम त्रयो दशोऽध्या
 यः १३ त्वर्थः तैत्रितैत्तिरिहं विवेकविषयेण
 उक्तेन ज्ञानोक्तं मीमांसकं विदित्वा भूतप्रकृति
 मोक्षोपायां प्रमानित्वादिकं वावगम्यते क्वाचरंति ते

गी. भा. निर्मुक्तवंधाः स्वेन रूपेण वस्थितमनवच्छिन्नः

२२८ लक्षणमात्रं संग्रहं नित्यार्थः ३४ इति श्री

मद्रामानुजविरचिते श्रीमद्गीताभाष्ये त्रयोदशोः
त्रयोदशोऽप्रकृतिपुरुषयो रत्योन्य संसृष्टयोः स्व
रूपयाप्यात्म्यविज्ञाया मानिष्यादिभिर्नगवद्भूता
नृगृहीतेर्वंधान्मुच्यते इत्युक्तं तत्र वंधहेतुः सर्वस
त्वादिनामसंग्रहस्योदिसंगरानि चाभिहितं क्त्वा र
शांगुरासंगोस्य सदसद्यो निजन्मस्य इति ज्ञेयं दा
नींगुरागानां वंधहेतुता प्रकाशे गुरागतिर्वत प्रकार
श्रीच्यते परं एवैकदन्त्यप्रकृतिपुरुषां तर्मानमे
श्रीभागवानुवाच परंभूयः प्रवक्ष्यामि ज्ञानानां

ज्ञानमुत्तमं यद्वात्मानुनयः सर्वपरांसिद्धिमित्तोपताः २
 ३६ ज्ञानमया श्रितममसाधर्म्यमागताः सर्गेऽपि
 नोपजायन्ते प्रलयेन व्यप्यन्ति च २ वसत्वादिगुणा
 विषयत्वात् भूयः प्रवक्ष्यामि तच्च ज्ञानं सर्वेषां प्रकृ
 त्तिपुसा एवैव यद्वात्मानुनयः उत्तमं यत्नज्ञानं ज्ञात्वा
 सर्वमुनयः तन्मननं शीलाजिनसंसारः परांसि
 द्धिगताः परां शुद्धान्मस्वरूपप्राप्तिरूपांसिद्धिग
 ताः परैः पितृज्ञानफलैः विशिनाहि १ नन्वात्म्य
 प्राप्ताः सर्गेऽपि नोपजायन्ते न मृत्तिकामर्माभजने
 प्रलयेन व्यप्यन्ति च यद्वात्मानुनयः उत्तमं यत्नज्ञानं
 ज्ञात्वा प्राकृतानां गुराणां नां बंधहेतुता प्रकारं वक्तुं

गी. भा. सर्वभूतजानस्य प्रकृति संसर्गजत्वं यावत्संजाय
 २२८ तै किंचिदित्यनेनोक्तं न भूतिरूपोत्पत्तौ वायुः
 एवं मनो बुद्धिरेव चेति भगवतास्वेनेव कृतमित्या
 ह मम इयं कृत्स्नस्य जगत्तु योऽनिभूतं मम कृत्स्नं
 ह्ययत्नतस्मिन्नाभं दिधाम्यहं म्रहं वार इतीयमे
 भिन्ना प्रकृतिरवुधा अपरेयमिति निर्दिष्टा
 वेगावभासुर्निरुद्धा संसारसंकाररातया
 मरुच्चद्वलेत्युच्यते शुभां वपि कृतचित्प्रकृतेर्मह
 त् ब्रह्मेति निर्दिश्यते यत्सर्वं तिष्ठत एव ज्ञा
 नमयं नयः तस्मादेतद्ब्रह्म नाम रूपमन्त्रं ज्ञाय
 त इति इतस्त्वत्यां प्रकृतिं विधिमे परं जीवन्ना

मिति चेन्न पुञ्जरूपाया प्रकृतिरिति दिष्टा तेषां
कलप्राप्तिरिवीजनयागमेश्वरेनोच्यते नस्मिन्
तममयो निर्मलद्रुहस्तस्मिन्नाभंदधाम्यहंसं
वः सर्वभूतानां नतो भवन्ति भारसः ३ सर्वयोति
षु कौन्तेय मूर्तयः संभवन्ति यः तासां ब्रह्म मह
द्योतिरहं वीजप्रदः पिता ४ तेषां निभूजं महति
ब्रह्म शिवाचेतनं पुञ्जरूपं गमंदधामिन्नेत्येवमत्र प्र
कृत्या भोगक्षेत्रभूताया भोक्तृवर्गपुञ्जभूतां वे
त्तनप्रकृतिसंयोजयामीत्यर्थः तन्नस्तस्मात्प्र
कृत्यैव संयोगात् तद्वत् सर्वभूतानां ब्रह्मादि
संवर्पयन्तानां संभवो भवति कार्यावस्थोपि चि

गी.भा.
२३.

दचित्प्रकृतिसं सगोमयेव कृतश्च ह सर्वा सदेवं
गंधर्वा राक्षस मनुष्य च पुष्ट्यदि सरी सपा
दियो निषुतत मूर्तयो याः संभवंति प्रयमेता
सा ब्रह्म प्रकृतौ निकायानां मया संयोगिना चैव
नवर्गो महदादिविशेषस्तान् वत् प्रकृतिः कार
णमित्यर्थः अहं बीज प्रदः पिता न तत्र न भवताम्
कर्मानुभवायेन चित्त नवर्गस्थ संयोग प्रसादमि
त्यर्थः ४ एवं सर्गादौ प्राचीन कर्मवशादचित्सं
सर्गेण देवादिषु योनिषु पुनः पुनः देवादि चै
तनजन्म हेतुमाह सत्वरजस्तमां सिन्नयो गुराणः
प्रकृतेः स्वरूपानुवां धितः स्वभावविशेषाः प्रका

शादि सत्त्वरजस्तमशनिगुणाः प्रकृतिसंभवाः ॥
 निवृद्धानि महाबाहो देहे देहि नमस्य ५ तत्र
 सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रकाशकमनामयं सुखसं
 रीतवद्धानि तानसंगेन चानव ६ कार्यैकानि
 रूपसाया प्रकृत्यवस्थाया मनबुभूतात्नादि
 कारेषु महदादिषु भूताः महदादिविशेषां नै।
 रा रव्यदेवमनुष्यादिदेहसंबन्धिते देहितमव्य
 यस्विनो गुणसंबन्धात्तदेहेवर्तमाननिवसति
 देहेवर्तमानत्वोपाधिना निवृद्धमीत्यर्थः ५
 सत्त्वरजस्तमस्य सत्त्वं निर्मलत्वात्प्रका
 शकमः सत्त्वं सत्त्वरूपमीदृशानि निर्मलत्वात्प्रका

गी.भा. शाक मनामयं सखागरा स्वभाव रहितता निर्मल

२२१ त्वं प्रकाशः सखागरा स्वभाव नाना प्रकाश
सखहेतुभूतमित्यर्थः प्रकाशस्तु याथात्म्याव
बोधः अनामयं आमयाख्यं कार्यं न विद्यत इत्य
नामयं सखहेतु रित्यर्थः एव सत्त्वाख्योऽ
गुरागो देहिनामयं सखसंयोगे ज्ञानसंगे न च वधाः
निगुरुखस्य सखसंयोगे ज्ञानसंगे न च वधाः
ज्ञानसखयोः संगे जाते न तस्मा धनेषु लोकि कवे
दिक्षु प्रवर्तते न तस्मा धनानुभवसाधनभूता
सुयोगिनिषु जायते इति सत्त्वं सखज्ञानसंगे द्वारे
रापुरुषं वधाति ज्ञानसखजन्मं पुनरपि तयोः

संग

जन्तं च रजो रागात्मकं विद्विष्टस्मा संगं समुद्र
वं न निवृत्तानि कौन्तेय कर्मसंगेन देहितं ७ स
त्वमित्युक्तं भवति ६ रजो रागात्मकं राहितं भूतं
रागोषोषित्पुरुषयोरन्योन्यस्य हान्दस्मा सं
सममुद्रवः न ह्यसंगयो रुद्रवस्याननस्य ॥ १ ॥
गहिन्ना मे न्यस्यः न ह्यस्मा प्रादादिसर्वविषयस्य ह
संगः पुत्रमित्रादि संश्लेषस्य हान्दस्य देहितं क
र्मस्य क्रियास्य हान्दस्य हान्दस्य निवृत्तानि कि
यास्य हान्दस्य क्रियाभारमते देहीनाश्च पुरायणा
स्तस्य हान्दस्य ॥ ६ ॥ पुष्पगुण्येन भूतास्यो नि
बुजनेन हेनयो भवन्ति अत्र कर्मसंगो रजोदे

ग

तमावृत्य नमः प्रमादे संजयन्मुतः ८ रंभस्वभा
 वः सत्त्वतोति यावत् पुरुष स्येन्द्रियप्रवर्तनश्रं
 न्या सर्वेन्द्रियप्रवर्तनो परतिनिर्दिष्टा तत्र वा हेन्द्रिय
 प्रवर्तनो परमः स्वप्नः मत्सरोप्यु परमः सद्युप्राप्ति
 सत्त्वादीनां बंधद्वारभूते सुप्रधाना न्याहुः ९
 संत्वस्वसंगप्रधानं रजः कर्मसंगप्रधानं मत्सु
 वत्स याप्यात्म्यज्ञानमावृत्य विपरीतज्ञानहेतुत
 या कर्तव्यविपरीतप्रवृत्तिं संगप्रधानं देहाकार
 परित्यागार्थाः प्रवृत्तेः स्वरूपानुबन्धिनः सत्त्वादि
 योगुरागस्ते स्वरूपानुबन्धित्वेव सर्वदा सर्ववर्तन
 इति परस्परविरुद्धकार्यकथं जनयन्तीत्यत्राह ८

गी. भा. गुरुसहा वधे विसत्वा दयस्त्रयः प्रवृत्तानि संस्पृष्टाः
 २३३ तमसैरुत्पन्नं तं विदुः प्रेक्षां ह्यसौ वैद्यम्यान् परस्पर
 माभिभवत् रूपेण वर्तने रजस्तमसी कदाचिदपि
 भूयसत्त्वमुद्रितं वर्तने न चान्ता सत्त्वे अभिभूय
 रजः कदाचिद्रजः सत्त्वे अभिभूय नमः १० तच्चा
 कार्योपलब्धे वावगद्येदिन्याह सर्वेषु चक्षुरादि
 बुद्धिजनधारिषु यदावस्तु याप्या नम्यप्रकाशेणा
 नमुपजायते न दास्मिन्देहे सत्त्वप्रवृद्धमिति वि
 द्याम् ११ लोभः स्वकीयद्रव्यान्यागशीलनाप्रवृ
 त्तरजस्तमस्याभिभूयसत्त्वं भवति भारत रजः स
 त्वं नमश्चैव नमः सत्त्वरजस्तथा १० सर्वद्वारिषु

देहेस्मिन्प्रकाशाऽपजायते ज्ञानं यदा तदा विद्या ।
 द्विष्टुं सत्त्वमित्युत ११ लोभः प्रवृत्तिः सारंभः क ।
 मिरागमशामः स्थला रजस्येना निजायंते विवृद्धे ।
 भक्त्यर्थं कुरुते नन्दन १२ अप्रकाशो प्रवृत्तिश्च प्रमादो मोह ए
 वच तमस्येना निजायंते विवृद्धे कुरुते नन्दन १३ तिः
 प्रयोजनमनुद्दिष्ट्यापि च तत्त्वभावता आरंभः कर्म
 सांफलसाधनभूतानामुद्योगः अशामः इन्द्रिया
 नुषरतिः स्थला विषये एता एता विरजसि प्रवृद्धे जा
 यंते यदा लोभादयो वर्ज्ये नन्दन रजः प्रवृद्धिर्भिन्नि ।
 विद्यादित्यर्थः १२ अप्रकाशः ज्ञानानुदयः अ ।
 प्रवृत्तिः सत्त्वता प्रमादः अकार्यप्रवृत्तिफलमन

गी. भा.
२३४

वधानं मोहो विषरीतज्ञानं एतानि तमसि प्रवृ
हे जायंते नैव हि तेषां प्रवृद्धिर्निविद्यात् २३ य
दास्तत्प्रवृद्धं तदा सत्त्वे प्रवृद्धे देहे भूतं प्रलयं मरणं
यान्ति चेत् उत्तमं विद्यमात्मया प्यात्मविदालो
कान् समहानमलान्मलरहितान् ज्ञानं रहितान्
निपद्यते प्राप्नोति सत्त्वे प्रवृद्धे नृमृज्ज्मात्मविदो
कुले जनि त्वात्मया प्यात्म्यज्ञानसाधनेषु पुराय
कर्मस्वाधिकरो नीन्युक्तं भवति २४ राज्ञोऽसि प्रवृ
द्धे मरणां प्राप्य फलाप्यं कर्म कुर्वतां कुलेषु जाय
ते नृजनि त्वा स्वर्गादिफलसाधनकर्मस्वाधिकरो
नीन्यर्थः तथा तमसि प्रवृद्धे मृतो मूढ यो निषुप्

करादियोनिषु सकलपुरुषा यदा सत्त्वे प्रवृद्धे प्र
 लयं याति देहमृत् तदोजसमविदां लोकात्तमत्वात्
 निपद्यते १४ रजसि प्रलयं गत्वा कर्मसंगि बुजाय
 ते तस्या प्रलतिस्तमसि मूढयोनिषु जायते १५ कर्म
 साः सकृत्तस्याहुः सात्त्विकं निर्मलं फलं रजस्तु फलं दुःखं
 सातंतमसः फलं १६ सत्त्वात्सं जायते ज्ञानं रजसो लोभ
 एव च प्रमादमोहो तमसो भवतो ज्ञानमेव च १७ या
 रं भातर्हो जायत इत्यर्थः १५ एवं सत्त्ववृद्धौ मरणा मुपगम्यात्म
 विदां कले जायते तानुचितस्य सकृत्तस्य फलाभि संधिरहितम
 दारा धत्त रूपस्य कर्मसाः फलं पुनरपि तद्गो गितां सत्त्वजनिते निर्म
 लं दुःखं गंधरहितं भवतीत्याहुः सत्त्वगुरापरिरागाममिदं म्रंति

गी. भा. कालप्रवृद्धस्य रजसस्य फलं फल साधनकर्षसंगि
 २३५ कृत्स्नस्य फलाभिसंधिपूर्वकर्मा रंभान्त्यफल
 सुभवपुनर्जन्मरजोवृद्धिफलाभिसंधिपूर्वकर्मा
 रंभापरंपरारूपसंसारिवोदुःखप्रायमेवाहुः ननु
 सायाप्यात्म्यविदः एवमतकालप्रवृद्धस्य रजसः
 फलमज्ञानपरंपरारूप एव न दधिकसत्त्वादिज
 मिन्नानिष्टादिष्टांगुलिभिस्तान्यकतारं न संशयः
 जीनादधिकसत्त्वादात्मयाप्यात्म्यापयोसंस्तंसां
 जायनेनप्याप्रवृद्धाद्रजसः स्वर्गादिफले लोभो जा
 यनेनप्याप्रवृद्धात्तनमसः प्रमादो न वधानं तत्रि
 मिन्नासन्कर्मणि प्रवृत्तिस्तन्मोहो विपरीतता

नंचाधिकतरं नमः नमः प्राज्ञानं सोमभावाः १७

एवमुक्तेन प्रकारेण अर्द्धगच्छन्ति सत्त्वस्या मध्ये
निवृत्तिराजसाः जवन्त्यगुरावृत्तिस्था अधोगच्छं
तिनामसाः १८ सत्त्वस्या अर्द्धगच्छन्ति क्रमेण संसा
रबंधान् मोक्षं गच्छन्ति राजसा स्वर्गादित्येककारेण
त्वाद्राजसाः फलसाधनभूतकर्मानुष्ठानान्यात्
मनुभूय पुनरपि जनिन्त्वान् देवतद्वेषेति न कर्मानुति
ष्ठंति मध्ये निवृत्तिं पुनरावृत्तिरूपतया दुःखं प्रा
प्यमेव न नानामसास्तजवन्त्यगुरावृत्तिस्था उत्तरो
त्तरं निवृत्तिं प्राप्नुयुः सत्त्वस्या अधोगच्छन्ति संत
त्यं नानास्तिर्यङ्मनः कृमिवीटादिजन्मस्या वरत्वं

२३६

शुद्धस्वभावस्य पूर्वकर्म मूलगुरोः संगतिमिति वि
 विधकर्मस्य कर्तृत्वं आत्मा स्वतस्त्वकर्ता अपरि
 छिन्नज्ञानैकाकार इत्येवमात्मानं यदा पश्यति
 तान्यगुरोभ्यः कर्तारं यदा दृष्ट्वा नुपपद्यति गुरो
 भ्यश्च परं वेति मद्भावं सोऽधिगच्छति १८ गुरोः ५५
 नेनात्मनीत्यत्रीदेहीदेहसमुद्भवान् जन्ममृत्यु
 जरादुःखैर्विमुक्तो मृतमश्नुते २० तदा मद्भावं
 माधिगच्छति १८ कर्तृभ्यो गुरोभ्यो न्यमकर्ता
 रमात्मानं पश्यन् भगवद्भावं माधिगच्छतीत्युक्तं स
 भगवद्भावं कीदृशा इत्यत्र ह यो देहीदेहसमुद्भवान्
 देहाकारपरिराजानात् प्रकृति समुद्भवविज्ञानसत्त्वा

गी. भा.
२३७

दीक्षीन् गुरा नमिष्यतीति भ्योत्पन्ना दोका का
रमात्मानं पश्यति जता मृत्युञ्जराहुः रवैर्विमुक्तो
मृतमात्मानमनुभवति एवमद्वाव इत्यर्थः
२. अथ उरस्य नीलस्य स्वरूपं सूचनाचारप्र
कारं गुरा न्ययहिं च पुच्छं नडवाय इत्या
दीक्षीन् गुरा तेनाम नीलः कैर्लिङ्गैः कैर्लक्षणे
रूपलाक्षणे भवति किमप्यारः कैरो न्युक्तो नाचारे
सौम्यस्य स्वरूपाधिगते लिङ्ग्यारत्नाचारः कीदृ
शा इत्यर्थः काप्ये चेत्तान्दीनो पाद्येन सत्त्वादीन् दी
न् गुरा नमिष्यतीति २१ आत्मव्यतिरिक्तेषु
सुखानिष्टेषु प्रवृत्तानि सत्त्वात्मनः संवाच्यते

शिप्रकाशप्रवृत्तिमोहाख्यानियोनक्षेष्टिनप्या
 आत्मव्यतिरिक्तोद्येष्टेषुतात्येवानिहृत्तानि
 कांक्षानि २२ उदासीनव अर्जुनउवाच कैर्लिङ्गे
 स्त्रीनपुरागानेनार्निनीनोभवतिप्रभो किमाचारः
 कथंचेनानन्त्रीनपुरागवतिवर्त्तते २१ श्रीभगवा
 नुवाच प्रकाशंचप्रवृत्तिंचमोहमेवचपांडव नक्षे
 द्दिसप्रवृत्तानिननिहृत्तानिकांक्षानि २२ उदासी
 नवदासीनोगुरोयोनिविचात्यते गुरावर्त्तनइ
 त्येवयोवतिष्ठतिनेंगते २३ दासीनःगुराव्याति
 रिज... उदासीनवदासी
 नोगुरोर्द्वयकांक्षयाद्वारेणायोऽविचात्यतेगुरो

सस्यः स्वस्मिन्निर्णयः स्वात्मेकप्रियत्वेन न घटिरित्तं जन्ममरणादिसखदुःखयोः समवि
 ७३ तः पं. ३

गी. भा. क्षेत्राकार्येषु प्रकाशादिषु वर्तते इत्यनुसंधाय तू
 २३८ इति मन्त्रिण्येनैव चिन्तितं गुणः गुणाः विद्यते २३
 समदुःखसखदुःखसखयोः समविमर्शित्यर्थः त
 न एव समलोष्टाशमकाचनः तत एव तल्यप्रियाप्रि
 यः तल्यप्रियाप्रियाविषयः धीशुभ्रकृत्यात्मवि
 वेकज्ञाशतः तत एव तल्यनिंदात्मस्तुतिः आत्म
 निमनुष्यात्वाद्याभिमानकृतगुरागुराद्योस्तुति
 सिंदयोः स्वासंबंधेन तुल्याचितः तन्मय युक्तमम
 यमानयोस्तत्प्रयुक्तमिन्द्रारिपक्षयोराविमर्श
 धाम्भावादेव तल्यचितः मयादेहित्वप्रयुक्तस
 र्वाभिरित्यागी एवं ज्ञतः सगुणत्वात् न उच्यते २४।२५

तथैवं रूपगुणाभ्यये प्रधानहेतुमाहृतान्यंगुरो
 २४: कर्तारमित्यादिनो नो न प्रहस्यन्त्यात्मविवेकात्
 संधानमात्रेष्टानगुरागन्त्ययः प्राप्स्यन्ति तस्यवादि
 कालप्रवृत्तिविपरीतवासनावाधयन्त्यासंभवात्
 संन्ये समदुःखसुखैः त्वत्स्य हन्तुं न शक्नुते
 तत्र च लयाप्रियाप्रियो धीरस्तस्य निर्दात्मसंभुति
 २४ मां च यमाभ्योस्तस्य सुखो मित्रारिपद
 योः सर्वारंभपरित्यागि गुरागमीन्यस्य उच्यते
 २५ मां च यो व्यभिचारिणा भक्तियोगेन सेवते स
 गुरागन्त्यस्य मतीत्येतेन ब्रह्मभूयस्य कल्पते २६
 त्वं परमकारुणिकमाश्रितवान् सत्यजिताधिभव

क=

४३६
५५ ५५

५

गी.भा.
२३८

मित्रोऽप्येकां त्वविशिष्टमभक्तियोगेन यत्तेव
ब्रह्मात्मात्वादीकुर्यात्पदान्तीत्यब्रह्मज्ञपाय
ब्रह्मात्माय कल्पते ३६ हि शब्दो हि तोयसागरम
व्यभिचारिभक्तियोगेन सैविनोऽनस्य व्यभि
स्य ब्रह्मराजः प्रतिष्ठानप्याशाश्च न स्य धर्मस्याधि
त्वेन निज्यैष्वर्यस्य एकांतिवास्य सुखस्य वास
देवः सर्वगोपि तान्मूर्तिर्निर्गुणतत्त्वज्ञानि शत्रोऽप्य
स्य सुखस्येत्यर्थः यथापि प्राप्यत धर्मशब्दः
प्रापकवचनः न प्याहर्षोऽनिरयोऽप्राप्यरूपत्वेन
न हर्षादयमपि प्राप्यलक्षणाः एतदुक्तं भवति
एवमिदं हीहो वागुगमधीमममया दुःखमयो मया

दि

मेव ये प्रपद्यन्ते इत्यादि गुराणां न्ययस्य तत्पूर्वका
 दौरे प्रथमं भगवत्प्राप्तिनां च भगवत्प्रत्येकोपाय
 तथा प्रतिपादितत्वात् तदेवां त भगवत्प्राप्त्येको
 पायो गुराणां न्ययस्तत्पूर्वकब्रह्ममविश्वेति २७
 इति श्रीमद्भगवद्गीता विष्णुसंहिता ११
 तर्दृष्टो ध्यायः १४ क्षेत्रा ध्याये क्षेत्रक्षेत्रज्ञ
 योः प्रकृतिपुरुषौ योः स्वरूपं विशो ध्यविशुः प्रस्य
 परिच्छिन्नज्ञानैकाकासस्य जगत्तयोः प्रकृतिपु
 ब्रह्मरागो हि प्रतिष्ठा ह्यममृतस्य तस्या न्ययस्य च शा
 प्रतस्य च धर्मस्य सखस्यैकांशिकस्य च २७
 इति श्रीमद्भगवद्गीता सूर्यानिषत्सु ब्रह्मविद्यायां श्री

गी.भा. २४.

गशा स्वे श्रीकृष्णार्जन संवादे गुराणीतयोगोना
 बभूवर्द्धः सभूतयोः प्रकृतिपुरुषयोः स्वरूपं
 विशोध्य विष्णुस्य परिधिन्नसत्तेकाकारस्य।
 पुरुषस्यैव प्राकृतगुरा संगप्रवाहनिमित्तो देवा
 द्याकाभरपरिराजः प्रकृतिसंवंधोत्तदिरित्युक्तं
 तंतरेषाध्याये पुरुषस्य कार्यप्रोत्थायवस्यं प्र
 कृति संवंधो संगमूलो भगवतैव कृतं शजेत्काम
 गुरा संगप्रकारं सविस्तरं प्रतिपाद्यगुरा संगवि
 वर्तकं पूर्वकात्मया ध्यात्वा वा निष्प्रभया प्रकृति
 मूलतुर्त्तद्वदानी भजनीयस्य भगवतः संपत्ति
 रात्मवावद्भुक्तादिभूतिभूता मूलसत्त्वरूपं

रा =

पुरुष

माखिलहियप्रत्यनीककल्याणोक्तानामनया ।
 न्यूनोक्तवैराग्यसिद्धान्तनीयस्यपुरुषो नमत्वं ।
 कर्तुमारभते तत्रतावदसंगरूपशस्त्रछिन्नबंधात्त
 राख्यविभूतिं कर्तुं श्रेयः रूपबंधाकारेण वित्त
 तमचित्परिरागमनिशेयमेषस्य हृदयः स्वस्व
 यतयंसंसारख्यमेषस्य मूर्ध्नि मूलमधः शास्त्रम
 व्ययं वाहुयं नः ऊर्ध्वमूलोर्वाक् शारवः सोमस्यः
 सनातनः ऊर्ध्वमूलमर्वाक् शारवं हृदयो वेदसप्र
 मीत्याद्याः सर्वलोकोपरि निविष्ट चतुर्मुखवादि
 त्वेन नस्य ऊर्ध्वमूलमपृथिवीति वासि सकल न
 रपशुमृगपक्षि वृक्षमिवीटपतंगस्य वरांततया

गी. भा.
२४१

धः शाखसं सम्यक्ज्ञाने दयान्त्रा कप्रवाहस्तु
पेशा धेद्यविताव्यत्वं यस्य चाप्यर्पस्य चंदं
सि यार्गान्नाहुः चंदं सि शुतयः वायव्यं शेन
मासा मेम न्निकामः ईद्रागवमेका द्वाकपालं
निर्वर्त्तेर श्रीभागवानुवाच ऊर्ध्वमूलमधःश
खमममस्यं प्राहु रव्यं चंदं सि यस्य परार्गति
मर्त्तवेदसर्वे पणिरग्रह प्रवृत्त्यतावन्मात्रिभूत
सि यार्गिणा दिनैः काम्यकर्मभिर्विज्ञेयः संसार
वृत्तशतिचंदं स्येव यस्मादि पत्रोर्हि वृत्तो वर्द्धते
यस्तमेव ममस्यं वेदसर्वेदविनवेदो हि संसार
वृत्तश्चेदो पायो मेदश्चे वृत्तस्य स्वरूपज्ञानये

दतोपायज्ञानोपयोगिनिवेदंविदित्युच्यते
 १ नस्यमनुष्यादिशास्वस्यवृक्षस्यनत्क।
 मृद्वानोपर्यध।शाखाः पुनरपिमनुष्यपक्षा
 दित्त्वैराप्रसृताभवंतिऊर्ध्वं च गंधर्वयक्षदेवा।
 दित्त्वैराप्रसृताभवंतिऊर्ध्वं च गंधर्वयक्षदेवा।
 होः सप्तदिग्भिः प्रवृद्धाः विषयप्रवालाः कथमि
 त्यत्राह संधश्चमूलान्यनुसंज्ञानिकर्मानुव
 धीनिकर्मानुवधानुवधानिमूलान्यधोमनुष्या।
 लोकेचभवतीत्यर्थः मनुष्यत्वावस्थायांकृते
 हि कर्मभिरधोमनुष्यापक्षादेव ऊर्ध्वं च प्रसृताशा
 खत्वमिति यप्येदं रूपं निर्दिष्टं न ज्ञेया संसारिभि

मनुष्यलोके जललोक मूलस्य वृक्षस्य मनुष्यापक्षा
 ऋषो मनुष्यलोके वपुला न्यनुसंज्ञानि च कर्मानुव

गी. भा. अधोर्द्ध प्रसृतास्तस्य शारवा गुणप्रवृत्तविष्य।

२४१ यप्रवाताः अधश्च मूलान्यनुसंभतानि कर्मानु
बंधीनि मनुष्यलोके २ नरूपमस्येदत्तयोपल
भ्यतेनां ज्ञोत चादिर्न च संप्रतिष्ठा अश्वत्थमेनं
सुविस्मृतमूलमसंगं शस्त्रेण दृढेण धित्वा ३
रूपलभ्यते मनुष्यो हं देवस्य पुत्रो हं यज्ञदत्तस्य
पिता तदनुरूपपरिग्रहश्च इत्येतावन्मात्रमुप
लभ्यते तप्यास्य वृद्धं स्यान्नो विना शोषिगुण
मयभोगेष्वसंगकृत ३ तिनोपलभ्यते तप्यास्य
गुणसंग एवादि रिति नोपलभ्यते अस्य प्रति
ष्ठावान्मान्मान्यमानाभिमान इति नोपलभ्यते

प्रतिनिधित्वास्मिन्नित्येनमुक्तप्रकारं३५
 विरूढमूलं स्रष्टुविविधरूढमूलमप्यस्यसम्य
 कज्ञानमूलं तद्वद्वेदुगुसामयभोगासंगारेव
 तत्रास्त्रेराधिना नतोविषयासंगारेनो॥
 सैन्यदं परिमार्गितं न सत्वेदं परिमार्गितं
 ता भूयो नानिवातं नोक्तं यमनादिवा तप्रवृत्तो
 गुणामयभोगास्तन्मूलं च विपरीतज्ञानं नि
 वृत्तं नैव इत्यत्राहतामिति कृतातादिविद्वत्तयेन
 मेवचा च कृत्तस्यादिभूतमयाध्यक्षेण प्रक
 तिस्तुत्येन सचराचरं अहं सर्वस्य प्रभवेभ्यः
 सर्वप्रवर्तनं नान्यपरतन्ता न्यत्किंचिदसिध

गी. भा.
२४३

तं जयेत्पुनरिह पुनराप्यं पुरुषं न मेव शरणां प्र
पद्यिष्यामि कुरुत्तस्य स्व कुरियं गुं शर्मय संग
नतः पदं तन्त्यरि मार्गि नं ध्यं यास्मि नाना मति
वर्जं निभूयः न मेवाद्यं पुरुषं प्रपद्ये यत्नः प्रवृत्तिः
प्रसृता पुराराणी ४ प्रवृत्तिः पुराराणी पुरातनी
प्रसृता उत्तं हि मयेव पूर्वमेतत्त देवी होवा ३१
सामदी मम मायां प्रत्यया मामेव यो प्रपद्ये मे
माया मेतां न रं निजै इति प्रपद्य यत्नः प्रवृत्तिश्चि
वापाठः न मेव चाद्यं पुरुषं प्रपद्ये शरणां प्रप
गम्य शनियत्नः प्रसृता न निवृत्त्या देहं कुरुत्तस्यै
तस्य स्या धन भूत पुराराणी प्रवृत्तिः प्रसृता पुरा

तन्नातां मुमुक्षुरागं प्रवृत्तिः पुरा रानी पुरा तन्ना मु
 मुक्षु बोधे शरणा मुपगम्य निर्मुक्तबंधाः संजा
 ना इत्यर्थः ४ एवं मग शरणा मुपगम्य निर्मा
 नमो हा निर्गतमानमो हा अनात्मन्यात्माभिः
 मात्मा हि नाथिन संग देवाः नित्यं सुखात्मात्मात्मा
 संगो रत्ना देवाः अध्यात्मनित्याः आत्मनिय
 हानं नदध्यात्मं आत्मज्ञाननि रत्नाः वितितृता
 स्तदितरकासाः सुखदुःखसंज्ञैश्च द्वैर्विमुक्ताः
 अमृताः आत्मानात्मस्वभावज्ञाः तदव्ययं पदं
 गच्छन्ति अतवाचिज्ञानावाकारमात्मात्मात्मावर्तिष्ठि य
 तं प्राप्नुवंति मां शरणा मुपगतांतां मन्त्रसादादे

गी. भा. वेत्तरसर्वां प्रवृत्तयः सशकाः सिद्धिपर्यन्तान्वन्ती

२४४ त्वमर्थः ॥ तदात्मज्योतिर्न सद्यो नासद्यतिनश

शांकोत्तपावकाश्च यद्वाह्यपुनः सनिवर्ततेतस्य

संधामपरमं गोतिः मम मदीयं आदित्यादीना

मपि प्रकाशवात्तेतास्य परमेत्वं निर्माणा यो हो

जितसंगदोषाश्च ध्यात्मानित्या विनिवृत्तकामाः

३ इदं विमुक्तमस्मदुःखसंसारं च त्वमृताः स

दमव्ययं तन् ॥ नतज्ञासद्यते सूर्यो न शशांको

वपावका यद्वाह्या न निवर्तते तद्गामपरमं मम

६ ममेकांशो जीवलोको जीवभूतः समञ्जनः

३ मः कस्यानीतिप्रकारिप्रहृमिस्योमि कार्यति ९

म

आदित्यादीनां ज्योतिर्विश्रंशेन ज्ञानज्योतिर्यथा
 काशकानि ज्ञानस्य वहिः सर्वस्य प्रकाशं वा स्वाति
 तज्ज्योतीर्विविधयेन्द्रियसंबन्धाविरोधितमोनिर
 सन्नद्विरोधोपकारकाणि अस्य प्रकाशकत्वेन त
 स्य परमत्वं ६ ३ त्वमुक्तस्वरूपमज्ञानमज्ञानं प्रमा
 दतत्कश्चिदनादिकर्मस्वैपाविधावेव न निरोहि
 तस्वरूपो जीवभूतो जीवलोके वर्तमानो देवम
 नुष्यादिप्रकृतिपरिरामविशेषशरीरस्थो
 निमतः व्यष्टांतीन्द्रियारिाकर्षणिकाश्चित्त्वं
 ५४ तत्तमार्गेण स्यादविद्यायामुक्तं रूपेणाव
 ५५ तिष्ठते जीवभूतस्त्विति संकुचितज्ञानः कर्मलब्ध

रु

गी. भा.

२४५

प्रकृतिपरिराग म विषेयस्य प्रसिद्धस्थिता नि
द्वियायैरिणं मयः ब्रह्मा नामी प्रसक्त नि कर्मानु
गुरामि नस्तन्य कर्कस नि ७ य शरीर प्रसा प्रो
निय स्या शरीरा दुत्क्रामानि यत्रा यमिन्द्रिया ५
राग मीश्वरः एतान्तीन्द्रियाणि भूतसूक्ष्मेः १
सहगृहीत्वा संपानि वायुगं धानि वाशया १
न यथा शरीरं यदवा प्रो नित्यं यथा पुनः प्रो न
नीश्वरः गृहीत्वैतानि संयानि वायुगं धानि
वाशयान् ८ प्रो ब्रह्मदुःस्पर्शनं च रसनं च
रागमेव च आधिष्ठाय मनश्च यं विषयानुप
सेवते ९ उक्त्रा मंनं स्थितं वापि भंजनवा ११

सागान्वितं विमृष्टानां पश्यन्ति पश्यन्ति ज्ञान
 चक्षुषः १० वा युंस्तु संपदन कस्तु रिक्ता घाश
 यात तत्स्थानात्सूदमावयवैः सह गंधान्दही
 त्वान्यत्र संयानिततद्दक्षिणार्थः ८ एतानि मतः
 वक्ष्यामीति दिग्गणिः अग्निः सूर्यः सृष्टीः सृष्टिः सूर्यः
 वत्पुनः गुराणां निरुत्वात्तच्छब्दादीन् विषयानुप
 सेवते उपभुंक्ते ८ एतद्गुणान्वितं सत्त्वादिगुण
 मयप्रकृतिपरिणामविशेषमनुव्यत्वादिसं
 स्थानपिंडे संसृष्टं पिंडविशेषादुत्क्रामंनं पिंडं
 विशेषेण स्थितं वा गुराणामस्यान्मुंजाते वा कदाचि
 दपि प्रकृतिपरिणामविशेषमनुव्यत्वादियिंडादि

गी. भा लक्षणांस्तानैकाकारविष्णुदानानुपपश्यन्निविमू
 २४६ टाः मनुष्यत्वादिपिंडाकासन्मभिमानिनः ता
 नचक्षुषास्तु पिंडान्मविवेकाविषयेज्ञानवर्जः स
 र्वावस्थमप्येतदविविक्ताकारमेवपश्यन्ति १.
 मत्प्रपत्तिपूर्वकं कर्मयोगादिषु यत्नमानास्तो
 निर्मलांतःकराण्योगिनो यो गारव्येन बहु
 ध्यात्मनि शरीरे वस्थितमपि शरीरे तद्विचिंत्येन
 रूपेणावस्थितमेतं पश्यन्ति यत्नमाना अप्यकृता
 त्मानो मत्प्रपत्तिविरहिणस्तत एवासंस्कृत
 मनसः तत एवाचेतसः आत्मावलोकनसमर्थ
 चेन्नो रहितानैनं पश्यन्ति एवं रक्त्विचंद्रादीनामिंद्रि

स्वाजीवात्माव

यसन्निकर्षविरोधिसंनमानिरसनमुखेनोद्दिष्टा
उग्राहकतया प्रकाशकानां ज्योतिष्मत्ता मयि
प्रकाशकं तानं ज्योतिरात्मा मुक्तावस्थं स्वयं भ
गवद्भिर्भूतिरित्युक्तं ११ तद्भामपरमं मम ममे
वां शो जीवलोको जीवभूतः सत्त्वाननः इति उदा
नीमचित्परिरागमविशेषमादित्यादीनां ज्योति
ष्मत्तां ज्योतिरापि भगवद्भिर्भूतिरित्याह आरवि
तस्य जगत्तोभासकं तेषां मादित्यादीनां यत्तेज
स्तन्मादीयं तेनैस्ते राराधित्वेन मया तेभ्यो दत्तमिति
विद्मि १२ एतद्विव्याश्रयभूतधारिराया धारकत्व
शक्तिर्मदीयेत्याह अहं एतद्विवीमाविश्रयसर्वाणि

गी. भा. भूतान्योजसाममाप्रतिदेहसामर्थ्येनधारया
 २४९ मि पुष्पामीति तथाहममृतरसमयः सोमोभूत्वा
 सर्वोषधीः पुष्पामि १३ अहंवैष्वातरोभूत्वा प्राणिनां देहमाधितः
 यत्ततो योगिनश्चेतं पश्यन्त्यात्मन्यवस्थितं
 यत्ततो पृकृतात्मानोनेतं पश्यन्त्यचेतसः
 ११ यदादित्यगन्तंने योजगद्गासयतेस्वितं यच्च
 द्रुमासि यच्चान्नातनजावाद्द्रुमा मक १२ गामा
 विश्वचभूतानिधारयाम्यहमोजसा पुष्पा
 मिचोषधीः सर्वाः सोमोभूत्वा रसात्मकः
 १३ अहंवैष्वातरोभूत्वा प्राणिनां देहमाधितः
 प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नचक्षुर्वि १४

सूत्रा सर्वेषां प्राणिनां देहमाश्रितस्तैर्भुक्तिं भक्ष्य
 भोज्यते च चोष्यात्मकं चतुर्विधमन्नं प्राणाया
 नव्यान्निभैदसमायुक्तः पचामि अन्नपरमपुरुष
 विभूतिभूतो सोमवेष्टानरोऽग्रहं सोमो भूत्वा वै
 श्वानरो भूज्जेति १४ तन्मासात्ताधिकररायन
 निर्दिष्टो जगोऽस्य सर्वस्य भूतजानस्य परमपुरु
 षसात्ताधिकरराय निर्दिष्टे प्रयेहेऽमाहृतयोऽ
 मवेष्टानरेणाः सर्वस्य भूतजानस्य सर्वं तन्प्रवृत्ति
 मूलतानोदयदेशे हृदिसर्वं यत्संकल्पेन निय
 मन्नग्रहमात्मतया सन्निविष्टः स प्याहुः शुभ्रयत्र
 मन्तः प्रविष्टः शास्त्राज्जनानां सर्वज्ञायः पृथि

गी. भा.
२४८

व्यांतिष्टन्य आत्मानिति युत्रित्याद्याः अतोम
नः सर्वेषां स्मृतिर्जायते स्मृतिः पूर्वाभूत
विषयानुभूतसंस्कारमात्रजं ज्ञानं इंद्रियलिं
गागमयोगोवस्तुनिश्रयः सोपि सन्न एवापो
हनं ज्ञाननिवृत्तिरित्येवम् आपो ह्यं मोहनं
वाहु होवाहु एव चेति स्मृतेः ऊहोनाम इदं
प्रमाणाभित्यक्तवार्तिर्ज्ञानं हन्तीति प्रमाणाप्र
वृत्त्यहंता विषयसामग्र्यादिविज्ञापराजन्तं
प्रमाणातुग्राहकं ज्ञानं ऊहोनामभितर्कः तच्च
मत्त एव वेदश्च सर्वैरहमेव वेद्यः अतो विषयस्य
परैः सर्वसाधारण्यदिसन्निविष्टो मत्तः स्मृतिर्ज्ञा

नमपोहनंचवेदैः असर्वैरहमेववेद्योवेदांगकृद्दे।
 दविदेवचाहं १५ द्वाविमौपुत्रयोलोकेक्षारश्चा-
 क्षारमेवचक्षारः सर्वाणिभूतानिकूटस्योक्षारोऽय-
 ने १६ अपिसर्वैर्वेदैरहमेववेद्यः देवमनुष्यादि-
 शदैर्जीवानामेववेदांगकृद्देद्यान्वामिदंयमीत्युक्तं
 यजेन्नित्येवमाप्तीनांमत्तः फलंफलोहिसर्ववेदा-
 पर्यवस्यंतिअंतकृत्फलदाज्ञवेदोदितफलस्य
 प्रदाज्ञाचाहमेवेत्यर्थः तदुक्तं पूर्वमेवयोषोषया
 तनुभक्तः प्रयार्चितुमिच्छतीत्यारभ्यसमन्तेचत-
 तः कामान्मयेवविहितानितिअहंहिसर्वयज्ञानां
 भोक्ताचप्रभुरेवचेत्तिवेदविदेवचाहंवेदविद्याह।

गी. भा.
२४८

मेव एवं म द मि धा यि तं वे दं अ ह मे व वे द इ त्तो न्य ।
प्या यो वे दा र्थं ब्रू ते न स वे द वि दि न्य मि प्रा यः
१५ अ न्नो म न्न ए व स र्व वे दानां सा र म र्थं ष्ट रा उ
त्तर आ त्तर ए व चे नि द्वा वि मो य लो के पु रु षो
प्रा प्ति तौ त त्तर दार श द्वा नि र्दि ष्टः पु रु षो जी व श
ब्दा मि व ल्प ती यं ब्रा ह्मा दि स व प र्य त दार सा स च
भा वा चि त्सं सृ ष्ट स र्व भू ता नि अ त्ता चि त्सं स ।
गे को पा धि ना धि पु रु ष इ त्ये क त्व नि र्दे शः अ
त्तर श द्वा नि र्दि ष्टः कू ट स्यः अ चि त्सं स र्गा वि युक्तः
स्वे न रू पे षा वा स्थि तौ भु क्ता त्मा स त्व चि त्सं स र्गा ।
भा वा न्न अ चि त्स रि रा ग म वि शो ष ब्रा ह्मा दि वे ज्ञा

धारणो न भवतीति कूटस्थ इत्युच्यते अत्राप्ये
 कत्वे निर्देशो विद्विद्योग उत्तमः पुरुषस्त्वन्त्यः पर
 मात्मेत्युदाहृतः यो लोकत्रयमाविश्य विभक्त्य
 मय ईश्वरः १७ रूपैकोपाधिनाभिहितः सर्वमनादि
 काले मुक्तनैक एवमयोक्तं ब्रह्मो ह्यतस्तत्परा मद्भा
 वमागताः समसाधर्म्यमागताः सर्गेऽपि नोपजायन्ते प्र
 लये न व्यप्यति चेति १८ उत्तमः पुरुषस्तत्ताभ्यां क्षरा
 क्षरशब्दनिर्दिष्टाभ्यां बद्धमुक्तपुरुषाभ्यामन्त्यः अ
 प्यन्तिरभूत्ता परमात्मेत्युदाहृतः सर्वास्तस्मिन्निबुध
 परमात्मेति निर्देशादेव ह्युत्तमपुरुषो बद्धमुक्तपुरु
 षाभ्यामप्यन्तिरभूत्त इत्यवगम्यते कथं लोकत्रय

ग्री. भा.
१५.

तत्र
माविश्यविभर्त्यव्यय ईश्वरः लोकानिलोकः तत्रयंलो
कत्रयं प्रचेतनं संस्पृष्टचेतनो मुक्तश्चेति प्रमाराणां देव
गम्यते तत्क्षणे यस्मात्तन्मया विमर्तिसत्तस्माद्वा
प्याद्भर्तव्याच्चा प्यंतिरभूतः इति श्रोक्ता लोकाश्च व्याद
प्यंतिरभूतः यतः अतो व्यय ईश्वरश्चाव्यय स्वभावो
हिव्ययात् स्वभावाद्चेतनाभूतात्संबन्धेन तद्गुणस्य रि
राश्च तस्मादचित्संबन्धयोग्यतया पूर्वसंबन्धिना
मुक्ताच्चाप्यंतिरभूत एव तस्य लोकत्रयस्येश्वरः
इति नव्या तस्मादप्यंतिरभूतः १७ यस्मादेव मुक्तैः
स्वभावैः क्षरपुरुष यस्मान्क्षरमजीतो ह मक्षरा
पि चोत्तमः अतोऽस्मि लोके वेदे च प्रथितः पुरुषोत्तम

मः १८

मतीतो हंश्च दरा नृतादप्युक्ते हंतु भिरुत्कृष्टतमः अतो हं
 लोको वेदे च पुरुषोत्तम इति प्रथितोऽस्मि वेदा पर्यवहो
 कना लोकरति स्मृतिरिहो च तेऽप्रतो स्मृतौ चेत्यर्थः
 प्रतो तावत् परं ज्योतीरूपं संपद्यस्वेन रूपेणाभिनि
 ष्यद्यते सोमनः पुरुषः स्मृतौ च अशावतोरपुरुषो
 तम इत्युक्तादि मध्यात्तमजस्य विद्यो रित्यादौ १८
 एवमुक्तेन प्रकारेणा पुरुषोत्तमं मामसंमृष्टं जानाति
 दरा हं पुरुषाभ्यामव्ययस्वभाव नयाच्चापनभ
 रणोऽप्यर्थादियोगेन किं जानाति योजानाति सर्व
 वित् मत्मान्पुपाय नयाय द्वेदित्तव्यं न त्सर्वं वेदमज
 ते मां सर्वं भावेन ये च मत्मान्पुपाय नयाय मद्भजन १

गी. भा.
२५१

प्रकारनिर्दिष्टास्तैश्च सर्वैर्भजनप्रकारैर्भजते सर्वैः
मद्विषये वेदनेर्ममया प्रीतिर्यच्च भगवत्सर्वमद्वि
जनेर्मद्विषये रुभयविधा सा प्रीतिरनेन वेदने
न जायत इत्येतत्पुरुषोत्तमत्वे वेदनं पूजयति
१९ इत्थं भगवत्पुरुषोत्तमं प्रतिपादयन् सर्वं वागु
ह्यं तां गुह्यं तममिदं शास्त्रं त्वमनघ तया योग्य
तम इति कृत्वा मया न विनोक्तं एतद्गुह्यं बुद्धिमान्स्या
यो मामेवमसूये जानाति पुरुषोत्तमं स सर्ववि
द्भजति मां सर्वभावेन भारत १८ इति गुह्यं तमं शा
स्त्रमिदं मुक्तं मया तच्च एतद्गुह्यं बुद्धिमान्स्यात्कृत
कृत्यं भारत २० इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु

ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे ९
 रुचो नमयोगो नाम पंचदशोऽध्यायः १५ नृत्त
 कृत्यश्च मां प्रपन्नो पादेयबुद्धिः सा सर्वा ज्ञानास्या
 न्नपद्यते न कर्तव्यं न च सर्वकृतस्यादित्यर्थः अ
 नेन श्लोके ज्ञानं नरोक्तं ९ रुचो नमविषयज्ञानं शा
 स्त्रं ज्ञान्यमेवैतत्करोति नलसाक्षात्काररूपमित्यु
 च्यते अचिन्मिश्रादिभ्युद्भाच्च चेन्नान्त्युरुचो न
 मः व्यापनाद्भ्रयात्तत्त्वाम्यादित्यः पंचदशोदितः
 २० इति श्रीमद्भगवानुजविरचिते श्रीमद्गीताभा
 ष्ये पंचदशोऽध्यायः १५ अनीनेनाध्यायत्रये
 शांप्रकृतिपुरुषैर्विभक्तयोः संस्पृष्टयोश्च या

श्री.भा. ध्यात्वात्संसर्गवियोगयोश्चगुरासंगतद्विपर्य
 २५२ यहेतत्त्वसर्वप्रकारेणावस्थितयोः प्रकृतिपुरु
 षयोर्भगवद्विभूतित्वं विभूतिमत्तो भगवत्तो विभू
 तिभूतादविद्वत्तनः विद्वत्तनश्च ब्रह्मभूतो भय
 रूपादव्ययत्वं व्यायतनभरणा साम्ये च यन्निरत
 या पुरुषोत्तमत्वेन या ध्यात्वात्संसर्गवियोगयोश्च
 मुक्तस्यार्थस्य शास्त्रवश्यात्तां वक्तुं शास्त्रवशात्तद्वि
 शीतयोर्देवास्त्वरर्वाद्योर्विभागं ३ दृष्टानिष्टवियोगसंयो
 गरूपस्य दुःखस्य हेतुदशतिजं भयं तन्निवृत्तिरभयं
 सत्त्वसंशुद्धिः सत्त्वमंत्रः करणं सत्त्वस्यान्नः करणं
 स्य रजस्तमोभ्यामस्पृष्टत्वं तानयोगव्यवस्थिति

प्रकृतिवियुक्तात्मरूपविवेकनिष्ठादानं न्यायात्
 तदधनस्य पत्रे प्राप्तिपादनं दमः मनसो विषयो न्युत्तुं
 निवृत्तिरसंशीलनं यत्तं फलाभि संधि रहित भगवत्
 सधनरूपमया यथा घनयुक्तं स्वाध्यायः स विभू
 ने भगवत् सत्तदा सधनप्रकारस्य च प्रतिपादकः कृते
 स्त वेदमनुसंधाय वेदाभ्यासे निष्ठातयः कृच्छ्राद्याय
 तां द्वादशयुपवासादेर्भगवत्प्रीत्यान कर्मयोग
 तायादनस्य कौरां आर्जनं मन्त्रोवाक्कायकर्मरुतिना
 मेक निष्कृता यरेषु अहिंसा परपीडा वर्जनं सत्यं य
 पारद्व्यार्थ गोचरभूतहितवाक्यं प्रकृतं धर्मरपीडाफ
 चित्तविकाररहितत्वं न्यायः आत्महिंसा प्रत्यक्षात्

मीः भा.
२५३

परिश्रमविमोचनं शान्तिः इन्द्रियाणां विषयप्राप्त
शान्तिनिरोधसंशीलनं च वैशुक्तं प्रयत्नकरवाक्यम्
तिवेदनाकरणां दयाभूतेषु दुःखैः स हि स्थितं
लोलुपं च लोलुपं मिनिवापाठः विषये शुनिस्पृहत्वं
मित्यर्थमार्दवं च काठित्यं साधुजनविशेषानर्हत्वे
त्यर्थः ह्रीः अकार्यकरणा लज्जाश्चापलं गृहीतनि
यमं श्रीभगवानुवाच अभयं सत्त्वसंशुद्धित्तनियो
मव्यवस्थितिः दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप
आर्जवम् १ अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपे
शुनं दयाभूतेषु लोलुपं मार्दवं हीरचापलं १
तेजः क्षमा धृतिः शौचमदोहो नान्निमानिता

भवन्ति संपदं देवीमभिजातस्य भारत ३ विषयस
 त्रिधा वचपलत्वं तेजः दुर्जनैरतमिभवनीयत्वं क्षमा
 परनिमित्तपीडानुभवे पित्तप्रतिचित्तविकारहित
 तद्धतिः महत्यामय्यापदि कृत्यकर्तव्यतावधारणां शौ
 चं वात्स्यानः कुराणां कृत्ययोग्यतां शम्भूयाश्च दो
 हः परे व्युत्परोधः परेषु स्वच्छंदकृतिनिरोधरहितत्व
 मित्यर्थः अतिमानितास्यानेगर्वातिमानित्वं तद्गहि
 तत्ता एते गुराणां देवी संपदमभिजातस्य भवन्ति देवसंघे
 तो देवी देवा भगवदाज्ञानुवृत्तिशीला स्तेषां संपत्सा च भग
 वदाज्ञानुवृत्तिरेवतामभिजातस्य तामभिमुखीकृत्य
 जातस्य तामभिवापितं जात्रस्य भवन्तीत्यर्थः ॥२॥३॥

वृ=

गी० भा २५४ दंभो धर्मिन् विरव्यापनाय धर्मनिष्ठानंदर्पः कृत्या १
 कृत्याविवेककरो विषयादुभवनिमित्तोऽस्य अभिमानः हर्षः =
 तः स्वविद्याभिजनादुगुरोऽभिमानोऽभिमानः क्रो
 धापरपीडाफलचित्तविकारः पारुष्यसाधना १
 मुद्देगकरस्वभावः अज्ञानपरापरस्वकृत्याकृत्या १
 विवेकः एतेऽस्वभावा आसृरीसंपदमभिजानस्य भ
 वंति आसृरीसंपदमभिजानस्य भ
 दाज्ञानद्विनिरूपासंपदमभिजानस्य भ
 न्निक्मेरा मन्त्राग्नये भवतीत्यर्थः आसृरी मदा
 ज्ञानिद्विनिरूपासंपद दंभो दर्पोऽभिमानश्च क्रोधः
 पारुष्य एव च अज्ञानं चाभिजानस्य पार्ष्वसंपद

मासुरी ४ दैवासंपद्विज्ञायनिवंधायासुरी मजा
 मांशुचः संपदं देवीमभिजान्नोसिपांडव ५ द्वौम्ह
 नसर्गोलोकेस्मिन्देवआसुरएवच देवोस्तिरश वि
 प्रोक्तआसुरं वाप्यमेष्यरा ६ त्रिवंधायभवानि
 म्रयोगानिप्राप्तयेभवन्तीप्यः एतश्चुत्वास्वप्रकृ
 त्पानिर्झरणादतिभीतायाजुनायेवमाहमाशुचः
 शोकंकृथाः त्वत्तदैवीसंपदमभिजान्नोसिपांड
 वधार्मिकाग्रेसरस्याहियंडोस्तनयस्त्वामिन्याभि
 प्रायः ५ आस्मिंलोकेकर्मकाराराणांभूतानांसर्गो
 द्वौदिविधौदैवआसुरश्चसर्गः उत्पत्तिः प्राचीन
 प्रयाययापस्त्पकर्मवशाद्भगवदासानुवृत्तिर्नादि

गी.भा.

२५५

परीतकरणाद्योन्यनिकालएवविभागेनभूतान्य
न्यद्यनइत्यर्थः नत्रदेवसर्गाविस्तरशः प्रोक्तः दे
वानांमदात्तानुवृत्तिशीलानां इत्यनिर्यदाच्चास्ते
रणार्थः सन्नाचारः कर्मयोगशानयोगभक्ति
योगरूपोविस्तरशः प्रोक्तः असुराणां सर्ग
श्रयदाचारकरणाद्यस्तमाचारमेष्टराउमन्सका
शाष्टराउ ६ प्रवृत्तिनिवृत्तिचाम्पुदयसाधनमो
त्तसाधनंचवेदिकधर्मनासुरान्विदुः नजानन्ति
नशोचंचवेदिककर्मयोगपन्थंशास्त्रासिं प्रजन्वा
ह्यमाभ्यन्तरंचासुरेषुनविद्यन्तेनापिवाधारेण
संन्यन्तेषु शोचयेताच्चारणासंध्यावंदनादिज्ञा
दासमंरं

वाचारे

प्रवृत्तिचिन्तनविद्वज्जनानाविदुरासुराः नशो
 चंतापिचाचारो न संन्यतेषु विद्यते ७ असंन्य
 मप्रतिष्ठते जगदादुरनीश्वरं अपरस्परसंभ्रमं कि
 मन्यन्तामहेनकं ८ यत्ते सोपिन विद्यते यथोक्त
 संध्याहीनोऽपि निर्निमित्तमिति तत्प्राप्तं च तेऽप्युत विद्य
 ते संन्ययप्राप्तं भूतहितरूपभाषणं तेऽप्युत विद्य
 ते ९ किंच असंन्यजगदेतत्संन्यशब्दनिर्दिष्टं ब्रह्म
 कार्यतया ब्रह्मात्मकमिति नाहुः अप्रतिष्ठतया
 ब्रह्मवशात्तिष्ठितामिनिवदन्ति ब्रह्मण न ते न धत्ता
 हिंसायि वीर्यालोकां विभर्ति न प्योक्तं ते न धात्रां
 गवयैराशिरसा विधत्तामहे विभर्ति मां लोका

गी. भा. नां स देवा सुर मानुषी च नीच चरं स न्य संकल्पेन ।
 २५६ परब्रह्मणा सर्वेष्वरेयामयेवानियमिन्नं न वर्दति
 अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते इत्युक्तं वदं
 दि चेवं अपरस्परसंभूता किमन्यत्र योषित्युक्तं योः
 परस्परसंबन्धेन ज्ञातमिदुष्यपश्चादि जगत्पलभ्यते दंमः
 अनं कंभूतं किमन्यत्र पलभ्यते किंचिदपि तोष
 लभ्यते इत्यर्थः अतः सर्वमिदं जगत्कामहेतु क
 मिनि ८ एतां दृष्टि मवष्टभ्या वसं वानष्टा न्मत्तः
 अदृष्टे हानि रिक्तात्मनः अल्पबुद्धयः सृष्टवद्भेय
 भूते देहे शान्ते न देहव्यतिरिक्त आत्मानोपल
 भ्यते इति विवेक कुशलाः उग्रकर्माणां सर्वेषां हि

सकाः क्षयाय प्रभवन्ति ८ दुःपूरंदुःप्रायविषयंका।
 ममाश्रित्य नान्निद्राय विषयाय मोहादज्ञानाद
 स एतादृष्टि मवष्टभ्यनयात्मानो लपबुद्धयः
 प्रभवन्त्युग्रकर्माणाः क्षयाय जगत्तोहिताः ८
 काममाश्रित्य दुःपूरंदंभमात्मन्विताः मोहाद् दा
 हीत्वा सङ्ग्रहान् प्रवर्तन्ते शुचिवृत्ताः ९ चिन्तामप
 रिमेया च प्रलयान्तामुपाश्रिताः कामाण्यभो
 गपरमा एतावदिनिनिश्रिताः ११ इहान्त्र
 त्यायग्रहीता सत्परिग्रहान् गृहीत्वा अशुचिवृ
 ताः अशास्त्रविहितव्रतयुक्ताः दंभमात्मदान्वि
 ताः प्रवर्तन्ते १० अथ प्योयासुरवचिन्तामपरिमे

गी. भा. यांचापरिच्छेद्याप्रलयकृत्तानां प्राकृतप्रलया
 २५७ वधिकालासाध्यविषयाभ्युपनिष्ठाः न तथा ।
 कामोयभोगपरमाः कामोयभोगएवपरमः ७
 रुषापर्यतिमन्वानाः एतावदिति निश्चिन्ताः २
 नोधिकः पुरुषौपर्योतविद्यतइतिसज्जानतिश्च
 याः ११ आशापाप्माशतैर्वद्वाः आशाख्येया ।
 शशतैर्वद्वाः कामक्रोधयस्यरागाः कामक्रोधे
 कतिष्ठः कामभोगार्थमन्यायेनाप्यसंचया
 त्यनीहन्ते १२ इदंक्षेत्रपुत्रादिकंसर्वमयामत्सा
 मर्थ्यततव्यनादृष्टादिष्टं संचमभोरथमहमेव
 प्राप्स्येनादृष्टादिसाहित्यस्तसामप्यलब्धमिदं

ना

नमोस्ति इदमपि पुनर्मे भजन्नामर्थ्येन भविष्य ॥
 ति १३ असौमया हतः अपरानपि शत्रून् अहं
 रोधीरश्च हनिष्ये किमत्र मंदधीभिः दुर्बलैः परिक-
 ल्पितेनादृष्टादिपरेकरेणानया चेश्वरो हं स्वा-
 धीनो हं मन्त्रिणां च नियन्ता अहं भोगी संज्ञे एव स्व=
 भोगीनादृष्टादिभिः सिद्धो हं स्वतः सिद्धो हं आ-
 शापाशशत्रैर्वद्धः कामक्रोधपरायणाः इहंते
 कामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् १२ इद-
 मद्यमया लब्धमिदं प्राप्स्येमनोरथं इदमस्ती-
 दमपि मे भविष्यति पुनर्दत्तं १३ असौमया हतः
 शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ईश्वरो हं भोगी सिद्धो

गी. भा. हंवलवानपि १४ आढोभिजनवानस्मिकोन्यो
 २५८ स्तिसदृशोमयायदयेदास्यामिमोदिष्यइत्य
 ज्ञानविमोहिताः १५ नकदाचिददृष्टादेः तप
 स्वनएववलवान्स्वनएवस्वरवी १४ अहस्वन
 आढोभिजनवानस्मिस्वनएवोन्नमकुलेप्रस्तुतो
 स्मिअस्मिन्लोकेमयासदृशः कोन्यः स्वसाम
 प्यलब्धसर्वविभवोविद्यतेअहस्वयमेवयाग
 दानादिकंकर्तृशक्वामित्यज्ञानविमोहितो
 मन्यते १५ दृष्टाईश्वरादिसहकारमतेस्वेनैव
 कर्तृशक्वामित्तिकृत्वाएवंकुर्यामेतच्चकुर्यामन्य
 चकुर्यामित्याद्यतेकचितविभ्रान्ताएवरूपेणामो

हजालेनसमावृत्ताः कामभोगेषु प्रकर्षेया सक्ताः
 मृधेमृधेमृत्ताश्चो नरके यजन्ति १६ आत्म
 नैव संभावित्वा आत्मनैवात्मानं संभावयंतीत्य
 र्थः सत्त्वाः परिहरांमिन्वमानानां किंचित्कु
 र्वीराणाः कथं घनमातमदा न्विज्ञाः धनेन विद्या
 भिमानेन च जनिजमदा न्विज्ञाः नामयत्तेर्नाम
 प्रयोजनैर्यज्ञैर्यजते तदपि दंभेन भेदेन यष्ट्वरव्या
 पनाय अविधिपूर्वकं अयप्या चोदिनं यजंते जे
 चेद्वकभूता यजन्त इत्याह १७ अनन्यापेदीह
 मेव सर्वं करोमीत्येव रूपमहंकारमाश्रिताः तप्या
 सर्वस्य करो न तद्वलमेव पर्याप्तमिति च वलं अ

गी. भा.
२५६

नोमन्सदृशो न कश्चिदस्तीति दर्पाश्रिताः एवं
भूतस्य मम काममात्रेण अनेकाचिन्नविभ्रं।
नामो ह जालसमावृताः प्रसक्ताः कामभोगे
बुपन्तति नरके शुचौ १६ आत्मसंभावित्वास्तद्धा
धनमानप्रदान्विताः यजन्ते नाम यज्ञैस्ते दंभेना
विधिपूर्वकं १७ अहंकारं बलं दर्पकां क्रोधं
च संश्रिताः मामात्मीयं परदेहेषु धिक्त्रोभ्यस्त
यकाः १८ सर्वसंपत्स्यन् इति कामं मम ये निष्ठु
करास्तान्सर्वान् ह्नीष्यामीति च क्रोधं एव मेता
त्संश्रिताः स्वदेहेषु परदेहेषु चावस्थितं सर्वस्या
कारं नियन्तारं पुरुषोत्तमं अभ्यस्त्यकाः धिक्त्रोभ्यस्तः कू

टं युक्तिभिः मान्स्वित्तौ दोषमाविः कुर्वन्तो मम
 सहमानाः अहंकारादिकानुंश्रिजायागादिकं
 सर्वं क्रियया ते कुर्वन् इत्यर्थः १८ एवं मां यदि
 वंति ज्ञानं कुरात्तरा धमान् अथुमान् ज्ञेयं संसा
 रेषु जन्ममरणादिरूपेणापरिवर्तमानेषु संज्ञा
 तेषु जन्माप्पासुरेष्वेव योनिषु क्षिया मिमदा
 नुकूल्य प्रत्यनीकेषु योनिषु क्षिया मित्तज्जन्म
 प्रत्यङ्गुरा प्रवृत्तिरुत्तमूत बुद्धिषु कुरास्त्वव
 संयोजयामीत्यर्थः १९ मदानुकूल्य प्रत्यनी
 कजन्मानः पुनरपि जन्ममरणादिपरीक्षाभि
 मन्तज्ञानेन मामप्राप्त्येवास्ति भगवाद्वा स देवांस

गी. भा. २६० वेष्ट्वर इति ज्ञानमप्राप्य जज्ञोजन्मतोऽधर्मा मे
 वगतिं यांति २० यस्यासुरस्वान्नकस्यान्मना
 शस्यमूलहेतुमाह अस्यासुरस्त्वभावरूपस्य
 नरकस्येति त्रिविधं दारं न च्चात्मनो नाशनं का
 मः क्रोधो लोभ इति तत्र तानहं द्विषतः क्रूरा
 न्संसारेषु नराधमान् क्षिपाम्यजस्रमशुभा
 नासुरीष्ववयोनिषु २६ आसुरीयोनिमापन्ना
 मूढा जन्मनि जन्मानि मामप्राप्येव कौंतेय न
 ज्ञोयान्यधर्मां गतिं २० त्रिविधं नरकस्येदं द
 रं नाशनमात्मनः कामः क्रोधस्तथा लोभ
 सस्मादिह तत्र यं न्यजेत् २१ एतैर्विमुक्तः कौंते

यत्तमोक्षोरेस्त्रिभिर्नरः आचरन्त्यात्मनश्चैयस्त
 तोयांति परंगतिं २२ यायांस्वरूपं पूर्वमेव
 व्याख्यानेन द्वारं मार्गो हेतुरित्यर्थः नस्मादेत
 न्नयं न्यचेत् नस्यादतिघोरं नरकहेतुत्वात् कामक्रो
 धलोभानां एतन्निमित्तं दूरतः परित्यज्य एतैः का
 मक्रोधलोभैर्माहेस्तमोक्षोरे मदिपरीतज्ञानहे
 तुभिर्विमुक्तो नरः आत्मनः श्रेयः आचरन्तिल
 क्थमदिष्य यज्ञानो मदानुकूल्ये मयत्तमोभामेव
 परंगतिं याति २१।२१ शोस्त्रानादरो नरकस्य
 प्रधानहेतुरित्याह शास्त्रे वेदाख्यं विधिरनुशास
 नं वेदाख्यमदनुशासनमुत्तरद्वयः कामकारतो

गी. भा. वरजनेस्वच्छदानुगुणामार्गेणावर्जनेनससिद्धि
 २६१ मवाप्नोतिनकामप्यामुखिर्कीसिद्धिमवाप्नोति
 ऐहिकमपितसुखंकिंचिदाप्नोतिकुतः परं ।
 गतिं प्राप्नोतीत्यर्थः २३ तस्मान्कार्यकार्य
 व्यवस्थितौ उपादेयानुपादेयव्यवस्थायां शा
 स्त्रमेवप्रमारां धर्मशास्त्रेति हासपुराणोपबृंहि
 नावेदायदेवपुरुषोत्तममारव्यं परं तत्त्वतन्त्रप्री
 रानरूपं तन्त्रान्त्र्युपायभूतंचकमावराधयं
 तिनष्टास्त्रविधानात्तं मंचनात्वाकर्तुमर्हसि
 तदेवोपपादयत्तुमर्हसि देवास्त्रविभागोक्ति
 शर्विकाशास्त्र यः शास्त्रविधिमुत्सृज्यवर्ततेका

मकारतः न तसिद्धि मवाप्नोति न सखं न परांगतिं २३
 तस्मात्तस्मात्प्रमारांते कार्यकार्यव्यवस्थितौ ता
 त्वाशास्त्रविधानोक्तं कर्मकर्तुमिहाहसि २४ इति
 श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशा
 स्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे देवास्तरसंपद्विभागो नाम ब्रौ
 ढशोऽध्यायः १६ वश्यता तत्त्वानुष्ठानविज्ञानस्तेन
 बोडशोऽच्यते २४ इति श्रीमद्भगवानुज्ज्विते श्री
 मद्गीताभाष्ये बोडशोऽध्यायः १६ देवास्तरविभा
 गोक्तिमुरवेन प्राप्य तत्त्वज्ञानं तन्प्राप्त्युपायज्ञानं
 वेदेकमूलमिन्द्रुक्तं इदानीमथास्त्रविहितस्यास्तर
 त्वेन फलत्वं शास्त्रविहितस्य गुरात्तस्यैव विधिं न स्पष्ट

गी.जा.
२६२

हरांचोच्यतेनत्राशास्त्रविहितस्यनिःफलत्वमज्ञा
नंशास्त्रविहितेश्चद्रासंयुक्तेषां गादौ सत्त्वादिनिमित्ति
नफलभेदवभुत्सयाजिनः पृच्छति शास्त्रविधिमु
त्तरज्यश्रद्धान्वित्तायेयजन्नेषां निष्ठाकाकिंसत्त्वम
होस्विदृजः अप्यजमः निष्ठास्विनिस्यीयनेनस्मि
न्नितिसत्त्वादिरेवनिष्ठेत्युच्यतेनेषां किंसत्त्वे स्थितिः
किंवारजसि किंवा तमसीत्यर्प्यः एवं पृष्ट्वा शास्त्रवि
हितश्रद्धायास्तत्पूर्वकस्य यागादेर्निष्फलत्वं हृदि
निधाय शास्त्रीयस्य च यागादेर्गुणान्नस्यैविध्यं प्रति
पादितं शास्त्रीयश्रद्धान्वित्वं अर्जनोवाच येषां
स्त्रविधिमुत्तरज्ययजन्नेश्रद्धान्विताः तेषां नि

द्वात्रिंशत्काण्डस्य सत्त्वर्मा होरजस्तमः १ श्रीभगवानो
 वाच त्रिविधाभवति श्रद्धा देहितांसास्वभावजा
 सा त्विकीराजसी चैव तामसी चेति त्रिजांशुः २
 तावद्वाह १ सर्वेषां देहितांशुः श्रद्धा त्रिविधाभव
 तिसात्त्वस्वभावजा स्वभावः स्वासाधारणो भावः
 प्राचीनवा सता निमिजस्तज्जदु चिविशेषः यत्र रु
 चिस्तत्र श्रद्धा जायंते श्रद्धा हि स्वाभि मर्जसा ध
 यन्त्येनदिनिविष्ठासपूर्विकासा धनेन्यपरावा
 सतारुचिश्च श्रद्धा चान्मधर्मानुगुणा संसर्गजा
 नेषामान्मधर्माणां वासनादीनां जनका देहं
 द्रियां नः करणा विषयगता धर्माः कार्यकानिरू
 षः

गी. भा.
२६३

परागीः सत्त्वाद्योगुराः सत्त्वादियुक्तदेहानु
भवइत्यर्थः तत्र श्रेयं श्रद्धासात्त्विकी राजसी नाम
सीचेति त्रिविधा नामिमा श्रद्धां पुराय। श्रद्धाय
त्त्वभावस्तत्त्वभावजं परिबल्यर्थः २ सत्त्वमं
नः कररां सर्वस्य पुरुषस्यांजः कररां नरूपां श्र
द्धाभवति अजः कररां वा दृशगुरा युक्तता विष
यतया श्रद्धाजो यज इत्यर्थः सत्त्वशब्दः पूर्वजा
नादेहं द्रियादीनां प्रदर्शितार्थः श्रद्धामयो यं पुरु
षः श्रद्धामयः श्रद्धापरिणामः यः पुरुषो या दृश
श्रद्धायुक्तः स एव सः सत्ता दृश श्रद्धापरिणामः
पुराय कर्म विशेषः श्रद्धायुक्तश्चेत् पुराय कर्म फ

द्राप्र

लसयुक्तोभवतीनिश्रद्धाप्रधानफलसंयोगइत्य
क्तभवतीनिश्रद्धाप्रधानफलसंयोगीनदेवविचुराणे
नि ३ सस्वन्न संत्वागुरूपासर्वस्यश्रद्धाभवन्ति
भारत श्रद्धामयोयपुरुषोयोयश्रद्धः सएवसः
३ यज्जनेमानिकादेनात्मानं विराजसाः
प्रेतान्भूतगणानां श्रान्त्येयज्जनेनामसाजनाः ४
गुराप्रचुरासात्त्विकाश्रद्धा युक्ता देवान्यज्जनेदुः
खासंभिन्नोक्त्यल्लखेहन्भूतदेवयागविष
याश्रद्धासात्त्विकीत्युक्ताभवन्तिराजसापक्षरत्ना
सियज्जनेश्रान्त्येनामसावीप्रेतान्भूतगणान्
ज्जनेदुःखासंभिन्नात्यल्लखज्जननीराजसीश्रद्धा

गी. भा. ३०० ख प्रायास्त्वस्य सुरवजननी नामसीत्यर्थः एवं
 २६४ शास्त्रीये ध्वेवया गादिषु अद्वा मुक्तोद्युगु तातः फ
 लविशेषश्चाशास्त्रीयेत्वयोयागप्रभृतिषु मदनु
 शासनविपरीतत्वेन कश्चिदपि सुरवलवः अपित्व
 नर्था एवेति हृदि निहितं व्यञ्जयन्नाह ४ अशास्त्र
 विहितमतिघोरमपि तपो ये जनास्तप्यन्ते प्रदर्श
 नार्थमिदं अशास्त्रविहितं बद्धा यासंया गादिकं
 ये कुर्वन्ते दंभाहंकारमुक्ताः कामरागवद्वान्विताः
 शरीरसंस्पृष्टा धिब्यादिभूतशरीरं कर्षयन्तो मा
 मदंश भूतं जीवं चान्तः शरीरसंस्पृक्तं कर्षयन्तो ये त
 प्यन्ते या गादिकं च कुर्वन्ते नानासुरनिश्रयान् विद्धि

असृशराणां निश्चयश्चासृशो निश्चयः आसृशः
 हिमदाज्ञाविपरीतकारिणः मदाज्ञाविपरीतका
 र्यत्वात्तेषां सृशसंबन्धो न वि अशास्त्रविहितं चो
 रं नप्यंते येन योजनः दंभाहंकारसंयुक्ताः काम
 रागबलान्विताः ५ कर्षयन्तः शरीरस्य भूतग्रा
 मं मचेतसः मंचैवान्तः शरीरस्य तान्विध्यास
 रनिश्चयान् ६ आहारस्तु पित्तस्य विविधा भवति
 प्रियः यज्ञस्तपस्तप्यादानं तेषां भेदमिमं शृणु ७
 द्युतेष्वपि त्वनर्थप्रसायाः पतन्ति न शनिपूर्वोक्तं प
 त्नाग्निनरके शुद्धो हति अथ प्रकृतमेव शास्त्रीयेषु
 यागादिषु गुराज्ञो विशेषं प्रपंचुतत्राप्याहारम्

गी. भा.

२६५

लत्वान्सत्त्वादिबुद्धिहेतुत्वादाहारत्रैविध्यं प्रप्य
ममुच्यते अत्र सय हि सोम्य मन आहार शुद्धौ सत्त्व
शुद्धिरिति श्रूयते ५।६। आहारोऽपि सर्वस्य प्राणि
ज्ञातस्य सत्त्वादिगुणान्वयेन त्रिविधः प्रियो भव
ति तथैव यज्ञोऽपि त्रिविधः तस्या जपो दानं च तेषां
भेदमिमं शृणु तेषां आहारयज्ञज्ञपोदानानां स
त्त्वादिभेदेनैव मुच्यमानं भेदं शृणु ७ सत्त्वगुणो
पेतस्य सत्त्वमया आहाराः प्रियाः भवंति सत्त्वम
या आहारा आयुर्विवर्द्धनाः आहारोऽपि सत्त्वमयो
ज्ञानाविबुद्धिर्हेतुः तस्या बलारोग्ययोरपि विवर्द्ध
नाः सुखं प्रीत्योरपि विवर्द्धनाः परिसामकाले स्व

यमेवसुरवस्यवर्द्धनाः तस्याप्रीतिहेतुभूतकर्मा
 रंभदोरेणाप्रीतिवर्द्धनाः रस्याः मधुरसोपेताः स्नि
 ग्धाः स्नेहयुक्ताः स्थिराः स्थिरपरिरागमाः हृद्याः
 रमणीयवेद्याः एवंविधाः सत्त्वमया दीर्घरसमया
 आहाराः सान्त्विस्यपुरुषस्याप्रियाः ८ क आयुः
 सत्त्ववलारोपसुरवप्रीतिविवर्द्धनाः रस्याः स्निग्धाः
 स्थिरा हृद्या आहाराः सान्त्विकप्रियाः ८ क द्वसूत
 वरागान्पुष्पनीदृशरुदाविदाहिनः आहारारा
 जसस्येष्टादुःखशोकामयप्रदाः ९ यातयामग
 नरसंहरिपर्युविज्ज्वयन् उच्छिष्टमपिचामेधं
 भोजनं नाम सप्रिय १० दुरसा मृदुरसा त्वरणो

गी. भा.
२६६

नृकटाग्रिनीदीप्तारूपाविदाहिनश्चेति नैदाया
दिनाकटुरूपयोगात्तीक्ष्णाशोषकराः रूपास्तोष
कराः विदाहिनो दाहकराः एवंविधा आहारारा
जसस्येष्टास्ते च रजोमयत्वाद्दुःखशोकामयव
द्भूनाश्च तं यानयामचिरकालावस्थितं गतर
संन्यक्तास्वस्वाभाविकरसं एति दुर्गंधो येन प
र्याधिभक्तकालानि पत्न्या रसांते रोपेत्तं उच्छिष्टं गु
र्वादिभ्यो न्येष्टं भुक्ता शिष्टं भ्रमे ध्यमयत्तां हि
यत्ता शिष्टमित्यर्थः एवंविधं तमोमयं भोजनं नो
मसस्य प्रियं भवति भुज्यत इत्याहार एव भोज
नं पुनश्च तमसो वर्द्धनं अतो हि नो विधिः सत्त्ववृद्धे

सात्त्विकाहारः सेव्यः १० पालाकाक्षारहितैः पुरुषैः
 विधिदृष्टः शास्त्रमंत्रद्रव्यान्त्रियादिभिर्युक्तः यष्टव्य
 मेवेति भगवदाराधनत्वेन स्वयं प्रयोजनतया यष्ट
 व्यभित्तिमनः समाधाय यो यज्ञ इज्यते स सात्त्विकः
 ११ फलाभियुक्तं दंभगर्भयशोर्षकलप्रयोय
 त इज्यते नं यज्ञराजसं विधि १२ अफलाकांतिः
 भिर्यतो विधिदृष्टो य इज्यते यष्टव्य मेवेति मनः
 समाधाय स सात्त्विकः ११ अभिसं धाय तु फलदं
 भार्ग्यमपि चैव यत् इज्यते भरतश्चेष्टतं यज्ञं वि
 द्भिराजसं १२ विधिहीनमसृष्टानू मंत्रहीनमद
 क्षिरां अद्भ्राविरहितं यज्ञं तामसं परिचक्षते १३

गी. भा.

२६७

विधिहीनं ब्राह्मणोक्तं विधिहीनं सदृशचारयुक्तं
विधिविद्विर्ब्राह्मणो र्यजस्वेत्युक्तिहीनमित्यर्थः
असृष्टान्तमशोधितद्रव्यं मन्त्रहीनमदक्षिणं
अद्राविरहितं यत्तन्नामसंपरिचक्षते १३ अथ
तपसो गुरात्तस्वैविध्यवक्तुं शरीरवाङ्मनाभिर्नि
व्याद्यतनत्वरूपभेदं तावदाह देवद्विजगुरुग्रा
तातां पूजनं शौचं नीर्यस्तानादिकं आर्जुनं य
प्यावाङ्मनः शरीरं ब्रह्मचर्यं यो विनस्तभोग्य
नायुक्तं क्षराणादिरहितं त्वमहिंसा प्राणिपीडा
वर्जनं एतच्छरीरं तप उच्यते १४ परेषामनु
देवकारं सत्यं श्रियं हतं वाक्स्वाध्यायाभ्यासनं चेत्ये

तस्य

द्वाङ्मन्त्रयः १५ मनःप्रसादः मनसः क्रोधादिर
 हितत्वं सोम्यात्वं मनसः परेद्यमभ्युदयप्रावरायं
 मोनं मनसा वाक्पदतिनियमनं फ्लात्मविनिग्रहः
 मनोवृत्तेर्धैवविषये वस्पापनं भावसंशुद्धिरात्म
 वृत्तिरिक्तविषयचित्तरहितं त्वएतन्मानसं तपः
 १६ अफलाकांक्षिभिः फलाकांक्षारहितैर्मुक्तै
 परमपुरुषाराधनरूपमिदमिति चिन्ता युक्तैर्नरैः
 अ देवादिजगुरुप्राज्ञैर्जनं शौचमार्जविं व्रतचर्य
 महिंसावशाशिरं तप उच्यते १७ अनुष्ठेयं करवा
 कं सन्त्यप्रियहितं च यत् साध्यायभ्यसनं चैव वा
 ज्ञयं तप उच्यते १५ मनःप्रसादः सोम्यत्वं मोन

मी. भा. आत्मविनिग्रहः भावसंशुद्धिरित्येतत्तपोमानसम्
 १६८ ज्येते १६ अद्र्यापरयातमंनयस्तास्त्रिविधंनरेः
 अफलाकांदिभिर्युजैः सात्त्विकंरिचदत्ते १७
 सत्कारंमानं पूजाप्यंनयोदभैरैवयत्न क्रियते।
 तदिहप्रोक्तंराजसंचलमधुवं १८ अद्र्यापरयाय
 त्रिविधंनयः कायवाङ्मनोभिस्तमंनस्तसात्त्विकं
 रिचदत्ते १७ मनसादरः सत्कारः वाचाप्रशंस
 मानः शरीरंनमस्कारादिभिः पूजाफलाभिसं-
 धिपूर्वकं सत्काराद्यर्थंचदंभेनहेतुनायत्नयः
 क्रियतेतदिह राजसंप्रोक्तं स्वर्गादिफलत्वेनास्थि-
 रत्वाच्चलत्वंपातभेदेनचलनहेतुत्वाच्चाधुवंदायि

सप्त १८ मूढाक्विकेनः मूढग्रहेणामूढैः कृतेना
 भिनिवेशेनात्मनः शक्यादिकमपरीक्षयात्मपीड
 यायतपःक्रियतेपरस्योत्सादनाप्यंचयत्क्रिय
 तेतन्नामसमुदाहृतं १९ फलाभिर्संधिरहितंदा
 तव्यमितिदेशोक्तान्नेचानुपकारियोयदानदी
 यतेतदानंसात्त्विकंस्मृतं २० प्रत्युपकारकदात
 गंभफलमुद्दिश्यचपरित्यज्यकल्याणाद्व्या
 दिकंयदानदीयतेतद्वाजसमुदाहृतं २१ अदेशोअ
 पात्रेभ्यश्चयदानदीयतेअसंस्कृतं मूढग्रहेणा
 त्मनोयत्पीडयाक्रियतेतपः परस्योत्सादनाप्यंचा
 तन्नामसमुदाहृतं १८ दातव्यमिति यदानं दीयते

गी. भा. उपकारिणे - देशे काले च पात्रे च न दानं सात्त्विकं
 २६६ स्मृतं २. यत्तु प्रत्युपकार्यं फलमादिश्य वा पुनः
 दीयते च परिहितं न द्राज समुदाहृतं २१ अदे
 शकाले यद्दानमपात्रेभ्यश्च दीयते असंस्कृतम
 वत्तानं न ज्ञानमसमुदाहृतं २२ पादप्रक्षालनादि
 गोश्वशक्तिं अवत्तानं सावत्तं यद्दीयते न ज्ञानमसमु
 दाहृतं एवं वैदिकानां यत्तु न पौदानातां सत्त्वादिगुण
 भेदेन भेद उक्तः उदासीनं तस्य वैदिकस्य यागादेः
 शावसंयोगेन तच्छब्दसद्व्ययं देश्यतया बल
 द्वारा मुच्यते २२ ओं तत्सादिति विविधोऽयं निर्दि
 श्तेः शब्दः ब्राह्मणः स्मृतः ब्रह्मणो नितं भवति

ॐ भित्तिशब्दस्यान्वयो वैदिककर्मगत्वेन प्रयोगा
 दो प्रयुज्यमानः तत्सदिति शब्दोऽन्वयः एज्यात्वा
 यवाचकतया नेन त्रिविधेन शब्देनान्विता ब्राह्म-
 णास्त्रैव रीकावेदाश्च यज्ञाश्च विहिताः पुरा मयै-
 व निर्मित इत्यर्थः २३ त्रयाराणं ॐ तत्सदिति
 शब्दानामन्वयप्रकारो वर्यने प्रथममं भित्तिश-
 ब्दस्यान्वयप्रकारमाह तस्माद्ब्रह्मवादिनां वेदवा-
 दिनां त्रैव रीकानां यज्ञदानतपः क्रियाविधानो-
 क्ता आदावो भित्तिशब्दोदाहृत्य सत्तत्सर्वदा प्रवर्तते वे-
 दाश्चो भित्ति ॐ तत्सदिति निर्देशो ब्रह्मणोस्त्रिविध-
 स्मृतः ब्राह्मणास्तेन वेदाश्च यज्ञाश्च विहिता पुरा

गी. भौ. २३ तस्मादोमित्युदाहृत्य यज्ञदानजनयः क्रियाः

२३.

प्रवर्तते विधानोक्ताः सन्नतं ब्रह्मवादिनां २४

दाहृत्यारभ्यन्ते एवेवेदानां वैदिकानां च यज्ञादीनां
कर्मरागामोमिति शब्दान्वयो वर्णितः इति शब्दो
नित्यवेदधारयान् तदन्वितयज्ञादिकर्मकरणा
ब्रह्मवादिनां शब्दनिर्दिष्टानां त्रैवर्णिकानामप्योमि
ति शब्देष्वेव प्रकारमाह तत्फलमतमभिधाय वेदाध्य
यनयज्ञदानजनयः क्रिया मोक्षकादिभिस्त्रैवर्णि
कैर्याः क्रियन्ते ता ब्रह्मप्राप्त्युपायतया ब्रह्मवादि
ना जदिति शब्देन निर्दिष्टयाः सवकः किंयत्तत्पदम
नुमिति तच्छब्दो ब्रह्मवाची प्रसिद्धः एवं वेदाध्ययनयज्ञा
वर्णितः २४ अथैतेषां दिति शब्दान्वयः

दान

दीनां मोक्षसाधनभूतानां तच्छब्दनिर्देश्यतया तदि
 ति शब्दान्वयउक्तः त्रैवर्णिकाणामपि तस्याविध
 वेदाध्ययनाद्यनुष्ठानादेव तच्छब्दान्वयउपपन्नः
 २५ अर्थेष्वांसश्चब्दान्वयप्रकारं कर्तुं लोके स
 च्छब्दव्युत्पत्तिप्रकारमाह सद्भावे विद्यमानाया
 साधुभावे कल्याणभावे सर्ववस्तुसुखादित्यतः
 दं प्रयुज्यते लोकवेदयोस्तस्यायेन केन कित्पुरुषे
 राधिष्ठिते लोके के प्रशस्ते कल्याणो कर्मणि स
 त्कर्मदमिति सच्छब्दो प्रयुज्यते प्रयुज्यत इत्यर्थः
 २६ अर्थो वेदिकानां त्रैवर्णिकानां यत्ते तपसि दा
 त इत्यनभि संधाय फलयत्ततः क्रियाः दान

गी.भा.

२७१

क्रियाश्चविविधाः क्रियन्ते मोक्षकांतिभिः २५
सद्भावे साधुभावे च सदित्येतत्प्रयुज्यन्ते प्रशस्ते क
र्मणि न पथा सद्युदः पार्थयुज्यन्ते २६ यत्नेन पसि
दाने च स्थितिः सदिति बोध्यते कर्मचैव तदर्थी
यं सदित्येवाभिधीयते २७ तेव स्थितिः कल्याणा
न पसदित्युच्यते कर्मच तदर्थीयं त्रैवर्णिकांशी
यं त्रिवर्ण्यभ्यो हितं यत्तदनादिकं सदित्येवाभि
धीयते तस्माद्देवा वैदिकानि कर्माणि ब्राह्मणा
शब्दनिर्दिष्टास्त्रैवर्णिकाश्च उक्तत्वे सदिति श
ब्दान्वयलक्षणेन वैदेभ्यश्च वैदिकेभ्यश्च व्याकृता
वैदित्याः २८ (भक्त्यन्यागितानां प्रत्यनतु संन्यासी।

नांकाचित् इतिवपरस्परपर्यायतादर्शनाच्चनयो
 रेकत्वंप्रतीयत इतिनिष्प्रीयते २२ अश्रद्धयाकृतं ।
 कृतं दत्तं प्रमिस्रीयमयि होमादिकं असादित्युच्यते
 कृतः तत्तन्प्रेत्यतोऽहृतं मोक्षाय न संसारिकफ
 लायेति अशास्त्रमासुरं कृतं शास्त्रीयंगुणतः
 एष्यकलक्षणां शास्त्रसिद्धस्य त्रिधा सप्तदशो
 दिने २८ इति श्रीमद्रामानुजविरचिते श्रीमद्गी
 ताभाष्ये सप्तदशोऽध्यायः १७ अतीतिनाध्या
 यद्वयेनाभ्युदयश्रेयःसाधनभूतं वैदिकयत्ता मेव
 दानादिकर्मनान्यद्वैदिकस्य कर्मणोः सामान्य
 लक्षणां प्रणवान्वयः तत्र मोक्षाभ्युदयसाधन

गी. भा.
२७२

अप्रयादुर्जदन्तपस्तमं कृजं च यत्
असदित्युच्यते पार्थ न च तन्मेत्यनो ३६ २८
शतिश्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां
योगशास्त्रेश्रीकृष्णार्जुनसंवादे अष्टात्रयवि
भागयोगो नाम सप्तमोऽध्यायः १७ अथ नि
र्दृश्यत्वेन मोक्षसाधनं च कर्मफलाभिसंधिरहि
तयत्तादिकं तदारंभश्च सत्त्वोद्वेकाद्भवति सत्त्ववृ
द्धिश्च सान्त्विकाहारसेवयेत्युक्तं अनन्तरं मोक्षसा
धनतया निर्दिष्टयोस्त्यागसत्यासयोश्चैकान्या
गस्य च रूपं भगवति श्रीकृष्णे सर्वेष्वरे च सर्वकर्म
णाः कर्तृत्वात् संधानं सत्त्वरजस्तमसां कार्यवरा

तेन सत्त्वगुणावश्योपादेयत्वं स्ववरोचितानां
 कर्मपरमपुरुषाराधनभूतानां परमपुरुषप्राप्त
 शिनिवर्तनप्रकारः कृत्स्नस्य गीताशास्त्रस्य सा
 रार्थ्यभक्तियोगा इत्येने प्रतिपाद्यते तत्र ज्ञावत्या
 गसंन्यासयोः एष्यत्वे कत्वेन मायास्वरूपनिर्णी
 या यच्चार्यनः एष्यत्वेन गसंन्यासो हि मोक्षसाध
 नाय विहितौ न कर्मरागानप्रजया न धनेन त्यागे
 नैवेनाम तत्त्वमानसः वेदान्तविज्ञानस्य निश्चिन्ता
 र्थाः संन्यासयोगाद्यनयः शुद्धसत्त्वाः तेन सलोके
 तपरांतकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे इत्यादि
 शुसंन्यासस्य च तत्त्वं याथात्म्यं एष्यत्वे वेदिनुमि

ਸੀ. ਭਾ.

293

तानैभिर्निवानां काम्यानां च कर्मणां फलत्वा
 गएव मोक्षशास्त्रे बुद्ध्यागशब्दार्थ इति प्राहुः न
 त्रशास्त्रीयकाम्यकर्मस्वरूपविषयः सर्वकर्म
 फलविषय इति विवादप्रदर्शने एकं संन्याससं
 र्गमितरत्त्यागशब्दप्रयुक्तवान् अत्र संन्यागसं
 न्यासयोरेकार्थत्वं हीति ज्ञायते नप्या निश्चयं
 ष्टराऽमेतत्त्रत्यागे भरतसत्तमेति न्यागशब्देनै
 व निरूपयितुं नयतस्य न संन्यासं कर्मणां
 नोपपद्यते मोहान्नस्य परित्यागस्तामसः परिकी
 र्तिनः अनिष्टमिष्टमिष्टं च विदुः कर्मणाः फल
 भवत्यत्यागिनां प्रेत्य न संन्यासिनां क्वचित् इति

गी. भा.
२७४

य
च परस्परपर्याप्तदर्शनाच्चतयोरेकत्वं प्रतीयत इति
निश्चीयते २ एके मनीषिणाः कापिलवाद्यस्तु
त्मज्ञानसारिरोगादिदोषानुबन्धकत्वात्
सर्वयज्ञादिककर्मसमुद्भूता त्वाज्यमित्याहुः
अपरे पंडिता यज्ञादिकं कर्मरां त्वाज्यमिति प्राहुः न
३ त्वाज्यं दोषवदित्येके कर्मप्राहुर्मनीषिणाः य
ज्ञदानतपःकर्मन त्वाज्यमिति चापरे ३ निश्चयं
ऋषाणामेतन्न त्वागे भरतसन्तम त्वागो हि पुरुष व्या
सुत्रिविधः संप्रकीर्तितः ४ तत्रैवं वादिविप्रतिप
त्तत्वागविषयं निश्चयं मनः ऋषाणां क्रियमाणोऽ
कर्मसु वैदिकेषु फलविषयतया कर्तृत्वविष

त्वा

त्वाग

यत्तयाचममत्ता विषयतयाच पूर्वमेवमयात्रिवि
 धः संप्रकीर्तिनः मयिसर्वाणि कर्माणि संन्यस्या
 ध्यान्मचेत्तस्यानि यशीर्निर्ममो भूत्वा युध्यस्ववि
 गतज्वर इति कर्मजन्यस्वर्गादिकं फलं ममनस्या
 दिनिफलत्यागः मदीयफलसाधनतया मदीय
 मिदं कर्मेति कर्मममत्तायाः परित्यागः कर्मविषय
 यत्यागः सर्वेष्वं कर्तृत्वानुसंधानेनात्मनः क
 र्त्तृतात्यागः कर्तृत्वविषयत्यागः ४ यत्तदातत
 यः प्रभृतिवैदिकं कर्म मुमुक्षुराणाम् कदाचिदपि न
 त्याज्यं ह्यपि च प्रभाराणाम् दहरह्म कर्म मेव कुतः यत्त कार्य
 दानतपः प्रकृतीनिवर्णाश्च यत्संबन्धीनि कर्मा ५

गी. भा. ॥ निमनीधिरां मननशीलानां पावतानि मननं
 २७५ उपासनं मुमुक्षुरां यत्तदा तत्तपः प्रभृतीनि याव
 जीव उपासनं कुर्वतामुपासनं निश्चयति विरोधि प्रा
 चीनकर्मविना शार्थं ॥ यस्मान्नमनीधिरां य
 त्तावत्तपः प्रभृतीनि यावता निजस्मादुपा
 सनवदेना न्यपि यज्ञादीनि कर्माणि मदा राध
 नस्तथाणिसंगं कर्माणि भूमतां फला यत्तदा
 तत्तपः कर्मन न्याज्यकार्यमेव न न्य यज्ञादान
 तपश्चैव पावनानि मनीधिरां ॥ एतावत्
 पि न कर्माणिसंगं न्यत्का फलानि च कर्तुं
 व्यानो न मे पार्ष्णि निश्चितं पदमुत्तमं ६ नि

यत्तस्य न संन्यासः कर्मरोगो नोपपद्यते मो
 हान्तस्य परित्यागस्त्यामसः परिकीर्तितः ७
 निवृत्त्यङ्गा अहरहः प्रभाशानुपासने निर्वृ
 ते मुमुक्षुरागकर्तव्यानीशिममनिश्चितमु
 त्तमं सन्तनस्य निन्यस्य निवृत्तस्य महायज्ञादेः
 कर्मराः संन्यासस्त्यागो नोपपद्यते शरीर
 ध्ये- यात्रापि च तेन प्राप्तं दूदकर्मराः इति ज्ञानवि
 रोधिविपरीतं ज्ञानं तस्या च वक्ष्यते अधर्मं धि
 र्ममिति या मन्यते तमसा वृत्ता सर्वाप्यान्विपरीता
 अगुह्यः सा पार्थतामसीति अन्नित्यान्नैमित्तिकादेः
 कर्मत्यागो विपरीतं मूलज्ञानं ७ यद्यपि परंपरया मो
 हान्त इत्यर्थे ता दासा

